

101E JAARGANG NUMMER 7 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JULI 2001

LIAHONA





Linda Curley Christensen, Susquehanna River

In de bossen langs de Susquehanna in landelijk Pennsylvania en New York hebben belangrijke gebeurtenissen plaatsgevonden die de herstelling inluidden. Johannes de Doper die daar het Akrionisch priesterchap herstelde, en Petrus, Jakobus en Johannes die kort daarna het Melchizedeks priesterchap herstelden en "betuigden, dat zij de steun van het koninkrijk en van de volgtijd der tijden bezaten!" (LV 128:20.)

Verslag van de 171ste algemene aprilconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Permanente studiefonds aangekondigd, nieuwe algemene autoriteiten geroepen tijdens conferentie op 31 maart–1 april 2001 in het Conferentiecentrum te Salt Lake City (Utah, VS).

‘Aan het begin van de conferentie wil ik een kort overzicht van de situatie van de kerk geven’, zo sprak president Gordon B. Hinckley op zaterdagmorgen, 31 maart 2001. ‘Zij is sterker dan ooit tevoren. Niet alleen getalsmatig, maar ik geloof dat er in het algemeen ook grotere getrouwheid is onder de heiligen.’

‘Een van de tekens van de groei en vitaliteit van de kerk die het meeste opvalt, is de bouw van tempels’, zei hij. ‘We zullen ermee doorgaan de tempels naar de mensen te brengen, om het de heiligen der laatste dagen overal makkelijker te maken om de zegeningen te ontvangen die alleen maar in die heilige huizen te verkrijgen zijn.’ Hij voegde eraan toe: ‘Verder hebben we een aanzienlijk aantal mogelijke bouwplaatsen bezocht (...) en in overweging genomen.’

In de priesterschapsbijeenkomst op zaterdagavond kondigde president Hinckley het permanente studiefonds aan, een nieuw fonds dat tot doel heeft de jonge mensen in de afgelegen gebieden van de kerk — grotendeels teruggekeerde zendelingen — de kans op een opleiding of studie te bieden die zij zich anders niet zouden kunnen veroorloven. ‘Waar onze mensen met wijdverbreide armoede te maken hebben’,



Deze leden kijken uit over Salt Lake City vanaf een balkon van het Conferentiecentrum.

merkte president Hinckley op, ‘moeten we al het mogelijke doen om ze de kans te geven om overeind te krabbelen, om hun leven op een fundament van zelfredzaamheid als gevolg van training te bouwen. Onderwijs is de sleutel tot mogelijkheden. (...) Het is een stoutmoedig plan maar wij geloven dat er behoefte aan is en dat het succesrijk zal zijn.’ Vanaf de herfst kan men gebruik maken van dit fonds.

De bijeenkomsten van de algemene conferentie werden geleid door

president Thomas S. Monson, eerste raadgever, en president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium.

In de zaterdagmiddagbijeenkomst werden de bestuurlijke aangelegenheden afgehandeld, waarbij alle vijf de quorums der Zeventig nieuwe leden kregen. Twee leden van het Tweede Quorum der Zeventig werden overgeheveld naar het eerste quorum, plus nog eens vier andere broeders die tot dat quorum werden geroepen. Het tweede quorum kreeg zes nieuwe leden. De derde, vierde en vijfde quorums kregen er 22 leden bij — pasgeroepen gebiedszeventigen uit Canada, Midden-Amerika, Japan, Mexico, Zuid-Afrika, Zuid-Amerika en de Verenigde Staten.

De conferentiebijeenkomsten zijn in 49 talen vertoekt voor de bezoekers. De bijeenkomsten zijn via de satelliet uitgezonden naar kerken in de Verenigde Staten, Canada, Latijns-Amerika, Europa, Caribisch Gebied en Zuid-Afrika. Ruim 1500 radio- en televisiestations en kabel- of satellietshotelbedrijven zonden de conferentie helemaal of gedeeltelijk uit. Alle bijeenkomsten konden ook op www.lds.org in 35 talen beluisterd worden. Waar de uitzendingen niet te ontvangen waren, zijn later videobanden verspreid. — De redactie

Juli 2001 101e jaargang Nummer 7
LIAHONA 21987-120

Officiële Nederlandsestalige uitgave van de Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het **Eerste Presidium**:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twalf:

Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Edeiteur: Dennis B. Neuenschwander

Adviseurs: L. Lionel Kendrick, Yoshiko Kikuchi,
John M. Masten

Directie afdeling leerplannen:

Hoofddirecteur: Ronald L. Knighton

Directeur redactie: Richard M. Ramsey

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Lyoborg

Redactie:

Hoofdreducateur: Marvin K. Gardner

Afdeling-hoofdreducateur: R. Val Johnson

Redacteur: Roger Terry

Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood

Redactieassistenten: Susan Smartt

Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Sheri Cook

Vormgevers: Thomas S. Child, Randall J. Pfitzer

Productie manager: Jane Ann Peters

Productie: Reginald J. Christensen, Kari A. Couch,

Denise Killy, Kelli Pratt, Rolland F. Sparks,

Claudia E. Warner

Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Director: Kay W. Briggs

Distributiemanager: Kris T. Christensen

Verstalg:

CPB Verhaalbureau

Heschepod 1, NL-5341 OS Gss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestijn 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij lekt op diskette overleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratrice: J. C. A. Kroon

Hengmeng 3

NL-5255 JW 's-Heertogenbosch

Telefoon/Fax: 073-6443685

E-mail: jcroon@home.nl

Abonnementenprijs:

Nederland: NLG 33,00 België: BEF 600,00. Het jaar-

abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt

automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart

(België: stortings/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek

Kerknieuws naar: Liahona, Floor 24, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA, of e-mail

naar CUR-Liahona-imag@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het boek van Mormon dat

'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd

in het Albanees, Armeens, Ammeens, Bulgaars, Cebeano,

Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijitsj, Fins, Frans,

Halloans, Hiligaynon, Hoegaans, Ilokano, Indonesisch,

Italiaans, Japans, Kiribaat, Koreaans, Lets, Litouws,

Malagassisch, Marshallelands, Mongools, Nederlands,

Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens,

Russisch, Samoonaans, Slowaans, Spaans, Tagalog,

Talitschans, Thai, Tongaans, Tjechisch, Vietnamees,

Uslonds en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

©2001 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voor-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

July 2001 Vol. 101 No. 7, LIAHONA (JPRS 311-480)

Dukh (ISSN 1522-9173) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East

North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA. Subscription

price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable

taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and

at additional mailing offices. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label from a recent

issue; old and new address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Dis-

tribution Center at address below. Subscription help line:

1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,

American Express) may be taken by phone. (Canada Post

Information: Publication Agreement # 1604821)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

REGISTER OP ONDERWERP

Barmhartigheid 18
Begeleiding 44
Bekering 9, 25, 48, 112
Boek van Mormon 34, 92
Dankbaarheid 4, 85
Dienen 18, 57, 77, 85, 88
Doop 68
Eenheid 92
Eerbied 53, 94
Focus 99
Gebed 12, 88
Geloof 72, 82
Getuigenis 34, 92, 102, 106, 109
Gevoel van eigenaardig 104
Gezinsband 6, 32, 53, 79, 97
Goddelijke natuur 53, 112
Groei van de kerk 4
Heilige Geest 68, 104, 106, 109
Heractivering 57, 109
Hoogmoed 9
Hoop 72
Jezus Christus 25, 34, 44, 72, 92
Jongeren 79
Koninkrijk van God 97
Liefde 44, 92
Media 48
Nederigheid 9
Onderwijs 32
Openbaring 34
Opleiding 41, 60
Opoffering 15, 28, 77, 82
Permanent studiefonds 60
Pornografie 48
Priesterschap 44, 51, 53, 57
Prioriteiten 6, 99
Profeten 79
Reinheid 51, 75, 112
Rekenschap 99
Spiritualiteit 106
Tegenwoord 72
Tempels en tempelwerk 4, 18, 37,
41, 82, 85, 94
Tiende 75
Vasten 12, 88
Verbonden 37, 75
Verhoging 6
Verzoening 25, 72
Volharding 72
Voorbeeld 15, 32
Vorbereiding 37
Welzijnsdiensten 41
Werken 41
Wonderen 12, 82
Zegeningen 51

Zelfredzaamheid 60
Zendelingechtparen 15, 28, 85
Zendingswerk 15, 28, 32, 77, 82, 85
Zonde 25, 48

Sprekers in alfabetische volgorde

Ballard, M. Russell 79
Carmack, John K. 92
Christenson, Darwin B. 32
Eyring, Henry B. 44
Faust, James E. 53, 68
Groberg, John H. 51
Haight, David B. 85
Hales, Robert D. 28
Hinckley, Gordon B. 4, 60, 82, 102,
112
Holland, Jeffrey R. 15
Jensen, Marlin K. 9
Kendrick, L. Lionel 94
Larsen, Sharon G. 104
Maxwell, Neal A. 72
McMullin, Keith B. 75
Monson, Thomas S. 18, 22, 57
Nadauld, Margaret D. 109
Nelson, Russell M. 37
Oaks, Dallin H. 99
Packard, Boyd K. 25
Perry, L. Tom 41
Porter, Bruce D. 97
Porter, L. Aldin 34
Reynolds, Sydney S. 12
Scott, Richard G. 6
Sorensen, David E. 48
Thomas, Carol B. 77, 106
Wirthlin, Joseph B. 88

Huisonderzoek en huisbezoek: De conferentienummers van de Liahona bevatten geen huisonderwijs- of huisbezoekboodschap. Daarom kiezen de huisonderwijzers en huisbezoeksters gebodvel een conferentiepraak uit die tegemoet komt aan de behoeften van de gezinnen die zij bezoeken.

Op de omslag: Voor: foto John Luke. Achter: foto Craig Dimond.

Foto's conferentie: De foto's van de conferentie zijn genomen door Craig Dimond, Jed Clark, Welden C. Andersen, John Luke, Matt Reier, Derek Israelsen, Lana Leishman, Kelly Larsen, Tamra H. Ratieta, en Joy Gough.

Conferentietoespraken op het Internet: De conferentietoespraken vindt u op de officiële website van de kerk: www.lds.org.

INHOUDSOPGAVE

- 1 VERSLAG VAN DE 171STE ALGEMENE APRILCONFERENTIE VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 HET WERK GAAT VOORT
GORDON B. HINCKLEY
- 6 HET BELANGRIJKSTE EERST
OUDERLING RICHARD G. SCOTT
- 9 'OOTMOEDIG WANDELEN MET UW GOD'
OUDERLING MARLIN K. JENSEN
- 12 EEN GOD VAN WONDEREN
SYDNEY S. REYNOLDS
- 15 'GIJ ZULT MIJN GETUIGEN ZIJN'
OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
- 18 BARMHARTIGHEID
PRESIDENT THOMAS S. MONSON

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 22 DE STEUNVERLENING AAN KERKFUNCTIONARISSEN
PRESIDENT THOMAS S. MONSON
- 23 VERSLAG VAN DE AFDELING VERIFICATIE VAN DE KERK
WESLEY L. JONES
- 24 STATISTISCH RAPPORT 2000
F. MICHAEL WATSON
- 25 'DE HAND VAN DE MEESTER'
PRESIDENT BOYD K. PACKER
- 28 ZENDELINGECHTPAREN: EEN OPROEP TOT DIENEN
OUDERLING ROBERT D. HALES
- 32 DE TOEKOMSTIGE ZENDELING DAVID
OUDERLING DARWIN B. CHRISTENSON
- 34 'OM VAN MIJN ENIGGEBORENE TE GETUIGEN'
OUDERLING L. ALDIN PORTER
- 37 UW VOORBEREIDING OP DE TEMPELZEGENS
OUDERLING RUSSELL M. NELSON
- 41 BOUWEN AAN EEN GEMEENSCHAP VAN HEILIGEN
OUDERLING L. TOM PERRY

PRIESTERSCHAPSBIJEEENKOMST

- 44 'WAAKT MET MIJ'
OUDERLING HENRY B. EYRING
- 48 JE KUNT EEN RATELSLANG NIET AAIEN
OUDERLING DAVID E. SORENSEN
- 51 PRIESTERSCHAPSMACHT
OUDERLING JOHN H. GROBERG
- 53 'WIE MIJ EREN, ZAL IK EREN'
PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 57 DE REDDENDE HAND
PRESIDENT THOMAS S. MONSON

- 60 HET PERMANENTE STUDIEFONDS
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 68 WEDEROM GEBOREN
PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 72 'PLOEGEN IN HOPE'
OUDERLING NEAL A. MAXWELL
- 75 EEN UITNODIGING MET EEN BELOFTE
BISSCHOP KEITH B. MCMULLIN
- 77 OPOFFERING — EEN EEUWIGE INVESTERING
CAROL B. THOMAS
- 79 'GIJ MOET ZIJN WOORD ONTVANGEN'
OUDERLING M. RUSSELL BALLARD
- 82 HET WONDER VAN GEOLOF
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 85 DANKEN EN DIENEN
OUDERLING DAVID B. HAIGHT
- 88 DE WET VAN VASTEN
OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
- 92 EÉN IN LIEFDE EN GETUIGENIS
OUDERLING JOHN K. CARMACK
- 94 ONS TEMPELBEZOEK TOT EEN RIJKERE ERVARING
MAKEN OUDERLING L. LIONEL KENDRICK
- 97 HET KONINKRIJK OPBOUWEN
OUDERLING BRUCE D. PORTER
- 99 FOCUS EN PRIORITEITEN
OUDERLING DALLIN H. OAKS
- 102 AFSCHIED VAN KORTE DUUR
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

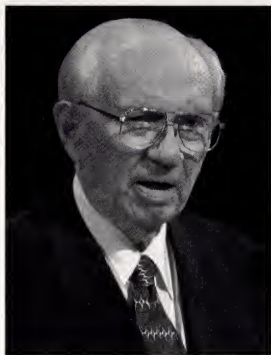
ALGEMENE BIJEENKOMST VAN DE JONGEVROUWEN

- 104 JOUW CELESTIALE GIDS
SHARON G. LARSEN
- 106 ONS TALENT VOOR SPIRITUALITEIT ONTWIKKELEN
CAROL B. THOMAS
- 109 EEN TROOSTER, EEN GIDS, EEN GETUIGE
MARGARET D. NADAUJD
- 112 HOE WORD IK DE SOORT VROUW WAARVAN IK
DROOM? PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 64 ALGEMENE AUTORITEITEN VAN DE KERK VAN JEZUS
CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN
- 116 ZIJ HEBBEN OOK TOT ONS GESPROKEN
- 117 ALGEMENE PRESIDUMS VAN DE HULPORGANISATIES
- 117 HULPBRONNEN BIJ HET ONDERWIJS
- 123 NIEUWE ALGEMENE AUTORITEITEN

Het werk gaat voort

President Gordon B. Hinckley

'Laten wij goede mensen zijn. Laten wij vriendelijke mensen zijn. Laten wij goede burenen zijn. Laten wij zijn wat leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen behoren te zijn.'



Mijn broeders en zusters, mijn hart is vol dankbaarheid nu wij vandaag bijeenkomen voor deze grote conferentie. Ik ben dankbaar dat de Heer mijn leven gespaard heeft zodat ik dit nog kon meemaken. Zoals ik al zei tegen de jongevrouwen, tot wie ik een week geleden gesproken heb, gaf iemand mij onlangs een oud jaarboek van mijn oude middelbare school. Het was uit mijn eindexamenjaar. Dat was 73 jaar geleden. Het was de klas van 1928. Het was een interessante ervaring om het door te bladeren. De meesten die er toen zo jong en energiek uitzagen, zijn inmiddels heengegaan. Er zijn nog enkele over, maar die zijn gerimpeld en ietwat zwakjes in hun bewegingen. Soms, als ik klaag over de een of andere kwaal, zegt mijn

vrouw: 'Dat komt door je leeftijd, jongen.'

Ik herhaal: ik ben erg dankbaar dat ik nog in leven ben. Ik ben opgetogen over dit geweldige tijdperk waarin wij leven. Ik dank de Heer voor mensen met grote toewijding en grote capaciteiten die zoveel doen om het leven van de mens te verlenen en het makkelijker en aangenameer te maken. Ik ben dankbaar voor de uitstekende artsen die ons helpen met onze zwakten. Ik ben dankbaar voor geweldige vrienden, onder wie ik de fijne, getrouwe heiligen reken die ik heb leren kennen over de hele wereld. Dank u voor alles wat u voor me doet, voor de brieven die u stuurt, de bloemen, de boeken, en allerlei attenties en uitingen van uw liefde. Ik ben dankbaar voor lieve vrienden die mij in staat hebben gesteld om mij onder de heiligen onder de volken van de aarde te begeven, om kennis met hen te maken, om hun mijn getuigenis te geven en hun mijn liefde te betuigen. Ik ben dankbaar voor mijn vrouw, die al bijna 64 jaar mijn metgezellin is. Ik ben dankbaar voor getrouwe nakomelingen. De Heer heeft mij op wonderbaarlijke wijze gezegend.

Ik ben dankbaar voor mijn broeders, de algemene autoriteiten, die mij zoveel voorkomendheid en eerbied betonen. Ik ben dankbaar voor ieder van u, in deze grote familie, die meer dan elf miljoen sterk, die samen De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen uitmaken.



Aan het begin van de conferentie wil ik een kort overzicht van de situatie van de kerk geven.

Zij is sterker dan ooit tevoren. Niet alleen getalsmatig, maar ik geloof dat er in het algemeen ook grotere getrouwheid is onder de heiligen. In het afgelopen half jaar ben ik in de gelegenheid geweest om tempels in te wijden die wijd en zijd over de hele aarde verspreid zijn. We hebben in allerlei talen getuigenis horen geven van de waarheid van dit werk. We hebben het overweldigende geloof gezien van onze mensen die grote afstanden hebben afgelegd om die inwijdingen bij te wonen. We hebben een wonderbaarlijke toename in de groei van het tempelwerk gezien. We maken overigens op de meeste terreinen van onze activiteiten langzaam maar zeker groei door.

Ik ben zo dankbaar dat we in een tijd van relatieve vrede leven. Er woeden geen grote oorlogen in de wereld. Er zijn hier en daar wat



Elke bijeenkomst van de 171ste algemene aprilconferentie werd druk bezocht.

moeilijkheden, maar er is geen grote wereldwijde strijd. Wij kunnen het evangelie aan zoveel volken op aarde brengen en de mensen overal waar het komt tot zegen zijn.

We zijn goed op weg om de opleidingsmogelijkheden voor onze jeugd te vergroten. We hebben aangekondigd dat Ricks College een opleiding met een vierjarig leerplan wordt onder de naam BYU—Idaho. We zijn dankbaar dat we vernomen hebben dat we de benodigde erkenning van de desbetreffende overheidsinstelling gekregen hebben. Het is opmerkelijk om die op zo korte termijn te krijgen.

We zijn momenteel gebouwen aan het neerzetten op een schaal waar we nog nooit van hadden gedroomd. Dat is nodig om plaats te bieden aan de gevolgen van de groei van de kerk.

Het welzijnsprogramma maakt ook vooruitgang. We zijn vooral dankbaar dat we op veel plaatsen op aarde op zeer grote schaal humanitaire hulp

hebben kunnen verlenen. We hebben voedsel, medicijnen, kleding, bedden- goed en andere benodigdheden gedistribueerd om hulp te bieden aan hen die plotseling slachtoffer waren geworden van een ramp.

Ik zal vanavond de priesterschapsdragers toespreken over een ander programma waarvan ik denk dat het u allen zeer zal interesseren.

Een van de tekens van de groei en vitaliteit van de kerk die het meeste opvalt, is de bouw van tempels. Ik heb er al eerder over gesproken, maar ik ben uiterst dankbaar dat we sinds de vorige algemene conferentie ons doel hebben bereikt om vóór het eind van het jaar 2000 honderd tempels in bedrijf te hebben; er zijn er nu zelfs meer. We zijn juist teruggekeerd van de inwijding van een tempel in Uruguay, de 103^e tempel van de kerk die nu in bedrijf is.

Het grote werk van de tempelbouw gaat over de hele wereld door. Ik keek laatst nog naar de lijst met

alle tempels die nu in bedrijf zijn of die zijn aangekondigd — het zijn er 121. Ik verbaasde me over de lijst en de ongelooflijke diversiteit aan locaties. Het is geweldig, maar we zijn nog niet tevreden. We zullen ermeer doorgaan de tempels naar de mensen te brengen, om het de heiligen der laatste dagen overal makkelijker te maken om de zegeningen te ontvangen die alleen maar in die heilige huizen te verkrijgen zijn.

Ik heb al eerder gezegd dat de zegeningen van de tempel de volheid van het priesterschap vertegenwoordigen waarover de Heer sprak toen Hij zijn wil aan de profeet Joseph Smith openbaarde. Nu er tempels veel dichterbij de woonplaatsen van onze mensen staan, zijn alle verordeningen die in het huis des Heren voor zowel de levenden als de doden verkrijgbaar zijn, meer binnen hun bereik.

Er worden binnenkort tempels ingewijd in Winter Quarters (Nebraska); Guadalupe (Mexico); en Perth

(Australië). Er zijn tempels in aanbouw in Asunción (Paraguay), Campinas (Brazilië); het Driestengengebied in de staat Washington; Kopenhagen (Denemarken); Lubbock (Texas); Monterrey (Mexico); Nauvoo (Illinois); Snowflake (Arizona); en Den Haag. Nog eens zes tempels zijn aangekondigd, en er worden spoedig eerstespadestekingen voor gehouden. Verder hebben we een aanzienlijk aantal mogelijke bouwplaatsen bezocht in de Verenigde Staten, Midden- en Zuid-Amerika, Europa en de eilanden der zee, en die in overweging genomen. Ik zal geen namen noemen, want dat zou alleen maar opwinding veroorzaken, terwijl we de grond waarop gebouwd moet worden, nog niet in ons bezit hebben.

De bouw van elke tempel is een teken van het volwassen worden van de kerk. We blijven deze heilige huizen van de Heer zo snel bouwen als onze energie en onze middelen toelaten. We zijn dankbaar voor de getrouwe heiligen der laatste dagen die hun tiende betalen en dit belangrijke programma mogelijk maken.

We zijn niet zonder critici, en sommigen van hen zijn gemeen en boosaardig. We hebben ze altijd gehad, en ik denk dat we ze in de toekomst ook altijd zullen hebben. Maar we zullen voortgaan, kwaad met goed vergelden, behulpzaam, vriendelijk en gul zijn. Ik herinner u aan de leringen van de Heer op dit gebied. U kent ze allemaal. Laten wij goede mensen zijn. Laten wij vriendelijke mensen zijn. Laten wij goede buren zijn. Laten wij zijn wat leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen behoren te zijn.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik waardeer uw gebeden en uw liefde zeer. Ik heb u allen ook lief. Mogen de hemelen zich openen en er zegeningen in overvloed op u komen terwijl u in getrouwheid voor de Heer wandelt.

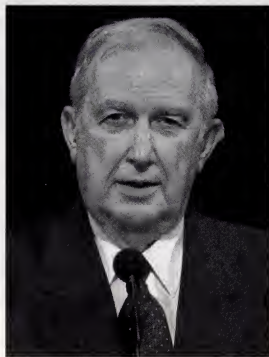
We gaan nu verder met deze grote conferentie.

God zegene u, mijn geliefde medeleden, dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Het belangrijkste eerst

Ouderling Richard G. Scott
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Doe hier op aarde al het mogelijke om een ideaal gezin te hebben. Overdenk daartoe de beginselen in de proclamatie over het gezin en pas die toe.'



Een van de aangenaamste momenten van uw leven, toen u vol verwachting, opgewonden en dankbaar was, kunt u zich niet meer herinneren. Dat moment vond plaats in het voorsterfelijk leven, toen u te horen kreeg dat het eindelijk uw beurt was om de geestenwereld te verlaten en naar de aarde te gaan. U wist dat u door ervaring datgene kon leren wat u geluk zou brengen, lessen die uiteindelijk tot uw verhoging en eeuwige leven als verheerlijkt, celestiaal wezen in de tegenwoordigheid van uw heilige Vader en zijn geliefde Zoon, zouden leiden. U begreep dat u voor problemen zou komen te staan, omdat u met zowel goede als slechte invloeden te maken zou krijgen. Het staat evenwel vast dat u zich daar heeft voegenomen, kostte wat kost, ongeacht inspanningen, lijden en beproevingen, zegevierend terug te keren. U

bent op aarde nu de volheid van het evangelie er is. U bent op aarde in een tijd dat de kerk en het priesterschapsgeslacht er zijn, nu de heilige tempelverordeningen beschikbaar zijn. U verwachtte in een gezin te worden geboren met ouders die van u houden, voor u zorgen, u begeleiden en u waarheden bijbrengen. U wist dat u na verloop van tijd de kans zou krijgen om uw eigen eeuwige gezin te stichten, als man of vrouw, vader of moeder. Wat zal u hebben gejuicht over dat vooruitzicht.

De volgende woorden geven het belangrijkste doel van ons verblijf op aarde aan:

'Wij zullen een aarde maken waarop dezen kunnen wonen;

'En Wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Here, hun God, hun ook zal gebieden;

'En aan die hun eerste staat behouden, zal meer worden gegeven; en zij die hun eerste staat niet behouden, zullen geen heerlijkheid ontvangen in hetzelfde koninkrijk met hen die wel hun eerste staat behouden; en op het hoofd van die hun tweede staat behouden, zal voor eeuwig heerlijkheid vermeerderd worden' (Abraham 3:24-26).

Toen Adam op aarde was gekomen, zei God: 'Laat Ons een hulpje maken die de mens gelijkwaardig is, want het is niet goed dat de mens alleen is' (Abraham 5:14). Eva en Adam stichtten het eerste gezin. God verklaarde: 'Daarom zal de man zijn vader en moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven' (Mozes 3:24). Zij kregen kinderen, die op hun beurt

ook een gezin stichten. 'En Adam en Eva, zijn huisvrouw, hielden niet op God aan te roepen' (Mozes 5:16). Het gezin als concept, van wezenlijk belang voor het welslagen van het plan van geluk van onze Vader, deed zijn intrede, en ook legde men nadruk op de noodzaak om God voortdurend 'aan te roepen'. U brengt dat plan nu in praktijk. Door het herstelde evangelie weten we dat er een *ideaal gezin* is. Dat gezin bestaat uit een rechtschapen Melchizedeks-priesterschapsdrager, die is verzegeld aan een rechtschapen vrouw, en kinderen geboren in het verbond of aan hen verzegeld. Met een moeder thuis in een sfeer van liefde en hulpvaardigheid, onderwijzen de ouders hun kinderen, door voorbeeld en voorschrift, in de wegen van de Heer en zijn waarheden. Zij vervullen hun van Godswege ingestelde rol, genoemd in de proclamatie over het gezin. Hun kinderen groeien op met de leringen die hun met de papepel worden ingetogen. Hun karakterontwikkeling is gebaseerd op gehoorzaamheid, integriteit, liefde

voor God en geloof in zijn heilige plan. Te zijner tijd kiezen die kinderen een partner met soortgelijke ideeën en idealen. Zij laten zich in de tempel verzegelen, krijgen kinderen, en het eeuwig plan duurt voort, waar bij elke generatie de volgende sterkt.

Probeer uw hele leven ijverig de fundamentele doelen van dit leven te verwezenlijken *door het ideale gezin*. Hoewel u wellicht dit ideaal nog niet verwezenlijkt hebt, dient u al het mogelijke te doen door gehoorzaamheid aan en geloof in de Heer om er zo dicht mogelijk bij te komen. Laat niets u afbrengen van dat doel. Als dat inhoudt dat u uw leven fundamenteel moet veranderen, doe dat dan. Zorg dat u de verordeningen van de tempel ontvangt, als u daarvoor de gestelde leeftijd hebt en er klaar voor bent. Als u momenteel niet aan een rechtschapen partner verzegeld bent, leef daar dan naar toe. Bid erom. Oefen uw geloof dat u die zegen krijgt. Doe nooit iets dat die zegen op losse schroeven zet. Als u de hoop op een eeuwig huwelijk hebt opgegeven, durf dan weer te

hopen. Als uw droom geduld vergt, heb dat dan. Mijn broers en ik baden en werkten 30 jaar lang voordat onze moeder en onze vader, die geen lid was, zich in de tempel lieten verzegelen. Wees niet overbezorgd. Doe uw best. We weten niet of die zegen aan deze kant van de sluier of erachter zal worden verkregen, maar de Heer houdt Zich aan zijn beloften. In zijn oneindige wijsheid zal Hij alles mogelijk maken waarvoor u door uw getrouwheid in aanmerking komt. Wees niet ontmoedigd. Zo dicht mogelijk bij het ideaal te leven, zal u hier op aarde veel geluk, voldoening en indrukwekkende groei schenken, ongeacht uw situatie.

Satan en zijn engelen zullen al het mogelijk doen om u af te houden van de verordeningen die noodzakelijk zijn voor het ideale gezin. Hij zal u proberen af te houden van het grootbrengen van een hecht gezin volgens de normen van de Heer.

Zijn er zoveel fascinerende, spannende dingen te doen, of zoveel moeilijkheden in uw leven, dat het moeilijk voor u is om zich te concentreren op wat van essentieel belang is? Als de zaken van de wereld zich aan u opdringen, krijgen de verkeerde zaken maar al te vaak de hoogste prioriteit. Dan laten we het fundamentele doel van het leven maar voor wat het is. Satan heeft een krachtig wapen tot zijn beschikking tegen goede mensen. Dat is afleiding. Hij laat goede mensen hun leven vullen met 'goede zaken', zodat er geen tijd is voor de essentiële zaken. Bent u onbedoeld wel eens in die val gelopen?

'Daarom zijn de mensen vrij naar het vlees, en wordt hun alles gegeven, wat voor de mens heilzaam is. En zij zijn vrij te kiezen, vrijheid en eeuwig leven door de grote bemiddeling voor allen, of gevangenschap en dood (...); want [de duivel] tracht alle mensen even ellendig te maken als hij zelf is' (2 Nephi 2:27).

Waarom heeft u keuzevrijheid gekregen? Alleen om een genoeglijk leven te leiden en keuzes te doen in datgene wat u wilt doen? Of is er een fundamentele reden? — Om keuzes te doen die uw doel op aarde

President Gordon B. Hinckley (midden); president Thomas S. Monson (links), eerste raadgever in het Eerste Presidium; en president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, in afwachting van het begin van een conferentiebijeenkomst.



volledig zullen verwezenlijken en prioriteiten te stellen die de ontwikkeling en het geluk dat de Heer u toewenst, tot gevolg zullen hebben.

Onlangs kwam ik in contact met een intelligente jongeman met grote kwaliteiten. Hij wist niet of hij op zending moest gaan. Hij had besloten nog niet te gaan studeren. In zijn vrije tijd doet hij alleen wat hem leuk lijkt. Hij werkt niet omdat er geen noodzaak is, en omdat hij dan geen tijd meer heeft voor pleziertjes. Hij doorliep het seminarie, maar dat deed hem eigenlijk niet zoveel. Ik zei tegen hem: 'De keuzes die je doet lijken je te geven wat je wilt: een lui leventje met veel plezier zonder al te veel offers. Daar kun je nog een tijdje mee doorgaan, maar dergelijke keuzes vernauwen wel je toekomst. Je schuift veel mogelijkheden en opties terzijde. De tijd zal komen, en is niet veraf, dat je je de rest van je leven met zaken zult bezighouden waar je je niet mee bezig wilt houden, op plaatsen waar je niet wilt zijn, omdat je jezelf niet goed hebt voorbereid. Je doet niets met je mogelijkheden.'

Ik zei hem dat alles wat ik nu van grote waarde acht, vorm heeft gekregen in het zendingsveld. Zendingswerk is niet iets wat we voor onszelf doen, maar een zending verschaft ons wel groei en bereidt ons voor op de toekomst. Zendingen proberen met alle middelen — bidden, vasten en getuigen — mensen tot de waarheid te brengen. Op een zending leert iemand hoe de Geest werkt, waarom we op aarde zijn en hoe we

ons fundamentele doel kunnen verwezenlijken. Ik gaf hem een zegen. Toen hij was vertrokken, bad ik de Heer vurig of Hij hem wilde zegenen, zodat hij de juiste keuzes zou doen. Anders zal hij het doel van dit leven niet verwezenlijken.

Overweeg daarentegen het voorbeeld van een andere jongeman. Door de jaren heen heb ik gezien hoe zijn ouders hem van jongs af aan hebben geleerd de geboden van God exact na te leven. Door hun voorbeeld en hun onderricht hebben zij hem, samen met hun andere kinderen, in de waarheid grootgebracht. Zij stimuleerden de ontwikkeling van discipline en offerbereidheid om goede doelen te bereiken. Deze jongeman koos voor de zwemsport om die eigenschappen in zijn karakter te vormen. De training vroeg in de ochtend vergde discipline en offers. Na verloop van tijd blonk hij uit in die sport.

Toen kwamen de obstakels — bijvoorbeeld een kampioenswedstrijd op zondag. Deed hij daaraan mee? Zou hij zwemmen op zondag rechtvaardigen, zodat zijn team het kampioenschap kon behalen? Nee, hij gaf niet toe, zelfs niet toen hij door zijn vrienden onder druk werd gezet. Er werd op hem gescholden, en hij kreeg zelfs klappen. Maar hij gaf niet toe. De afwijzing van zijn vrienden, de eenzaamheid en de spanningen zorgden voor verdriet en tranen. Maar hij gaf niet toe. Hij leerde maar al te goed wat we allemaal zullen moeten leren, dat de raad van Paulus aan Timoteüs

reëel is: 'Allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden' (2 Timoteüs 3:12). Door de jaren heen is er door deze rechtschapen manier van leven een patroon ontstaan — voortgekomen uit honderden juiste beslissingen, sommige onder moeilijke omstandigheden — dat heeft bijgedragen tot een sterk en hoogwaardig karakter. En nu wordt hij als zending door zijn collega's gewaardeerd voor zijn werklust, zijn evangeliekennis, zijn vastberaden toewijding, en zijn vastberadenheid om het evangelie wereldkundig te maken. Een jongeman die eerder door zijn vrienden werd afgewezen, is nu een gerespecteerde leider onder vrienden. Bevatten deze voorbeelden een boodschap voor u?

Hoewel het waar is dat veel van wat we doen, goed en plezierig is, is dat niet ons voornaamste doel op aarde. Leer de wil van de Heer kennen en doen, niet alleen wat ons uitkomt en het leven gemakkelijk maakt. U kent zijn plan van geluk. U weet wat u moet doen, of kunt daar door studie en gebed achter komen. Wees daartoe bereid.

De Heer heeft verklaard:

'Het is niet goed, dat Ik in alles moet gebieden; want hij, die in alles wordt gedwongen, is een trage en geen verstandige dienstknecht; daarom ontvang hij geen beloning.

'(...) De mensen [dienen] ijverig voor een goede zaak werkzaam te zijn, en vele dingen uit eigen vrije wil te doen, en veel gerechtigheid tot stand te brengen;

'Want de macht is in hen, waardoor zij naar eigen willen kunnen handelen. En voor zoverre de mensen goed doen, zullen zij geenszins hun beloning verliezen.

'Maar hij die niets doet, voordat het hem wordt geboden, en een gebod met een twijfelend hart ontvangt, en het traag nakomt, wordt verdoemd' (LV 58:26-29) — dat wil zeggen: maakt geen groei en ontwikkeling meer mee.

Een stelling die we allemaal begrijpen, is dat we krijgen waar we voor betaald hebben. Dat geldt ook voor geestelijke zaken. U krijgt waarvoor u



betaalt in gehoorzaamheid, in geloof in Jezus Christus en in ijverige toepassing van de waarheden die u in uw leven leert. Wat u krijgt, is de vorming van uw karakter, meer doorgroei mogelijkheden, een succesvolle verwezenlijking van uw doel op aarde — beproefd te worden.

Bij voortdurend wordt er in uitvaartdiensten gezegd dat de overledene alle zegeningen van de celestiale heerlijkheid zal beërven, hoewel de betrokkene zich daar op geen enkele wijze heeft voorbereid, en de noodzakelijke verordeningen niet heeft ontvangen noch de vereiste verbonden heeft nageleefd. Dat zal dan ook niet gebeuren. Dergelijke zegeningen kunnen alleen verkregen worden door aan de voorwaarden van de Heer te voldoen. Zijn barmhartigheid doet de vereisten van zijn wet niet teniet. Daar moet aan voldaan worden.

Er zijn plaatsen die heilig en vredig zijn, waar het gemakkelijker is om de leiding van de Geest te onderkennen. De tempel is zo'n plek. Kies een vredige, stille plek waar u zich zo nu en dan kunt terugtrekken om diep na te denken en laat de Heer de richting van uw leven aangeven. Ieder van ons dient van tijd tot tijd te controleren of we nog op koers liggen. Doe uw voordeel met de volgende inventarisatie, en wacht daar niet te lang mee:

Waarom geef ik de hoogste prioriteit op aarde?

Hoe gebruik ik de mij toegewezen tijd? Gebruik ik die tijd om mijn hoogste prioriteiten goed na te streven?

Is er iets waarvan ik weet dat ik het niet zou moeten doen? Zo ja, dan zal ik mij bekeren en er nu mee ophouden.

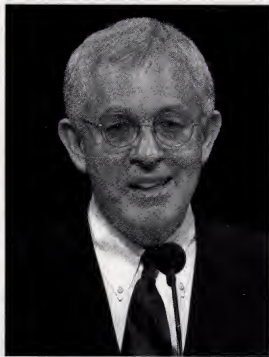
Schrijf op een rustig moment uw antwoorden op. Analyseer ze. Breng noodzakelijke veranderingen aan.

Doe het belangrijkste eerst. Doe hier op aarde al het mogelijke om een ideaal gezin te hebben. Overdenk daartoe de beginselen in de proclamatie over het gezin en pas die toe. Ik getuig dat de Heer leeft. Hij houdt van u. Als u zijn hulp inroept en die hulp waardig bent, zal Hij u leiden en sterken. U zult zijn wil kennen en die kunnen doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Ootmoedig wandelen met uw God

Ouderling Marlin K. Jensen
van het Presidium der Zeventig

‘Door ware nederigheid zullen we onvermijdelijk tegen God zeggen: “Uw wil geschiede.”’



Een van de gedenkwaardigste onderwerpen van de laatste oktoberconferentie was dat we niet alleen moeten letten op wat we doen, maar dat we als heiligen der laatste dagen ook moeten letten op wie we zijn en wat we willen worden.¹ Met dat beginsel in gedachten luisterde ik in november aandachtig naar de toespraak van president Hinckley tot de jeugd. Ik was onder de indruk van de zes kostbare stukjes wijsheid die hij beschreef over wat de jongeren moesten zijn. Een van die zes — ‘Wees nederig’ — vond ik bijzonder interessant.

Toen ik een aantal weken geleden tegen mijn vrouw zei dat ik door de toespraak van president Hinckley overwoog om ‘nederigheid’ als onderwerp voor deze toespraak te kiezen, was ze even stil en zei toen

met een schittering in haar ogen: ‘Dan heb je nog maar een paar dagen om nederig te worden!’ Door die aanmoediging ben ik gaan nadenken wat het zou inhouden om gehoorzaam te zijn aan de oproep van president Hinckley om nederig te zijn.

Om te beginnen mag het geen verrassing zijn dat sommige mensen nederigheid als karaktereigenschap op de schaal van gewenste karaktereigenschappen niet erg belangrijk vinden. Er zijn de afgelopen jaren nogal wat populaire boeken geschreven over integriteit, gezond verstand, beleefdheid en een groot aantal andere deugden. Maar voor nederigheid is ogenschijnlijk geen markt. Het is duidelijk dat in deze ruwe tijden, nu de kunst van intimiderende onderhandeling en *assertiviteit* een prototype van de zakenwereld is geworden, de mensen die naar nederigheid streven een vergeten maar zeer belangrijke minderheid zijn.

Bewust naar nederigheid streven is ook al moeilijk. Ik kan me nog herinneren dat een van mijn collega's in de Zeventig over nederigheid heeft gezegd dat als je denkt dat je nederig bent, je dat juist niet bent. Hij zei dat we nederigheid moeten ontwikkelen en er dan voor moeten zorgen dat we dat niet weten. Dan zouden we het hebben. Maar als we ooit zouden denken dat we het hadden, dan hebben we het niet.²

Dit is een van de lessen die C. S. Lewis geeft in zijn bekende *Screwtape Letters*. In brief 14 wordt een goede

man die door de duivel en zijn assistent wordt verleid steeds nederiger. De duivel merkt op dat 'dat heel slecht is'. Met veel inzicht laat Lewis de duivel tegen zijn assistent zeggen: 'Je patiënt wordt nederig. Heb je daar zijn aandacht op gevestigd?'

Gelukkig heeft de Heiland ons een voorbeeld gegeven om nederigheid te ontwikkelen. Toen zijn discipelen bij Hem kwamen en vroegen, 'Wie is wel de grootste in het koninkrijk der hemelen?' zette Hij een kind in hun midden en zei: 'Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het koninkrijk der hemelen.'⁴

In die teksten leert de Heer ons dat we als een kind moeten worden om nederig te zijn. Hoe wordt iemand als een kind? En wat zijn de eigenschappen van een kind die we moeten ontwikkelen? Koning Benjamin zegt in zijn bekende toespraak in het Boek van Mormon:

'Want de natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat geweest sedert de val van Adam en zal dat voor eeuwig en immer zijn, tenzij hij zich aan de ingevingen des Heiligen Geestes overgeeft, en de natuurlijke

mens afsterft en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Here, en wordt gelijk een kindeke, onderworpen, zachtmoedig, nederig, geduldig, vol liefde, gewillig zich aan alles te onderwerpen, wat de Here geschikt acht hem op te leggen, evenals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.'⁵

Koning Benjamin zegt dat we als een kind kunnen worden door een geleidelijk proces van geestelijke ontwikkeling waarin we door de Heilige Geest en ons vertrouwen in de verzoening van Christus worden geholpen. Door middel van dit proces zullen we uiteindelijk de eigenschappen van een kind ontwikkelen: zachtmoedigheid, nederigheid, geduld, liefde en geestelijke onderworpenheid. Door ware nederigheid zullen we onvermijdelijk tegen God zeggen: 'Uw wil geschiede.' En omdat we *zijn*, beïnvloedt wat we *doen*, zal onze onderworpenheid tot uitdrukking komen in onze eerbied, dankbaarheid en gewilligheid om roepingen, raad en opbouwende kritiek te accepteren.

Door een verhaal uit de familiegeschiedenis van Brigham Young kun-

nen we de onderworpen aard van nederigheid zien. Er staat dat de profeet Joseph, mogelijk als test, Brigham Young in het openbaar bestraffend toesprak over iets wat hij gedaan had of had moeten doen — de details zijn onduidelijk. Toen Joseph was uitgesproken wachtte iedereen op de reactie van Brigham Young. Deze machtige man, die later als de leeuw van de Heer bekend stond, zei oprecht, eenvoudig en nederig: 'Joseph, wat wil je dat ik doe?'⁶

Uit de kracht van die reactie komt een gevoel van nederigheid voort. Het is een herinnering dat de grootste handeling van moed en liefde in de geschiedenis van de mens — het zoenoffer van Christus — ook de grootste handeling van nederigheid en onderworpenheid is. Sommigen zullen zich afvragen of de mensen die naar nederigheid streven altijd onderworpen zullen zijn aan de sterke mening van anderen. Uit het leven van de Heiland blijkt duidelijk dat ware nederigheid helemaal niet onderdanig, zwak of slaafs is.

Een ander nuttig perspectief kan verkregen worden door naar

Het auditorium van het Conferentiecentrum is geheel bezet tijdens een bijeenkomst.



het tegengestelde van nederigheid te kijken: hoogmoed. Net als door nederigheid andere deugden verkregen worden, zoals bescheidenheid en ontvankelijkheid, leidt hoogmoed tot veel andere ondeugden. In onze theologie komt tot uitdrukking dat Satan de tegenstander van alle waarheid werd. De groei van die arrogantie, *hubris* in het Grieks, werd door de oude Griekse geleerden als de weg tot verderving gezien.

Twaalf jaar geleden hield president Ezra Taft Benson een krachtige conferentietoespraak waarin hij zei dat hoogmoed 'de universele zonde is, de grote ondeugd.'⁷ Hij zei dat hoogmoed concurrerend van aard is en verwees naar de volgende uitspraak van C. S. Lewis: 'Hoogmoed schept geen behagen in het bezit van iets, maar uit het hebben van meer daarvan dan een ander. We zeggen dat mensen er trots op zijn rijk, slim of knap te zijn, maar dat zijn ze niet. Ze zijn er trots op rijker, slimmer of knapper te zijn dan een ander. Als iedereen even rijk, slim en knap werd, dan zouden ze nergens meer trots op zijn. Het zijn de verschillen waar we trots op zijn; het genot van het feit dat we boven de rest staan. Als de concurrentie wordt verwijderd, is de trots verdwenen.'⁸ Wat een interessante visie op deze concurrerende, en dus hoogmoedige, wereld. Wat een belangrijke herinnering voor ons, die de volheid van het evangelie hebben ontvangen, om hooghartigheid en neerbuigzaamheid, of de schijn ervan, in al onze intermenselijke verhoudingen te vermijden.

Ik vraag me wel eens af hoe het leven zou zijn als we allemaal nederig waren.

Stel u eens een wereld voor waar ik door *wij* wordt vervangen.

Denk eens aan het effect op de wetenschap als kennis zonder arrogantie de norm was.

Overweeg de sfeer die in het huwelijk en het gezin zou heersen, of in iedere andere organisatie, als fouten nederig werden toegegeven en vergeven; als we niet bang hoefden te zijn om anderen te prijzen, uit angst dat ze op ons in zouden lopen; en als



we allemaal in staat zouden zijn om net zo goed te luisteren als we praten.

Overweeg de voordelen van een samenleving waarin iemands positie niet zo belangrijk is, waar burgers meer met hun plichten dan met hun rechten bezig zijn en waar leiders af en toe nederig toegeven dat ze 'een fout hebben gemaakt'. Moet onze behoefte om gelijk te hebben zo groot zijn? Uiteraard is deze onverdraagzaamheid ten opzichte van anderen en hun mening niets minder dan de *hubris* die de Grieken als doodzonde beschouwden. We kunnen ons afvragen hoe anders de wereldsgeschiedenis zou zijn als de belangrijke deelnemers gehoor hadden gegeven aan de subtiele oproep om nederig te zijn.

Maar nog belangrijker is de rol die nederigheid in het bekeringsproces speelt. Door nederigheid en een groot geloof in Christus gaat de overtreders in gebed, biedt hij zijn verontschuldigen aan het slachtoffer aan en belijdt hij zijn zonden zo nodig aan zijn priesterschapsleider.

Ik ben dankbaar voor de voorbeelden van nederigheid in mijn leven.

Op een klamme middag in juli reageerde mijn vader door de hitte en door frustratie heftig op de stomiteiten die ik op onze boerderij begaan had. Hij strafte me veel zwaarder dan ik verdiend had. Later bood hij zijn excuses aan en sprak hij zijn vertrouwen uit in mijn vaardigheden. Die

nederige verontschuldiging zit al meer dan veertig jaar helder in mijn geheugen.

Ik heb gemerkt dat mijn lieve vrouw altijd nederig is. Net als Nephi raad aan Lehi vroeg nadat Lehi even twijfelde, staat zij al 34 jaar aan mijn zijde en geeft ze mij 'ondanks mijn zwakte'⁹ liefde en steun.

Ik ben vaak onder de indruk van de voorbeelden van nederigheid in de Schriften. Denk eens aan Johannes de Doper, die tegen de Heiland zei: 'Hij moet wassen, ik moet minder worden.'¹⁰ Denk eens aan Moroni, die ons vraagt om hem niet vanwege zijn zwakheden te veroordelen, maar om God te bedanken dat hij de zwakheden van Moroni aan het licht heeft gebracht, zodat wij verstandiger zullen zijn dan hij.¹¹ We mogen de uitspraak van Mozes niet vergeten, nadat hij de grootsheid van God en zijn scheppingen had ervaren en erkende dat 'de mens niets is, hetgeen ik nimmer had verondersteld.'¹² Is het feit dat Mozes onze volledige afhankelijkheid van God erkende niet het begin van ware nederigheid?

Ik onderschrijf de gedenkwaardige uitspraak van de Engelse schrijver John Ruskin dat 'de belangrijkste test van een groot mens zijn nederigheid is.' Hij zegt verder: 'Ik bedoel met nederigheid geen twijfel aan zijn eigen macht. Maar een groot mens heeft het ongebruikelijke gevoel dat de grootheid niet in hem zit, maar door

hem werkzaam is. Hij ziet iets goddelijks in ieder mens, en hij is eindeloos en ongelofelijk barmhartig.¹³

Net als onze hedendaagse profeet, president Gordon B. Hinckley, was de profeet Micha in het Oude Testament bezorgd over de ontwikkeling van nederigheid. Tegen zijn volk zei hij: 'Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is en wat de Here van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God.'¹⁴

Ik bid dat God ons allen zegent zodat wij nederig ten opzichte van Hem en alle mensen door het leven zullen gaan. Ik getuig dat president Gordon B. Hinckley een waar profeet is en dat zijn advies om 'nederig te zijn' van God afkomstig is. Ik getuig dat Gods zachtmoedige en bescheiden Zoon de verspersoonlijking van nederigheid is. Ik weet dat we op een dag nederig aan de voeten van de Heiland zullen knielen om door Hem geordeeld te worden.¹⁵ Het is mijn gebed dat wij ons in dit leven op dat nederige moment zullen voorbereiden. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

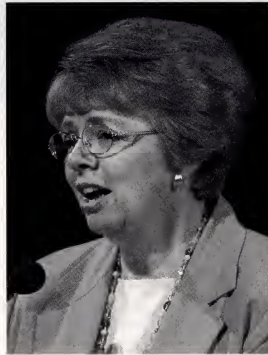
1. Neal A. Maxwell, 'Het geruk en getrek van de wereld', *Liahona*, januari 2001, blz. 43-46; Dallin H. Oaks, 'Opdracht tot wording', *Liahona*, januari 2001, blz. 40-43.
2. Albert Choules jr., ongepubliceerde notulen van een vergadering van het Quorum der Zeventig, 15 april 1993.
3. *The Screwtape Letters*.
4. Matteüs 18:1, 4.
5. Mosiah 3:19.
6. Zie Truman G. Madsen, 'Hugh B. Brown — jeugdige veteraan', *New Era*, april 1976, blz. 16.
7. President Ezra Taft Benson, 'Pas op voor hoogmoed', *De Ster*, juli 1989, blz. 3.
8. *Mere Christianity*.
9. 2 Nephi 33:11.
10. Johannes 3:30.
11. Mormon 9:31.
12. Mozes 1:10.
13. *The Works of John Ruskin*, E. T. Cook en Alexander Weddenburn, 39 delen (1903-1912), deel 5, blz. 331.
14. Micha 6:8.
15. Zie Mosiah 27:31; LV 88:104.

Een God van wonderen

Sydney S. Reynolds

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

'Ik geloof dat ieder van ons kan getuigen van die kleine wonderen.'



het verhaal van Mozes om geloof aan te moedigen in een God die zijn volk kon bevrijden uit de nood. (Zie 1 Nephi 4:1-3.) Andere profeten herinnerden de mensen eraan dat ze zelf getuige waren geweest van wonderen die hen konden overtuigen van Gods macht.

In het Nieuwe Testament vertelde de apostel Johannes waarom hij veel wonderen van de Heiland had opgeschreven — namelijk: 'opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus' (Johannes 20:31).

In deze bedeling zijn we getuige van het grote wonder van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus op aarde. Het begon toen een jongeman in de buurt van Palmyra (New York) naar een bos ging, zijn hart uitstortte en zijn vragen voorlegde aan een God die volgens hem antwoord kon geven — de God van wonderen. En wonderen zijn er in deze bedeling gebeurd — machtige wonderen — waaronder het Boek van Mormon, dat op zich al een getuige van Jezus Christus is.

Net zo belangrijk als die 'machtige wonderen' zijn de kleinere 'privé-wonderen', waardoor we leren in de Heer te geloven. Die gebeuren als we de influisteringen van de Geest in ons dagelijks leven herkennen en er gehoor aan geven.

Ik ben dankbaar voor een leraar die zijn studenten aanspoorde een dagboek bij te houden van de influisteringen van de Geest. Hij zei dat we moesten opschrijven wat we voelden en wat er verder gebeurde. Kleine dingen werden duidelijk. Op een dag probeerde ik haastig een paar opdrachten af te maken en me op een reisje voor te bereiden. Ik

Net als Moroni in vroeger tijden geloof ik in een God van wonderen. Moroni schreef aan de mensen van onze bedeling: 'Doch ziet, ik zal u een God van wonderen tonen, (...) en het is diezelfde God, Die de hemelen en de aarde schiep, en alle dingen die er in zijn' (Mormon 9:11). Moroni verklaarde dat Jezus Christus veel machtige wonderen deed, dat er veel machtige wonderen door de apostelen werden gewrocht, en dat een God die gisteren, vandaag en voor altijd dezelfde is, ook nu een God van wonderen moet zijn. (Zie Mormon 9:18; 9:9.)

Denk eens aan de wonderen in het Oude Testament. Denk aan Mozes en de doorgang in de Rode Zee. Voor alle generaties van Israëlieten daarna waren de grote wonderen die leidden tot hun bevrijding uit Egypte, het onmiskenbare bewijs van Gods bestaan en zijn liefde voor hen.

Veel profeten uit het Boek van Mormon, ook Nephi, verwezen naar

was net beneden naar de wasruimte van de studentenflat geweest om mijn kleren uit de wasmachine in de droger te doen. Jammer genoeg waren alle drogers in gebruik, en dat zou nog wel even duren. Ontmoedigd ging ik weer naar boven; ik wist dat ik, als die drogers uitgedraaid waren, al vertrokken moest zijn. Nauwelijks was ik terug op mijn kamer toen ik de ingeving kreeg om weer naar beneden te gaan en nog eens naar de was te kijken. *Onzin*, dacht ik — ik ben er net geweest. Maar omdat ik probeerde te luisteren, ging ik. Twee drogers waren leeg — en ik kon alles doen wat nodig was. Zou de Heer zich echt druk hebben gemaakt over zoiets kleins, wat voor mij echter belangrijk was? Sindsdien heb ik door veel ervaring geleerd dat de Heer ons in elk aspect van ons leven wil helpen als wij proberen Hem te dienen en zijn wil te doen.

Ik geloof dat ieder van ons kan getuigen van die kleine wonderen. We kennen kinderen die bidden dat ze een verloren voorwerp zullen vinden, en het ook vinden. We weten dat er jonge mensen zijn die de moed opbrengen om als getuige voor God te staan, en zijn steun voelen. We kennen vrienden die van hun laatste

geld hun tiende betalen en vervolgens, door een wonder, merken dat ze hun lesgeld of hun huur kunnen betalen of op de een of andere manier aan voedsel voor hun gezin komen. We kunnen verhalen vertellen over verhoorde gebeden en priesterschapszegens die moed gaven, of troost of genezing brachten. Door die dagelijkse wonderen raken we vertrouwd met de hand van de Heer in ons leven.

Ik heb me veel met dit onderwerp beziggehouden vanwege een gebeurtenis die zich de laatste maanden in ons gezin heeft afgespeeld. Onze dochter en haar man hebben er lang over gedaan voordat ze elkaar vonden, en hebben toen, hoewel ze heel graag kinderen wilden, jarenlang moeite moeten doen om die droom te verwezenlijken. Ze hebben gebeden, zegens van de priesterschap en medische hulp gevraagd, en waren ten langen leste opgewonden toen ze hoorden dat ze een tweeling verwachtten.

Het ging echter niet allemaal op rolletjes en veertien weken voordat de baby's zouden komen, lag de aanstaande moeder op de kraamafdeling van het ziekenhuis. De doktoren hoopten aanvankelijk dat ze de

weëën een paar weken konden tegenhouden. Maar al gauw rees de vraag: hebben we de 48 uren om de medicijnen toe te dienen die nodig zijn om de onvolgroeide longen van de baby's te laten functioneren?

Een verpleegster van de intensive care voor pasgeboren baby's kwam foto's laten zien van de apparaten waar de baby's aan gekoppeld zouden worden als ze levend geboren werden. Ze legde uit dat er kans bestond op beschadiging van de ogen, collabereren van de longen, lichamelijke handicaps en hersenbeschadiging. Het echtpaar luisterde, nederig maar hoopvol, en toen werd duidelijk dat, ondanks alles wat de doktoren konden doen, de baby's in aantocht waren.

Ze werden levend geboren. Eerst werd het meisje en toen de jongen — die bij elkaar nog geen vier pond wogen — snel naar de intensive care gebracht en aan de beademing gelegd, met intraveneuze en voedings slangetjes, en voortdurende aandacht. Ze konden niet te veel licht verdragen, niet te veel geluid, hun chemisch evenwicht vereiste voortdurend toezicht terwijl het ziekenhuis met behulp van miljoenen gulden aan apparatuur en heel veel

President Gordon B. Hinckley; president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium; en president James E. Faust, tweede raadgever, groeten enkele leden van het Quorum der Twaalf Apostelen: (vlnr) waarnemend president Boyd K. Packer en de ouderlingen L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard en Joseph B. Wirthlin.



dokters en verpleegsters het wonder van de moederschoot probeerde na te bootsen.

Elke dag gebeurden er talloze wonderdjes: een ingeklapte long genas en bleef tegen de verwachting in goed functioneren; ze werden een longontsteking de baas; dodelijke infecties traden op en werden met succes bestreden; de slangetjes functioneerden niet goed en werden vervangen. Na zes weken was de jongen bijna twee pond aangekomen en kon hij zonder extra zuurstof ademen. Hij kon van de beademing af, leerde eten, en zijn dankbare ouders namen hem mee naar huis, terwijl hij nog met de monitoren verbonden was.

Het meisje bleef het zuurstofslangetje eruit trekken waardoor het alarm op de hele afdeling afging. Misschien wilde ze haar broertje bijhouden, maar elke keer werd haar keeltje afgesloten en kon ze niet zelfstandig ademen. Haar keeltje was zo geïrriteerd dat de verpleging de grootste moeite had om het slangetje opnieuw in te brengen en was ze bijna gestorven. Haar normale vooruitgang werd gehinderd door haar blijvende afhankelijkheid van de beademingsapparatuur.

Uiteindelijk, als haar broertje al twee maanden thuis is, voelden de doktoren zich genoodzaakt haar te opereren — een operatie waardoor ze door een gaatje in haar keel zal kunnen ademen, een operatie waardoor de maagproblemen wellicht opgelost worden door een gaatje in haar zij, maar een operatie met een nasleep van vele maanden, en misschien wel voor de rest van haar leven. Terwijl de ouders worstelden om tot een beslissing te komen, stuurde een lieve tante een boodschap aan de hele familie. Ze legde de situatie uit — de urgentie ervan, hoe belangrijk het was dat het kindje van de beademing af kwam — en stelde voor om weer gezamenlijk te vasten, en in gebed en tijdens het vasten om nog een wonder te vragen — als het de wil van de Heer was. We zouden op de avond van 3 december ons vasten beëindigen.

Ik lees u voor uit een brief die de familie op de ochtend van 4 december

toegestuurd kreeg. 'Liefste familieleden, geweldige nieuws! Zegeningen van de Heer. Onze innige dank voor jullie gebeden en vasten voor ons meisje. Gisterochtend kwam ze van de beademing af en op het moment dat we dit schrijven, duurt dat al 24 uur. Voor ons is het een wonder. De medische staf wil nog niets over de toekomst zeggen, maar we zijn de Heer en jullie zo dankbaar. We bidden dat dit het einde van haar verblijf in het ziekenhuis inluidd. En we durven zelfs te hopen dat ze met Kerstmis thuis is.'

Ze was inderdaad met Kerstmis thuis, en beide baby's maken het momenteel goed. Onze familie heeft haar eigen grote wonder, en we zijn bereid om te getuigen dat er vandaag, net als vroeger, een 'God van wonderen' is en er altijd zal zijn. Hij houdt van zijn kinderen en wil hen zegenen.

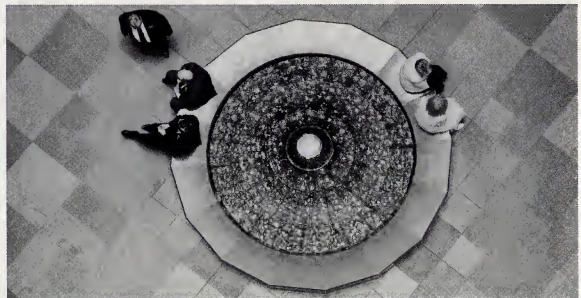
Net als u weten we dat niet alle gebeden tot de Heer en niet al ons vasten beantwoord worden zoals we hopen. Ook onze familieleden hebben te maken gehad met de dood van dierbaren, ernstige ziekte, scheiding, en met kinderen die een ander levenspad kozen. We begrijpen niet altijd wat de reden is van de beproevingen die we krijgen. Maar ons geloof is gegroeid, en misschien ook het uwe, doordat we gezien hebben hoe dierbaren, vrienden en mensen die we slechts van een afstand kennen, door geloof in de Heer de zwaarste beproevingen hebben doorstaan. Ook zij kennen de God van wonderen en ze getuigen in hun moeilijkste

momenten dat, wat de toekomst ook brengt, de Heer hen kent, van hen houdt en hen zegent. Ze zijn voor altijd aan Hem en aan elkaar verzegeld, en ze zijn bereid hun wil aan de zijne ondergeschikt te maken.

Hoe zijn ze op dat punt gekomen? Hoe krijgen we toegang tot het onopvallende wonder dat de Heer bewerkstelligt doordat Hij ons, zijn kinderen, verandert in waardige erfgenamen van Gods koninkrijk? Ik denk dat het mogelijk is gemaakt doordat 'God de wereld [zo heeft liefgehad], dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16). Ik denk dat het gebeurt als we ons overgeven aan de ingevingen van de Heilige Geest, de natuurlijke mens laten afsterven, en vervuld zijn met Gods liefde (zie Mosiah 3:19). 'Dankzij de verzoening van [Jezus] Christus [kunnen] alle mensen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie zalig worden' (geloofsartikel 3). Alle mensen — daar hoor ik bij; daar hoort u bij — kunnen deel hebben aan de verzoening, het grootste van al Gods wonderen.

God heeft werkelijk een doorgang in de Rode Zee gemaakt en ons het Boek van Mormon gegeven. Hij kan ons genezen van onze zonden, en Hij kan en zal ons, zijn kinderen, in ons dagelijks leven zegenen. Ik weet dat Hij leeft, van ons houdt en ook vandaag een God van wonderen is. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

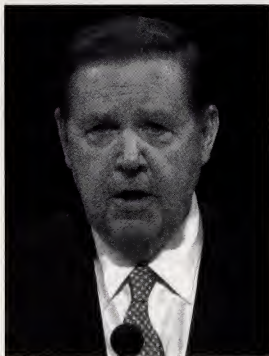
Deze leden verpozen bij een fontein in het Conferentiecentrum.



'Gij zult mijn getuigen zijn'

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Voor wie het moeilijk vinden om een zendingsgesprek te beginnen — en dat zijn er velen — vormen de bestelbonnen die de kerk pas heeft uitgegeven een prachtige, gemakkelijke manier om anderen te laten weten wat u gelooft en hoe zij er meer over te weten kunnen komen.'



Toen de herrezen Jezus zijn bediening op aarde beëindigde, legde Hij zijn apostelen en degenen die Hem wilden volgen deze uiterst belangrijke taak op:

'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes.'¹

'Gij zult kracht ontvangen (...) en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde.'²

Van ons allen wordt gevraagd om, altijd hoffelijk en fatsoenlijk, getuigen te zijn van Jezus Christus, 'te allen tijde (...) en in alle plaatsen',³ om ieder op onze eigen manier de belangrijke zaak te verkondigen waarvoor Christus ons heeft geroepen.

U bent fantastische zendingen, beter dan u denkt, en u kunt het nog beter! We kunnen de zendingen twaalf uur per dag hun zware werk laten doen, maar waarom zouden wij hun alleen de vreugde ervan gunnen? Wij hebben evengoed het recht om aan de rijk voorziene dis van het getuigenis aan te zitten, en gelukkig is daar voor elk lid van de kerk een plaats gereserveerd.

Een van de uitgangspunten van deze tijd is dat geen enkele zending uiteindelijk kan slagen *zonder* het liefdevolle aandeel en de geestelijke steun van de plaatselijke leden die in harmonie met hem samenwerken. Als u nu iets in een stenen tafel zou kerven, graveer dit er dan diep in. Ik beloof u dat u dat nooit zult hoeven uitwissen. Aanvankelijk kunnen zich allerlei onderzoekers aandienen, maar degenen die zich laten dopen en in de kerk actief blijven, zijn hoofdzakelijk vrienden en kennissen van leden van de kerk.

Twee jaar geleden heeft president Gordon B. Hinckley in een uitzending via het satellietnetwerk van de kerk gezegd:

'Mijn hart gaat uit naar de zendingen. U kunt het gewoon niet alleen doen en het goed doen. U hebt de hulp van andere mensen nodig. Die macht om te helpen, schuilt in ieder van ons. (...)

'Broeders en zusters, nu kunnen we de zendingen laten proberen

het alleen te doen, of we kunnen ze helpen. Als ze het alleen doen, blijven ze dag in dag uit langs de deuren gaan en zal de oogst mager zijn. Of wij, de leden, kunnen ze helpen bij het zoeken en onderwijzen van onderzoekers.

'Broeders en zusters, u allen in de wijken en ringen, in de districten en gemeenten, ik verzoek u uit te groeien tot een enorm leger met enthousiasme voor dit werk en het grote verlangen de zendingen te assisteren bij de ontzagwekkende taak die zij hebben om het evangelie naar alle naties, geslachten, talen en volken te brengen. (...)'⁴

Ik hou van de klank van de zinsdelen 'een enorm leger met enthousiasme voor dit werk' en 'het grote verlangen de zendingen te assisteren'.

Ik zal een aantal manieren noemen waarop we aan die oproep gehoor kunnen geven. U zult merken hoeveel u al doet.

Op de allereerste plaats kunnen we het evangelie naleven. Er bestaat absoluut geen krachtiger zendingsoodspraak aan deze wereld dan het voorbeeld van een liefdevol en gelukkig lid van de kerk. De levenswijze en het gedrag, de glimlach en vriendelijkheid, alleen al de aanwezigheid van een trouw lid van de kerk straalt een warmte en betrokkenheid uit die geen enkele brochure of videotape kan overbrengen. Mensen worden geen lid van de kerk op grond van wat ze weten. Ze worden lid door wat ze geestelijk voelen en willen. De leden zijn ons belangrijkste zendingsmiddel omdat zij de gave van de Heilige Geest gekregen hebben. Die geest van getuigenis en geluk zullen anderen voelen als wij dat laten gebeuren. Zoals de Heer tegen Alma en de zoons van Mosiah zei: 'Gaat uit (...) opdat gij hun een goed voorbeeld in Mij moogt geven; en Ik zal u middelen in mijn handen maken tot de zaligheid van vele zielen.'⁵

Een jonge zendingelinge die terugkeerde uit Hongkong, heeft me kort geleden verteld dat een vrouwelijke onderzoekster, toen zij en haar collega haar vroegen of zij in God



gehoofde, antwoordde: 'Pas toen ik een lid van jullie kerk ontmoette en zag hoe zij leefde.' Wat een geweldige zendingswerk! Elk lid vragen een zendingeling te zijn is lang niet zo belangrijk als elk lid vragen een lid te zijn. Uw goede levenswijze is de beste, eerste zendingsboodschap die we deze wereld kunnen sturen. Dank u dat u het evangelie naleeft.

Dank u ook dat u voor de zendingelingen bidt. *Iedereen* bidt voor de zendingelingen. Laat het altijd zo blijven. Omdat de Heilige Geest de sleutel is tot elke bekering, bidden we ook voor degenen die de zendingelingen ontvangen (of zouden moeten ontvangen). Vraag in uw gebed voor wie de gave van de Heilige Geest nog niet hebben, dat Hij hun leven mag beïnvloeden. Tegen de leden in Zarahemla werd gezegd 'zich te verenigen in vasten en krachtig gebed'⁶ voor wie nog geen lid van Gods kerk waren geworden. Wij kunnen hetzelfde doen.

We kunnen ook elk dag bidden voor onze eigen zendingservaringen. Bid dat onder de goddelijke leiding van dergelijke zaken de zendingsgelegenheid waarnaar u verlangt, al voorbereid is in het hart van iemand die wil hebben en nodig heeft wat u heeft. 'Want er zijn nog velen op aarde (...) die alleen verre van de waarheid worden gehouden omdat zij niet weten, waar zij deze kunnen vinden.'⁷ Bid dat zij u zullen vinden! En wees dan alert, want er zijn er velen in uw omgeving die een hongerig gevoel hebben, geen honger naar

brood of dorst naar water, maar naar de woorden van de Heer.'

Als de Heer die persoon op uw pad brengt, praat dan gewoon over van alles en nog wat. Het kan niet verkeerd gaan. U hoeft geen graad te hebben behaald in kennis van het evangelie of een bepaalde zendingsboodschap te geven. Uw geloof, uw geluk, uw gezichtsuitdrukking is voldoende om de belangstelling van oprechte mensen te wekken. Heeft u een oma wel eens over haar kleinkinderen horen praten? Dat bedoel ik, minus de foto's. Het evangelie zal er gewoon uitrollen. U zult zich er niet van kunnen weerhouden!

Maar misschien is luisteren wel belangrijker dan praten. Die mensen zijn geen levenloze voorwerpen, vermomd als doopstatistiek. Het zijn Gods kinderen, onze broeders en zusters, en zij hebben nodig wat wij hebben. Wees oprecht in uw motieven. Wees eerlijk. Maak oprecht contact. Vraag die vrienden wat voor hen het belangrijkste is, wat zij fijn vinden of wat *hun* dierbaar is. Luister dan. Als de situatie ernaar is, vraagt u wat hun angsten zijn, waar zij naar verlangen of wat ze nu misschien niet hebben. Ik beloof u dat *iets* van wat ze zeggen *altijd* betrekking heeft op een evangeliebeginsel waarover u uw getuigenis kunt geven en waarover u meer kunt zeggen. Ouderling Russell Nelson heeft me eens verteld dat een van de eerste regels bij een medisch onderzoek is: 'Vraag de patiënt waar het pijn doet. De patiënt,' zei hij, 'is je beste gids tot een juiste diagnose

en uiteindelijk tot het geneesmiddel.' Als we met liefde luisteren, hoeven we ons niet af te vragen wat we moeten zeggen. Het zal ons gegeven worden — door de Geest en door onze vrienden.

Voor wie het moeilijk vinden om een zendingsgesprek te beginnen — en dat zijn er velen — vormen de bestelbonnen die de kerk pas heeft uitgegeven een prachtige, gemakkelijke manier om anderen te laten weten wat u gelooft en hoe zij er meer over te weten kunnen komen. Dit is bijvoorbeeld voor mij de gemakkelijkste manier om mensen een boek-van-mormon aan te bieden zonder op reis een tas vol boeken mee te slepen.

Ik zal nu het tempo van de zendingsboodschap iets verhogen. Veel meer leden kunnen zich voorbereiden op een seniorenzending als die tijd aanbreekt. De zendingelchtparen in het opleidingsinstituut in Provo geven dat prachtig aan op een poster: 'Laten we onze "schuifelpas" vergroten!' Ik ben net terug van een lange reis naar zes zendingsgebieden. Overal waar ik in die weken kwam, ontmoette ik seniorenchtparen die het opmerkelijkste en succesvolste werk deden wat u zich kunt voorstellen, met een stabiliteit, volwassenheid en ervaring die we van iemand van negentien of twintig onmogelijk kunnen verwachten. Ik ontmoette allerlei chtparen, ook een aantal voormalige zendings- en tempelpresidenten met hun vrouw, die naar voor hen volkomen onbekende delen van de wereld waren gekomen om rustig, onzelfzuchtig een tweede, derde of vierde zending te vervullen. Ik was diep geraakt door elk van hen.

Onlangs luncte ik met ouderling en zuster John Hess uit Ashton (Idaho). 'We zijn maar gewone aardappelboeren', vertelde John, maar dat is precies wat de mensen van Wit-Rusland in het zendingsgebied Moskou nodig hadden. Jarenlang had de beste aardappelooft op regeringsgrond bestaan uit vijftig zakken per hectare. Als je bedenkt dat je 22 zakken zaad nodig hebt om een hectare te beplanten, was de opbrengst echt mager. Ze hadden hulp nodig.

Broeder Hess vroeg een lap grond op slechts een meter van de regeringsgrond vandaan, rolde zijn mouwen op en ging aan het werk met hetzelfde zaad, gereedschap en dezelfde mest. In de oogsttijd begonnen ze te rooien, riepen anderen erbij, en riepen toen iedereen erbij. Met dezelfde regen en dezelfde grond, maar met meer nijverheid, ervaring en gebed uit Idaho, produceerden de planten van Hess 550 zakken per hectare — elf keer meer dan dat land ooit had opgebracht. Eerst wilde niemand het geloven. Ze vroegen zich af of er's nachts geheime ploegen waren geweest, of dat er een wondermiddel was gebruikt. Als de koude oorlog nog aan de gang was, zouden sommigen een samenzwering verondersteld hebben. Maar niets van dat alles. Broeder Hess zei: 'We hadden een wonder nodig, dus vroegen we erom.' Nu, nog geen jaar later, is er in een gemeenschap waar ontmoediging, armoede en honger heersten, optimisme en hoop, en zijn er steeds meer succesvolle, jonge zendingelingen, gewoon omdat een 'oude aardappelboer' uit Idaho gehoor gaf aan de oproep van zijn kerk.

De meeste zendingelenechtparen doen meer dan gewoon hun werk en bieden hun leiderscapaciteiten aan in wijken en gemeenten, maar er bestaan in dit werk allerlei soorten behoeften en er bestaat een vaste zendingstraditie dat men op *elke* leeftijd gehoor geeft aan een zendingsooproep. Kort geleden hoorde ik van een zendingspresident dat een van zijn jonge zendingelengusters tegen het einde van haar zeer getrouwe en succesvolle zending in tranen gezegd had dat ze direct naar huis moest. Toen hij vroeg wat er aan de hand was, vertelde ze dat het voor hun gezin zo moeilijk was geworden om haar financieel te blijven steunen dat ze hun huis hadden verhuurd en van de opbrengst haar zending betaalden. Zij hadden hun intrek genomen in een voorraadschuur. Voor water gebruikten ze de kraan en de tuinslang van de bureu; voor het toilet gingen ze naar een benzinstation in de buurt. Dat gezin, waarvan de vader kort daarvoor was gestorven, was zo trots

op hun zendinge en zo onafhankelijk, dat ze de gang van zaken voor de meeste vrienden en al hun kerklievers verborgen hadden kunnen houden.

Toen het werd ontdekt, was een telefoontje naar de plaatselijke priesterschapsleiders genoeg om het gezin onmiddellijk hun huis terug te geven. Financiële oplossingen op de lange termijn werden gevonden, en het volledige bedrag dat nog voor de zending van hun dochter nodig was, werd gewaarborgd. Met gedroogde tranen en zonder angst heeft die getrouwe, hardwerkende, jonge zuster haar zending met succes afgeemaakt en kort geleden is ze in de tempel getrouwd met een aardige jongeman.

In onze gezegende tijd vragen we niet zulke zware offers als dit gezin gebracht heeft, maar zulk soort offers zijn er in de geschiedenis van de kerk vaak genoeg gebracht. Onze generatie is opgegroeid met de verhalen van vroegere generaties die praktisch alles opofferden, soms zelfs hun leven, getrouw aan de zaak van het zendingswerk. We kunnen allemaal iets meer doen om deze traditie door te geven aan hen die na ons komen.

De apostel Johannes vroeg aan de Heer of hij, Johannes, langer dan normaal op aarde mocht blijven om zielen tot God te brengen. Toen de Heiland dat verzoek inwilligde, zei Hij dat dit 'een groter werk' en een edeler 'verlangen' was dan wanneer iemand 'spoedig' in de tegenwoordigheid van de Heer wilde komen.⁹

De profeet Joseph Smith begreep het belang van het verzoek van Johannes toen hij zei: 'Na alles wat gezegd is, is het [onze] belangrijkste taak het evangelie te verkondigen.'¹⁰ Ik getuig van dat evangelie en van Jezus Christus, die het belichaamde. Ik getuig dat 'de waarde van zielen groot is in Gods ogen'¹¹ en dat het redden van die zielen door middel van de heilbrengende verzoening van zijn geliefde Zoon de kern is van zijn werk en zijn heerlijkheid.¹² Geen wonder dat Jeremia profeteerde dat deze laatste vergadering van Gods verbondsvolk uiteindelijk een groter wonder zou zijn dan de doortocht door de Rode Zee in het verleden.¹³ Ik bid dat wij enthousiast het zendingsoorrecht waarin we ons mogen verheugen, zullen aanvaarden. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

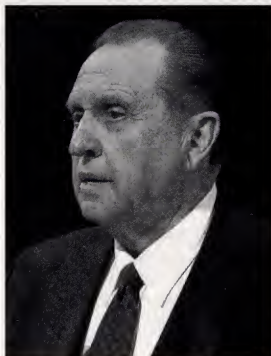
1. Matteüs 28:19–20.
2. Handelingen 1:8.
3. Zie Mosiah 18:9.
4. 'Zoek de lammeren, hoed de schapen', *De Sier*, juli 1999, blz. 118.
5. Alma 17:11.
6. Alma 6:6.
7. LV 123:12.
8. Zie Amos 8:11.
9. Zie *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 113.
10. LV 18:10.
11. Zie Mozes 1:39.
12. Zie Jeremia 16:14–16.



Barmhartigheid

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

'Wij weten niet van tevoren wanneer wij de kans zullen krijgen om iemand de helpende hand te bieden.'



Oklahoma City (Oklahoma) is een interessante stad. Vergezeld van de ouderlingen Richard G. Scott, Rex D. Pinegar en Larry W. Gibbons heb ik daar onlangs een regionale conferentie gepreseed. Het gebouw waar de conferentie werd gehouden, zat vol met leden van de kerk en belangstellenden. Het koor zong prachtig, de toespraken waren inspirerend en de geest tijdens die conferentie zal de mensen nog lang bijhlijven.

Ik dacht na over eerdere bezoeken die ik aan dat gebied had gebracht, de schoonheid van het lied 'Oklahoma', uit de musical van Rodgers en Hammerstein, en de bijzondere gastvrijheid van de plaatselijke bevolking.

Deze gemeenschapszin werd echter zwaar op de proef gesteld toen op 19 april 1995 een door terroristen geplaatste bom het Alfred P. Murrah Federal Building in het

centrum van Oklahoma City verwoeste, waardoor 168 mensen om het leven kwamen en talloze mensen gewond raakten.

Na de regionale conferentie in Oklahoma City werd ik naar de ingang van een prachtig en symbolisch monument gereden, op de plaats waar eerst het Murrah Building stond. Het was een sombere, regenachtige dag die de pijn en het leed leek te onderstrepen. Het monument bestaat uit een reflecterend bassin van 120 meter. Aan de ene kant van het bassin staan 168 stoelen van glas en graniet, ter ere van de mensen die zijn omgekomen. Ze staan, voor zover kan worden vastgesteld, op de plaats waar de lichamen zijn gevonden.

Aan de andere kant van het bassin, op een heuveltje, staat een volwassen iep — de enige boom die de verwoesting heeft overleefd. Die wordt toepasselijk en hartelijk 'de overlevingsboom' genoemd. In vorstelijke pracht worden de overlevenden van die verschrikkelijke aanslag in ere gehouden.

Mijn gastheer vestigde mijn aandacht op een inscriptie boven de poort van het monument:

*Wij komen hier om de mensen te gedenken die zijn gedood,
Die de ramp hebben overleefd en die voor eeuwig zijn veranderd.
Moge iedereen die hier is geweest de gevolgen van geweld erkennen.
Moge dit monument troost, kracht, rust, hoop en sereniteit bieden.*

Toen zei hij met tranen in zijn ogen en met trillende stem: 'Deze

gemeenschap en alle kerken en burgers zijn tot een eenheid gesmeed. Door ons verdriet zijn we sterk geworden. Geestelijk zijn we verenigd.'

We kwamen tot de conclusie dat het gebeurde het beste met *barmhartigheid* omschreven kon worden.

Mijn gedachten gingen naar het toneelstuk *Camelot*. Koning Arthur, die van een betere wereld droomde en van een goede onderlinge verstandhouding, zei over het doel van de ronde tafel: 'Geweld is geen kracht, en barmhartigheid is geen zwakte.'

In het Oude Testament is een inspirerend verslag te vinden waarin deze uitspraak tot uitdrukking komt. Jozef was de lievelingszoon van zijn vader, Jakob, waardoor zijn broers jaloeus en verbitterd werden. Ze wilden Jozef doden, en hij werd uiteindelijk zonder voedsel of water in een diepe put gegooid. Toen er een karavaan langskwam, besloten zijn broers hem te verkopen in plaats van achter te laten. De kooplieden betaalden twintig zilverstukken voor Jozef, en uiteindelijk kwam hij in het huis van Potifar in Egypte terecht. Daar werd Jozef voorspogd, want 'de Here was met Jozef.'

Na de vette jaren kwamen de magere jaren van hongersnood. In die periode van hongersnood kwamen de broers van Jozef naar Egypte om graan te kopen, waar zij werden gezegend door die geachte man in Egypte — hun eigen broer. Jozef had zijn broers wreed kunnen behandelen omdat zij zo wreed ten opzichte van hem waren geweest. Maar hij was vriendelijk tegen hen en won hun gunst en steun met de volgende woorden en daden:

'Maar weest nu niet verdrietig en ziet er niet zo ontsteld uit, omdat gij mij hierheen verkocht hebt, want om u in het leven te behouden heeft God mij voor u uit gezonden.

'Daarom heeft God mij voor u uit gezonden om u een voortbestaan te verzekeren op aarde, en om voor u een groot aantal gezenden in het leven te behouden.'²² Jozef was een voorbeeld van barmhartigheid.

In het midden des tijds, toen Jezus op de stoffige paden van het

heilige land liep, sprak Hij vaak in gelijkenissen.

Hij zei bijvoorbeeld: 'Een zeker mens daalde af van Jeruzalem naar Jericho en viel in de handen van rovers, die hem niet alleen uitschudden, maar ook slagen gaven en weggingen, terwijl zij hem half-dood lieten liggen.

'Bij geval daalde een priester af langs die weg; en deze zag hem, doch ging aan de overzijde voorbij.

'Evenzo ging ook een Leviet langs die plaats, en hij zag hem en ging aan de overzijde voorbij.

'Doch een Samaritaan, die op reis was, kwam in zijn nabijheid, en toen hij hem zag, werd hij met ontferming bewogen.

'En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op; en hij zette hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.

'En de volgende dag stelde hij de waard twee schellingen ter hand en zeide: 'Verzorg hem en mocht hij meer kosten hebben, dan zal ik ze u vergoeden, op mijn terugreis.'

Met recht kan de Heiland ons vragen: 'Wie van deze drie dunkt u, dat de naaste geweest is van de man, die in handen der rovers was gevallen?'

Ongetwijfeld zouden wij antwoorden: 'Die hem barmhartigheid bewezen heeft.'

En dan zou Jezus tegen ons zeggen: 'Ga heen, doe gij evenzo.'

Jezus heeft ons veel voorbeelden van barmhartigheid gegeven: de kreuple man bij het bad in Betesda; de overspelige vrouw; de Samaritaanse vrouw bij de bron van Jakob; het dochtertje van Jairus; Lazarus, de broer van Maria en Marta — zij zijn allemaal met de gewonde langs de weg naar Jericho te vergelijken. Zij hadden allemaal hulp nodig.

Tegen de kreuple man in Betesda zei Jezus: 'Sta op, neem uw matras op en wandel.'¹⁴ Tegen de overspelige vrouw zei hij: 'Ga heen, zondig van nu af niet meer.'¹⁵ Aan de vrouw bij de bron, die water kwam halen, gaf Hij een fontein van water, 'dat springt ten eeuwig en leven.'¹⁶ Tegen het overleden dochtertje van Jairus

zei hij: 'Meisje, Ik zeg u, sta op!'¹⁷ En tegen de overleden Lazarus in het graf riep Hij: 'Kom naar buiten!'¹⁸

De Heiland heeft altijd blij gevegen van grenzeloze barmhartigheid.

Op het Amerikaanse vasteland verscheen Jezus aan een menigte en zei:

'Hebt gij ook zieken onder u?'

Brengt hen hier. Hebt gij ook lammen, of blinden, of kreupelen, of verminkten, of melaatsen, of die verschrompelde ledematen hebben, of die doof zijn, of die enigerwijze lijdend zijn? Brengt hen hier, en Ik zal hen genezen, want Ik heb erbarmen met u. (...)

(...) En Hij genas allen.¹⁹



Wen kunnen de diepzinnige vraag stellen: *Deze verslagen hebben betrekking op de Verlosser van de wereld. Kan ik in mijn leven, op mijn eigen weg naar Jericho, zoiets kostbaars ervaren?*

Ik beantwoord die vraag met de woorden van de Meester: 'Komt en gij zult het zien.'¹⁰

Wij weten niet van tevoren wanneer wij de kans zullen krijgen om iemand de helpende hand te bieden. De weg naar Jericho die wij bewandelen heeft geen naam, en de vermoede reiziger die onze hulp nodig heeft kan een onbekende zijn.

Oprechte dankbaarheid werd geuit door de schrijver van een brief die enige tijd geleden op de hoofdzetel van de kerk werd ontvangen. Er stond geen afzender op, maar het poststempel was uit Portland (Oregon):

'Aan het Eerste Presidium,

In Salt Lake City ben ik een keer op christelijke wijze geholpen tijdens mijn zwerftochten.

'Tijdens een bustocht naar Californië maakte ik een tussenstop in Salt Lake City. Ik was ziek en trilde doordat ik slaap te kort was gekomen en ik mijn medicijnen niet had ingenomen. Doordat ik gehaast een akelige situatie in Boston was ontvlucht, was ik mijn medicijnen vergeten.

'Ik zat depressief in het restaurant van het Temple Square Hotel. Uit mijn ooghoek zag ik een echtpaar naar mij toekomen. "Hoe gaat het met je, jongeman?" vroeg de vrouw. Ik ging rechtop zitten en vertelde huilend en overstuur mijn verhaal. Zij luisterden aandachtig en geduldig naar mijn bijna onverstaanbare gemompel en kwamen toen in actie. Ze spraken met de manager van het restaurant en zeiden dat ik vijf dagen lang mocht eten wat ik wilde. Ze namen me mee naar het hotel en betaalden voor een kamer voor vijf dagen. Ze namen me mee naar een arts en zorgden ervoor dat ik de nodige medicijnen kreeg — waardoor mijn leven werd gered.

'Toen ik aan het bijkomen was en op krachten kwam, ging ik iedere dag naar de orgelconcerten in de

Tabernakel. De celestiale klank van dat instrument, van de kleinste toon tot de klank van het volledige orgel, is de mooieste muziek die ik ooit heb gehoord. Ik heb platen en bandjes van het Tabernakelkoor gekocht om mij zo nodig te kalmeren en te steunen.

'Toen ik op de laatste dag de sleutel van mijn kamer inleverde, lag er een boodschap van het echtpaar: "Betaal ons maar terug door iemand anders te helpen die in nood verkeert." Dat was mijn gewoonte, maar ik besloot beter op te letten of er iemand hulp nodig had.

'Ik wens u het allerbeste toe. Ik weet niet of dit inderdaad de "laatste dagen" zijn die in de Schriften genoemd worden, maar ik weet wel dat twee leden van uw kerk heiligen voor mij waren toen ik in problemen verkeerde. Ik dacht dat u dat wel zou willen weten.'

Wat een voorbeeld van barmhartigheid!

In een particulier verzorgingstehuis heerste ook altijd veel barmhartigheid. De eigenares heette Edna Hewlett. Er was een wachtlijst voor patiënten die hun laatste dagen in haar zorg wilden doorbrengen, omdat ze zo'n lieve vrouw was. Ze waste en kamde het haar van iedere patiënt. Ze waste oude lichamen en kleepte die met heldere, schone kleding.

In de jaren dat ik de weduwen bezocht van de wijk die ik resideerde, ging ik altijd als eerste naar Edna's tehuis. Ze heette me altijd welkom met een opgewekte glimlach en nam me mee naar de huiskamer waar een aantal patiënten zaten. Ik ging altijd eerst naar Jeannie Burt, de oudste — ze was 102 toen ze overleed. Ze had mij en mijn familie gekend vanaf de dag dat ik geboren werd.

Op een keer vroeg Jeannie me met haar Schotse accent: 'Tommy, ben je onlangs nog in Edinburgh geweest?'

Ik antwoordde: 'Ja, nog niet zo lang geleden.'

'Wat een mooie stad, hè?' zei ze.

Jeannie deed haar oude ogen dicht en dagdroomde even in stilte. Toen

ze zei serieus: 'Ik heb mijn begrafenis al van tevoren betaald. Jij spreekt op mijn begrafenis en je draagt 'Crossing the Bar' van Tennyson voor. Laat maar eens horen!'

Het leek wel of iedereen naar me keek, en dat was ook zo. Ik haalde diep adem en begon:

*Zonsondergang en avondster,
ja, ik word geroepen.
Laat er geen treurnis zijn
als ik volle zee kies.¹¹*

Jeannie glimlachte vriendelijk en hemels toen ze zei: 'O, Tommy, dat was mooi. Maar je moet nog wel een beetje oefenen voor mijn begrafenis!' En dat deed ik.

Op enig moment in ons aardse leven is er de aarzeling, de zwakke glimlach, de pijn van ziekte — zelfs het einde van de zomer, het begin van de herfst, de kille winter en de ervaring die we de dood noemen, die iedereen moet ondergaan. De ouden van dagen ondergaan die al wankele. De roep van de dood wordt gehoord door de mensen die nauwelijks de middelbare leeftijd hebben bereikt. Vaak wordt de lach van kleine kinderen erdoor verstomd.

In de hele wereld wordt dagelijks gerouwd als mensen afscheid namen van een zoon, een dochter, een broer, een zus, een moeder, een vader of een dierbare vriend.

Vanaf het wrede kruis klinken de liefdevolle afscheidswaarden van de Heiland aan zijn moeder:

'Toen dan Jezus zijn moeder zag en de discipel, die Hij liefhad, bij haar staande, zeide Hij tot zijn moeder: Vrouw, zie uw zoon.

'Daarna zeide Hij tot de discipel: Zie, uw moeder. En van dat uur af nam de discipel haar bij zich in huis.'¹²

Laten we niet vergeten dat als de bloemen van de begrafenis zijn verwelkt, de goede wensen van vrienden herinneringen worden en de uitgesproken gebeden en woorden vervagen, de treurende vaak eenzaam achterblijven. Ze missen de lach van een kind, de drukte van een tiener en de liefdevolle zorg van een overleden partner. De klok tikt



luider, de tijd gaat langzamer en de vier muren van ons huis kunnen een gevangenis worden.

Ik prijs de mensen die liefdevol en barmhartig de hungerigen voeden, de naakten kleden en de daklozen onderdak verlenen. Hij die het ziet als een mus ter aarde valt, zal dergelijk dienstbetoon niet ontgaan.

In zijn barmhartigheid en volgens zijn plan krijgen de kinderen van onze Vader de gemoedsrust die groter is dan begrip.

Onder leiding van president Gordon B. Hinckley gaat het aantal nieuwe tempels die gebouwd zijn en worden, ons begrip te boven. Wij behoren dankbaar te zijn voor de barmhartige zorg van onze hemelse Vader voor zijn kinderen hier op aarde en in het bestaan in het hiernamaals.

Wij zijn onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus, dank verschuldigd voor zijn leven, zijn evangelie, zijn voorbeeld en zijn verzoening.

Ik ga in gedachten terug naar Oklahoma City. Volgens mij is het geen toeval dat er nu in die stad een prachtige tempel van de Heer staat, als een baken uit de hemel om de weg naar geluk in dit leven en eeuwige vreugde in de eeuwigheid aan te geven. Laten we de woorden van de psalmist niet vergeten: 'Des avonds vernacht het geweest, tegen de morgen is er gejuich.'¹³

De Meester zegt nadrukkelijk: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen.'¹⁴

Laten we luisteren als Hij klopt.

Laten we de deur van ons hart openen, zodat Hij — het levende voorbeeld van barmhartigheid — kan binnenkomen. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Genesis 39:2.
2. Genesis 45:5, 7.
3. Lucas 10:30–37.
4. Johannes 5:8.
5. Johannes 8:11.
6. Zie Johannes 4:14.
7. Marcus 5:41.
8. Johannes 11:43.
9. 3 Nephi 17:7, 9.
10. Johannes 1:40.
11. 'Crossing the Bar', regels 1–4.
12. Johannes 19:26–27.
13. Psalmen 30:5.
14. Openbaring 3:20.

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium



Broeders en zusters, president Hinckley heeft mij verzocht de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigen en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties ter steunverlening voor te stellen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie er niet mee instemt, maakt dit kenbaar.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; Boyd Kenneth

Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, en Henry B. Eyring. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan de ouderlingen Claudio R. M. Costa, Richard J. Maynes, L. Whitney Clayton, Christoffel Golden jr., Walter F. González, en Steven E. Snow als nieuwe leden van het Eerste Quorum der Zeventig. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan de volgende nieuwe leden van het Tweede Quorum der Zeventig: Keith K. Hilbig, Robert F. Orton, Wayne S. Peterson, R. Conrad Schultz, Robert R. Steuer, en H. Ross Workman. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan de volgende gebiedszeventigen: Salvador Aguirre, Daniel P. Alvarez, David J. Barnett, Oscar W. Chavez, Craig C. Christensen, Carl B.

Cook, R. Michael Duffin, Timothy Dyches, Michael H. Holmes, Richard D. May, Joel H. McKinnon, Jorge Mendez, Marcus B. Nash, Timothy M. Olson, Richard G. Peterson, Gary L. Pocock, Armando A. Sierra, Gary M. Stewart, G. Perrin Walker, Robert B. White, Larry Y. Wilson en Kazuhiko Yamashita. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigen en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, te steunen. Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar. Wie er niet mee instemt, maakt dit kenbaar.

Naar het zich laat aanzien, president Hinckley, is de steunverlening unaniem bevestigend geweest.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden.

Wij willen nu de nieuwgeroepen leden van het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig de gelegenheid geven hun plaats op het podium in te nemen.

Dank u, broeders en zusters. □



Verslag van de afdeling verificatie van de kerk

Voorgelezen door Wesley L. Jones
Directeur afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft een afdeling verificatie die consciëntieus en normgericht geleid wordt. De afdeling verificatie functioneert zelfstandig en onafhankelijk van alle andere afdelingen en ondernemingen van de kerk. De directeur van de afdeling verificatie rapporteert rechtstreeks en geregeld aan het Eerste Presidium. Het personeel van de afdeling verificatie bestaat uit bevoegde accountants,

bevoegde interne verificateurs, bevoegde verificateurs van informatiesystemen en andere bekwame en gekwalificeerde werknemers.

De risicofactoren bepalen de inroostering, uitvoering en rapportering van verificaties. Daartoe gemachtigd door het Eerste Presidium is de afdeling verificatie van de kerk bevoegd tot het verifiëren van alle kerkelijke afdelingen, instellingen en ondernemingen, en heeft daarvoor inzage in alle verslagen, afschriften en rapporten, en de beschikking over

personeel, voorzieningen en gebouwen om de verificaties naar behoren te kunnen uitvoeren. De frequentie en aard van de verificaties worden door de leidinggevendens van de afdeling verificatie bepaald.

De verificaties gebeuren aan de hand van de normen die zijn afgekondigd door het Institute of Internal Auditors en het American Institute of Certified Public Accountants. De afdeling verificatie verifieert de instellingen van de kerk, alsook de verscheidene financiële rapporten van de kerk, in overeenstemming met die professionele verificatienormen. Ook houdt zij toezicht op de verificatie van bijdragen aan en uitgaven van de plaatselijke units.

De kerkelijke uitgaven in het jaar 2000 zijn in overeenstemming met vastgelegde richtlijnen goedgekeurd door de raad van tiendebesteding. De raad bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschop, zoals door openbaring voorgeschreven. Het bestedingscomité en het begrotingscomité beheren de grote uitgaven binnen de goedgekeurde begrotingen. In het jaar 2000 lichte de afdeling verificatie van de kerk de financiële richtlijnen en procedures door op basis waarvan de controles van ontvangsten en uitgaven van kerkfondsen plaatsvinden en de bezittingen van de kerk worden gewaarborgd. Bovendien zijn de begrotingen, bedrijfseconomische werkwijzen, accountants- en rapportagesystemen doorgelicht en gerapporteerd, en er is gekeken of de aanbevolen correcties naar aanleiding van de verificaties zijn uitgevoerd.

Gebaseerd op onze inspectie van de controlesystemen op het gebied van financiën, boekhouding, begroting en andere, en onze evaluatie van de doorgevoerde aanbevolen correcties, is het kerkelijk verificatiecomité van mening dat de inkomsten en uitgaven van de kerk in het jaar dat op 31 december 2000 afliep, in alle ter zake doende opzichten gecontroleerd en verantwoord zijn in overeenstemming met de goedgekeurde budgettaire richtlijnen en



vastgelegde richtlijnen en procedure van de kerk.

Met de kerk gelieerde organisaties, zoals Deseret Management Corporation en haar dochterondernemingen, worden gescheiden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gerund. De managers van deze aan de kerk gelieerde ondernemingen brengen verslag uit aan onafhankelijke raden van bestuur en hun respectieve verificatiecomités. Het kerkelijk verificatiecomité heeft de financiële en boekhoudkundige activiteiten van deze organisaties in 2000 niet gecontroleerd. We hebben echter wel vastgesteld dat deze organisaties, alsmede de Brigham Young University en andere instellingen voor hoger onderwijs, jaarlijks door onafhankelijke accountantsbureaus worden geverifieerd.

Met de meeste hoogachting,
AFDELING VERIFICATIE
 Wesley L. Jones
 Directeur
 31 maart 2001

Statistisch rapport 2000

Voorgelezen door F. Michael Watson
 Secretaris van het Eerste Presidium

Broeders en zusters, op aanwijzing van het Eerste Presidium is het volgende statistisch rapport opgesteld over de groei en de status van de kerk per 31 december 2000. Deze statistieken zijn gebaseerd op de rapporten voor zover die voor de conferentie beschikbaar waren.

AANTAL UNITS

Ringen.....	2.581
Districten	621
Zendingsgebieden	334
Wijken en gemeenten	25.915

LEDENTAL

Ingeschreven kinderen gedoopt	81.450
--	--------

Bekeerlingen gedoopt	273.973
Ledental	11.068.861

ZENDELINGEN

Voltijdzendingen	60.784
------------------------	--------

TEMPELS

Tempels in 2000 ingewijd	34
-----------------------------------	----

VOORAANSTAANDE LEDEN

DIE SINDS VORIG JAAR APRIL

ZIJN OVERLEDEN

Ouderling Hugh W. Pinnock, lid van de Zeventig; *Ouderling Bernard P. Brockbank*, emeritus algemeen autoriteit; *Wilford W. Kirton jr.*, voormalig algemeen jurist van de kerk. □

De pijpen van het orgel in het Conferentiecentrum torenen hoog uit boven de leden van het Ricks College-koor, dat op de zaterdagmiddag zong.

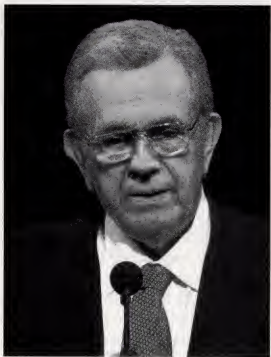


‘De hand van de Meester’

President Boyd K. Packer

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

‘We maken allemaal fouten. (...) Dan ligt het in onze aard om schuld, vernedering en leed te voelen. En die kunnen we zelf niet wegnemen. Dan kan de genezende macht van de verzoening ons helpen.’



De steunverlening aan de functionarissen biedt de kerk grote bescherming. De Heer heeft geboden ‘dat het aan niemand zal worden toegestaan uit te gaan om mijn evangelie te prediken, of om mijn kerk te vestigen, tenzij hij is geordend door iemand, die hiertoe gezag heeft, en het de kerk bekend is, dat hij gezag heeft, en op de juiste wijze door de hoofden van de kerk is geordend.’¹ Op deze manier weten de leden van de kerk in elke organisatie over de hele wereld wie de ware boodschappers zijn.

Het is mijn doel om de pijn te verlichten van de mensen die lijden onder het zeer onplezierige gevoel van gewetenswroeging. Ik lijk wel een arts die zijn behandeling begint

met de woorden: ‘Dit kan een beetje pijn doen (...)’

Eenieder van ons heeft na een vergissing weleens de pijn van het geweten gevoeld.

Johannes heeft gezegd: ‘Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet.’² Dan zegt hij drastischer: ‘Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, maken wij [de Heer] tot een leugenaar en zijn woord is in ons niet.’³

Wij hebben allemaal weleens, en sommigen van ons hebben vaak, gewetenswroeging, omdat we iets verkeerd of helemaal niet hebben gedaan. Dat schuldgevoel is voor de geest wat pijn voor het lichaam is.

Maar gewetenswroeging kan erger zijn dan lichamelijke pijn. Lichamelijke pijn is het natuurlijke waarschuwingssysteem dat aangeeft dat er iets veranderd, gereinigd, behandeld of operatief verwijderd moet worden. Het schuldgevoel, de gewetenswroeging, kan niet op dezelfde manier genezen worden.

Als u lijdt aan depressieve gevoelens door schuld, teleurstelling, mislukking of schaamte, weet dan dat er een remedie is. Het is niet mijn bedoeling om uw tedere gevoelens te kwetsen, maar om u en uw dierbaren te helpen. De profeten hebben aangegeven hoe pijnlijk gewetenswroeging kan zijn. Als ik voorlees wat zij hebben gezegd, wees dan op *hele* harde woorden voorbereid. Maar, ik zal niet de hardste uitspraken aanhalen.

De profeet Alma heeft over zijn schuldgevoelens gezegd: ‘Ik werd door eeuwige wroeging *gefoltord*, want mijn ziel werd om al mijn zonden ten hevigste *gekeweld* en *gemarteld*.’⁴

De profeten gebruiken zeer treffende woorden.

Gefoltord betekent ‘gemarteld’.⁵ Vroeger werden mensen op een raamwerk gelegd waarbij de polsen en de enkels aan een as werden vastgemaakt die kon draaien om ondraaglijke pijn te veroorzaken.

Ze hadden vroeger ook raamwerken met spijkers die over de grond werden getrokken om de aarde los te maken. In de Schriften wordt herhaaldelijk gesproken over zielen die door gewetenswroeging worden gemarteld.⁶

Mensen werden soms ook gemarteld door een draaibeweging die zoveel pijn veroorzaakte dat ze hun schuld wel beleden.⁷

De profeten spreken over ‘bittere gal’⁸ en vergelijken de gewetenswroeging vaak met vuur en zwavel.

Koning Benjamin heeft gezegd dat de goddelozen ‘aan een vreselijke beschouwing van hun eigen schuld en gruwelen worden overgeleverd, hetgeen hen uit de tegenwoordigheid des Heren zal doen terugdeinzen naar een staat van ellende en eindeloze foltering.’⁹

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘De mens is zijn eigen kweller en spreekt zijn eigen oordeel uit. (...) De kwelling van teleurstelling is voor een man [of vrouw] zo aangenaam als een pool des vuurs, die van zwavel brandt.’¹⁰

De poel van vuur en zwavel, die altijd brandt maar nooit verteert, is de schriftuurlijke beschrijving van de hel.¹¹

Stelt u zich eens voor dat er geen remedie was, geen manier om de geestelijke pijn te verlichten of de gewetenswroeging uit te wissen. Stelt u zich eens voor dat alle fouten en zonden bij elkaar zouden worden opgeteld en dat de foltering, kwelling en marteling voor eeuwig zou voortduren. Te veel mensen dragen onnodig de last van gewetenswroeging en schaamte.

In de Schriften staat dat er ‘een

tegenstelling in alle dingen' moet zijn. Als dat niet zo was, 'zou er geen rechtvaardigheid kunnen worden tweewegebracht'¹², noch geluk, vreugde of verlossing.

In het derde geloofsartikel staat: 'Wij geloven dat dankzij de verzoening van Christus alle mensen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie zalig kunnen worden.' Door de verzoening worden wij verlost van de geestelijke dood en van het leed dat door zonde wordt veroorzaakt.

Om de een of andere reden denken we dat de verzoening van

Christus *alleen* aan het eind van het aardse leven van toepassing is om ons van de val, de geestelijke dood, te verlossen. Maar de verzoening is meer. De verzoening is een altijd aanwezige macht in het dagelijks leven. Als we gefolterd, gekweld of gemarteld worden door gewetenswroeging of verdriet, kan Hij ons genezen. Hoewel we niet precies begrijpen hoe de verzoening van Christus tot stand is gekomen, kunnen we 'de vrede Gods' ervaren, 'die alle verstand te boven gaat.'¹³

Het evangelie is het 'grote plan van gelukzaligheid.'¹⁴ Het is tegen

de aard van God en de mens om vreugde in zonde te vinden. 'God-deloosheid bracht nimmer geluk.'¹⁵

Wij weten dat angst en depressie soms door lichamelijke gebreken worden veroorzaakt, maar dat het meestal om geestelijke pijn gaat. Geestelijke pijn die voortkomt uit gewetenswroeging kan door goedemusrust worden vervangen.

In tegenstelling tot de harde woorden die zonde veroordelen, kunnen we naar de kalmerende, genezende woorden van *barmhartigheid* luisteren, de tegenhanger van de harde woorden van *gerechtigheid*.

Alma heeft gezegd: 'Mijn ziel is verlost uit de bittere gal en uit de banden der ongerechtigheid. Ik was in de donkerste afgrond; maar nu aanschouw ik het wonderlijke licht Gods. Mijn ziel werd door eeuwige foltering gekweld, maar (...) mijn ziel wordt niet langer gepijnigd.'¹⁶

'Ja, ik herinnerde mij al mijn zonden en ongerechtigheden, waarvoor ik met de pijnen der hel werd gefolterd. (...)

'En toen ik aldus werd gefolterd en gekweld door de herinnering aan mijn vele zonden, zie, toen werd ik tevens indachtig, dat ik mijn vader tot het volk had horen profeteren aangaande de komst van een zekere Jezus Christus, een Zoon van God, om voor de zonden der wereld verzoening te doen.

'Toen mijn geest door deze gedachte werd bezield, riep ik in mijn hart: O, Jezus, Gij Zoon Gods, wees mij, die vol bittere gal is en door de eeuwige ketenen des doods omvangen, genadig!

'En zie, toen ik dit dacht, kon ik mij mijn smarten niet meer herinneren; ja, ik werd niet langer door de herinnering aan mijn zonden gekweld.

'En o, hoe groot was mijn vreugde en welk een wondervol licht zag ik; ja, mijn ziel was vervuld van vreugde, juist zo buitengewoon groot als mijn smart was geweest!¹⁷

We maken allemaal fouten. Soms schaden we onszelf en anderen op een manier die we zelf niet meer kunnen herstellen. We breken soms iets dat we zelf niet meer kunnen repareren. Dan ligt het in onze aard



om schuld, vernedering en leed te voelen. En die kunnen we zelf niet wegnemen. Dan kan de genezende macht van de verzoening ons helpen.

De Heer heeft gezegd: 'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet zouden lijden, indien zij zich wilden bekeren.'¹⁸

Als Christus geen verzoening tot stand had gebracht, zouden de straffen voor onze zonden bij elkaar opgeteld worden. Dan zou het leven hopeloos zijn. Maar Hij bracht zijn offer gewillig, zodat wij verlost konden worden. En Hij zei: 'Ziet, hij, die zich van zijn zonden heeft bekeerd, ontvangt vergeving, en Ik, de Here, gedenk ze niet meer.'¹⁹

Ezechiël heeft gezegd: 'De goddeloze geeft een pand terug, vergoedt het geroofd, wandelt naar de inzettingen die doen leven, zodat hij geen ongerechtigheid meer bedrijft — hij zal zeker leven, hij zal niet sterven.'

'Geen van de zonden die hij bedreven heeft, zal hem meer worden toegerekend.'²⁰

Stelt u zich eens voor: geen van de zonden wordt toegerekend!

Wij kunnen zelfs 'vergeving van [onze] zonden' behouden.²¹ De doop door onderdompeling wordt verricht ter vergeving van onze zonden. Dat verbond kan hernieuwd worden door iedere week aan het avondmaal deel te nemen.²²

De verzoening heeft praktische, persoonlijke, alledaagse waarde, die in het dagelijks leven moet worden toegepast. De verzoening kan al door een eenvoudig gebed geactiveerd worden. Daarna zult u niet verlost zijn van problemen of fouten, maar de gewetenswroeging kan door bekering worden uitgewist, waarna u gemoedsrust kunt vinden.

Ik heb het derde geloofsartikel al geciteerd. Het bestaat uit twee delen: 'Wij geloven dat dankzij de verzoening van Christus alle mensen (...) zalig kunnen worden, [en dan de voorwaarde] door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.'

De gerechtigheid vereist straf.²³ Gewetenswroeging wordt niet zonder pijn weggenomen. Er zijn wetten die gehoorzaam moeten worden en

verordeningen die ontvangen moeten worden, en we moeten bepaalde straffen ondergaan.

Lichamelijke pijn vereist behandeling en een veranderde levenswijze.

Dat geldt ook voor geestelijke pijn. Er moet sprake zijn van bekering en discipline, voornamelijk zelfdiscipline. Maar om onze onschuld na ernstige overtredingen te herstellen, mochten we onze zonde belijden aan de bisschop, de rechter in Israël.

De Heer heeft beloofd: 'Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste.'²⁴ Die geestelijke hartoperatie kan, net als in het lichaam, pijn veroorzaken en een verandering van gewoonten en gedrag vereisen. Maar in beide gevallen zal het herstel een nieuw leven en gemoedsrust tot gevolg hebben.

Toen de hemelen werden geopend en de Vader en de Zoon voor Joseph Smith stonden, sprak de Vader zeven woorden: 'Deze is mijn geliefde Zoon — hoor Hem!'²⁵ Er werd openbaring op openbaring ontvangen en De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen²⁶ werd georganiseerd. Hij verklaarde Zelf dat het 'de enige ware en levende kerk op de ganse aardbodem' is.²⁷

Petrus, Jakobus en Johannes herstelden het Melchizedeks priesterschap, en Johannes de Doper het Aäronisch priesterschap. De volheid van het evangelie was geopenbaard.

Na de openbaringen die in zijn kerk zijn ontvangen en zullen worden ontvangen, heeft alles dat gedrukt, gepredikt, gezongen, gebouwd, verkondigd of uitgezonden wordt, tot doel om mannen, vrouwen en kinderen de verlossende invloed van de verzoening van Christus te laten ervaren, zodat zij gemoedsrust kunnen vinden.

Hij zei: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u.'²⁸

Als een van zijn apostelen getuig ik van Hem en van de altijd aanwezige macht van zijn verzoening.

Na al die verheven woorden als *gerechtigheid* en *barmhartigheid*, en *waarschuwing* en *hoop* in de Schriften, richt ik me op dezelfde boodschap in een eenvoudig gedicht:

*Toetgetakeld en beschadigd,
en de veilingmeester
Dacht dat het nauwelijks de moeite
waarde was*

*Om veel tijd aan die oude viool
te besteden,
Maar hij hield hem met een
glimlach omhoog:
'Wat wilt u bieden, goede mensen',
riep hij uit.
'Wie doet het eerste bod?'
'Een dollar, een dollar';
dan 'Twee!' 'Slechts twee!'
'Twee dollar. Wie biedt er meer?'
'Drie dollar eenmaal; drie dollar
andermaal;
Voor de derde (...) Maar nee,
Van achter uit de zaal kwam
Een grijze man naar voren die de
viool oppakte.
Hij veegde het stof van het oude
instrument
En spande de losse snaren.
Hij speelde een prachtige
melodie.
Het leek wel of de engelen zongen.*

*De muziek hield op en de
veilingmeester zei,
Met een zachte, lage stem:
'Wat biedt u voor deze oude viool?'
En hij hield het instrument omhoog.
'Duizend dollar, wie maakt er
twee van?
Tweeduizend! En wie maakt er
drie van?
Drieduizend, eenmaal, drieduizend
andermaal,
Drieduizend voor de derde maal,
en verkocht!' zei hij.
De mensen juichten, maar
sommigen huidden.
'We begrijpen eigenlijk niet
Waardoor de waarde is veranderd.'
Het antwoord luidde:
'De hand van de meester.'*

*Veel mensen wier leven gestemd
moet worden,
Door zonden toetgetakeld en
beschadigd,
Worden goedkoop op de veiling
verkocht,
Net als de oude viool.
Een linzengerecht, een glas wijn,
Een spel — en hij reist verder.
Hij gaat eenmaal, andermaal,
Hij gaat en is bijna verkocht.*

Maar de Meester komt en de dwaaze
menigte
Kan maar niet begrijpen
Wat een ziel waard is en wat er
is veranderd
Door de hand van de Meester.²⁹

Zendelingechtparen: een oproep tot dienen

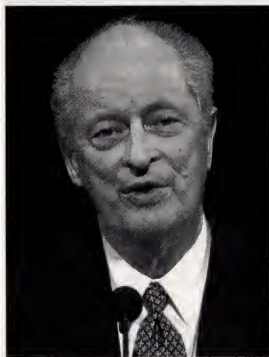
In de naam van Jezus Christus.
Amen. □

Ouderling Robert D. Hales
van het Quorum der Twaalf Apostelen

NOTEN

1. LV 42:11.
2. 1 Johannes 1:8.
3. 1 Johannes 1:10.
4. Alma 36:12; cursivering toegevoegd.
5. Zie Mosiah 27:29; Alma 36:12, 16–17; Mormon 9:3.
6. Zie 2 Nephi 9:47; Alma 14:6; 15:3; 36:12, 17, 19; 39:7.
7. Zie Mosiah 2:39; 3:25; 5:5; Moroni 8:21.
8. Alma 41:11; zie ook Handelingen 8:23; Mosiah 27:29; Alma 36:18; Mormon 8:31; Moroni 8:14.
9. Mosiah 3:25.
10. Joseph Smith, *Journal of Discourses*, deel 6, blz. 8.
11. Zie Openbaring 20:10; 21:8; 2 Nephi 9:16, 19, 26; 28:23; Jakob 3:11; 6:10; Mosiah 3:27; Alma 12:17; 14:14; LV 63:17; 76:36.
12. 2 Nephi 2:11.
13. Filippenzen 4:7.
14. Alma 42:8.
15. Alma 41:10; zie ook vers 11.
16. Mosiah 27:29.
17. Alma 36:12–13, 17–20.
18. LV 19:16.
19. LV 58:42; zie ook Hebrëeën 8:12; 10:17.
20. Ezechiël 33:15–16.
21. Zie Mosiah 4:12; zie ook 2 Nephi 25:26; 31:17; Mosiah 3:13; 4:11; 15:11; Alma 4:14; 7:6; 12:34; 13:16; Helaman 14:13; 3 Nephi 12:2; 30:2; Moroni 8:25; 10:33.
22. Zie LV 27:2.
23. Zie Alma 42:16–22.
24. Ezechiël 36:26.
25. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
26. Zie LV 115:4.
27. LV 1:30.
28. Johannes 14:27.
29. Myra Brooks Welch, 'The Touch of the Master's Hand', *Best Loved Poems of the LDS People*, Jack M. Lyon et al. (1996), blz. 182–183.

'Het is voor een oudere zuster of echtpaar wel gepast om hun priesterschapsliders te laten weten dat ze op zending willen en kunnen gaan. Ik dring er bij u op aan om dat te doen.'



Ik voel vandaag een diepe noodzaak om tot u over een dringende behoefte in de kerk te spreken. Mijn hoop is vooral dat, terwijl ik spreek, de Heilige Geest uw hart mag raken en dat hier en daar een echtgenoot of echtgenote zijn of haar partner zachtjes aan zal stoten, en het begin van iets bijzonders tot stand wordt gebracht. Ik heb het over onze dringende behoefte aan meer rijpe echtparen in het zendingsveld. Wij willen onze waardering uitspreken voor alle dappere echtparen die nu op zending zijn, zijn geweest en nog zullen gaan.

In afdeling 93 van de Leer en Verbonden berispt de Heer de presiderende broeders van de kerk met de woorden: 'Ik heb u geboden uw

kinderen in licht en waarheid groot te brengen.

'En nu geeft Ik u een gebod: Indien gij wilt worden bevrijd, moet gij uw eigen huis in orde brengen' (LV 93:40, 43).

Wat is de beste manier om onze kinderen — en kleinkinderen — licht en waarheid bij te brengen? Wat is de belangrijkste manier waarop we ons gezin en onze familie in orde moeten brengen? Is het denkbaar dat ons voorbeeld in geestelijke aangelegenheden luider spreekt dan onze woorden? Gezinsgebed, schriftstudie en gezinsavond zijn allemaal van levensbelang. Maar er is nog een aspect — dat aspect is dienen. Als we bereid zijn onze geliefden achter te laten om in het zendingsveld te dienen, zegenen we hen met een erfgoed dat generaties lang leerzaam en inspirerend voor hen zal zijn.

Ik vind het opmerkelijk dat de Heer de broeders, onmiddellijk nadat Hij hen had opgedragen om hun kinderen in licht en waarheid te onderwijzen en hun huis in orde te brengen, op zending riep. 'Nu zeg Ik tot u, mijn vrienden: Laat mijn dienstknecht Sidney Rigdon zijn reis aanvaarden en haast maken, en eveneens (...) het evangelie der zaligheid verkondigen (...)' (LV 93:51).

Doordat wij in het zendingsveld dienen, zullen onze kinderen en kleinkinderen gezegend worden op een manier die onmogelijk zou zijn geweest als we thuis waren gebleven.

Praat maar eens met echtparen die op zending zijn geweest. Zij zullen u vertellen hoe de zegeningen werden uitgestort: minder actieve kinderen werden actief, familieleden lieten zich dopen, en getuigenissen zijn versterkt door hun dienstbaarheid.

Een zendingelichtpaar liet hun boerderij achter onder de hoede van hun zoon. In het volgende nogal droge jaar kon hij twee keer hooi oogsten, terwijl de burens maar één oogst hadden. De burens vroegen aan hun zoon hoe het kwam dat hij zoveel meer had dan zij. De jongeman antwoordde: 'Je moet je ouders op zending sturen.'

Als de zegeningen voor zendingelichtparen en hun familie zo overvloedig zijn, waarom zijn er dan slechts een paar duizend in plaats van de tienduizenden die we nodig hebben? Ik denk dat er een paar zaken in de weg staan: *angst, zorg om de familie, financiën en het vinden van de juiste zendingsplek.*

Ten eerste: *angst.* Angst voor het onbekende of angst dat we niet de

vereiste schriftuurlijke of taalvaardigheden hebben, kan ons doen aarzelen om op zending te gaan. Maar de Heer heeft gezegd: 'Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezen' (LV 38:30). Uw leven is uw voorbereiding. U heeft waardevolle ervaring opgedaan. U heeft een gezin grootgebracht en in de kerk gediend. Ga gewoon en wees uzelf. De Heer heeft beloofd dat engelen u voor zullen gaan. (Zie LV 103:19-20.) De Heilige Geest zal u op een heel natuurlijke wijze vertellen wat u moet zeggen en wanneer, als u de jonge zendingen versterkt, tot onderzoekers en nieuwe leden getuigt, leidingvaardigheid overdraagt en minder actieve leden vriendschap en begeleiding biedt zodat ze weer geheel actief kunnen worden. U bent het getuigenis en u zult de mensen met wie u contact krijgt, raken. Echtparen gaan gewoonlijk niet langs de deuren. Evenmin leren zij lessen uit het hoofd of leven ze volgens hetzelfde schema als de jonge zendingen. Wees gewoon uzelf, doe uw uiterste best en de Heer zal u zegenen.

In gebieden waar de kerk nog in de kinderschoenen staat, zorgen zendingelichtparen dankzij hun vaardigheid in begeleiden en leidinggeven voor stabiliteit. Dit zag ik heel duidelijk toen ik zendingspresident in Engeland was. Ik stuurde een echtpaar dat in een bezoekerscentrum gewerkt had, ter ondersteuning naar een kleine, moeizaam lopende gemeente. Ze zagen er een beetje tegen op om de 'veilige haven' van het bezoekerscentrum te verlaten. Maar in geloof gingen ze aan de slag. Binnen zes maanden was het aantal bezoekers in de avondmaalsdienst gestegen van vijftien á twintig naar meer dan honderd, en dit dankzij de begeleiding door dit echtpaar in samenwerking met de priesterschap. Tot op heden praten zij en hun kinderen over die tijd als de meest fantastische ervaring in hun leven.

Een ander echtpaar werkte onlangs in een dorpie ten zuiden van Santiago (Chili). Ze kenden geen Spaans en hadden nogal wat bedenkingen tegen een verblijf in een

In de spiegelvijver ten oosten van de Salt Lake-tempel worden het bijgebouw van de tempel en de torenspits van het Conferentiecentrum weerspiegeld.



vreemd land zo ver van het gemak van hun eigen huis. Maar zij stortten zich met volle overgave in het werk, hielden van de mensen en dienden hen. Binnen de kortste keren groeide de gemeente van twaalf naar vijftien-zeventig leden. Toen de dag aanbrak dat ze weer naar huis gingen, huurde de gemeente een bus zodat ze allemaal naar het vliegveld, vier uur rijden daar vandaan, konden gaan om hun bijzondere vrienden uit te zwaaien.

Het werk dat echtparen verrichten, is essentieel in het werk van de Heer. Echtparen kunnen een grote bijdrage leveren. Er zijn opmerkelijke resultaten die alleen echtparen tot stand kunnen brengen.

Ten tweede: zorg om de familie. De Heiland deed een beroep op vissers en verzocht ze: 'Komt achter mij' (Matteüs 4:19). Hij smeekte ze om hun dagelijkse omstandigheden achter te laten en vissers van mensen te worden. Wat we aan zendelinge echtparen vragen is minder dan vijf procent van de tijd die ze hier op aarde doorbrengen. In een eeuwig perspectief

betekent een zending dat we slechts een ogenblik weg zijn uit onze dagelijkse omgeving, van onze familie en van het plezier met oude vrienden.

De Heer zal uw familie op bijzondere wijze zegenen wanneer u op zending bent. 'Ik, de Here, [geef] hun een belofte, dat Ik voor hun gezinnen zal zorgen' (LV 118:3). Echtparen zijn soms bezorgd dat ze door hun afwezigheid niet bij huwelijken, geboorten, reünies en andere familie evenementen kunnen zijn. Wij hebben vastgesteld dat de invloed van een zending op de familie meer waard is dan duizend speeches. De familieleden worden enorm gesterkt door voor hun ouders en grootouders te bidden en hun brieven te lezen waarin zij hun getuigenis geven en vertellen van de bijdrage die zij in het zendingsveld leveren.

Een zoon schreef een lieve brief naar zijn ouders in het zendingsveld: 'Jullie dienstbaarheid is een voorbeeld voor onze kinderen. Als gevolg daarvan zijn ze gewilliger om in hun roeping in de kerk te dienen. We ontwikkelen allemaal meer naastenliefde

doordat we brieven uitwisselen en pakjes sturen. Als we brieven met nieuws van jullie ontvangen, versterkt dat ons getuigenis. Hoewel jullie gepensioneerd zijn en volgens wereldse normen gelukkig zouden moeten zijn, hebben jullie ons door op zending te gaan een nieuwe vorm van geluk getoond. Jullie hebben geluk gevonden dat voor geld niet te koop is. Wij hebben geobserveerd hoe jullie medische en andere obstakels overwonnen hebben, en hoe jullie gezegend zijn voor jullie gelukkigheid om bij jullie kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen weg en op zending te gaan. We houden zielsveel van jullie!

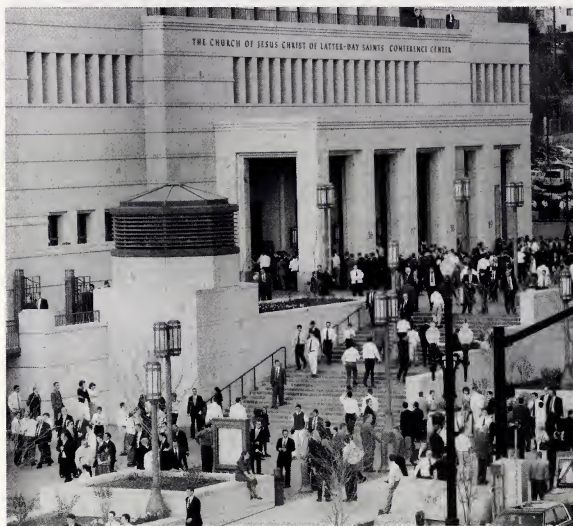
Een ander echtpaar schreef: 'Een van onze kleinzons schreef ons in Thailand en vertelde dat hij nog niet zeker geweten had of hij op zending wilde gaan, maar dat wij een voorbeeld voor hem waren en nu wij hier het zeker. Hij is nu op zending.'

Mijn eigen vader en moeder zijn op zending geweest in Engeland. Toen ik hen op zekere dag in hun flatje bezocht, zag ik hoe mijn moeder met een dikke shawl om haar schouders geslagen shillings in het verwarmingsapparaat gooide. Ik vroeg: 'Waarom ben je op zending gegaan?' Mijn moeder antwoordde eenvoudigweg: 'Omdat ik elf kleinzons heb. Ik wil dat zij weten dat opa en oma op zending zijn gegaan.'

In 1830 deed de Heer een beroep op Thomas B. Marsh om zijn gezin te verlaten en op zending te gaan. Broeder Marsh zag het niet erg zitten om op dat moment bij zijn gezin weg te gaan. Maar de Heer zei op tedere wijze in een openbaring tegen hem: 'Ik [zal] u en uw gezin zegenen, ja, uw kleine kinderen, (...). Verhef uw hart en verhef u, want het uur van uw zending is gekomen (...). Daarom zal uw gezin kunnen leven. (...) Verlaat hen slechts voor een korte tijd en verkondig mijn woord, en ik zal een plaats voor hen bereiden' (LV 31:2-3, 5-6). Het zou kunnen dat dit precies de zegeningen zijn die uw kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen en toekomstige nageslacht het hardste nodig hebben.

Ten derde: financiën. Sommige

Veel broeders gaan het Conferentiecentrum binnen voor de priesterschapsbijeenkomst.



echtparen die graag op zending zouden gaan, kunnen niet vanwege hun leeftijd, gezondheid, financiën of familieomstandigheden. Misschien zouden zij die niet zelf kunnen gaan, een ander echtpaar kunnen steunen.

Zendingswerk gaat altijd gepaard met offers. Als er offers gebracht moeten worden, zullen de zegeningen des te overvloediger zijn. Kinderen, moedig uw ouders aan om op zending te gaan en verleen ze zo nodig financiële ondersteuning. Misschien moet u het een tijdje zonder babysit stellen, maar de eeuwige zegeningen voor u en uw gezin zullen dat kortstondige offer ruimschoots goed maken.

Tot de jongere echtparen die nog kinderen thuis hebben, wil ik zeggen: besluit nu om later op zending te gaan. Plan en bereid u voor zodat u er straks financieel, lichamelijk en geestelijk toe in staat zult zijn. Zorg dat het voorbeeld van een zending behoort tot het erfgoed dat u uw nageslacht nalat.

In ons leven zijn twee unieke perioden waarin we de wet van toewijding waarlijk kunnen naleven en onszelf voltijds in dienst van de Heer kunnen stellen. De eerste is wanneer we als jonge man of vrouw een voltijdse zending vervullen. De andere is de unieke periode die komt nadat u aan de vereisten om uw brood te verdienen hebt voldaan. Die laatste zouden we de 'patriarchale jaren' kunnen noemen, waarin u uit rijke levenservaring kunt putten, als echtpaar gaan, en u volledig als dienstknecht en dienstmaagd van de Heer toewijden.

De zegeningen die voortvloeien uit een zending samen met uw eeuwige metgezel zijn onbetaalbaar en alleen zij die het zelf hebben meegeemaakt, kunnen dat begrijpen. Mijn vrouw en ik hebben dat voorrecht genoten. Iedere dag is dan een bijzondere dag met dagelijkse beloningen die op het moment en de wijze van de Heer tot persoonlijke groei en ontwikkeling leiden. De bevrediging die hieruit voortkomt, zal uzelf, uw huwelijk en uw familie voor eeuwig tot zegen zijn.

Ten slotte: het vinden van de juiste zendingsplek. Het aantal wijzen

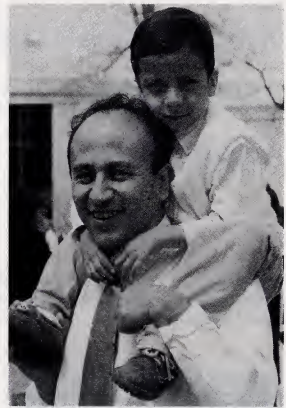
waarop zendelingechtparen werkzaam kunnen zijn, is vrijwel onbeperkt. De mogelijkheden variëren van werk in het zendingskantoor en leiderstraining tot familiegeschiedenis, tempelwerk en humanitair werk — praktisch iedere vaardigheid en elk talent waarmee de Heer u heeft gezegend, kan worden gebruikt.

Ga samen aan tafel zitten en inventariseer uw gezondheid, financiële middelen en uw persoonlijke gaven en talenten. Als dat allemaal in orde is, gaat u naar uw bisschop en zegt: 'Wij zijn klaar om te gaan.' Misschien denkt u dat het niet gepast is om het initiatief te nemen en uw bisschop of gemeentepresident te vertellen dat u op zending wilt gaan. Maar het is voor een oudere zuster of echtpaar wel gepast om hun priesterschapsleiders te laten weten dat ze op zending willen en kunnen gaan. Ik dring er bij u op aan om dat te doen.

Bisschoppen, u moet niet aarzelen om met echtparen een gesprek te voeren over een aanbeveling om een zending te vervullen en ze daartoe aan te moedigen.

Ouderling Clarence R. Bishop, hoofd van het Mormon Handcart bezoekerscentrum, is vijf keer op zending geweest. De eerste keer was als jonge man. De andere vier zendingen volgden nadat geïnspireerde priesterschapsleiders daarover met hem begonnen. Hij zegt dat hij misschien geen van die vier zendingen vervuld had als zijn bisschop hem daar niet toe aangespoord had.

Sommige rijpe echtparen en alleenstaande zusters zijn groepen om leerlingen, leerkrachten en regeringsfunctionarissen in Thailand in de Engelse taal te onderwijzen. Deze gepensioneerde leraren en onderwijsdeskundigen hebben veel goeds gedaan in het onderwijzen in de Engelse taal aan leerlingen, in het trainen van leerkrachten en het vertegenwoordigen van de kerk in Thailand door vrijwillig de gaven en talenten die zij door jarenlange ervaring hebben ontwikkeld, aan te wenden. 'Jerry en Karen Johnson zijn in Hongkong op zending geweest om in Engels als tweede taal te onderwijzen. Op een goede dag, tegen het einde



van hun zending, kwam er een klein meisje uit groep vier, op wie zuster Johnson erg gesteld was, naar haar toe, strekte haar armen uit alsof ze vloog en vroeg: 'Meiguo?', wat 'Amerika?' betekent. Zuster Johnson keek haar aan en zei: 'Ja, we gaan terug naar Amerika.' Het meisje begroef haar hoofd in de boezem van zuster Johnson en huilde tranen met tuiten. 'Ik hield haar stevig vast en huilde met haar mee', zei zuster Johnson. Toen kwamen er nog vijftig leerlingen bij ons staan, en we hielden allemaal. Onze zending heeft ons in een wervelwind van liefde geplaatst die ons als het ware volledig omhult.'

Toen Jezus de Twaalf op zending stuurde, gaf Hij hun het volgende gebod: 'Om niet hebt gij het ontvangen, geef het om niet' (Matteüs 10:8). Waar veel gegeven is, wordt veel verwacht. U heeft in uw leven veel ontvangen. Ga nu voort en geef veel in dienst van uw Heer. Heb geloof; de Heer weet waar u nodig bent. Er is zo veel werk, broeders en zusters, en er zijn zo weinig arbeiders.

'Wanneer gij in de dienst van uw naasten zijt, [zijt] gij louter in de dienst van uw God (...)' (Mosiah 2:17). Ik weet dat dit zijn werk is. Ga uit en dien Hem!

Dat u en uw familieleden de zegeningen van een zending mogen genieten is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. □

De toekomstige zending David

Ouderling Darwin B. Christenson
van de Zeventig

'Jonge leden van de kerk die met het evangelie in aanraking komen, ontwikkelen vrij natuurlijk een diep gevoel van liefde voor Jezus en onze profeten.'



Geliefde broeders en zusters. Een zegen van ons lidmaatschap in de kerk is het voorrecht om een getuigenis te hebben en te geven, door een bepaalde handeling of door ons voorbeeld.

Mijn vrouw en ik, en velen met ons, zullen nooit de jonge broeder vergeten die afgelopen december in de stromende regen de hoeksteeneceremonie bijwoonde van de Recife-tempel in Brazilië.

Toen president Hinckley en president Faust uit de tempel kwamen, stond deze jongen van een jaar of tien, die ik David zal noemen, onverschrokken in de wind en de regen. Met zijn witte overhemd en broek doorweekt stond hij als een kleine soldaat rechtop en gaf hij uiting aan het feit dat hij zich inderdaad in het

gezelschap bevond van de profeten, zieners en openbaarders van de Heer.

David is een toonbeeld van de prachtige jonge mensen die de toekomst van de kerk zijn. Hij is door liefdevolle ouders goed opgevoed en heeft thuis en op het jeugdwerk geleerd dat hij de profeten moet eren, liefhebben en volgen. Jonge leden van de kerk die met het evangelie in aanraking komen, ontwikkelen vrij natuurlijk een diep gevoel van liefde voor Jezus en onze profeten. Als ouders en leerkrachten hebben wij de taak om deze tedere liefde en eerbied te bekrachtigen.

Door middel van zorgvuldige begeleiding zal hun getuigenis in de loop der tijd groeien zodat die uiteindelijk op persoonlijke openbaring gebaseerd zal zijn.

Zoals duidelijk gemaakt door de jonge David, onze jonge broeder in de regen, is het gezin de fundamentele, eeuwige organisatie van de kerk, waar hij zoveel geleerd heeft. Met begeleiding zal hij zijn eigen getuigenis ontwikkelen dat Jezus de Zoon van de levende God is, en dat de Heiland door middel van zijn verzoening de belofte van verlossing heeft vervuld. Joseph Smith is de eerste profeet van deze herstelling. Gordon B. Hinckley is nu onze liefdevolle profeet.

David zal opgroeien in de wetenschap dat hij een zending zal vervullen. Zijn vader zal vaak over de zegeningen van zijn eigen zending vertellen. Hij is het voorbeeld van

de vaders in Zion die getrouwe priesterschapsdragers zijn.

David's moeder zal de eenheid in het gezin bevorderen door belangrijke en blijvende tradities te ontwikkelen. Zij is het voorbeeld van de moeders die graag zien dat hun kinderen zich ontwikkelen en die in staat zijn om hen te troosten en de rimpels van het leven even goed glad te strijken als de kreukels in de overhemden en de rokken.

Langs de prachtige stranden van Recife staan bordjes dat zwemmers veilig in het water kunnen zwemmen als ze maar tussen het strand en het rif blijven. Mensen die voorbij het rif zwemmen of surfen kunnen door haaien worden aangevallen. Er zijn al behoorlijk wat mensen gewond geraakt of gedood.

Net als de bordjes op het strand hebben de Heer en zijn profeten geïnspireerde instructies aan Gods zoons en dochters gegeven om het voortdurende gevaar van de haaien in de wereld te vermijden: de pornografie, drugs en zonden die het natuurlijke begrip van geestelijke zaken kunnen aantasten of doden. Deze hemelse leiding wordt door God gegeven omdat Hij al zijn kinderen overvloedig liefheeft. Het gebed, de vasten en de Schriften zijn beschikbaar voor iedereen die er gebruik van wil maken.

'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' (*Liahona*, oktober 1998, blz. 24) is een kostbaar hulpmiddel. Het is een verklaring van onze profeten. Laten we de lessen daarin steeds opnieuw leren. Als zorgzame ouders willen we ons uiterste best doen om onze 'David' te beschermen: onze kinderen, kleinkinderen en dierbaren.

Alma de jonge onderwees zijn zoons afzonderlijk. Hij geeft aan dat hij Helaman in zijn jeugd onderwees (zie *Alma* 36:3), net als David in zijn jeugd wordt onderwezen. Ook Davids vader kan tegen zijn zoon zeggen: 'O, David, mijn zoon, denk om in uw jeugd wijsheid te leren; ja, leer in uw jeugd de geboden van God te onderhouden.' (Zie *Alma* 37:35.)

David leert dat hij zichzelf nooit in de verontreinigde wateren van het leven mag wagen, omdat hij weet dat



Het balkonniveau van het Conferentiecentrum wordt gesierd door robuuste zuilen en grote ramen.

de haaien in de wereld de geestelijke spieren van een groeiend getuigenis kunnen aantasten. Hij weet ook dat hij zich niet aan de zogenaamde 'non-conformisten' hoeft aan te passen, door piercings en tatoeages.

Voordat David van huis gaat om op zending te gaan, zal het een zegen voor hem zijn om onder vier ogen door zijn vader geïnstrueerd te worden, net als Alma zijn zoon Helaman zo prachtig onderwees: 'Ja, en roep tot God voor al uw behoeftigheden; ja, laten al uw werken tot de Here zijn; (...) raadpleeg de Here in alles wat gij doet' (Alma 37:36-37).

In het allereerste begin van het Boek van Mormon leren we de lessen van het vaderschap. Vader Lehi verschaft de fundamentele achtergrond waardoor zijn zoon Nephi de volgende woorden kon spreken: 'Ik, Nephi, uit eerbare ouders geboren en daarom enigmatische in al de

geleerdheid van mijn vader onderwezen' (1 Nephi 1:1).

Aan Laman en Lemuël vertelde vader Lehi krachtig een prachtige gelijkenis: 'Dat gij toch gelijk deze rivier mocht zijn, immer uitlopende in de wateren van alle gerechtigheid! (...) O, dat gij toch gelijk dit dal moogt zijn, flink en standvastig, en onwrikbaar in het onderhouden van de geboden des Heren!' (1 Nephi 2:9-10).

Toen Enos bijna volwassen was en in het bos aan het jagen was, herinnerde hij zich de leringen van zijn vader, Jakob. Enos besloot toch maar gehoor te geven aan deze leringen en riep de Heer 'de ganse dag' aan, en ook de hele avond. Uiteindelijk hoorde hij een stem: 'Enos, uw zonden zijn u vergeven en gij zult worden gezegend.' Toen veranderde Enos zijn levensdoel en ging hij het evangelie prediken (Enos 1:4-5).

De machtige en grote profeet Henoch sprak zijn dank uit voor zijn ouders: 'En mijn vader heeft mij in alle wegen Gods onderwezen' (Mozes 6:41).

Mogen al onze kinderen worden voorbereid om te dienen.

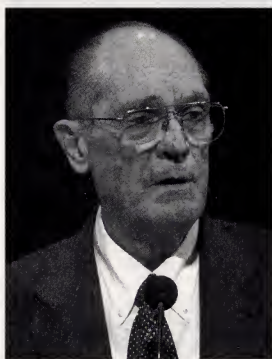
We willen allemaal graag dienstbaar zijn. In het licht van de zegeningen van en behoefte aan dienstvaardigheid wil ik graag mijn dank uitspreken voor mijn lieve vrouw, onze kinderen en hun huwelijkspartners, onze kleinkinderen, onze broers en zussen, hun gezinnen, de zendingen die een eeuwig voorbeeld van toewijding zijn, vrienden die ons voortdurend steunen, de prachtige mensen in Brazilië, onze leiders, onze profeet en vooral onze Heer en Heiland. De kerk is waar.

Dit alles heb ik gezegd in de naam van Jezus Christus. Amen. □

‘Om van mijn Eniggeborene te getuigen’

Ouderling L. Aldin Porter
van het Presidium der Zeventig

‘Een geestelijk getuigenis van de Nephitische Schriftuur brengt altijd de zekerheid van het bestaan van de Heiland met zich mee.’



Wij van de Zeventig heten de broeders welkom die vandaag zijn gesteund als lid van een van de vijf quorums der Zeventig.

We kunnen ons, broeders en zusters, gezegend voelen dat we in een wereld leven waarin we bijna dagelijks bekendmakingen horen met betrekking tot vooruitgang in het bestrijden van ziekten of andere bedreigingen voor de mensheid. De opmars van de mens in het overwinnen van belemmeringen voor een lang, gezond leven schijnt oneindig. De meesten van ons zijn gewend geraakt aan een constante stroom wonderen.

Daarnaast worden we geconfronteerd met een meedogenloze aanval

om de ziel te vernietigen door verleidingen als pornografie, druggebruik en misbruik van partners en kinderen. Een hele optocht aan onjuiste filosofieën gaat aan ons voorbij, die beweren dat ze de nieuwe, moderne antwoorden hebben op de problemen in de wereld.

De uitgebreide communicatiebronnen die de Heer in deze tijd heeft geopenbaard, zijn grotendeels in gebruik genomen voor slechte doeleinden. De drukpers, tv en video, en nu ook het Internet, brengen voortdurend materiaal in huis dat onze ziel vervuult en ons leven verwoest. Ons thuis is in het verleden in het algemeen een veilige haven in de wereld geweest. Het bewaren van die veiligheid vergt nu onophoudelijke waakzaamheid.

Toch hebben we reden genoeg om optimistisch te zijn. We staan niet weerloos tegenover deze kwade elementen, die ons hier verdriet en wanhoop kunnen bezorgen en ons de vreugde van de eeuwigheid hierna kunnen ontzeggen.

‘Jezus zeide tot hen: Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten’ (Johannes 6:35).

‘Dit is het brood, dat uit de hemel neerdaalt, opdat wie ervan eet, niet sterve.

‘Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is. Indien

iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld’ (Johannes 6:50–51).

Hij is het antwoord op het verlangen van het menselijk hart naar zekerheid. Hij is het antwoord op onze persoonlijke zonden en verdriet.

Hij is onze beschermheer in een wereld die haar problemen voortdurend met geweld tracht op te lossen, en waar de gedachten van velen onophoudelijk met kwaad worden gevuld. Van alle mensen zouden wij nog het meest met enthousiasme en optimisme de toekomst tegemoet moeten gaan. Wij hebben zijn woord tot leiding en troost, en als hoop voor de toekomst. Ons wacht zoveel licht, zuiverheid en deugd. En uiteindelijk zal het geweld verdwijnen want het lam zal met de leeuw neerliggen.

De Heer heeft onze tijd natuurlijk gezien. Hij heeft het verwoestende effect van overtreding gezien. En Hij heeft geprofeteerd dat Hij zijn volk zou beschermen.

Hij heeft tot Henoch gesproken over de laatste dagen — de dagen van goddeloosheid en wraak — en het volgende gezegd:

‘En de dag zal komen, dat de aarde zal rusten, doch vóór dien dag zullen de hemelen verduisterd worden, en zal een sluier der duisternis de aarde bedekken; en de hemelen zullen beven, alsook de aarde; er zullen grote verdukkingen onder de kinderen der mensen zijn, maar mijn volk zal Ik bewaren;

‘En gerechtigheid zal Ik uit den hemel nederzenden; en waarheid zal Ik uit de aarde voortzenden om van mijn Eniggeborene te getuigen, van zijn opstanding uit de doden, ja, en ook van de opstanding van alle mensen; en gerechtigheid en waarheid zal Ik als een vloed over de aarde doen stromen, om mijn uitverkorenen van de vier hoeken der aarde te vergaderen’ (Mozes 7:61–62).

Is het u opgevallen dat Hij heeft gezegd: ‘En waarheid zal Ik uit de aarde voortzenden?’ Met welk doel? ‘Om van mijn Eniggeborene te getuigen.’



Het Boek van Mormon is voor onze tijd samengesteld en vertaald. Het is, zoals geprofeteerd, uit de aarde voortgekomen om de mens nu tot zegen te zijn en te leiden. Het kwam in een periode waarvan de Heer wist dat de ontwrichtingen als gevolg van goddeloosheid heel intens zouden zijn.

Toen Moroni het gigantische werk van zijn vader en anderen voltooide, deed hij een belofte die nu in een veelheid van talen bekend is. Maar ik vrees dat die belofte onder ons te gewoon is geworden. We bespreken haar in de zondagsschool, het seminarie, de gezinsavond en op zending leren we hem zelfs uit ons hoofd. Maar nu ik deze belofte ga voorlezen, vraag ik u om ernaar te luisteren alsof u hem nog nooit gehoord had. Denk aan het gevolg van die belofte.

'En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus,

zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid ervan aan u bekendmaken' (Moroni 10:4).

De belofte houdt in dat onze hemelse Vader ons een manifestatie van waarheid zal geven — een persoonlijk openbaring van eeuwig belang.

Het Boek van Mormon is gegeven tot overtuiging van joden en andere volken dat Jezus de Christus is, die Zich aan alle naties openbaart.

Ga niet onverschillig met de openbaringen van God om. Ga niet onverschillig met deze verbazende belofte om. Ik getuig plechtig tot u dat deze belofte is vervuld, niet alleen aan mij maar ook aan honderdduizenden — ja, zelfs miljoenen anderen.

U zult merken dat, als Moroni's belofte aan u vervuld is, en u de zekerheid hebt dat het Boek van Mormon het woord van God is, daarop ook het getuigenis volgt dat Jezus de Christus is, de Verlosser en Heiland van de wereld. Ik heb nog nooit meegemaakt dat die twee niet samengingen. Sterker nog, ik geloof niet dat het ooit zal gebeuren, omdat het hier om een beginsel

gaat. Een geestelijk getuigenis van de Nephitische Schriftuur brengt altijd de zekerheid van het bestaan van de Heiland met zich mee.

En op dat getuigenis van de Heilige Geest volgt een absolute zekerheid dat Joseph Smith de waarheid sprak toen hij zei dat hij de Vader en de Zoon op die lentedag in 1820 had gezien.

De zekerheid dat Jezus Christus leeft en dat Hij onze Verlosser en Heiland is, is elke prijs waard. Op die manier wordt de belofte van Moroni aan ons vervuld.

Vervolgens kunnen wij door middel van studie en gebed te weten komen dat Hij ons door de opstanding leven heeft geschonken. We ontdekken dat het leven in het hiernamaals dat Hij ons heeft beloofd, een kwaliteit heeft die ons begrip volledig te boven gaat. Bedenk wel dat zo'n getuigenis slechts door gehoorzaamheid aan de beginselen en verordeningen van het evangelie ontvangen kan worden.

Lees het Boek van Mormon. Begin 'met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling' te lezen. Denk over de woorden na. Las vaak een

pauze in en vraag uw Vader in de hemel 'of deze dingen niet waar zijn'. Blijf lezen, nadenken en vragen. Het is geen gemakkelijk leesmateriaal en u zult obstakels tegenkomen. Zet door.

Zet al uw vooroordelen aan de kant en benader uw hemelse Vader. Stel uw hart open om indrukken uit eeuwige bronnen te ontvangen. U zullen vele inspirerende schatten worden geopenbaard. Op zeker moment zal in uw hart de overtuiging komen dat Jezus Christus de levende Zoon van de levende Vader is. Daarbij zal de zekerheid komen dat Joseph Smith de profeet van de herstelling is en dat er heden ten dage apostelen en profeten op aarde zijn. U zult zeker weten dat president Gordon B. Hinckley de profeet van de wereld en de president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is.

Ik doe die belofte aan hen die de kerk onderzoeken, aan hen die lid van de kerk zijn maar hun enthousiasme voor het werk verloren hebben en daarom in een staat van verwarring verkeren in een wereld van morele chaos. Ik doe die belofte aan hen die door overtreding en een leven zonder geloof in wanhoop verkeren aangaande eeuwige zaken.

Als we dat heilige getuigenis ontvangen, neemt onze liefde voor Hem een ongekende grootte aan, en ons verlangen om Hem te leren kennen, neemt toe. We zijn verdrietig als we woorden zoals deze van koning Benjamin over hem lezen:

'Zie, Hij zal verleidingen, lichaamspijn, dorst en vermoeidheid doorstaan; ja, meer dan de mens kan verdragen, zonder te sterven; want zie, uit iedere porie zal bloed komen, zo groot zal zijn smart zijn voor de goddeloosheid en gruwelen van zijn volk.'

'En Hij zal worden genoemd: Jezus Christus, de Zoon van God, de Vader des hemels en der aarde, de Schepper aller dingen sedert den beginne (. . .)' (Mosiah 3:7-8).

Ons hart zal overlopen van dankbaarheid voor zijn offer ter wille van ons. Deze leer van persoonlijke openbaring is niet nieuw. Dit eeuwige

beginsel werd al in vroeger eeuwen verkondigd.

'Toen Jezus in de omgeving van Caesarea Filippi gekomen was, vroeg Hij zijn discipelen en zeide: Wie zeggen de mensen, dat de Zoon des mensen is?

'En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; anderen: Elia; weer anderen: Jeremia, of één der profeten.

'Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?

'Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God!

'Jezus antwoordde en zeide: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is' (Matteüs 16:13-17).

Als u dat heilige getuigenis eenmaal heeft ontvangen, zult u zijn hand in duizenden dingen zien. Hij heeft de vaders van weleer een heel belangrijk beginsel geleerd:

'En zie, alle dingen hebben hun gelijkenis, en alle dingen, zowel de tijdelijke als de geestelijke, zijn geschapen en gemaakt om van Mij te getuigen; dingen, die boven in de hemelen zijn, en dingen, die op de aarde zijn, en dingen, die in de aarde zijn; en dingen die onder de

aarde zijn, zowel boven als onder, getuigen alle dingen van Mij' (Mozes 6:63).

We zullen zijn leven met grote vreugde overpeinen en we zullen al spoedig beseffen dat alles van Hem getuigt. Verder zullen we te midden van onze beproevingen en problemen geduld hebben, in de zekerheid dat het uiteindelijk allemaal goed komt. We zullen kalm blijven wanneer we met bezoeking geconfronteerd worden. We zullen vrede vinden al heerst chaos rondom ons.

Zulke kracht komt voort uit een getuigenis dat Jezus de Christus is, de Verlosser, onze Voorspraak bij de Vader, de Eniggeborene van de Vader in het vlees, ja, de Heiland van de wereld.

Ik getuig van Hem. Ik getuig dat Hij leeft, dat Hij is gestorven en als een herrezen wezen uit het graf tevoorschijn is gekomen. Ik getuig dat Hij ons de opstanding heeft geschonken en de belofte van een eeuwig leven vol vreugde en voldoening door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie zoals dat in onze tijd opnieuw door levende profeten is geopenbaard.

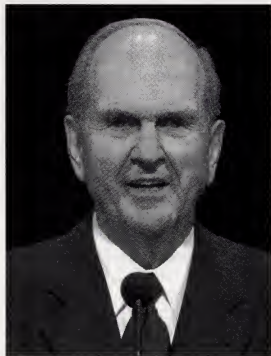
In de naam van Jezus Christus. Amen. □



Uw voorbereiding op de tempelzegens

Ouderling Russell M. Nelson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'De mensen die de tempel betreden, moeten ook heilige eigenschappen hebben ontwikkeld. (...) We kunnen alleen heiligheid ontwikkelen als we volhardend en ons best blijven doen.'



Onder de inspirerende leiding van president Gordon B. Hinckley zijn de tempels nu toegankelijker dan ooit. Op iedere tempel staan de woorden: 'De Here gewijd.'¹ Die woorden betekenen dat zowel de tempel als de doelen van de tempel heilig zijn. De mensen die de tempel betreden, moeten ook heilige eigenschappen hebben ontwikkeld.² Het is gemakkelijker om een gebouw heilig te noemen dan mensen. We kunnen alleen heiligheid ontwikkelen als we volhardend en ons best blijven doen. Door de eeuwen heen hebben de dienstknechten van de Heer tegen het onheilige gewaarschuld. Jakob, de broer van Nephi, heeft gezegd: 'Indien gij heilig waart, zou ik u over heiligheid spreken; doch omdat gij

niet heilig zijt, en mij als een leraar beschouwt, is het inderdaad nodig, dat ik u de gevolgen van de zonde onder het oog breng.'³

Ik voel diezelfde verantwoordelijkheid om te onderwijzen. Als er voor onze leden tempels worden gebouwd, moeten zij zich voorbereiden.

TEMPEL

De tempel is het huis des Heren. De basis voor alle verbonden en verordeningen — de kern van het heilsplan — is de verzoening van Jezus Christus. Iedere activiteit, iedere les, alles wat we in de kerk doen, is gericht op de Heer en zijn heilig huis. Onze inspanningen om het evangelie te verkondigen, de heiligen te vervolgen en de doden te verlossen, leiden allemaal naar de tempel. Iedere heilige tempel is een symbool van ons lidmaatschap in de kerk⁴, een teken van ons geloof in het leven na de dood en een heilige stap naar de heerlijkheid voor ons en ons gezin.

President Hinckley heeft gezegd: 'Deze unieke, prachtige gebouwen en de verordeningen die erin worden voltrokken, vertegenwoordigen het hoogst bereikbare in onze godsdienst. Deze verordeningen vormen de diepste uitdruckswijze van onze geloofsovertuiging.'⁵

Naar de tempel gaan is een enorme zegen. Maar eerst moeten we de gedragsnormen naleven. We mogen ons niet haasten. We kunnen de voorbereiding niet afraffelen en het risico lopen dat we verbonden

verbreken die we eigenlijk niet hadden mogen sluiten. Dat zou nog erger zijn dan helemaal geen verbonden sluiten.

BEGIFTIGING

In de tempel ontvangen we een begiftiging, die letterlijk een gave is. Als we deze gave ontvangen, moeten we de betekenis ervan begrijpen en hoe belangrijk het is om heilige verbonden na te leven. Iedere tempelverordening 'is niet slechts een ritueel, maar een plechtige belofte.'⁶

De begiftiging is door openbaring gegeven. Daarom kunnen we die het beste begrijpen door openbaring, als we daar met een oprecht hart om gebeden hebben.⁷ President Brigham Young heeft gezegd: 'Uw begiftiging betekent dat u alle verordeningen in het huis van de Heer ontvangt die u na dit leven nodig hebt om in de tegenwoordigheid van de Vader terug te kunnen keren (...) en uw eeuwige verhoging te ontvangen.'⁸

VERZEGELBEVOEGDHEID

Als we ons voorbereiden om de begiftiging en de andere verordeningen in de tempel te ontvangen, moeten we de verzegelbevoegdheid van het priesterschap begrijpen. Jezus sprak lang geleden over deze bevoegdheid toen Hij tegen zijn apostelen zei: 'Wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen.'⁹ Diezelfde bevoegdheid is in deze laatste dagen hersteld. Evenals het priesterschap eeuwig is — zonder begin of einde — zijn ook de verordeningen eeuwig waardoor gezinnen voor eeuwig verzegeld kunnen worden.

Door verordeningen, verbonden, begiftigingen en verzegelingen in de tempel kunnen leden met de Heer verzoend worden en kunnen gezinnen voor eeuwig aan elkaar verzegeld worden. Door gehoorzaamheid aan de tempelverbonden komen wij in aanmerking voor het eeuwige leven — de grootste van alle gaven Gods.¹⁰ Het eeuwige leven is meer dan onsterfelijkheid. Het eeuwige leven is verhoging in de hoogste hemel — het soort leven dat God leidt.

TEMPELAANBEVELING

De voorbereiding omvat ook de aanvraag van een tempelaanbeveling. Onze Verlosser vereist dat zijn tempels tegen ontheiliging beschermd worden. Niets onreins mag zijn heilig huis binnenkomen.¹¹ Toch is iedereen welkom die zich goed voorbereid. Iedereen die een tempelaanbeveling aanvraagt, heeft een gesprek met een rechter in Israël — de bisschop — en een ringpresident.¹² Zij bezitten de sleutels van het gezag van het priesterschap en zijn verantwoordelijk om aan te geven wanneer wij voldoende zijn voorbereid om naar de tempel te gaan. Tijdens het gesprek beoordelen zij een aantal belangrijke zaken. Zij vragen of wij de wet van tiende naleven, of we het woord van wijsheid naleven en of we de leiders van de kerk steunen. Ze vragen of we eerlijk zijn, zedelijk rein en of we de schepende macht als een heilige verantwoordelijkheid van onze Schepper eerbiedigen.

Waarom zijn deze zaken zo belangrijk? Omdat ze geestelijke afscheiders zijn. Ze zijn een hulpmiddel om vast te stellen of wij daadwerkelijk als kinderen van het verbond door het leven gaan¹³, in staat om de verleidingen van de dienstknechten van de zonde te weerstaan.¹⁴ Tijdens deze gesprekken wordt vastgesteld of

wij volgens de wil van de ware en levende God door het leven gaan, of dat ons hart 'op de rijkdommen en ijdelheden der wereld' is gericht.¹⁵

Dergelijke vereisten zijn niet moeilijk te begrijpen. Omdat de tempel het huis van de Heer is, wordt het toegangsbeleid door Hem bepaald. We gaan als zijn gast naar binnen. Een tempelaanbeveling is een kostbaar bezit en een tastbaar teken van gehoorzaamheid aan God en zijn profeten.¹⁶

LICHAMELIJKE VOORBEREIDING

We bereiden ons lichamelijk voor door netjes gekleed naar de tempel te gaan. Wij behoren geen vrijetijdskleding te dragen. 'We moeten zodanig gekleed gaan dat we in die kleding een avondmaalsdienst of een andere officiële bijeenkomst kunnen bijwonen.'¹⁷

In de tempel is iedereen in smeteloos wit gekleed, om ons eraan te herinneren dat God een rein volk vereist.¹⁸ Nationaliteit, taal of functie in de kerk zijn van ondergeschikt belang. Iedereen zit hetzelfde gekleed bij elkaar en is gelijkwaardig in de ogen van onze Schepper.¹⁹

Bruidsparen gaan naar de tempel om voor tijd en alle eeuwigheid verzegeld te worden. Een bruid draagt een eenvoudige, witte jurk met lange mouwen, zonder veel versieringen. De bruidegom is ook in het wit gekleed. En broeders die de huwelijksplechtigheid bijwonen, dragen geen smoking.

Het tempelonderkleed heeft een diepe, symbolische betekenis. Het vertegenwoordigt een voortdurende toewijding.²⁰ Net als de Heiland aangaf hoe belangrijk het is om tot het einde toe te volharden, dragen wij het tempelonderkleed getrouw als onderdeel van de wapenrusting Gods.²¹ Daarmee geven wij uiting aan ons geloof in Hem en in de eeuwige verbonden die Hij met ons heeft gesloten.²²

GEESTELIJKE VOORBEREIDING

Naast de lichamelijke voorbereiding bereiden we ons ook geestelijk voor. Omdat de verordeningen en verbonden in de tempel heilig zijn,

mogen we buiten de tempel niet praten over wat er in de tempel plaatsvindt. Er zijn echter een aantal beginselen die we kunnen bespreken.

Iedere tempel is een huis van wetenschap.²³ We worden er op de manier van de Heiland onderricht.²⁴ Zijn manier is anders dan die van anderen. Zijn manier is oud en vol symboliek. We kunnen veel leren als we overwegen wat ieder symbool betekent.²⁵ De leringen in de tempel zijn eenvoudig en prachtig. Ze worden door nederige mensen begrepen en prikkelen het verstand van de intelligentste mensen.

Geestelijke voorbereiding wordt door studie bevorderd. Ik wil mensen die voor het eerst naar de tempel gaan aanmoedigen om in een concordantie van de Bijbel of in de index van hun Schriften onderwerpen op te zoeken als: Zalven; Verzoening; Christus; Verbond; Val van Adam; Offers; Tempel. Dat zal een stevige fundering voor hen zijn.

Ook in het Oude Testament²⁶ en de boeken Mozes en Abraham in de Parel van grote waarde staat belangrijke informatie. De studie van die oude Schriftuur is zelfs nog interessanter als iemand al naar de tempel is geweest. Die boeken bekrachtigen de antiques van het tempelwerk.²⁷

Iedere verordening gaat gepaard met een verbond — een belofte. Een verbond met God is niet beperkend, maar beschermend. Dat beginsel is niet nieuw. Als ons water bijvoorbeeld niet schoon is, filteren we het water om ons tegen schadelijke stoffen te beschermen. Verbonden met God zijn een hulpmiddel om schadelijke onzuiverheden uit ons verstand te filteren. Als wij ervoor kiezen om ons van alle goddeloosheid te onthouden,²⁸ raken we niets waardevol kwijt en kunnen we de heerlijkheid van het eeuwige leven beërven. We worden door verbonden niet beperkt; ze zijn een hulpmiddel om boven de beperkingen van onze eigen kracht en visie uit te stijgen.

EEUWIG PERSPECTIEF

President Hinckley heeft dat verheven perspectief als volgt uitgelegd:





'We streven naar een doel na de opstanding', zei hij. 'En dat doel is verhoging in het koninkrijk van onze Vader. (...) Het begint met de aanvaarding van Hem als onze eeuwige Vader en zijn Zoon als onze Verlosser. Het omvat deelname aan verscheidene verordeningen, die allemaal belangrijk en noodzakelijk zijn. De eerste is de doop door onderdompeling. Zonder de doop kunnen we volgens de Heiland niet het koninkrijk van God ingaan. Die doop moet gevolgd worden door de geboorte van de Geest, de gave van de Heilige Geest. Daarna komt in de loop der jaren voor mannen de ordening in het priesterschap, gevolgd door de tempelzegens voor mannen en vrouwen die de gedragsnormen naleven. Deze tempelzegens omvatten onze wassing en zalving om rein in de ogen van de Heer te worden. Ze omvatten ook de (...) begiftiging van plichten en zegeningen waardoor wij gemotiveerd worden om volgens de beginselen van het evangelie te leven. Ze omvatten de verordening ter verzegeling waardoor alles

wat op aarde gebonden wordt, ook in de hemel gebonden zal zijn, zodat de familiebanden blijven bestaan.²⁹

Ik ben erachter gekomen dat de tempelzegens het meeste betekenen als een dierbare overlijdt. Als we weten dat de pijn van het afscheid alleen tijdelijk is, krijgen we gemoedsrust die het gewone begrip te boven gaat.³⁰ Gezinnen die in de tempel zijn verzegeld, kunnen niet door de dood gescheiden worden. Zij begrijpen dat de dood een noodzakelijk onderdeel van Gods grote plan van gelukzaligheid is.³¹

Door zo'n perspectief is het gemakkelijker om trouw te blijven aan de gesloten verbonden. President Boyd K. Packer heeft met nadruk gezegd: 'Verordeningen en verbonden worden onze geloofsbriefjes voor toelating in [Gods] tegenwoordigheid. Deze waardig te ontvangen is waar het om draait in het leven; ze daarna te komen is de uitdaging van de sterfelijkheid.'³²

De verordeningen in de tempel hebben ook te maken met onze eigen vooruitgang en de verlossing van

onze overleden voorouders. 'Want hun zaligheid is nodig en onontbeerlijk voor onze zaligheid, (...) zij [kunnen] zonder ons niet tot volmaking komen. Evenmin kunnen wij zonder onze doden tot volmaking komen.'³³ Voor hen kunnen wij steeds tempelwerk verrichten. Dat tempelwerk is belangrijk genoeg om in ons drukke schema op te nemen. Als wij voor anderen doen wat zij niet voor zichzelf kunnen doen, volgen wij het voorbeeld van de Heiland, die de verzoening tot stand bracht om andere mensen tot zegen te zijn.

Op een dag zullen we onze Schepster ontmoeten en voor Hem staan om geoordeeld te worden.³⁴ We zullen worden geoordeeld volgens onze verordeningen, verbonden, handelingen en de verlangens van ons hart.³⁵

Kunnen personen die zich op de tempelzegens voorbereiden in deze geestelijk verworpen wereld iets betekenen? Jazeker! Die heiligen zijn 'het verbondsvolk des Heren (...) gewapend met gerechtigheid en met de macht Gods in grote heerlijkheid.'³⁶ Hun voorbeeld kan de hele mensheid op een hoger plan brengen. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Zie Exodus 28:36; 39:30; Psalmen 93:5. Op elke tempel is het equivalent in de landstaal gebruik.

2. Zie Exodus 19:5-6; Leviticus 19:1-2; Psalmen 24:3-5; 1 Tessalonicenzen 4:7; Moroni 10:32-33; LV 20:69; 110:6-9.

3. 2 Nephi 9:48.

4. Zie 'Following the Master: Teachings of President Howard W. Hunter', *Ensign*, april 1995, blz. 21-22; 'Het grote symbool van ons lidmaatschap', *De Ster*, november 1994, blz. 3.

5. 'Over zendingen, tempels en rentmeesterschap', *De Ster*, januari 1996, blz. 45.

6. Gordon B. Hinckley, *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), blz. 638.

7. Zie Moroni 10:4-5.

8. *Discourses of Brigham Young*, onder redactie van John A. Widtsoe [1941], blz. 416.

9. Matteüs 16:19.

10. Zie LV 14:7.

11. Zie LV 109:20; zie ook Jesaja 52:11; Alma 11:37; 3 Nephi 27:19.



12. Of de gemeentepresident en de zendingspresident.

13. Zie 3 Nephi 20:26; zie ook Russell M. Nelson, 'De kinderen van het verbond', *De Ster*, juli 1995, blz. 29.

14. Zie Romeinen 6:17, 20; LV 121:17.

15. Alma 7:6.

16. President Hinckley heeft gezegd: 'Ik moedig onze mensen overal aan, met alle overtuigingskracht waartoe ik in staat ben, om zo te leven dat ze een tempelaanbeveling waardig zijn, er één te verkrijgen en deze als een kostbaar bezit te beschouwen, en zich er meer voor in te spannen om naar het huis des Heren te gaan en deel te hebben aan de geest die daar te voelen is en de zegeningen die men op die plaats kan ontvangen.' ('Over zendingen, tempels, en rentmeesterschap', *De Ster*, januari 1996, blz. 51.)

17. Boyd K. Packer, *The Holy Temple* [1980], blz. 73.

18. Zie Neal A. Maxwell, 'Not My Will,

But Thine' (1988), blz. 135; zie ook LV 100:16.

19. Dit herinnert ons eraan 'dat er bij God geen aanneming des persoons is' (Handelingen 10:34; zie ook Moroni 8:12).

20. De Heer heeft ons beloofd: 'Bergen mogen wijken en heuvelen wankelen, maar mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en mijn vredesverbond zal niet wankelen' (BJS, Jesaja 54:10). Wij willen ons toch zeker nooit opzettelijk ontdoen van een symbool van zijn eeuwig verbond.

21. Zie Efeziërs 6:11-13; zie ook Alma 46:13, 21; LV 27:15.

22. In een brief van 10 oktober 1988 heeft het Eerste Presidium geschreven: 'Men ziet vaak gebruiken onder de leden van de kerk die erop wijzen dat ze het verbond dat ze in de tempel gesloten hebben om het tempelonderkleed in de geest van de heilige begiftiging te dragen, niet volledig begrepen hebben.

'Leden van de kerk die in de tempel gekleed zijn met het tempelonderkleed hebben een verbond gesloten om het hun hele leven te dragen. Dat betekent dat hun dag en nacht als onderkleding gedragen wordt. (...) Bescherming en zegeningen worden beloofd op voorwaarde van rechtchapenheid en getrouwheid in het naleven van het verbond.

'Het beginsel behoort te zijn dat we het tempelkleed dragen, en niet zoeken naar gelegenheden om het uit te trekken. De leden behoren dus niet een deel of het hele tempelonderkleed uit te trekken om in de tuin te werken of om in zwemkleding of ongepaste kleding in huis rond te hangen. Ook behoren zij het niet uit te trekken om mee te doen met recreatieve activiteiten waaraan ze niet kunnen deelnemen met hun tempelonderkleed onder de gewone kleding. Als het tempelkleed moet worden uitgetrokken, bijvoorbeeld bij het zwemmen, moet het zo snel mogelijk weer worden aangetrokken.

'De beginselen fatsoen en lichaamsbedekking horen bij het verbond en behoren de aard te bepalen van alle kleding die we dragen. Leden van de kerk die hun begiftiging hebben ontvangen dragen het tempelonderkleed als herinnering aan de heilige verbonden die zij met de Heer gesloten hebben en ook als bescherming tegen verleiding en het kwaad. De manier waarop het wordt gedragen is een uiterlijk teken van een innerlijke verbintenis om de Heiland te volgen.'

23. Zie LV 88:119; 109:8.

24. Eigenlijk is Hij de weg (zie Johannes 14:6).

25. Zie John A. Widtsoe, 'Temple Worship', *Utah Genealogical and Historical Magazine*, april 1921, blz. 62.

26. Interessante hoofdstukken: Exodus 26-29, 39; Leviticus 8; 2 Samuël 12 (vers 20); 2 Kronieken 6-7; Jesaja 22; Ezechiël 16.

27. Zie LV 124:40-41.

28. Zie Moroni 10:32; Matteüs 16:26.

29. 'Temples and Temple Work', *Ensign*, februari 1982, blz. 3.

30. Zie Filippenzen 4:7.

31. Zie Alma 42:8.

32. 'Verbonden', *De Ster*, juli 1987, blz. 19.

33. LV 128:15.

34. Zie 2 Nephi 9:41.

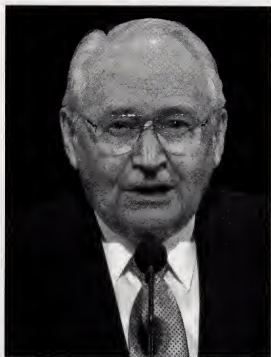
35. Zie LV 137:9.

36. 1 Nephi 14:14.

Bouwen aan een gemeenschap van heiligen

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'In een echte gemeenschap van heiligen werken we er allemaal aan om elkaar zo goed mogelijk te helpen. Ons werk heeft een hoger doel omdat we er anderen mee tot zegen zijn en bouwen aan Gods koninkrijk.'



We maken allemaal wel dingen mee die, als we er jaren later aan denken, een andere, belangrijke betekenis krijgen. Toen ik pas op de middelbare school zat, viel mij de eer te beurt door de schoolleiding te worden gevraagd lid te worden van de halwacht. Op de dagen dat we aan de beurt waren, moesten we gezamenlijk onze meegebrachte lunch nuttigen. Het was altijd bijzonder en we maakten er altijd een punt van wiens moeder de lekkerste lunch had klaargemaakt. Vaak ruilden we met elkaar.

Op een dag, toen ik halwacht had, vergat ik tegen mijn moeder te zeg-

gen dat ik een lunch mee moest brengen, totdat ik op het punt stond naar school te gaan. Er kwam een zorgelijke trek op het gezicht van mijn moeder toen ik om een lunch vroeg, en ze vertelde dat ze voor het ontbijt het laatste brood had gebruikt en pas 's middags weer zou bakken. Ze had alleen nog een zoet broodje over van het avondeten van de vorige dag. Mijn moeder maakte heerlijk zoete broodjes. Ze legde ze altijd zo in een bakblik dat er dwars bovenin een grote lag en rijen kleinere in de lengte. Alleen de grote was overgebleven. Hij was ongeveer zo lang als een brood, maar natuurlijk niet zo dik. Ik vond het pijnlijk om voor de lunch alleen een zoet broodje mee te nemen als ik eraan dacht wat de andere leden van de wacht bij zich zouden hebben, maar ik besloot dat ik beter het zoete broodje mee kon nemen dan helemaal geen lunch.

Toen het tijd was voor de lunch, ging ik, om niet op te vallen, in een hoekje zitten. Toen ze met ruilen begonnen, wilden mijn vrienden weten wat ik had. Ik legde uit wat er die ochtend gebeurd was en tot mijn ontzetting wilde iedereen dat grote, zoete broodje zien. Maar mijn vrienden verbaasden me — ze staken niet de gek met me, maar ze wilden allemaal een stuk van het broodje! Het werd de beste lunchruildag van het hele jaar! Het zoete broodje waarvan

ik dacht dat het me in verlegenheid zou brengen, bleek het hoogtepunt van onze lunchpauze te zijn.

Terwijl ik over die gebeurtenis nadacht, bedacht ik me dat het vaak bij de aard van mens hoort om minder waarde aan vertrouwde zaken te hechten, alleen maar omdat ze voor ons zo gewoon zijn. Een van die vertrouwde zaken zou ons lidmaatschap van de herstelde kerk kunnen zijn.

Wat de leden van de kerk bezitten, is een 'parel van grote waarde', maar soms zijn we zo vertrouwd met dat kostbare juweel dat we het niet op de juiste waarde schatten. Hoewel het waar is dat we onze parels niet voor de zwijnen moeten werpen, betekent dat niet dat we de mensen die er de waarde van zien, er geen deelgenoot van moeten maken. Een van de grootste voordelen van het zendingswerk is te kunnen zien welke grote waarde anderen, die nog niet eerder iets over ons geloof gehoord hebben, eraan hechten. Het is heel goed om je schatten door anderen ogen te bekijken. Ik maak me zorgen dat we vaak de unieke en waardevolle zegeningen van het lidmaatschap van de kerk van de Heer te vanzelfsprekend vinden, en door die onderwaardering zijn we misschien zelfvoldaan ten aanzien van ons lidmaatschap van de kerk en dragen we minder moedig bij tot de opbouw van een gemeenschap van heiligen.

Wij zijn gezegend met een belangrijk en edel erfgoed dat ons een weg van waarheid biedt die ons op spectaculaire wijze wegvoert van de zegenaaide wegen van de wereld. We moeten de waarde van ons erfgoed in gedachten houden om die niet te onderschatten. Ik daag de vele heiligen die zich in een hoekje verstopten, uit om hun rug te rechten en luid de gekoesterde leringen van ons gezamenlijk erfgoed te verkondigen, niet opschepperig of hoogmoedig, maar met vertrouwen en overtuiging.

Ik ben vooral trots op de manier waarop onze voorouders door hun geloof in God, hun ijver en doorzettingsvermogen, plaatsen die niemand wilde, veranderden in prachtige steden.

Toen Joseph Smith in de gevangenis van Liberty werd gezet, zonder uitzicht op bevrijding, werd er bevel gegeven dat de heiligen moesten worden uitgeroeid. Daarom moest Brigham Young een comité samenstellen om te zorgen dat ze Missouri verlieten. De migratie uit Missouri in februari 1839 was de oorzaak dat velen klaagden dat de Heer zijn volk had verlaten. Sommige kerkleden betwijfelden of het wijs was om de heiligen weer op één plaats bij elkaar te brengen.

De overtocht over de Mississippi en de onderbreking van de tocht in een aantal kleine nederzettingen langs de oever bleken het nodige uitsstel op te leveren waardoor de leden nieuwe aanwijzingen van hun leiders konden ontvangen. De profeet Joseph Smith schreef vanuit de gevangenis in Liberty om de heiligen aan te sporen zich niet te verspreiden maar bij elkaar te blijven waardoor ze verder konden bouwen vanuit een centrale, krachtige gemeenschap.

In april van dat jaar konden Joseph, Hyrum en hun medegevangenen uit de gevangenis in Missouri ontsnappen. Ze kwamen op 22 april 1839 in Quincy (Illinois) aan. De profeet ging onmiddellijk op zoek naar een plaats waar de heiligen bij elkaar konden komen. Hij vond een plek op de oevers van de Mississippi die er veelbelovend uitzag. Hij noemde de stad Nauvoo, wat 'mooi' betekent. Maar destijds was het er allesbehalve mooi. Het was een moerassig schiereiland dat nog niet drooggelegd was. Uit het moerassige land verrees een stad die werkelijk mooi genoemd kon worden.

De eerste huizen in Nauvoo waren hutten, tenten, en een paar verlaten gebouwen. Toen begonnen de heiligen blokhutten te bouwen. Als tijd en geld het toelieten, werden er blokhutten opgetrokken, en nog later werden er stevige, stenen huizen gebouwd.

De profeet was van plan een gemeenschap van heiligen op te bouwen. Hij had drie belangrijke doelen: economisch; educatief; en geestelijk.

Het eerste verlangen van Joseph

Smith was dat de heiligen economisch onafhankelijk zouden worden. Onze hemelse Vader heeft al zijn kinderen alles gegeven wat ze hebben — hun talenten, hun vaardigheden, hun stoffelijke goederen, en Hij heeft ze rentmeesters over die zegeningen gemaakt.

Een gekoesterd onderdeel van ons erfgoed van economische onafhankelijkheid is het welzijnsprogramma van de kerk. Het heeft twee belangrijke ingrediënten. Het eerste is het beginsel van liefde, en het tweede dat van werk. Het beginsel liefde is de stimulerende kracht die ons ertoe beweegt onze tijd, ons geld en onze hulp te geven aan dat prachtige programma. Johannes de Geliefde schreef:

'(...) Laten wij elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en eenieder, die liefheeft, is uit God geboren en kent God.

'Wie niet liefheeft, kent God niet, want God is liefde.

'Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de

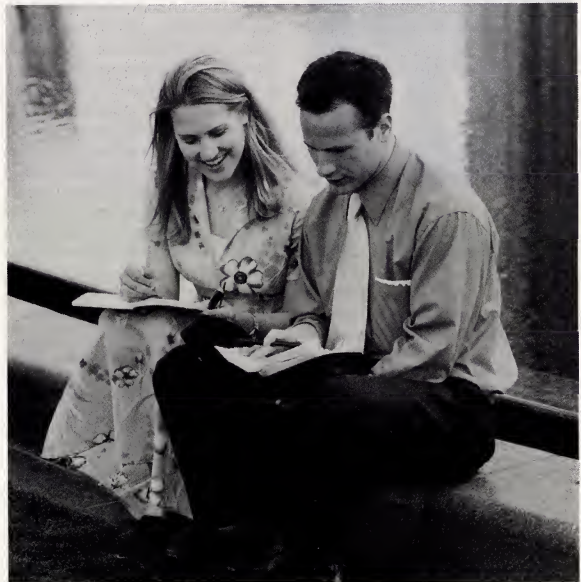
wereld, opdat wij zouden leven door Hem. (...)

'Geliefden, indien God ons zij heeft liefgehad, behoren ook wij elkander lief te hebben' (1 Johannes 4:7-9, 11).

En in het derde hoofdstuk schreef hij: 'Wie nu in de wereld een bestaan heeft en zijn broeder gebrek ziet lijden, maar zijn binnenste voor hem toesluit, hoe blijft de liefde Gods in hem?' (1 Johannes 3:17.)

Doordat wij het beginsel van de liefde begrijpen, worden we aangespoord om milde vastengaven te geven, een prachtig, geopenbaard systeem waarin we op de eerste zondag van elke maand vrijwillig twee maaltijden overslaan en de kosten van die maaltijden aan onze bisschop overdragen. Dan heeft hij de middelen om behoeftigen te helpen. Het is een vrijwel pijnloze methode: we krijgen meer oog voor degenen die niets hebben, en het voorziet in de middelen om aan hun dagelijkse behoeften tegemoet te komen.

Moge de Heer ons blijven zegenen



met het verlangen om elkaar lief te hebben en edelmoedigheid te geven, gebaseerd op het beginsel vasten.

Het tweede grondbeginsel is het beginsel werk. Werken is net zo belangrijk voor het succes van het economische plan van de Heer als het gebod om onze naaste lief te hebben.

In de Leer en Verbonden lezen we:

'Nu, Ik, de Here, ben niet tevreden over de inwoners van Zion, want er bevinden zich leeglopers onder hen, en ook hun kinderen groeien op in goddeloosheid; evenmin zoeken zij ernstig de rijkdommen der eeuwigheid, maar hebzucht spreekt uit hun ogen.

'Deze dingen behoren niet zo te zijn, en moeten uit hun midden worden weggedaan (...)' (LV 68:31-32).

Ik ben vooral bezorgd over wat de Heer over onze kinderen zegt. Wij zien dat veel ouders hun kinderen te veel toestaan zonder ze daarbij de waarde van werk bij te brengen.

In een echte gemeenschap van heiligen werken we er allemaal aan om elkaar zo goed mogelijk te helpen. Ons werk heeft een hoger doel omdat we er anderen mee tot zegen zijn en bouwen aan Gods koninkrijk.

Een tweede vereiste in de gemeenschap van heiligen van de profeet Joseph Smith was onderwijs. Al in 1840, toen hij een verzoek indiende voor de stichting van Nauvoo, vroeg hij ook of hij een universiteit mocht oprichten.

In de *Encyclopedia of Mormonism* lezen we: 'De ideeën en toepassingen van de kerk met betrekking tot het onderwijs waren gebaseerd op bepaalde openbaringen die Joseph Smith ontving en waarin de nadruk werd gelegd op het eeuwige karakter van kennis en op de belangrijke rol die het onderwijs speelde bij de geestelijke, zedelijke en intellectuele ontwikkeling van de mensheid.' ('Education: Attitudes Toward Education', in Daniel H. Ludlow, ed., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 delen [1992], deel 2, blz. 441.)

Er komen in onze hedendaagse Schriftuur verzen voor die uitdrukkelijk melding maken van het belang



van wereldlijke en geestelijke kennis. Een paar daarvan zijn: Eerst uit het Boek van Mormon: 'Maar geleerd zijn is goed, indien men naar Gods raadgevingen luistert' (2 Nephi 9:29).

En uit de Leer en Verbonden: 'Welk grondbeginsel van ontwikkeling wij in dit leven ook zullen verwerven, in de opstanding zal dit met ons verrijzen.

'En indien een persoon in dit leven door zijn ijver en gehoorzaamheid meer kennis en ontwikkeling verwerft dan een ander, zal hij in de toekomstige wereld zo veel verder vooruit zijn' (LV 130:18-19).

Uit de geloofsartikelen: 'Als er iets deugdlijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na' (geloofsartikel 3).

Ten slotte verlangde de profeet Joseph ernaar te bouwen aan een gemeenschap van geestelijke heiligen. Dat begint thuis. Het belangrijkste onderricht dat onze kinderen ooit zullen krijgen, is wat de ouders

thuis geven, als de ouders hun kinderen ijverig onderwijzen in de dingen die onze Vader in de hemel wil. Onze leiders hebben gezegd dat we regelmatig gezinsavond moeten houden waardoor we wekelijks bij elkaar kunnen komen, evangeliebeginselen leren en werken aan de eenheid in het gezin. Hier kunnen we samen overleg plegen, in de Schriften lezen, samen bidden en samen spelen. Ons belangrijkste doel is een eeuwig gezin worden. We bouwen aan een gemeenschap van heiligen met één gezin tegelijk.

Om het eeuwig gezin mogelijk te maken, werd er in Nauvoo een schitterende tempel gebouwd. Hij stond daar als een baken, als een herinnering aan alle mensen dat de belangrijkste zegeningen in het leven geestelijke zegeningen zijn. In de tempel worden heilige verbonden gesloten en de verlossende verordeningen van het evangelie bediend. Als we herhaaldelijk de tempel

bezoeken, hebben we de gelegenheid om die verbonden te hernieuwen en plaatsvervangend verordeningen te verrichten voor degenen die zonder die zegens gestorven zijn.

We hebben nu tempels over de hele aarde, waardoor veel meer mensen de kans hebben de noodzakelijke verordeningen te ontvangen om voor het eeuwige leven in aanmerking te komen. Wie waardig zijn om de tempel te betreden, zullen grote geestelijke zegeningen ontvangen als zij getrouw blijven en zich aan hun verbonden houden. De Heer zegent zijn volk als zij zijn geboden onderhouden en regelmatig zijn huis bezoeken. In Gods eeuwige plan zijn onze tempels plaatsen waar gemeenschappen van heiligen samenkomen om te werken aan de opbouw van Zion.

Onze gemeenschap van heiligen sluit anderen niet uit, maar laat toe wie dat wil, en is gebouwd op een fundament van apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus zelf de hoeksteen is. De kerk staat open voor iedereen die de kinderen van onze hemelse Vader liefheeft, waardeert en met hen begaan is. De tweeledige basis van ons economisch welzijn bestaat uit de beginselen naastenliefde en hard werken. Het is een gemeenschap die naar de toekomst kijkt, waarin we onze jeugd beleefdheid en fatsoen, en de diepere waarheden van het herstelde evangelie bijbrengen. Onze gemeenschap is geestelijk van aard, waardoor we kunnen leven met de Heilige Geest als onze metgezel die ons leidt en richting geeft.

Moge God ons verlangen inwilligen om dichter bij Hem te leven zodat we ons kunnen verheugen in de zegeningen van vrede, harmonie, veiligheid en liefde voor de hele mensheid — de karakteristieken van een gemeenschap die één met Hem is. Hij is onze God. Wij zijn zijn kinderen. Dat getuig ik tot u. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOOT

De historische informatie is ontleend aan *De geschiedenis van de kerk in de volheid der tijden* (lesboek van de kerkelijke onderwijsinstellingen, blz. 193–223).

Priesterschapsbijeenkomst

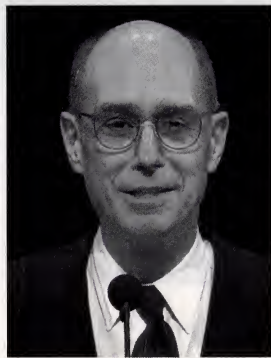
31 maart 2001

‘Waakt met Mij’

Ouderling Henry B. Eyring

van het Quorum der Twaalf Apostelen

‘Bij het waken over zijn schapen, zal uw liefde voor Hem toenemen. En daardoor zullen uw vertrouwen en uw moed toenemen.’



Ik ben dankbaar dat ik in naam van de Heer tot de herders van Israël kan spreken. Want dat zijn wij. Toen wij het priesterschap aanvaardden, namen wij de taak op ons om ons deel te doen van het waken over de kerk. Ieder van ons moet daar rekenschap over afleggen. De president van de hele priesterschap op aarde draagt de algehele verantwoordelijkheid daarvoor. Door de sleutels van het priesterschap doet ieder quorum zijn deel. Zelfs de nieuwste diaken in de meest verafgelegen plaats op aarde draagt een deel van die grote verantwoordelijkheid om over de kerk te waken.

Luister eens naar deze woorden uit de Leer en Verbonden: ‘Laat daarom eenieder zich bij zijn eigen ambt bepalen, en in zijn eigen roeping arbeiden; en laat het hoofd niet

tot de voeten zeggen, dat het de voeten niet nodig heeft; want hoe zal het lichaam zonder de voeten kunnen staan?’ En vervolgens neemt de Heiland zelfs de diakenen op in zijn opsomming van taken: ‘de diakenen en leraars moeten worden aangesteld om over de gemeente te waken, om plaatselijke dienaren der kerk te zijn’ (LV 84:109, 111).

Ik bid dat ik onze heilige opdracht zo goed mag uitleggen dat zelfs de nieuwste diaken en de meest recent geordende bekeerling zal inzien wat hij kan doen. Op veel plekken in de Schriften heeft de Heer zichzelf en hen die Hij tot het priesterschap roept, herders genoemd. Een herder waakt over zijn schapen. In de verhalen in de Schriften verkeren de schapen in gevaar; zij hebben bescherming en voeding nodig. De Heiland waarschuwt ons dat wij niet zo over zijn schapen moeten waken als Hij. Hij heeft zijn leven voor hen gegeven. Zij behoren Hem toe. Wij kunnen zijn norm niet halen als wij, net als een huurling, alleen maar waken als dat zo uitkomt, en uitsluitend voor een beloning. Dit is zijn norm:

‘Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen; maar wie huurling is en geen herder, wie de schapen niet toebehoren, ziet de wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht — en de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen’ (Johannes 10:11–12).

De leden van de kerk zijn de schapen. Zij zijn van Hem en wij zijn door Hem geroepen om over hen te

waken. Wij moeten meer doen dan hen alleen voor gevaar waarschuwen. Wij moeten hen voeden. Om hen te waarschuwen voor geestelijk gevaar en hen geestelijk te voeden, moeten wij geloof hebben en onzelfzuchtig zijn. Lang geleden heeft de Heer zijn profet eens geboden om de herders van Israël te vermanen. Dit is die waarschuwing, die nog steeds van kracht is, met de woorden van de profet Ezechiël:

'Het woord des Heren kwam tot mij:

Mensenkind, profeteer tegen de herders van Israël, (...) en zeg tot hen, tot die herders: zo zegt de Here Here: wee de herders van Israël, die zichzelf weiden! Moeten de herders niet de schapen weiden?' (Ezechiël 34:1-2.)

Het voedsel dat die herders voor zichzelf hielden, terwijl zij de schapen lieten verhongeren, kon tot het heil van die schapen leiden. Een van de grote herders in het Boek van Mormon heeft beschreven wat dat voedsel is en hoe het te verschaffen is.

'En nadat zij de doop hadden ontvangen, en de macht van de Heilige Geest op hen had ingewerkt en hen had gereinigd, werden zij tot het volk der kerk van Christus gerekend; en hun namen werden ingeschreven, opdat zij bekend zouden zijn, en door het goede woord van God worden gevoed om hen op het rechte pad te houden, en hen voortdurend het gebed indachtig te doen zijn, en alleen te doen vertrouwen op de verdiensten van Christus, die de Bron en Voleinder van hun geloof was' (Moroni 6:4).

Het is pijnlijk om je voor te stellen dat een herder alleen zichzelf voedt en de schapen honger laat lijden. Toch heb ik al vaak met eigen ogen een herder gezien die zijn kudde voedde. Een van hen was president van een diakenenquorum. Een van zijn quorumleden woonde vlakbij mij. Die buurtjongen had nog nooit een quorumvergadering bijgewoond of iets anders met de leden van zijn quorum gedaan. Zijn stiefvader was geen lid en zijn moeder ging niet naar de kerk.



De City Creek, stroomt vanuit een nabijgelegen canyon langs een rotspar-tij bij het Conferentiecentrum.

Op een goede zondagochtend hield het presidium van zijn diakenenquorum een vergadering. Elke week voedde een fijne adviseur en leerkracht hen met het goede woord van God. In hun presidiumvergadering dachten die dertienjarige herders aan de jongen die nooit naar de kerk ging. Zij bespraken hoezeer hij nodig had wat zij al kregen. De president gaf zijn raadgever de opdracht om het afgedwaalde schaap op te zoeken.

Ik wist dat die raadgever nogal verlegen was, en ik wist hoe moeilijk zijn opdracht was, dus ik keek vol verbazing toe door mijn voorkamerraam toen die raadgever aarzelend mijn huis voorbijliep en het tuinpad insloeg van het huis waar de jongen woonde die nooit naar de kerk ging. De herder had zijn handen in zijn zakken. Hij keek naar de grond. Hij liep langzaam, zoals je zou doen als je er niet zo zeker van was dat je wel in die richting wilde lopen. Na ongeveer twintig minuten kwam hij weer teruglopen, met de verloren diaken aan zijn zijde. Dat tafereel herhaalde zich nog enkele zondagen. En toen verhuisde de jongen die verloren was en was gevonden.

Dat lijkt geen opmerkelijk verhaal. Het waren gewoon drie jongens die rond een tafeltje zaten in een kamer. En toen was het een jongen die ergens naartoe liep en terugkwam met een andere jongen. Maar jaren later bezocht ik een ringconferentie, een heel werelddeel verwijderd van de kamer waarin dat presidium vergaderd had. Een man met grijs haar kwam naar mij toe en zei zachtjes: 'Mijn kleinzoon woonde jaren geleden in uw wijk.' Vol gevoel vertelde hij me over het leven van de jongen. En toen vroeg hij of ik de diaken wist te vinden die jaren geleden zo langzaam naar dat huis gelopen was. En hij vroeg zich af of ik hem kon bedanken en hem kon vertellen dat zijn kleinzoon, die nu was opgegroeid en volwassen was, het zich nog herinnerde.

Hij herinnerde zich die paar weken dat hij was meegegaan, want toen hadden, voor zover hij wist, voor het eerst in zijn leven de herders van Israël over hem gewaakt. Hij was gewaarschuwd doordat hij de eeuwige waarheid hoorde van mensen die om hem gaven. Het brood des levens was hem aangeboden. En jonge herders



hadden trouw de opdracht vervuld die de Heer hen gegeven had.

Het is niet makkelijk te leren om dat goed en voortdurend te doen. De Heiland heeft ons laten zien hoe het moet en hoe we het anderen kunnen leren. Hij heeft zijn kerk gevestigd. Hij heeft apostelen geordend. Hij moest zijn kerk achterlaten in handen van onervaren dienstknechten, net zo onervaren als velen van ons zijn. Hij wist dat ze met moeilijkheden te maken zouden krijgen die ze met hun eigen menselijke macht niet konden oplossen. Wat Hij voor hen heeft gedaan, kan een leidraad zijn voor ons.

Toen de Heiland naar de Hof van Getsemane ging om daar bitter lijden te doorstaan vóór zijn verraad en zijn lijden aan het kruis, had Hij daar alleen heen kunnen gaan. Maar Hij nam zijn dienstknechten van de priesterschap mee. Dit staat erover in Matteüs: 'Toen zeide Hij tot hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe; blijft hier en *waakt met Mij*' (Matteüs 26:38; cursivering toegevoegd).

De Heiland bad zijn Vader om kracht. Te midden van zijn kwelling ging Hij terug naar Petrus om hem te leren wat er verwacht wordt van allen die met Hem willen waken:

'En Hij kwam bij zijn discipelen en vond hen slapende, en Hij zeide tot

Petrus: Waart gijlieden zo weinig bij machte één uur met Mij te waken?

'Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak' (Matteüs 26:40-41).

Er schuilt zowel een geruststelling als een waarschuwing in dat eenvoudige gesprekje dat de Meester met zijn herders had. Hij waakt met ons. Hij die alles ziet, die eindeloze liefde heeft, en die nooit slaapt, waakt met ons. Hij weet wat de schapen op elk moment nodig hebben. Door de macht van de Heilige Geest kan Hij het ons vertellen en ons naar hen toesturen. En wij kunnen door het priesterschap zijn macht uitnodigen om hen tot zegen te zijn.

Maar zijn waarschuwing aan Petrus geldt ook voor ons. De wolf die de schapen wil doden, zal beslist ook uithalen naar de herder. Daarom moeten wij zowel over onszelf als over anderen waken. Wij, als herders, zullen verleid worden om ons tot op het randje van de zonde te begeven. Maar elke zonde, in welke vorm dan ook, schrikt de Heilige Geest af. U moet niets doen en nergens heen gaan waardoor u de Geest kunt afschrikken. U kunt zich dat risico niet veroorloven. Als u door zonde faalt, bent u niet alleen verantwoordelijk voor uw eigen zonden, maar ook voor het leed dat u bij anderen had kunnen

voorkomen als u het waardig was geweest om de influisteringen van de Geest te horen en die had gehoorzaamd. De herder moet in staat zijn om de Geest te horen en de machten des hemels over zijn schapen af te roepen, want anders zal hij falen.

De waarschuwing die aan een profeet vanouds is gegeven, geldt ook voor ons:

'Gij nu, mensenkind, u heb ik tot wachter over het huis Israëls aangesteld. Wanneer gij een woord uit mijn mond hoort, zult gij hen uit mijn naam waarschuwen.

'Als ik tot de goddeloze zeg: Goddeloze, gij zult zeker sterven — maar gij spreekt niet om de goddeloze te waarschuwen voor zijn weg, dan zal die goddeloze in zijn eigen ongerechtigheid sterven, maar van zijn bloed zal Ik u rekenschap vragen' (Ezechiël 33:7-8).

De straf voor passiviteit is groot. Maar de Heer heeft Petrus geleerd hoe hij een fundament moest leggen voor succes. Hij herhaalde een eenvoudige boodschap drie keer. En die hield in dat de liefde voor de Heer in het hart van een ware herder zou zijn.

Het staat als volgt in de Schriften: 'Hij zeide ten derden male tot hem: Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, dat Hij voor de derde maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief? En hij zeide

tot Hem: Here, Gij weet alles, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid mijn schapen' (Johannes 21:17).

De herders van Israël moeten liefde als motivatie hebben. Dat mag in het begin moeilijk lijken, omdat we de Heer misschien niet eens zo goed kennen. Maar als we beginnen met zelfs maar een klein beetje geloof in Hem, neemt onze liefde voor Hem toe door ons dienstbetoon aan de schapen. Dat komt door eenvoudige dingen die elke herder moet doen. We bidden voor de schapen, voor elk schaap waarvoor wij verantwoordelijk zijn. Als wij vragen: 'Vertel mij alstublieft wie mij nodig heeft', dan krijgen we antwoord. Er komt ons een gezicht of een naam in gedachten. Of we hebben een toevallige ontmoeting en voelen dat het geen toeval is. Op die momenten voelen we de liefde die de Heiland voor hen en voor ons heeft. Bij het waken over zijn schapen, zal uw liefde voor Hem toenemen. En daardoor zullen uw vrouwen en uw moed toenemen.

Nu denkt u misschien: *Het is niet zo makkelijk voor mij. Ik heb zoveel mensen om over te waken. En ik heb zo weinig tijd.* Maar als de Heer iemand roept, bereidt Hij hem een weg, zijn weg. Er zijn herders die dat geloven. Ik zal u over een van hen vertellen.

Twee jaar geleden werd er een man geroepen als president van zijn ouderlingenquorum. Hij was nog geen tien jaar lid van de kerk. Hij was net waardig geworden om zich in de tempel aan zijn vrouw en kinderen te laten verzegelen. Zijn vrouw was invalide. Hij had drie dochters. De oudste van dertien kookte, en deed samen met de anderen het huishouden. Van zijn magere inkomen uit de lichamelijke arbeid die hij verrichtte, werden niet alleen die vijf mensen onderhouden, maar bovendien een grootvader die ook in hun huisje woonde.

Toen hij geroepen werd als president van zijn ouderlingenquorum, had het dertien leden. En bovendien was hij verantwoordelijk voor nog eens 101 mannen die ofwel helemaal geen priesterschap droegen, of die diaken, leraar of priester

waren. Hij was verantwoordelijk voor het waken over de ziel van de leden van 114 gezinnen, met weinig hoop dat hij meer dan zijn zondagen en misschien één avond door de week aan het werk kon besteden.

Omdat zijn taak zo moeilijk was, ging hij op zijn knieën en bad. Toen stond hij op en ging aan het werk. Bij zijn pogingen om kennis te maken met zijn schapen en hen te leren kennen, werden zijn gebeden verhoord op een manier die hij niet had verwacht. Hij leerde de behoeften zien van meer dan alleen wat individuele quorumleden. Hij kwam erachter dat de Heer wilde dat hij gezinnen opbouwde. En zelfs met zijn bescheiden ervaring wist hij dat de manier om dat te doen, was om hen ertoe aan te zetten in aanmerking te komen voor het sluiten en nakomen van tempelverbonden.

Hij begon te doen wat een goede herder altijd doet, maar hij deed het anders toen hij de tempel als hun bestemming zag. Hij bad om erachter te komen wie zijn raadgevers moesten worden, wie hem terzijde moesten staan. En toen bad hij om erachter te komen welke gezinnen hem nodig hadden en erop voorbereid waren.

Hij bezocht zoveel mogelijk mensen. Sommigen kon het niet schelen en zij aanvaardden zijn vriendschap niet. Maar bij hen die dat wél deden, volgde hij een vaste procedure. Zo gauw hij interesse en vrouwen bespeurde, nodigde hij hen uit om kennis te maken met de bisschop. Hij vroeg de bisschop vooraf: 'Vertel ze alstublieft hoe ze in aanmerking komen om naar de tempel te gaan en de zegeningen daarvan op te eisen voor henzelf en hun gezinsleden. En getuig vervolgens tot hen, zoals ik ook heb gedaan, dat het de moeite waard is.'

Enkelen namen de uitnodiging van de quorumpresident aan om een cursus voorbereiding op de tempel te volgen die gegeven werd door leidinggevenden in de ring. Niet iedereen maakte de cursus af, en niet iedereen kwam ervoor in aanmerking om naar de tempel te gaan. Maar er werd voor elk gezin en elke vader gebeden. De meesten werden

ten minste één keer uitgenodigd om zich te vergasten aan het goede woord van God. En elke uitnodiging werd vergezeld van het getuigenis van de president van de zegeningen die gezinsleden krijgen door zich voor eeuwig aan elkaar te laten verzegelen, en het verdriet dat ze krijgen als ze van elkaar gescheiden worden. Elke uitnodiging werd verstrekt met de liefde van de Heiland.

In de tijd dat hij als quorumpresident werkzaam was, zijn er twaalf van de mannen die hij onderwezen heeft tot ouderling geordend. Vier van zijn ouderlingen zijn in die periode hogepriester geworden. Maar die cijfers geven zelfs bij benadering niet aan welk een wonder er tot stand is gebracht. De families van die mannen zullen nog generaties lang zegeningen ontvangen. Vaders en moeders zijn nu aan elkaar verzegeld en aan hun kinderen. Ze bidden voor hun kinderen, ontvangen hemelse hulp, en onderrichten in het evangelie met de liefde en de inspiratie die de Heer getrouwe ouders geeft.

Die president en zijn raadgevers zijn ware herders geworden. Ze hebben samen met de Meester over de kudde gewaakt en ze zijn Hem gaan liefhebben. Ze zijn ooggetuigen van de waarheid die de Heiland een apostel, Thomas B. Marsh, leerde. Die waarheid geldt voor allen die samen met de Heer over zijn schapen waken:

'Ga, waarheen Ik ook wil, en het zal u door de Trooster worden ingegeven wat te doen en waarheen te gaan.

'Bid steeds, opdat gij niet in verleiding komt en uw loon verliest.

'Wees getrouw tot het einde, en zie, Ik ben met u. Deze woorden zijn niet van een mens of van mensen, maar van Mij, Jezus Christus, uw Verlosser, door de wil des Vaders. Amen' (LTV 31:11-13).

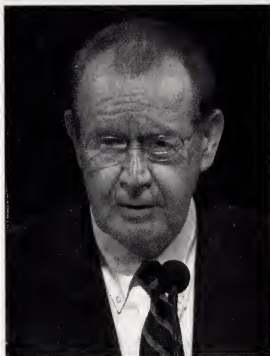
Ik getuig dat God de Vader leeft en dat Hij onze gebeden beantwoordt. Ik ben een getuige dat de liefhebbende Heiland samen met zijn getrouwe herders over zijn schapen waakt.

In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Je kunt een ratelslang niet aaien

Ouderling David E. Sorensen
van het Presidium der Zeventig

'Pornografie, die door Satan en zijn helpers als entertainment wordt geadverteerd, is een zeer giftige, misleidende slang die opgerold in tijdschriften, het Internet en de televisie op de loer ligt.'



Enkele jaren geleden waren mijn vrouw en ik in de gele genheid om een bezoek aan India te brengen. Ik herinner me dat we op een van de vliegvelden over de landingsbaan liepen en zagen hoe enkele mannen ieder voor een rieten mand op een fluit zaten te spelen. Als ze aan hun wijsje begonnen, haalden ze iedere keer de deksel van de mand af en dan verscheen er een cobra! Naarmate de muziek vorderde richtte de slang zich hoger en hoger op tot hij bijna helemaal rechtop stond. Aan het eind zakte de cobra meestal weer in de mand terug. Maar ik zag ook een keer een cobra naast de mand vallen. De man met de fluit kwam naar hem toe, aaide de cobra en legde hem

weer zachtjes in de mand. Ik was verstomd dat iemand zo'n gevaarlijk dier kon aanraken zonder dat het hem kwaad deed. Maar onze gids haastte zich uit te leggen dat dit heel riskant was en dat in dat deel van India vaak mensen aan een slangenbeet overleden.

In gedachten was ik opeens weer in mijn tienerjaren op de boerderij. 's Zomers was het een van onze taken om het hooi van de velden naar de schuur te brengen als wintervoorraad. Mijn vader gooide het hooi met een hooivork op een platboomde wagen. Dan stampte ik het hooi plat zodat er zoveel mogelijk op de wagen kon. Op zekere dag zat er tussen het losse hooi een ratelslang! Toen ik hem zag, was ik ongerust, opgewonden en bang. De slang lag lekker in het koele hooi. De zon liet zijn diamanten rug glinsteren. Na een paar seconden hield de slang op met ratelen en lag heel stil. Ik werd erg nieuwsgierig. Ik kwam wat dichterbij en boog me voorover om hem beter te bekijken, maar plotseling hoorde ik mijn vader roepen: 'David, mijn jongen, je kunt een ratelslang niet aaien!'

Ik wil u vandaag uitleggen hoe gevaarlijk het is om giftige slangen te aaien. De soort waar ik op doel, heeft geen glibberig lichaam maar verschijnt in allerlei andere vormen. In deze wereld zien ze er vaak onschuldig uit — of zelfs boeiend en interessant. Maar als je zo'n slang aait, vult

hij je geest met vergif — een vergif dat de Heilige Geest verjaagt.¹

Broeders, in het populaire vermaak van tegenwoordig lijkt het kwade vaak prettig en goed. Laten we denken aan de waarschuwing van de Heer: 'Wee degenen, die het kwade goed en het goede kwaad noemen.'²

Pornografie, die door Satan en zijn helpers als entertainment wordt geadverteerd, is een zeer giftige, misleidende slang die opgerold in tijdschriften, het Internet en de televisie op de loer ligt. Pornografie vernietigt ons zelfvertrouwen en verzwakt onze zelfbeheersing. Het is veel dodelijker voor de geest dan de ratelslang die ik van mijn vader niet mocht aaien. In de Bijbel staat dat koning David geestelijk zeer gezegend was, maar hij stond waar hij niet had mogen staan. Hij keek naar wat hij niet had mogen zien. Die obsessie werd zijn ondergang.³

Het is niet gemakkelijk om de verleidingen van de huidige media te weerstaan. Het vereist gerichte moed en moeite. In het stadje waar ik ben opgegroeid, moest men minstens een uur rijden, wilde men narigheid vinden. Maar tegenwoordig is narigheid op het Internet slechts een paar klikjes van ons vandaan. Om dergelijke verleidingen te vermijden, dient u als hoofdaanvoerder Moroni vanouds te zijn; bouw versterkingen om uw zwakke plekken te beschermen.⁴ In plaats van muren van hout en aarde om een kwetsbare stad te beschermen, kunt u versterkingen bouwen in de vorm van basisregels om uw kostbare deugd te bewaren. Als u uitgaat, ga dan in groepjes en niet met z'n tweeën. Ik ken mannen, jong en oud, die eenvoudigweg besloten hebben dat ze, als ze alleen zijn, de tv niet aanzetten en niet op het Internet gaan kijken. Vaders, het is verstandig om de computer in de woonkamer te installeren of een andere drukke ruimte in het huis — niet in de slaapkamer van een kind. Ik ken ook vaders die tijdens zakenreizen zo verstandig zijn dat ze de tv in hun hotelkamer niet aanzetten.

Denk erom, zulke versterkingen

zijn geen teken van zwakte. Integendeel, ze zijn een teken van kracht. In de Schriften staat dat hoofdaanvoerder Moroni zo sterk was dat, als alle mensen zoals hij zouden zijn, 'dan zouden zelfs de krachten der hel voor eeuwig zijn verbroken.'⁵ Denk eraan dat Moroni's verschansingen' de sleutel tot zijn succes waren. Uw verschansingen kunnen de sleutel tot uw succes zijn.

Een essentiële versterking die u kunt bouwen, is dat u nu al, voordat u met een probleem geconfronteerd wordt, beslist waar uw grenzen liggen. Onze profeet heeft ons uitgelegd dat, als we nu besluiten dat we niets onbehoorlijks in de media zullen bekijken, maar daarvan weg zullen lopen, de moeilijkheden achter ons liggen.⁷

Mijn kleindochter Jennifer zou onlangs met een paar vriendinnen een hapje gaan eten en de bioscoop bezoeken. De meisjes werden het eens over de film die ze wilden gaan

zien en Jennifer dacht dus dat het in orde was. Maar het meisje dat de kaartjes moest kopen, kwam terug met kaartjes voor een andere film! Ze zei: 'Het is een fantastische film. Hij is voor zestien jaar en ouder.'

Jennifer was volledig overonderd door de plotselinge verandering in haar situatie. Maar gelukkig had ze al lang voordat dit haar overkwam, beslist dat ze geen films voor boven de zestien zou kijken. Ze stond stevig in haar schoenen en zei tegen haar vriendinnen: 'Ik ga niet naar een film voor boven de zestien. Mijn ouders zouden dat nooit goed vinden.' Waarop haar vriendinnen antwoordden: 'Kom, niet zo flauw! Je ouders komen er nooit achter!' Maar Jennifer ging verder: 'Ach, het doet er ook niet toe of mijn ouders het weten of niet. Ik ga sowieso niet naar films voor boven de zestien!'

Haar vriendinnen waren boos en probeerden haar over te halen. Ze zeiden dat ze 'alles bedierf'. Toen ze

niet wilde toegeven, gooiden ze haar het kaartje en het wisselgeld naar het hoofd en lieten haar daar staan. Het was een avond van eenzaamheid en afwijzing geworden. Maar het was heel goed voor Jennifer en onze familie.⁸ Jennifer hield vol en kreeg meer zelfvertrouwen, en meer eigenwaarde en geestelijke kracht.⁹

Expres een geestelijke gisflang aaien is nog twee keer zo gevaarlijk.¹⁰ Zij die dat doen, doen mij denken aan het jongetje dat bad: 'Hemelse Vader, als u geen betere jongen van me kunt maken, hoeft u daar niet over in te zitten. Ik heb het erg naar mijn zin zoals ik nu ben.'

Wees niet als dat kortzichtige jongetje. Zij die doelbewust zondigen met het idee dat ze zich nog kunnen bekeren, voordat ze de heilige verbonden en verordeningen van de tempel ontvangen, zetten hun geestelijke gezondheid op het spel. Ze ervaren hun terugkeer op het rechte pad als een pijnlijk proces.

De zang tijdens de priesterschapsbijeenkomst van de conferentie wordt verzorgd door een koor van Melchizedekse priesterschap uit ringen in Salt Lake City.





Voor hen die lijden onder het effect van een giftige slangenbeet bestaat er een pijnlijke reinigende behandeling. Op de plek van de beet moet men een snee met een scherp mes maken. Dan moet men het geïnfecteerde bloed uit de wond verwijderen. Vaak moet men een tijdje naar het ziekenhuis. Ik pleit vandaag met u, broeders, om die ratelslang niet te aaien. Het is veel beter om niet te zondigen.¹¹

Sommige jonge mannen beseffen dat ze, als ze meer bevoegdheid in het priesterschap ontvangen, zich voorbereiden op een zending en tempelbezoek, nog steeds lijden aan de gevolgen van een slangenbeet die hen geestelijk heeft vergiftigd. Seksuele zonden behoren tot de meest giftige beten.

Als u, of iemand die u kent, geestelijk vergiftigd is, is er een speciaal pakket voor eerste hulp bij slangenbeten beschikbaar. Het heet bekering.¹² En net als de behandeling van een lichamelijke slangenbeet is de behandeling het meest effectief als die onmiddellijk en snel wordt uitgevoerd. Het kan zelfs het meest dodelijke geestelijke gif bestrijden. 'Want ziet, de Here uw Verlosser, onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen, opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen.'¹³ Het wonder der vergeving is reëel.¹⁴ Uw bekering wordt door de Heer gehonoreerd.¹⁵

Een belangrijke stap in het verkrijgen van genezing van het geestelijk vergif is op uw knieën gaan en onze hemelse Vader om vergeving vragen.¹⁶ Bid om een verlangen om het goede te kiezen. Bid om de moed om met je ouders en zo nodig je bisschop te praten.¹⁷ Wat je ook vreest, zij zullen van je blijven houden. Je staat er niet alleen voor. Hoewel het pad van bekering moeilijk is, hoef je het niet alleen te bewandelen. Ouders en leiders kunnen waardevolle bemoediging en steun verlenen.

De macht en de vrijheid van vergeving is reëel. De Heiland heeft gezegd: 'De waarheid zal u vrijmaken.'¹⁸ Vreugde en geluk zijn het gevolg van een leefwijze zoals die van de Heiland.¹⁹ Hij heeft ons gevraagd om onze gedachten rein te houden.²⁰ Hij heeft ons gevraagd ons zelfrespect te bewaren. Hij heeft ons gevraagd om een invloed ten goede op onze familieleden en vrienden te zijn. We moeten van hen houden en hen naar het licht verheffen. Hij heeft gezegd: 'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.'²¹ Hij heeft beloofd dat Hij ons naar zijn normen zal helpen leven. Hij heeft gezegd: 'Neemt mijn juk op u (...) want mijn jurk is zacht en mijn last is licht.'²²

Broeders in het priesterschap, kunt u samen met mij hier en nu nogmaals beloven de naam van Christus te eren en op u te nemen? Kunt u zich, met dit priesterschap

dat u draagt, verheffen en de macht van God uitoefenen om de gerechtigheid te verdedigen? Kunt u in heilige plaatsen staan?²³

Ieder van ons is geroepen en geredend tot zijn heilige priesterschap. Wij hebben de verantwoording op ons genomen om ons leven naar dat van de Meester, Jezus Christus, te vormen. Hij heeft de sleutels van het priesterschap en goddelijke openbaring aan onze levende profeet, Gordon B. Hinckley, verleend. Onze profeet heeft over pornografie gezegd: 'Blijf uit de buurt van pornografie.'²⁴ '[Ik smee]k u het uit uw leven te bannen.'²⁵

Ik hoop dat de woorden 'je kunt een ratelslang niet aaien' altijd in uw gedachten zullen blijven. Laat geen gif toe in uw ziel. Onthoud dit: 'Hij, die rechtvaardig is, vindt genade bij God.'²⁶ Hiervan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

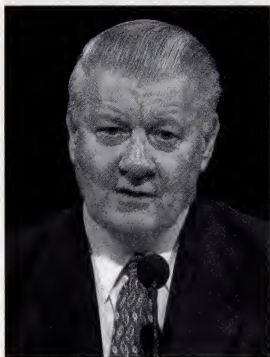
NOTEN

1. Zie LV 1:33; Mozes 8:17.
2. Jesaja 5:20.
3. Zie 2 Samuël 11, LV 132:39.
4. Zie Alma 53:4, 7.
5. Zie Alma 48:17.
6. Zie Alma 53:4-5.
7. 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, blz. 33.
8. Zie Galaten 5:16-21.
9. Zie LV 121:45-46.
10. Mosiah 27:10-11, Alma 1:15.
11. Lucas 15:21.
12. Jesaja 1:18.
13. LV 18:11.
14. Mosiah 26:29.
15. 2 Nephi 9:23, 26:27.
16. Alma 34, 3 Nephi 18:29-32.
17. LV 64:7.
18. Johannes 8:32.
19. 2 Nephi 2:25, 9:18, Mosiah 2:41, 4:3.
20. Geloofsartikelen 1:13.
21. Johannes 13:35.
22. Matteüs 11:28-30.
23. LV 101:22.
24. 'Waarom we ons met bepaalde zaken bezighouden', *Liahona*, januari 2000, blz. 69.
25. 'Groot zal de vrede van uw kinderen zijn', *Liahona*, januari 2001, blz. 62.
26. 1 Nephi 17:35.

Priesterschapsmacht

Ouderling John H. Groberg
van de Zeventig

'Hoewel de macht van het priesterschap onbegrensd is, wordt onze individuele macht in het priesterschap begrensd door onze mate van rechtschapenheid of reinheid.'



Mededragers van het priesterschap overal: ik hoop dat we het kostbare voorrecht van het priesterschap van God waarden. De waarde ervan is onmetelijk.

Door de macht ervan zijn en worden er werelden en heelallen geschapen of geformeerd. Door de macht ervan worden er veranderingen verricht, waardoor, bij rechtschapenheid, gezinnen voor eeuwig samen kunnen zijn, zonden vergeven kunnen worden, zieken genezen kunnen worden, blinden kunnen zien en doden kunnen worden opgewekt.

God wil dat wij, zijn zoons, het priesterschap dragen en het leren gebruiken. Hij heeft uitgelegd:

'Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed en door

ongeveinsde liefde; door vriendelijkheid en zuivere kennis.'

Want als wij 'in enige mate van ongerechtigheid bestuur, heerschappij over of dwang op de menselijke zielen [vooral onze vrouw en kinderen] uitoefenen, ziet, dan onttrekken de hemelen zich, de Geest des Heren is bedroefd, en wanneer deze Zich heeft teruggetrokken — vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man.'

Aldus zien wij dat hoewel de macht van het priesterschap onbegrensd is, onze individuele macht in het priesterschap wordt begrensd door onze mate van rechtschapenheid of reinheid.

Net als schone bedrading, die op de juiste wijze is aangelegd, vereist is om elektriciteit te geleiden, zijn reine handen en een zuiver hart vereist om priesterschapsmacht te geleiden. Vuil vertraagt of stopt de elektrische kracht. Onreine gedachten en daden verstoren de individuele macht in het priesterschap. Als we nederig zijn, schone en zuivere handen, hart en verstand hebben, is alles mogelijk wat rechtschapen is. Een oud oosters gezegde luidt: 'Als iemand een rein leven leidt, kan niets hem verwoesten.'

Uit liefde voor ons heeft God bepaald dat iedere rechtschapen man, ongeacht rijkdom, opleiding, huidskleur, culturele achtergrond of taal het priesterschap mag dragen. Daarom heeft iedere man die op de juiste wijze is geordend en rein van hart, verstand en handen is, toegang tot onbeperkte priesterschapsmacht. Die les heb ik jaren geleden als

jonge zendeling in het gebied van de Stille Zuidzee goed geleerd.

Ik was eerst werkzaam op een klein eiland dat honderden kilometers van het zendingskantoor vandaan lag. Niemand sprak Engels en ik was de enige blanke. Ik kreeg een plaatselijke collega, Feki, die een bouwzending vervulde en priester in het Aäronisch priesterschap was.

Na acht dagen en nachten zeeziekte te zijn geweest op een kleine, stinkende boot, kwamen we in Niuatoputapu aan. Ik had last van de warmte, de muggen, het vreemde voedsel, de cultuur en de taal. En ik had heimwee. Op een middag hoorden we angstig geschreeuw en zagen we dat een gezin met het krachteloze, levenloze lichaam van hun achtjarige zoon bij ons kwam. Ze riepen dat hij uit een mangoboom was gevallen en nergens meer op reageerde. De getrouwe vader en moeder legden hem in mijn armen en zeiden: 'U draagt het Melchizedeks priesterschap. Breng hem gezond en wel bij ons terug.'

Ondanks mijn beperkte kennis van de taal begreep ik wat ze wilden. Ik werd bang. Ik wilde wegrennen, maar door de uitdrukking van liefde en geloof op het gezicht van de ouders, en broers en zussen bleef ik als aan de grond genageld staan.

Ik keek vol verwachting naar mijn collega. Hij haalde zijn schouders op en zei: 'Ik heb de juiste bevoegdheid niet. Alleen u en de gemeentepresident dragen het Melchizedeks priesterschap.' Aan die strobalm hield ik me vast en zei: 'Dit is de taak van de gemeentepresident.'

Ik had dat nog niet gezegd of de gemeentepresident kwam aangelopen. Hij had de commotie gehoord en was uit zijn tuin gekomen. Hij zweette en zat onder de modder. Ik legde aan hem uit wat er was gebeurd en wilde de jongen aan hem geven. Hij stapte achteruit en zei: 'Ik ga me eerst even wassen en omkleeden. Dan zal ik hem een zegen geven en zien wat de Heer te zeggen heeft.'

In paniek riep ik uit: 'Ziet u dan niet dat hij nu hulp nodig heeft?'

Hij antwoordde rustig: 'Ik weet dat hij een zegen nodig heeft. Als ik gewassen en omgekleed ben, zal ik gewijde olie meenemen en zullen we hem zalven en zien wat Gods wil is. Ik kan — en wil — God niet met vuile handen en vieze kleding aanspreken.' Hij draaide zich om en liet mij met de jongen in mijn armen staan. Ik was sprakeloos.

Uiteindelijk kwam hij terug, gewassen en omgekleed en ook zijn hart was volgens mij zuiver. 'Goed,' zei hij, 'ik ben schoon, dus kunnen we de troon van God benaderen.'

Die geweldige Tongaanse gemeentepresident, met schone handen en een zuiver hart, gaf een prachtige en krachtige zegen. Ik voelde me meer een toeschouwer dan een deelnemer. De woorden van de psalmist komen in mij op: 'Wie mag de berg des Heren beklimmen? (...) Die rein is van handen en zuiver van hart.' Op dat kleine eiland beklom een recht-schapen priesterschapsdrager de berg des Heren, en er kwam priesterschapsmacht uit de hemel, waardoor het leven van een jongen werd gered.

Het sterke geloof van de gemeentepresident straalde uit zijn ogen en hij zei wat ik moest doen. Er was nog veel geloof en inspanning nodig, maar op de derde dag werd deze achtjarige jongen met zijn ouders verenigd.

Ik hoop dat u deze waarheden begrijpt en aanvoelt. Dit was een klein eiland, midden in de oceaan — zonder elektriciteit, ziekenhuis of arts — maar dat maakte niet uit. Want naast veel liefde en geloof was er een gemeentepresident die het Melchizedeks priesterschap droeg, die begreep hoe belangrijk het is om rein van handen en hart te zijn, en die daar door een schoon lichaam en schone kleding uiting aan gaf. Hij gebruikte zijn priesterschap in recht-schapenheid, reinheid en volgens de wil van God. Die dag was zijn individuele macht in het priesterschap voldoende om de onbeperkte macht van het priesterschap aan te wenden.

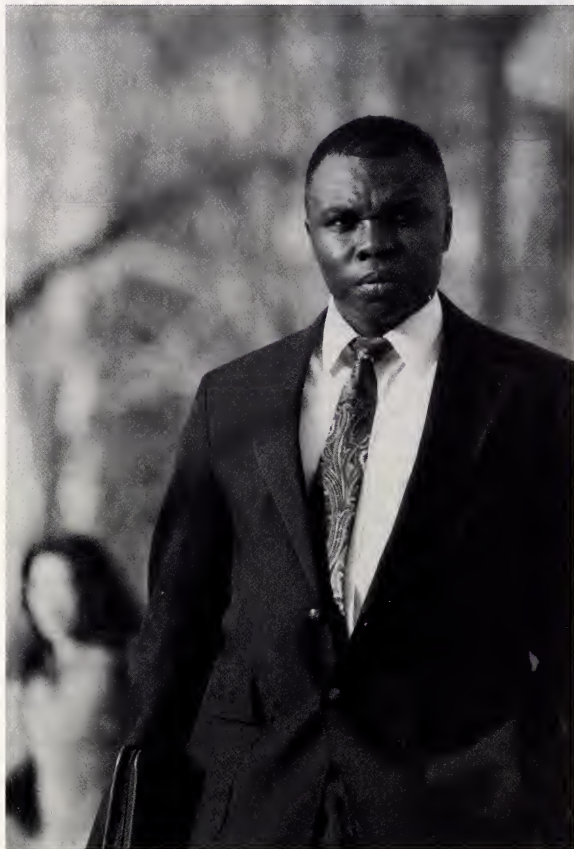
Als ik 's avonds naar de hemel kijk en over de oneindig vele melkwegstelsels nadenk, verbaas ik me erover hoe klein onze aarde is en hoeveel

kleiner nog ik ben. Toch voel ik geen angst, eenzaamheid, nietigheid of afstand ten opzichte van God. Want ik heb de macht van zijn priesterschap met reine handen en een zuiver hart in werking gezien op dat kleine eiland in die grote oceaan.

Broeders, dat is voor ons allen ook mogelijk, ongeacht waar, wanneer of onder welke omstandigheden, als onze handen, ons hart en ons verstand maar rein en zuiver zijn. Er is geen individuele macht in het priesterschap zonder persoonlijke reinheid.

We moeten eenvoudigheid harder werken om onszelf te zuiveren, door anderen op christelijker wijze te dienen. Er zijn altijd mogelijkheden om dienstbaar te zijn — thuis, in de kerk, in het zendingsveld, in de tempel en onder onze medemensen. Als we groots dienstbetoon willen verrichten, moeten we hard werken, veel opofferen en onszelf wegcijferen. Als wij meer offeren, zullen we meer reinheid ontwikkelen.

God, die vol licht, leven en liefde is, wil dat wij zijn priesterschap dragen en op de juiste wijze gebruiken,



zodat we licht, leven en liefde kunnen uitstralen. Aan de andere kant wil Satan, de prins der duisternis, licht, leven en liefde zoveel mogelijk beperken. Aangezien Satan niets aan de macht van het priesterschap kan doen, probeert hij onze macht in het priesterschap te beperken. Hij probeert onze handen, ons hart en ons verstand te bevullen door mishandeling, woede, verwaarlozing, pornografie, zelfzucht en al het andere kwaad waarmee hij ons probeert te verleden. Hij weet dat als hij ons voldoende kan ontheiligen, hij ons ook in zekere mate kan afleiden van de reinheid die nodig is om door middel van het priesterschap licht, leven en liefde op aarde te brengen — in het verleden, het heden en de toekomst.

○ broeders, verkoop toch alstublieft niet uw kostbare eerstgeboorterecht in het priesterschap voor ongepaste films. Vergeet niet dat de zandkastelen die we op aarde bouwen, hoe goed ze ook in elkaar zitten, uiteindelijk door de vloed weggespoeld zullen worden. Alleen als onze handen, ons hart en ons verstand zuiver zijn, kunnen we gebruik maken van de essentiële macht van het priesterschap om anderen tot zegen te zijn en uiteindelijk een eeuwige woning te kunnen bouwen die mooier en duurzamer is dan we ons momenteel kunnen voorstellen.

Ik heb zelf geleerd dat God leeft, dat Jezus de Christus is, dat Hij mijn vriend en uw vriend is. Ik weet dat Jezus het volmaakte voorbeeld van zuivere priesterschapsmacht is. Volg Hem na.

Ik bid dat wij allen met meer reinheid van hart werkzaam mogen zijn, dat onze persoonlijke macht in het priesterschap uiteindelijk volledig mag worden door de volmaakte liefde van Hem wiens priesterschap wij dragen.

In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. LV 121:41–43.
2. LV 121:37.
3. Toegeschreven aan Boeddha.
4. Psalmen 24:3–4.

‘Wie Mij eren, zal Ik eren’

President James E. Faust
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Neem vier heilige beginselen in acht: eerbied voor de Godheid; respect en eerbied voor het gezin; eerbied voor en gehoorzaamheid aan de verordeningen en verboden van het heilig priesterschap; respect voor jezelf als zoon van God.



Geliefde broeders, in deze grote, wereldwijde broederschap van priesterschapsdragers sta ik nederig en met een gebed in mijn hart voor u. Tot u te spreken is een heilige en overweldigende taak. Ik wil graag dat u mij begrijpt. Ik hoop dat u allen de belofte van de Heer kunt opisen: ‘Wie Mij eren, zal Ik eren.’¹

Ik erken alles wat door de dienstknechten van de Heer in voorgaande bedelingen is bereikt, maar ik ben van mening dat jullie, jongemannen die het priesterschap dragen en jongevrouwen van jullie leeftijd, in veel opzichten een veelbelovende generatie in de geschiedenis van de wereld zijn. Ik heb verschillende redenen voor die conclusie. Toen zuster Faust

en ik de patriarchale zegens van onze kleinkinderen lazen, merkten we dat ze bijna zonder uitzondering meer beloofden dan de onze.

Als jullie je potentieel willen bereiken, moeten jullie vier heilige beginselen in acht nemen. Deze vier zijn:

1. Eerbied voor de Godheid.
2. Respect en eerbied voor het gezin.
3. Eerbied voor en gehoorzaamheid aan de verordeningen en verboden van het heilig priesterschap.
4. Respect voor jezelf als zoon van God.

Vanavond wil ik graag over die vier grootste beginselen spreken.

Ten eerste: eerbied voor de Godheid. Ik ben dankbaar dat de Heer ons als volk met materiële zegeningen gezegend heeft, zoals nooit eerder in de geschiedenis van de kerk. Deze middelen zijn ons gegeven om goede werken te verrichten en ons werk op aarde te bespoedigen. Maar ik vrees dat velen van ons vanwege die voorspoed in beslag worden genomen door zaken die Daniël omschreef als goden ‘van zilver en goud, koper, ijzer, hout en steen, die niet zien of horen of kennis hebben.’² Dat zijn uiteraard afgoden.

Uit eerbied voor wat heilig is, zijn liefde en respect voor God belangrijker dan, en de basis van, al het andere. In de wereldgeschiedenis heeft de mensheid zich vaak aan afgoderij overgegeven, door

aanbidding van afgoden of door het vergaren van wereldse rijkdom.

Na de opstanding van de Heiland bevonden Petrus en een aantal discipelen zich aan het meer van Tiberias. Petrus zei dat hij ging vissen. De discipelen zeiden dat ze met hem mee zouden gaan. Ze waren ogenschijnlijk vergeten dat ze als vissers van mensen waren geroepen. Ze visten de hele nacht, maar vingen niets. 's Ochtends zei Jezus dat ze hun netten aan de rechterzijde van de boot in het water moesten gooien. De netten zaten al snel vol met vissen. Jezus zei dat zij de gevangen vissen aan land moesten brengen. Petrus en de discipelen hadden 153 vissen gevangen. Toen ze aan wal kwamen, zagen ze dat er vis op een vuur bereid werd. De Heiland nodigde hen uit om vis en brood te eten. Toen ze hadden gegeten, zei Jezus tegen Simon Petrus: 'Hebt gij Mij waarlijk lief, meer dan dezen?' Petrus was een hartstochtelijk visser. Vissen was zijn broodwinning, en de Heiland had hem geroepen om een visser van mensen te worden.

De vereiste dat wij de Heer meer moeten liefhebben dan vissen, bankrekeningen, auto's, kleding, aandelen, obligaties, spaarrekeningen of andere

bezittingen, is volledig; zij is onvoorwaardelijk. Het eerste gebod aan de Israëlieten luidde: 'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.'⁴ De Heiland heeft dit gebod uitgebreid toen Hij aan de schriftgeleerde uitlegde wat het grootste gebod was: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht.'⁵

Ik word vaak gekrenkt als ik mensen in het openbaar en op de televisie zo gemakkelijk het volgende gebod hoor overtreden: 'Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken.'⁶ In Leer en Verbonden 107 worden we eraan herinnerd dat 'om het te veelvuldig herhalen van zijn [heilige] naam te voorkomen'⁷ het heilig priesterschap genoemd werd naar de grote hogepriester Melchizedek. Eerbied en respect voor heilige zaken komen voort uit het eerste gebod: 'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.'⁸

Wij, die het priesterschapsgeslag hebben ontvangen om in de naam van de Heiland te handelen, moeten God de Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest boven alles respecteren.

Ten tweede: respect en eerbied in het gezin. Dit behoort te beginnen met eerbied voor de heilige liefde van de moeder. Alle moeders gaan door een dal van diepe duisternis als ze bevallen om ons het leven te geven. Mijn moeder is jaren geleden gestorven. Ik mis haar liefdevolle invloed in mijn leven. Ik mis haar algemene raad en berisping. Maar ik mis vooral haar onvoorwaardelijke liefde. Het verlangen om bij haar te zijn rust soms zwaar op mij. De meesten van ons kunnen net als Abraham Lincoln zeggen: 'Alles wat ik ben of hoop te worden, heb ik aan mijn lieve moeder te danken.'⁹ Mijn moeder kookte, naaide, verstelde en vernieuwde kleding. Ze ontzette zich bepaalde zaken, zodat de beperkte hoeveelheid geld gebruikt kon worden om haar zoons meer kansen te geven dan zij ooit had gehad. Maar nog belangrijker was haar onwankelbare geloof dat ze diep in onze ziel wilde griffen.

Broeders, door edel vaderschap krijgen we een indruk van de goddelijke eigenschappen van onze Vader in de hemel. Er wordt veel van een vader verwacht. Hij moet zijn priesterschap grootmaken en een voorbeeld van rechtschapenheid zijn. Samen met zijn vrouw moet hij een bron van evenwicht en kracht in het gezin zijn. Hij is de beschermer, de kostwinner en verdediger van de gezinsleden. Zijn liefde voor de kinderen komt tot uitdrukking in zijn voorbeeld van liefde, zorg en trouw ten opzichte van hun moeder. Door zijn standvastige voorbeeld draagt hij bij aan de karaktervorming van zijn kinderen.

Toen ouderling LeGrand Richards uit huis ging om te studeren, zei zijn vader, George F. Richards, tegen hem en zijn broer, George F. jr.: 'Ik vertrouw erop dat jullie zullen doen wat ik zou doen.'¹⁰ Zij werden door zijn woorden vervuld met liefde en trots. LeGrand heeft later gezegd: 'Ze maakten grote indruk en we konden het niet over ons hart verkrigen om hem teleur te stellen.'¹⁰

Een vader mag zijn vrouw of kinderen nooit bewust teleurstellen. In 1989 was er een verschrikkelijke aardbeving in Armenië, waarbij dertigduizend mensen binnen vier minuten om het leven kwamen. Een verontruste vader ging naarstig op zoek naar zijn zoon. Hij ging naar de school van zijn zoon en zag dat die volledig was ingestort. Maar hij werd gedreven door de belofte aan zijn zoon: 'Wat er ook gebeurt, ik zal altijd voor je klaarstaan!' Hij probeerde zich voor te stellen waar het klaslokaal van zijn zoon zich had bevonden, rende ernaartoe en begon steen voor steen in het puin te graven.

Andere mensen kwamen naar hem toe — de brandweerofficier en toen de politie — om hem te waarschuwen voor brand en explosies. Ze zeiden dat hij het zoeken aan de hulpverleners moest overlaten. Maar hij bleef onophoudelijk graven. Het werd avond, en toen de nacht voorbij was, meende hij in het 38^{ste} uur de stem van zijn zoon te horen. 'Armand', riep hij uit. Toen hoorde hij: 'Papa, ik ben het! Ik heb





In de priesterschapsbijeenkomst bezetten priesterschapsdragers alle drie de niveaus van het Conferentiecentrum.

tegen de andere kinderen gezegd dat ze zich geen zorgen hoeven te maken, dat als u nog leefde u mij zou komen redden, en hen dan uiteraard ook. (...)

Van de 33 kinderen zijn er nog 14 in leven (...) Toen het gebouw instortte, vormde er zich een wig, net als een driefoet. Daardoor zijn we gered.¹

'Kom er gauw uit, jongen!'

'Nee, papa! Laat de andere kinderen er maar eerst uitkomen, want ik weet dat u mij er in ieder geval uit zult halen! Wat er ook gebeurt, ik weet dat u voor mij klaar zult staan!'¹¹

Alle familierelaties moeten in ere worden gehouden, ook die met onze overleden verwanten. Er moet liefde, dienstbaarheid en hulpvaardigheid tussen broers, zussen en familieleden zijn.

Ten derde: eerbied voor en gehoorzaamheid aan de verordeningen en verbonden van het heilig priesterschap. Vroeger droegen degenen die aan priesterschapsverordeningen deelnamen priesterlijke kleding. Hoewel we tegenwoordig geen priesterlijke kleding meer dragen,

tonen we respect door gepaste kleding te dragen als we het avondmaal bedienen of de zieken zalven.

De priester Eli werd van zijn taak ontheven omdat hij goddeloosheid in het huis des Heren toeliet. De Heer zei: 'Want wie Mij eren, zal Ik eren.'¹² De grote macht en bevoegdheid van het priesterschap die aan ons zijn toevertrouwd, moeten worden uitgeoefend door hen die de bevoegdheid hebben ontvangen en hebben bewezen dat ze het waardig zijn. Alleen op deze manier kunnen onze handelingen door de Heilige Geest der belofte worden verzegeld en door de Heer aanvaard.¹³

Wij eren de Heer als we onze doopverbonden naleven, de avondmaalsverbonden, onze tempelverbonden en als we de sabbat heiligen. De Heer heeft gezegd: 'Allen onder hen, die weten, dat hun hart eerlijk en gebroken, en hun geest verslagen is, en gewillig zijn hun verbonden door opoffering na te komen — ja, iedere opoffering, die Ik, de Here zal eisen — worden door Mij aangenomen.'¹⁴

Ten vierde: Respect voor jezelf als zoon van God. Degenen onder ons die op zending zijn geweest,

hebben het wonder zien plaatsvinden in het leven van mensen die we onderwezen hebben toen zij gingen beseffen dat zij een zoon of dochter van God zijn. Jaren geleden zei een zendeling die in Groot-Brittannië op zending was geweest: 'Ik denk dat mijn zending een mislukking is geweest. Ik heb mijn hele zending hard gewerkt en ik heb slechts één vies Iers jongetje gedoopt. Meer niet.'

Jaren later bezocht iemand hem thuis in Montana. De bezoeker vroeg: 'Bent u de zendeling die in 1873 in Groot-Brittannië werkzaam was?'

'Ja.'

Toen zei de man: 'Herinnert u zich nog dat u gezegd hebt dat uw zending een mislukking was omdat u slechts één vies Iers jongetje had gedoopt?'

Hij zei: 'Jazeker.'

De bezoeker stak zijn hand uit en zei: 'Ik wil u graag de hand schudden. Ik ben Charles A. Callis, lid van het Quorum der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik ben dat vieze Ierse jongetje dat u tijdens uw zending hebt gedoopt.'¹⁵

Dat Ierse jongetje had geleerd wat zijn potentieel als zoon van God was. Ouderling Callis liet een duurzaam erfgoed voor zijn grote familie achter. In zijn 25 jaar als zendingspresident en zijn 13 jaar als apostel is hij een zegen geweest voor letterlijk duizenden mensen. Ik vind het een voorrecht dat ik deze grote apostel van de Heer als jongeman heb mogen kennen.

Als wij ons voortdurend bewust zijn van de zaden van goddelijkheid in ons, zullen wij in staat zijn om onze aardse beproevingen en moeilijkheden te overwinnen. Brigham Young heeft gezegd: 'Als ik naar de gezichten kijk van de intelligente wezens, dan kijk ik naar het beeld van de God die ik dien. Er is er geen één onder hen die niet een zeker mate van goddelijkheid in zich heeft. We zijn bekleed met een lichaam dat naar Gods beeld is geschapen, maar

dit sterfelijk lichaam is niets vergeleken bij dat stukje goddelijkheid dat we van onze Vader hebben geërfd.'¹⁶ Als jonge en oude mannen zich hun goddelijk erfgoed bewust zijn, zullen zij groeien en de goddelijkheid in eenieder van ons grootmaken.

Als wij door de Heer erkend willen worden en zijn goedheid, genade en eeuwig zegeningen willen ontvangen, moeten wij deze vier grote beginselen naleven.

1. Eerbied voor de Godheid.
2. Respect en eerbied in het gezin.
3. Eerbied voor en gehoorzaamheid aan de verordeningen en verboden van het heilig priesterschap.
4. Respect voor jezelf als zoon van God.

Broeders, ik bid dat de Heer eenieder van ons zal zegenen in dit grote leger rechtschapen priesterschapsdragers. Individueel lijkt onze bijdrage misschien niet zo groot,

maar volgens mij is de macht van het priesterschap die wij gezamenlijk dragen, de grootste goede macht op aarde. We zijn werkzaam onder de sleutels van het priesterschap die president Gordon B. Hinckley als presiderende hogepriester op aarde draagt. Ik bid dat wij zijn geïnspireerde leiding zullen gehoorzamen en zijn voorbeeld zullen volgen. Ik hoop dat deze opmerkelijke bediening nog vele jaren mag voortduren.

Broeders, als jongen en als man draag ik al 68 jaar de warme, vertroostende en geestelijke mantel van het heilig priesterschap. Ik kan niet in woorden uitdrukken welk een grote en prachtige invloed dit op mij en mijn gezin gehad heeft. Vaak heb ik niet aan alle vereisten voldaan. Maar in mijn zwakheid wilde ik toch graag zijn goddelijke zegen verdienen. Zolang ik leef, wil ik getuigen van het wonder en de heerlijkheid van het herstelde evangelie, met de bijbehorende sleutels en bevoegdheid van het priesterschap. Mogen wij de belofte 'Wie Mij eren, zal Ik eren' waardig zijn, in de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. 1 Samuël 2:30.
2. Daniël 5:23.
3. Zie Johannes 21:1-15.
4. Exodus 20:3.
5. Marcus 12:30.
6. Exodus 20:7.
7. LV 107:4.
8. Exodus 20:3.
9. Geciteerd in Burton Stevenson, *The Home of Quotations*, zesde editie (1934), blz. 1350.
10. Lucille C. Tate, *LeGrand Richards: Beloved Apostle*, (1982), blz. 28.
11. Mark V. Hansen, 'Are You Going to Help Me?', *Chicken Soup for the Soul*, onder redactie van Jack Canfield en Mark Victor Hansen (1993), blz. 273-274.
12. 1 Samuël 2:30.
13. Zie LV 132:7.
14. LV 97:8.
15. *The Teachings of Harold B. Lee*, samengesteld door Clyde J. Williams (1996), blz. 602-603.
16. *Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe (1941), blz. 168.



De reddende hand

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

'Broeders, de wereld heeft uw hulp nodig. We moeten voeten in evenwicht brengen, handen beetpakken, geesten aanmoedigen, harten inspireren en zielen redden.'



Ik heb de overweldigende en nederige taak om u vanavond toe te spreken — priesterschapsdragers van God, die in het Conferentiecentrum en over de hele wereld bij elkaar zijn gekomen.

Sommigen van u zijn diaken, misschien zelfs pas geordend. Anderen zijn hogepriester en zijn lang en trouw in heilige roepingen werkzaam geweest. We zijn allemaal bij elkaar gekomen om beter met onze plicht bekend te worden.

Broeders, de wereld heeft uw hulp nodig. We moeten voeten in evenwicht brengen, handen beetpakken, geesten aanmoedigen, harten inspireren en zielen redden. Er liggen eeuwige zegeningen op ons te wachten. U hebt het voorrecht om geen toeschouwer te zijn, maar deelnemer op het toneel van hulpverlening door de priesterschap.

President Wilford Woodruff heeft

gezegd: 'Alle priesterschapsorganisaties hebben macht. De diaken heeft macht door het priesterschap dat hij draagt. En dat geldt ook voor de leraar. Zij hebben de macht om de Heer aan te spreken en antwoord op hun gebeden te ontvangen, net als de profeet. (...) Door dit priesterschap krijgen de mensen verordeningen, worden hun zonden vergeven en worden zij verlost. Daarom is het op hen bevestigd en verzegeld.'

Eens kreeg ik het volgende te horen van een Aäronisch-priesterschapsdrager die kort daarvoor tot diaken was geordend. Hij zei: 'Vandaag is de eerste dag dat ik het avondmaal kan rondzien. Ik kan niet wachten. Ik weet dat het een heel heilige verordening is, daarom doe ik het heel nauwkeurig. Ik heb een getuigenis van de kerk en ik hoop op zending te kunnen gaan.'

Ik wil graag een brief aan u voorlezen die ik enige tijd geleden heb ontvangen. Hij is geschreven door een echtgenoot die van het pad van het priesterschap, van dienstbetoon en plichtsbefes, was afgedwaald. Hij is typerend voor de smeekbede van veel broeders:

'Geachte president Monson, 'Ik had zoveel, maar nu heb ik nog zo weinig. Ik ben ongelukkig en heb het gevoel dat ik overal in faal. Het evangelie is nooit helemaal uit mijn hart gewist, hoewel het geen plaats in mijn leven meer inneemt. Zou u voor mij willen bidden?

'Vergeet alstublieft niet de mensen die zijn afgedwaald — de verloren heiligen der laatste dagen. Ik weet waar de kerk is, maar soms heb

ik het gevoel dat ik iemand anders nodig heb om mij de weg te wijzen, me aan te moedigen, mijn angst weg te nemen en zijn getuigenis te geven.'

Toen ik die brief las, dacht ik terug aan mijn bezoek aan een van de grootste kunstgalerijen, het beroemde Victoria en Albert Museum in Londen. Daar hing, prachtig ingelijst, een meesterwerk uit 1831 van Joseph Mallord William Turner. Het is een schilderij met donkere wolken en een woeste zee die gevaar en dood voorstellen. In de verte zie je een lichtje van een gestrand schip. Op de voorgrond zie je op de kolkende golven een grote reddingsboot. De mannen trekken hard aan de riemen van deze reddingsboot in de storm. Op de oever staat een vrouw met twee kinderen, nat van de regen in de snijdende wind. Ze kijken angstig naar de zee. In mijn gedachten korte ik de naam van het schilderij af: 'De reddende hand'.

In de storm van het leven schuilt ook gevaar. En mensen stranden net als schepen, en zij zien de verdelging onder ogen. Wie zal de reddingsboot bemannen, vrouw en kinderen achterlaten om te hulp te snellen?

President John Taylor heeft ons gewaarschuwd: 'Als u uw roeping niet grootmaakt, zal God u verantwoordelijk houden voor de mensen die u had kunnen redden als u uw plicht had gedaan.'

Broeders, onze taak is niet onmogelijk. We zijn in dienst van de Heer en hebben recht op zijn hulp. Maar we moeten het wel proberen. In het toneelstuk *Shenandoah* komen de volgende inspirerende woorden voor: 'Als we het niet proberen, dan doen we het ook niet; en als we het niet doen, waarom zijn we dan hier?'

Toen de Meester onder de mensen werkzaam was, riep hij in Galilea vissers om hun netten achter te laten en Hem te volgen. Hij zei: 'Ik zal u vissers van mensen maken.'³ En dat deed Hij. Vanavond roept Hij eenieder van ons op om ons bij de geleerden aan te sluiten.⁴ Ons strijdplan heeft Hij als volgt omschreven: 'Laat daarom nu een ieder met zijn plicht bekend worden, en het ambt,



waartoe hij is aangesteld, met alle ijver leren uitoefenen.⁵

Ik houd van het edele woord *plicht*. Laten wij gehoor geven aan de inspirerende woorden in de brief van Jakobus: 'Weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden.'⁶

Er is een ouderwets liedje dat luidt: 'Als ik het wens, zal het gebeuren.' Dat is niet waar. Wensen alleen is *niet* voldoende. De Heer verwacht van ons dat wij nadenken. Hij verwacht dat wij in actie komen. Hij verwacht dat wij aan het werk gaan. Hij verwacht ons getuigenis. Hij verwacht onze toewijding. Helaas zijn er mensen die van het pad van het priesterschap zijn afgedwaald. Laten wij hen helpen terugkeren op het pad dat naar het eeuwige leven leidt. Laten wij aan die sterke basis van de Melchizedekse priesterschap werken die de fundering van de activiteit en de groei van de kerk is. Het is de fundering om ieder gezin en ieder quorum in de wereld te versterken.

Broeders, wij kunnen de helpende hand uitsteken naar de mensen voor wie we verantwoordelijk zijn en hen naar de Heer leiden, zodat zij zich in zijn woord kunnen verheugen en het gezelschap van de Geest kunnen ontvangen. Dan zijn

zij 'geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.'⁷

In de loop der tijd is de vaardigheid van de Verlosser om het leven van de mens te veranderen — ons leven en dat van de mensen met wie wij werken — niet gewijzigd. Net als Hij tegen de overleden Lazarus zei, zegt Hij tegen ons: 'Kom naar buiten.'⁸ 'Kom naar buiten uit de wanhoop van de twijfel. Kom naar buiten uit het verdriet van de zonde. Kom naar buiten uit de dood van ongelof. Kom naar buiten en begin een nieuw leven. Kom naar buiten.'

We zullen ontdekken dat de mensen met wie wij werken, die door middel van ons werk de hand van de Meester hebben gevoeld, niet echt de verandering in hun leven kunnen uitleggen. Ze hebben een verlangen om getrouw werkzaam te zijn, nederig door het leven te gaan en meer op de Heiland te gaan lijken. Als ze dat geestelijke gezichtsvermogen hebben ontvangen, en de beloften van de eeuwigheid hebben aanschouwd, herhalen zij de woorden van de blinde man die door Jezus weer kon zien: 'Eén ding weet ik, dat ik, die blind was, nu zien kan.'⁹

Hoe kunnen we die wonderen verklaren? Waarom de plotselinge

opleving van activiteit die zo lang sluimerend is geweest? De dichter heeft over de dood geschreven: 'God raakte hem aan en hij sliep.'¹⁰ Maar ik zeg over zijn wedergeboorte: 'God raakte hem aan en hij ontwaakte.'

Er zijn twee fundamentele redenen voor deze veranderingen in houding, gewoonte of gedrag. Ten eerste heeft de mens zijn eeuwige potentieel gezien en besloten dat te bereiken. De mens kan niet lang tevreden zijn met middelmatigheid als hij eenmaal heeft gezien dat volmaaktheid binnen zijn bereik is.

Ten tweede hebben andere mensen de aanmoediging van de Heiland opgevolgd. Zij hebben hun medemens lief als zichzelf en hebben bijgedragen aan de vervulling van hun dromen en de verwezenlijking van hun ambities.

De katalysator in dit proces is het beginsel der liefde — en dat zal altijd zo blijven.

Een ander waar beginsel is dat jongens en mannen kunnen veranderen. Ik moet denken aan de woorden van een gevangensdirecteur die daar iets over heeft gezegd. Een criticus die wist dat directeur Duffy veel aandacht aan rehabilitatie besteedde, zei: 'Weet u niet dat luipaarden hun vlekken niet kunnen veranderen?'

Directeur Duffy antwoordde: 'U weet toch dat ik niet met luipaarden werk. Ik werk met mensen, en mensen veranderen iedere dag.'

Vele jaren geleden, voordat ik als president van het zendingsgebied Canada naar Toronto (Ontario) vertrok, was ik bevriend met een man die Shelley heette. Hij woonde in onze wijk, maar was geen lid van de kerk, hoewel zijn vrouw en kinderen dat wel waren. Toen hij jong was, stond Shelley bekend als de moeilijkste man in de stad. Hij was nogal een vuistvechter. Hij gebruikte zijn vuisten nauwelijks in de ring, maar elders. Wat ik ook probeerde, ik kon geen verandering in zijn houding aanbrengen. Het leek een hopeloze zaak. Na verloop van tijd verhuisden Shelley en zijn gezin uit onze wijk.

Toen ik uit Canada terugkwam en als lid van het Quorum der Twaalf

werd geroepen, kreeg ik een telefoontje van Shelley. Hij zei: 'Wilt u mij en mijn vrouw en kinderen in de Salt Lake-tempel verzegelen?'

Ik antwoordde aarzelend: 'Dan moet je je eerst laten dopen en lid van de kerk worden.'

Hij lachte en zei: 'O, dat heb ik geregeld toen u in Canada was. Mijn huisonderwijzer was schoolbrigadier en iedere schooldag als we elkaar tegenkwamen bij het zebrapad, spraken we over het evangelie.'

De verzegelingen werden verricht; een gezin was verenigd en vreugde was het resultaat.

Abraham Lincoln heeft het volgende gezegd, dat zeker van toepassing is op huisonderwijzers: 'Als u iemand ergens van wilt overtuigen, moet u hem eerst overtuigen dat u een oprechte vriend bent.'¹¹

Een vriend doet meer dan een plichtmatig maandelijks bezoek. Een vriend vindt het belangrijker om mensen te helpen dan erkenning te krijgen. Een vriend bekommert zich om anderen. Een vriend heeft lief. Een vriend luistert. En een vriend steekt de helpende hand uit.

In iedere wijk zijn er broeders die

een bijzondere vaardigheid en aanleg hebben om de buitenkant te doordringen en het hart te bereiken. Dat gold ook voor Raymond L. Egan, die mijn raadgever in de bisschop is geweest. Hij vond het fijn om vriendschap te sluiten met vaders en hen te activeren, waardoor ook een lieve vrouw en kinderen in de kudde van de Heer terugkeerden. Dit prachtige fenomeen vond vele malen plaats, totdat broeder Egan dit aardse leven verliet.

Er zijn ook andere manieren waarop wij kunnen opbouwen en dienen. Ik sprak een keer met een gepensioneerd directeur die ik al jaren kende. Ik vroeg: 'Ed, wat doe je tegenwoordig in de kerk?' Hij antwoordde: 'Ik heb de beste taak in onze wijk. Ik help werkloze mannen bij het zoeken naar een baan. Dit jaar hebben twaalf werkloze broeders met mijn hulp een goede baan gevonden. Ik heb me nog nooit zo gelukkig gevoeld.' Klein van stuk stond 'kleine Ed', zoals we hem hartelijk noemden, die avond rechtop. Zijn ogen schitterden en zijn stem trilde. Hij gaf uiting aan zijn liefde door behoeftigen te helpen. Hij herstelde het gevoel van

eigenwaarde van vele mensen. Hij deed deuren open voor mensen die zelf niet wisten hoe dat moest.

Ik geloof echt dat mensen die de vaardigheid hebben om de helpende hand uit te steken en anderen op te bouwen de formule gebruiken waarmee broeder Walter Stover beschreven kan worden — een man die zijn leven in dienst van zijn naasten heeft doorgebracht. Tijdens zijn begrafenis zei zijn schoonzoon lovend over hem: 'Walter Stover was in staat om in iedereen het gelaat van Christus te zien, en zo behandelde hij iedereen ook.' Zijn liefdevolle hulp is legendarisch, evenals zijn talent om iedereen hemelwaarts te verheffen. Hij liet zich leiden door de stem van de Meester: 'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'¹²

Broeders, leer de taal van de geest. Die wordt niet geleerd uit studieboeken of brieven van mensen, of door te lezen of uit het hoofd te leren. De taal van de geest wordt ontvangen door de mens die met heel zijn hart God wil leren kennen en zijn geboden wil onderhouden. Door vaardigheid in die 'taal' wordt



iemand in staat gesteld om barrières te doorbreken, obstakels te overwinnen en het hart van de medemens te beroeren.

In tijden van gevaar of beproeving is dergelijke kennis, hoop en begrip een troost voor de veront-ruste ziel en het bedroefde hart. Schaduwen van wanhoop worden verdreven door sprankjes hoop; verdriet wordt vervangen door vreugde; en het gevoel van eenzaamheid in de massa verdwijnt met de zekere kennis dat onze hemelse Vader eenieder van ons indachtig is.

Tot slot keer ik terug naar het schilderij van Turner. De mensen die op het gestrande schip in de storm zitten, zijn te vergelijken met de jongemannen — en oudere mannen — die op hulp zitten te wachten van hen die de taak in het priesterschap hebben om de reddingsboten te bemannen. Zij verlangen naar hulp. Ouders bidden voor hun kinderen. Vrouwen en kinderen pleiten dat vader en anderen bereikt zullen worden.

Vanavond bid ik dat alle priesterschapsdragers zich van hun taak bewust zijn en eensgezind onze leider — de Heer Jezus Christus — en zijn profeet, president Gordon B. Hinckley, zullen volgen en *de reddende hand bieden*.

In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, onder redactie van Brian H. Stuy, vijf delen (1987-1992), deel 2, blz. 87.

2. *Deseret News Semi-Weekly*, 6 augustus 1878, blz. 1.

3. Matteüs 4:19.

4. Zie 'Moedig doen wij mee', *lofzang* 168.

5. LV 107:99.

6. Jakobus 1:22.

7. Efeziërs 2:19.

8. Johannes 11:43.

9. Johannes 9:25.

10. Alfred, Lord Tennyson, *In Memoriam A. H. H.*, sectie 85, stanza 5, regel 4.

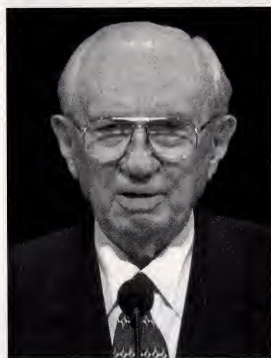
11. *The Collected Works of Abraham Lincoln*, onder redactie van Roy P. Basler, 8 delen (1953), deel 1, blz. 273.

12. Matteüs 25:40.

Het permanente studiefonds

President Gordon B. Hinckley

'Waar onze mensen met wijdverbreide armoede te maken hebben, moeten we al het mogelijke doen om ze de kans te geven om overeind te krabbelen, om hun leven op een fundament van zelfredzaamheid als gevolg van training te bouwen. Onderwijs is de sleutel tot mogelijkheden.'



van Europa maakten veel bekeerlingen. Ze kwamen met honderden tegelijk in de kerk. Wanneer ze zich hadden laten dopen, wilden ze naar Zion. Men had hun kracht en vaardigheden hier nodig en hun verlangen om te komen was groot. Maar velen van hen waren schrikbrekend arm en hadden geen geld om hun overtocht te betalen. Hoe moesten we ze hier krijgen?

Onder inspiratie van de Heer werd er een plan ontworpen. Het zogeheten permanente emigratiefonds. Volgens dit plan, gefinancierd door de kerk, ondanks haar armoede in die tijd, konden leden die weinig tot niets hadden, geld lenen. Die leningen werden verstrekt onder het voorbehoud dat de bekeerlingen hier na hun aankomst werk zouden zoeken en als dat lukte, de lening afbetaalden. Het geld dat werd terugbetaald, werd vervolgens weer aan anderen geleend zodat zij konden emigreren. Het was een onuitputtelijke hulpbron, een echt permanent emigratiefonds.

Met behulp van dat fonds konden naar schatting 30 duizend bekeerlingen van de kerk naar Zion komen. Ze werden een grote steun voor het werk hier. Sommigen kwamen met vaardigheden waarom men zat te springen, zoals speciaal metselwerk, en anderen ontwikkelden vaardigheden. Ze hebben zich ongelofelijk nuttig gemaakt bij de constructie van gebouwen en ander werk dat deskundigheid vereiste. Ze kwamen met

Broeders, voordat ik met mijn toespraak begin, wil ik dit Melchizedekse-priesterschapskoor, dat bestaat uit broeders uit alle rangen en standen, van harte feliciteren. Zij zingen gezamenlijk uit de overtuiging van hun hart de lofzangen van Zion. Broeders, heel hartelijk bedankt.

Ik streef naar inspiratie van de Heer nu ik kort tot u spreek over een onderwerp dat ik heel belangrijk vind.

Ik neem u eerst ruim 150 jaar terug in de geschiedenis. In 1849 werden onze voorouders met een ernstig probleem geconfronteerd. Ons volk was toen twee jaar in de Salt Lake Valley. Zendelingen in Groot-Brittannië en op het vasteland

huifkarren en handkarren. Met uitzondering van het vreselijke drama met de handkarren in 1856, waarbij ongeveer 200 mensen op de vlakten van Wyoming aan kou en ziekte overleden, reisden ze veilig en gingen een belangrijk deel uitmaken van de kerkelijke familie in deze vallei.

James Moyle bijvoorbeeld was steenhouwer in Plymouth (Engeland), toen hij zich op zeventienjarige leeftijd liet dopen. Over die gebeurtenis schreef hij: 'Ik sloot een verbond met de Heer dat ik Hem zou dienen, wat de mensen ook van mij zeiden. Het was het keerpunt in mijn leven, want daardoor kwam ik niet meer in slecht gezelschap.' (Gordon B. Hinckley, *James Henry Moyle*, [1951], blz. 18.)

Ondanks zijn vaardigheden als steenhouwer had hij weinig geld. Hij leende van het permanente emigratiefonds en verliet Engeland in 1854. Hij voer naar Amerika, trok over de vlakten en had bijna onmiddellijk een baan als steenhouwer aan het Lion House voor drie dollar per dag. Hij spaarde zijn geld op en zodra hij 70 dollar had, het bedrag dat hij schuldig was, betaalde hij het terug aan het emigratiefonds. Hij zei: 'Ik voelde me nu een vrij man.' (Ibid. blz. 24.)

Toen het permanente emigratiefonds overbodig werd, werd het opgeheven. Ik denk dat velen van u die nu luisteren, afstammelingen zijn van hen die baat bij dit fonds hebben gehad. U geniet nu welvaart en zekerheid dankzij hetgeen voor u voorouders is gedaan.

Broeders, op het ogenblik hebben we met een ander probleem te maken. We hebben veel jonge zendingen, zowel mannen als vrouwen, die in hun eigen land op zending gaan en de Heer daar eervol dienen; in Mexico, Centraal Amerika, Zuid-Amerika, de Filipijnen en andere landen. Ze hebben heel weinig geld maar doen hun best binnen hun mogelijkheden. Zij worden grotendeels onderhouden door het algemeen zendingsfonds. Velen van u dragen daarin bij en we zijn u daar heel dankbaar voor.

Zij werken zij aan zij met zendingen uit de Verenigde Staten en

Canada en worden doorgaans uitstekende zendingen. Door hun zending krijgen zij meer begrip van hoe de kerk functioneert. Ze ontwikkelen een groter begrip van het evangelie. Ze leren wat Engels. Ze werken met geloof en toewijding. Dan breekt de dag aan dat ze naar huis gaan. Ze hebben hoop voor de toekomst. Maar velen van hen hebben moeite om een baan te vinden doordat ze geen vak hebben geleerd. Ze zakken weer terug in de diepe armoede waaruit ze kwamen.

Vanwege hun beperkte mogelijkheden is de kans klein dat zij leiders in de kerk zullen worden. Integendeel,

ze zullen eerder materiële ondersteuning nodig hebben. Ze trouwen en vestigen een gezin dat in dezelfde cyclus terecht komt waarin zij zich bevonden. Ze hebben werkelijk een sombere toekomst. Ook zijn er anderen die niet op zending zijn geweest, maar zich in dezelfde behoefte omstandigheden bevinden zonder de nodige beroepsvaardigheden.

Als remedie voor deze situatie stellen we een plan voor. Wij geloven dat dit plan door de Heer geïnspireerd is. De kerk gaat een fonds oprichten uit bijdragen van getrouwe heiligen der laatste dagen die voor dat doel hebben gegeven en willen geven. We zijn

Vanaf het kantoorgebouw van de kerk is goed te zien hoe de conferentiebezoekers bezit hebben genomen van de pleinen en trappen van het Conferentiecentrum.





hun uiterst dankbaar. Het wordt gebaseerd op dezelfde beginselen als die van het permanente emigratiefonds en het wordt het permanente studiefonds genoemd.

Uit de inkomsten van dit fonds zullen leningen worden gegeven aan ambitieuze jonge mensen, grotendeels teruggekeerde zendingen, om een opleiding te volgen. Als ze dan klaar zijn voor een baan, verwachten we dat ze het geleende geld terugbetalen met een kleine rente die bedoeld is als stimulans om snel terug te betalen.

We gaan ervan uit dat ze in hun eigen gebied een opleiding zullen volgen. Ze kunnen thuis wonen. Het instituut functioneert uitstekend in die landen zodat ze goed contact met de kerk kunnen houden. De instituu­tdirecteuren zijn op de hoogte van de onderwijsmogelijkheden in hun stad. Aanvankelijk zullen de meeste van die studenten technische scholen bezoeken om een diploma te halen in vakken als computerkunde, koeltechniek en andere gewilde vaardigheden. Later kunnen de mogelijkheden misschien worden uitgebreid naar hoger beroeps- en wetenschappelijk onderwijs.

Wij verwachten van deze jongelui dat ze aan het instituut zullen deelnemen en de instituu­tdirecteur zal hun studieresultaten in de gaten houden. Wie gebruik willen maken

van dit programma, moeten het aanvragen bij de instituu­tdirecteur. Hij zal navraag naar hen doen bij hun plaatselijke bisschop en ringpresident om te bepalen of zij de kerkelijke gedragsnormen naleven en hulp nodig hebben. Vervolgens zal hun naam met het verzoek om een gespecificeerd bedrag naar Salt Lake City worden gestuurd. Van daaruit wordt het geld betaald, niet aan het individu maar aan de school waar hij of zij een opleiding gaat volgen.

Hier in Salt Lake City zal een gedegen toezien­d orgaan zetelen en aan het hoofd zal een emeritus algemeen autoriteit staan; een man met zakelijk en technisch inzicht die deze taak als vrijwilliger heeft aanvaard.

Er is geen nieuwe organisatie voor nodig, geen extra personeel, behalve een vrijwilliger als hoofd en een secretaris. Administratieve kosten zijn miniem.

We zullen dit najaar bescheiden beginnen, maar we voorzien dat hier in de toekomst een aanzienlijk aantal studenten baat bij zal hebben.

Met vakbekwaamheid kunnen deze jonge mensen boven de armoede uitrijzen die zij en generaties voor hen gekend hebben. Dan kunnen ze beter voor hun gezin zorgen. Dan kunnen ze in de kerk werkzaam zijn en in taken als leider groeien. Ze zullen hun lening terugbetalen om anderen in staat te stellen dezelfde

zegeningen te genieten als zij. Zo wordt het een fonds dat gebaseerd is op een omslagstelsel. Als getrouwe leden van de kerk zullen ze dan hun tiende en gaven betalen, en de kerk zal veel sterker worden door hun aanwezigheid in de gebieden waar zij wonen.

Er is een oud gezegde: als je iemand een vis geeft, heeft hij die dag te eten, maar als je iemand leert vissen, heeft hij de rest van zijn leven te eten.

Het is een stoutmoedig plan maar wij geloven dat er behoefte aan is en dat het succesrijk zal zijn. Het zal als een officieel programma van de kerk worden uitgevoerd, met alle consequenties van dien. Het zal iedereen die er mee te maken krijgt tot zegen zijn — de jonge mensen en toekomstige gezinnen. En het zal de kerk tot zegen zijn omdat we sterke plaatselijke leiders zullen hebben.

We kunnen het ons permitteren. Er is nu al genoeg geld gedoneerd om een begin te maken met deze operatie. Het zal goed functioneren omdat we via de priesterschapslijn en op plaatselijk niveau werken. Het gaat om praktische vaardigheden en vak­kennis. Niemand hoeft zich te schamen om aan dit programma deel te nemen, maar men mag er zelfs trots op zijn. Het is geen kwestie van liefdadigheid, hoe prijzenswaardig dat ook mag zijn, maar eerder een gelegenheid tot onderwijs. De begunstigen zullen het geld terugbetalen en als ze dat gedaan hebben, zullen ze een heerlijk gevoel van vrijheid genieten doordat ze de kwaliteit van hun leven hebben verbeterd, niet door een beurs of geschenk, maar door te lenen en daarna terug te betalen. Ze kunnen met opgeheven hoofd lopen in een geest van onafhankelijkheid. De kans dat ze voor de rest van hun leven getrouw en actief blijven, is heel groot.

In enkele gebieden biedt de kerk onder de welzijnsdiensten al hulp bij arbeidsbemiddeling. Die hulp bestaat voornamelijk uit arbeidsbureaus. Studiekwesties vallen onder het permanente studiefonds. Arbeidsbureaus vallen onder de welzijnsdiensten. Die arbeidsbureaus helpen mannen



Een luchtfoto van de Salt Lake-tempel en Temple Square met rechts de koepelvormige Tabernakel en linksboven de Assembly Hall.

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Julii 2001

HET EERSTE PRESIDIDIUM



President Thomas S. Monson
Eerste roodgeveer



President Gordon B. Hinckley



President James E. Faust
Tweede roodgeveer

HET EERSTE PRESIDIDIUM



M. Russell Ballard



L. Tom Perry



David B. Haight



Neal A. Maxwell



Russell M. Nelson



Dallin H. Oaks



Joseph B. Wirthlin



Richard G. Scott



Robert D. Hales



Jeffrey R. Holland



Henry B. Eyring

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG



L. Adin Foster



Earl C. Tingey



D. Todd Christofferson



Marlin K. Jensen



David E. Stevenson



Ben B. Brink



Dennis B. Heuschwerder

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG



Angel Abreo



Shaldan E. Child



Robert K. Dellenbach



Bruce C. Hicklen



L. Lionel Kenzrick



Glenn L. Pose



Dieter F. Lichardt



Carlos H. Amado



L. Whitney Dayton



John B. Dickson



Donald J. Hallstrom



W. Rolfie Kerr



Ron D. Pringer



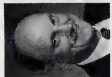
Francisco J. Vinas



Neil J. Anderson



Gery J. Coleman



Charles Didier



F. Melvin Hammond



Yoshihiko Kitachi



Carl B. Pratt



Lames B. Wickman



Merrill J. Baraman



Spencer J. Condrife



Veijuh J. Reunilainen



Harold G. Hillam



Greg L. Kofford



Ronald A. Roeband



W. Craig Zwick



William R. Bradford



Gene R. Cook



Christoffel Golden Jr.



F. Burton Rowland



John M. Madsen



Lynn G. Robbins



Mense J. Brough



Quentin L. Cook



Weller E. Gonzalez



Jay E. Jensen



Richard J. Maynes



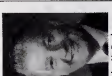
Cedric J. Somason Jr.



John K. Comstock



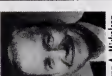
Claudio R. M. Costa



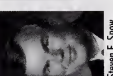
John H. Graberg



Kenneth Johnson



Lynn A. Mickelsen



Steven E. Snow

HET TWEDE QUORUM DER ZEVENTIG



Richard D. Allred



Richard E. Cook



Keith K. Hibbig



Stephen B. Overson



Donald L. Spahai



Stephen A. West



Richard C. Ebbly
Tweede roediger



Albus M. Anonim



Keith Crockett



J. Kent Jolley



Wayne S. Paevsson



Robert R. Steuer



Robert J. Whelton



Keith B. McMullin
Tweede roediger



E. Ray Baranoff



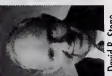
Adriano Damiani



Dale E. Miller



Bruce D. Porter



David R. Stone



Richard H. Winkiel



L. Edward Brown



Diana B. Gerard



Earl M. Monson



H. Bryan Richards



H. Bruce Stucki



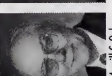
Richard B. Wirthlin



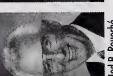
Douglas L. Callister



The Honorable
J. Edgar Colclough



Merrill C. Tobias



Neal B. Rowetho



Jerold L. Taylor



Roy H. Wood



Val R. Christensen



Steven T.
Johnson



Robert C. Oaks



R. Conrad Schiltz



D. Lee Ribbler



Robert S. Wood



Robert D.
Christensen



Wayne A. Harnock



Robert F. Orton



Dennis E. Simmons



Gordon T. Welts

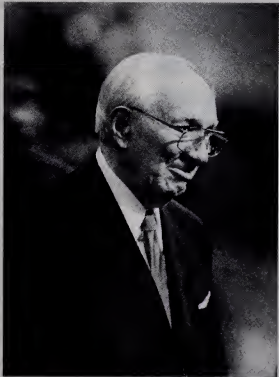


H. Ross Workman



H. David Burton
President
Richard C. Ebbly
Eerste roediger

DE PRESIDERENDE BISSCHAP



Linksboven: President Gordon B. Hinckley. Rechtsboven: President Gordon B. Hinckley en president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, arriveren voor een conferentiebijeenkomst. Boven: Het Tabernakelkoor, onder leiding van Craig Jessop, zingt tijdens een conferentiebijeenkomst. De algemene autoriteiten en algemene functionarissen bezetten vijf rijen stoelen op het podium.

en vrouwen die werk zoeken en al vakbekwaam zijn, maar aanknopingspunten zoeken. Het ene is een studiefonds met een omslagstelsel, om het leren van een vak mogelijk te maken. Het andere is het zoeken van beter werk voor mensen die al geschikt zijn voor de arbeidsmarkt.

President Clark heeft in deze algemene priesterschapsbijeenkomsten altijd gezegd dat de priesterschap alles kan bereiken als we eensgezind samenwerken in de uitvoer van een programma dat bestemd is om de mensen tot zegen te zijn. (Zie J. Reuben Clark jr., Conference Report, april 1950, blz. 180.)

Moge de Heer ons visie en begrip schenken zodat wij onze leden niet alleen op geestelijk maar ook op stof-felijk gebied kunnen helpen. Wij hebben een heel ernstige verplichting. President Joseph F. Smith heeft bijna honderd jaar geleden gezegd dat een godsdienst die de mens in dit leven niet verder helpt, waarschijnlijk ook niet veel voor zijn leven hierna zal betekenen. (Zie 'The Truth about Mormonism', *Out West* magazine, september 1905, blz. 242.)

Waar onze mensen met wijdverbreide armoede te maken hebben, moeten we al het mogelijke doen om ze de kans te geven om overeind te krabbelen, om hun leven op een fundament van zelfredzaamheid als gevolg van training te bouwen. Onderwijs is de sleutel tot mogelijkheden. Dat onderwijs moet plaatsvinden in het gebied waar ze wonen. Dan leren ze wat ze in dat gebied nodig hebben. En het kost daar veel minder dan als we hen naar de Verenigde Staten, Canada of Europa zouden laten gaan.

Dit is geen vermetele droom. We hebben de middelen doordat goede en milddadige vrienden geschonken hebben. We hebben de organisatie. We hebben de mankracht en toegewijde dienaren van de Heer om het succes te bewerkstelligen. Het wordt volledig een vrijwilligerswerk dat de kerk praktisch niets zal kosten. Wij bidden nederig en dankbaar dat God deze onderneming zal zegenen en dat er voor duizenden rijke en wonderbaarlijke zegeningen

uit zullen voortvloeien, net zoals voor hen die van haar voorganger, het permanente emigratiefonds, gebruik maakten.

Zoals ik al zei hebben verschillende mensen al grote bedragen geschonken, zodat er al een basis-som is, waarmee in de eerste behoeften kan worden voorzien. Maar we hebben aanzienlijk meer nodig. Wij nodigen eenieder die wil bijdragen, daartoe uit.

We voorzien dat leningen af en toe niet terugbetaald zullen worden. Maar we hebben het volste vertrouwen dat de meesten zullen doen wat er van hen verwacht wordt, en dat hele generaties daar de vruchten van zullen plukken. We kunnen ergerust van uitgaan dat ook toekomstige generaties in nood zullen verkeren, want Jezus heeft gezegd: 'De

armen hebt gij altijd bij u' (Johannes 12:8). Daarom moet het een fonds met een omslagstelsel zijn.

Dit is onze heilige plicht; dit is absoluut onze taak, broeders: 'Ondersteun de zwakken, hef de handen op, die slap hangen, en sterk de zwakke knieën' (LV 81:5). We moeten zorgen dat ze zich zelf kunnen redden en succes hebben.

Ik ben van mening dat de Heer het niet fijn vindt als zijn volk is veroordeeld tot een leven in armoede. Ik geloof dat Hij wil dat de getrouwen het goede van de aarde genieten. Hij wil dat wij dit doen om hen te helpen. En Hij zal ons ervoor zegenen. Ik bid voor het succes van deze onderneming en vraag om uw belangstelling, uw geloof, uw gebeden en uw aandacht hiervoor. Dat doe ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

De late middagzon accentueert de stille elegantie in het Conferentiecentrum.

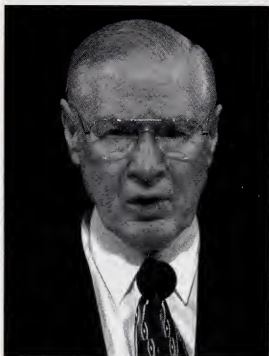


Wederom geboren

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

'Het volle profijt van de vergeving van zonden door de verzoening van de Heiland begint met bekering en doop, en neemt toe als we de Heilige Geest ontvangen.'



Broeders, zusters en vrienden, de taak om u allen toe te spreken, rust zwaar op me. Ik bid om uw begrip.

Mijn doop in deze kerk was een van de hoogtepunten in mijn leven. Ik was acht jaar. Mijn ouders vertelden mij en mijn broers wat die belangrijke verordening betekende. Mijn moeder vertelde dat ik na mijn doop verantwoordelijk was voor de verkeerde dingen die ik deed. Ik heb een levendige herinnering aan de dag van mijn doop. Ik werd gedoopt in de doopvont van de Tabernakel op Temple Square. Wie zich lieten dopen, kregen een wit pak aan en werden zachtjes het trapje naar het water afgeholpen. Een van de kinderen die op die dag gedoopt werden, was niet helemaal ondergedompeld

en daarom werd de verordening opnieuw verricht. Dat was nodig omdat, zoals in de Schriften staat, de doop het symbool is van de dood, de begrafenis en de opstanding, en alleen verricht kan worden door onderdompeling.¹ Het gebeurt ook volgens het voorbeeld van de Heiland die zich liet dopen in de Jordaan, waar veel water was. In Matteüs staat: "Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water."²

Hoewel ik pas acht was, drongen de woorden van het doopgebed diep tot mijn ziel door. Nadat broeder Irvin G. Derrick, die mij doopte, mijn naam had uitgesproken, zei hij: "Van Jezus Christus wege gemachtigd zijnde, doop ik u in de naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes. Amen."³

Sinds mijn doop hebben zich meer dan elf miljoen mensen op dezelfde manier en door hetzelfde gezag laten dopen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ze zij gedoopt in bevroren meren, in de oceaan of in meertjes waarvan er sommige voor dat doel gegraven zijn. Eén zo'n meertje is van goot historisch belang. In 1840 was Wilford Woodruff, destijds een van de twaalf apostelen, op zending in Engeland en kreeg hij de ingeving om naar een landelijk gebied in de buurt van Ledbury te gaan. Daar ontmoette hij John Benbow die een grote boerderij had met een kleine vijver. John introduceerde hem bij een gemeente van

de Verenigde Broederschap die graag iets over de evangelieboodschap wilden horen. Hij had geen andere middelen ter beschikking en schreef op 7 maart 1840 in zijn dagboek: "Het grootste deel van de dag ben ik bezig geweest met het schoon maken van een vijver voor de doop, omdat ik wist dat velen die verordening wilden ontvangen. Nadien heb ik in die vijver zeshonderd mensen gedoopt."⁴

De Heiland heeft ons geleerd dat alle mensen wedergeboren moeten worden. Nikodemus, een van de oversten der Joden, kwam 's nachts heimelijk bij de Heiland en zei: "Rabbi, wij weten, dat Gij van God gekomen zijt als leraar; want niemand kan die tekenen doen, welke Gij doet, tenzij God met Hem is."

"Jezus antwoordde en ziede tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien."⁵

Nikodemus was in verwarring en vroeg: "Hoe kan een mens geboren worden, als hij oud is? Kan hij voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden?"

Jezus legde uit dat Hij sprak over geestelijk geboren worden. Hij zei:

"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan."

"Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest."⁶

Allesmaal moeten we geestelijk geboren worden, of we nu acht, tachtig of zelfs negentig zijn. Toen zuster Luise Wulff in de DDR zich in 1989 had laten dopen, riep ze uit: "Daar stond ik dan — 94 en opnieuw geboren!"⁷ Onze eerste geboorte vindt plaats als we op aarde geboren worden. Onze tweede geboorte begint als we ons in water laten dopen door iemand die het priesterschap van God draagt en wordt voltooid als we bevestigd worden en 'dan komt vergeving [van onze] zonden door vuur en door de Heilige Geest."⁸

Enige jaren geleden vertelde Albert Peters over iets wat hij met zijn collega meegemaakt had met een man die werd wedergeboren. Op een



De vrouwen van het Tabernakelkoor zingen onder leiding van Barlow Bradford.

dag gingen ze naar het huisje van Atiati in het dorp Sasina (Samoa). Ze troffen daar een ongeschoren, ongewassen, misvormde man in bed aan. Hij vroeg of ze binnenkwamen en zich wilden voorstellen. Hij was blij dat ze zendingelingen waren en wilde naar hun boodschap luisteren. Ze gaven de eerste les, gaven hun getuigenis en vertrokken. Ze bespraken de toestand van Atiati — hij had 22 jaar geleden polio gehad waardoor hij zijn armen en benen niet kon gebruiken — dus hoe kon hij, zo volkomen gehandicapt, ooit gedoopt worden?

Toen ze de volgende dag hun nieuwe vriend bezochten, waren ze niet voorbereid op de verandering die Atiati ondergaan had. Nu was hij keurig geschoren en was zelfs zijn bed verschoond. 'Vandaag', zei hij, 'begin ik een nieuw leven, want gisteren zijn mijn gebeden verhoord en kwamen jullie bij me. (...) Ik heb meer dan twintig jaar gewacht op iemand die me kwam vertellen dat zij het ware evangelie van Christus hadden.'

Een paar weken lang onderwezen de twee zendingelingen die oprechte, intelligente man in de evangeliebeginselen, en hij ontving een sterk getuigenis van de waarheid en van de noodzaak om zich te laten dopen. Hij vroeg hun om samen met hem te vasten, zodat hij de kracht zou hebben om in het water af te dalen en zich te laten dopen. De dichtstbijzijnde doopvont was dertien kilometer daarvandaan. Dus droegen ze hem naar hun auto, reden hem naar het kerkgebouw en zetten hem op een bank. Hun districtsleider opende de dienst met een sterk getuigenis van de heilige verordening van de doop. Daarna tilden ouderling Peters en zijn collega hem op en droegen hem naar de vont. Toen zei Atiati: 'Zet me alsjeblieft neer.' Ze aarzelden, en weer zei hij: 'Zet me neer.'

Daar stonden ze, enigszins in verwarring, maar Atiati glimlachte en riep uit: 'Dit is de belangrijkste gebeurtenis van mijn leven. Ik weet zonder enige twijfel dat dit de enige

weg naar eeuwig heil is. *Ik laat me niet naar mijn heil dragen!*' Dus zetten ze Atiati op de grond. Met veel inspanning slaagde hij erin zich op te trekken. De man die twintig jaar lang aan zijn bed gekluisterd was, stond nu rechtop. Langzaam, stap voor stap, daalde Atiati het trapje af, het water in, waar de verbaasde zendingeling zijn hand pakte en hem doopte. Toen vroeg hij of ze hem van de doopvont naar de kapel wilden dragen, waar hij bevestigd werd als lid van de kerk.

Atiati bleef zoveel vooruitgang maken dat hij met behulp van slechts een stok kon lopen. Hij vertelde ouderling Peters dat hij wist dat hij op de ochtend van zijn doop zou kunnen lopen. Hij zei: 'Aangezien geloof een koppige berg kan verzetten, twijfelde ik er niet aan dat het mijn ledematen zou genezen.' Ik geloof dat we kunnen zeggen dat Atiati echt opnieuw geboren was!

Net als Atiati worden we bij onze doop geestelijk uit God geboren en zijn we het waardig zijn berid in ons



Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen vergezelt zijn vrouw, Barbara. Achter hen loopt zuster Elisa Wirthlin, de vrouw van ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen.

gelaat te ontvangen.¹⁰ Wij moeten een grote verandering in ons hart ondervinden¹¹ opdat we 'nieuwe schepselen' worden¹² en geloof oefenen in de verlossing van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, om onze normen te handhaven en rechtschapen blijven. De normen om het waardig te zijn in deze kerk gedoopt te worden, zijn duidelijk:

'Allen, die zich voor God verootmoedigen, en verlangen te worden gedoopt, en met gebroken hart en verslagen geest komen, en voor de kerk betuigen, dat zij zich waarlijk van al hun zonden hebben bekeerd, en gewillig zijn de naam van Jezus Christus op zich te nemen, en vastbesloten zijn om Hem tot het einde toe te dienen, en waarlijk door hun werken bewijzen, dat zij van de Geest van Christus hebben ontvangen ter vergeving van hun zonden, zullen door de doop in de kerk worden opgenomen.'¹³

Doop door onderdompeling is 'de belangrijkste verordening van het evangelie en moet om volledig te zijn, gevolgd worden door de doop van de Geest.'¹⁴ Zoals de profeet

Joseph Smith eens gezegd heeft: 'Men zou net zo goed een zak zand kunnen dopen als een mens, als het niet gedaan wordt met het oog op de vergeving van zonden en het verkrijgen van de Heilige Geest. Doop in water is slechts een halve doop, en is zinloos zonder het andere deel — de doop door de Heilige Geest.'¹⁵

Het volle profijt van de vergeving van zonden door de verzoening van de Heiland begint met bekering en doop, en neemt toe als we de Heilige Geest ontvangen. Zoals Nephi zei, is de doop de poort 'en dan komt vergeving uwer zonden door vuur en door de Heilige Geest.'¹⁶ Door de poort van de doop staat de weg open voor meer verbonden en zegeningen door priesterschaps- en de tempelzegens.

De buitengewone gave van de Heilige Geest wordt met het lidmaatschap van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verleend door een bevestiging door oplegging van handen door hen die het priesterschapsgezag dragen. Dat heeft Paulus aan de Efeziërs duidelijk gemaakt toen hij vroeg: 'Hebt gij de Heilige Geest ontvangen toen

gij tot het geloof kwaamt? Doch zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet gehoord, dat er een Heilige Geest is.

'En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In de doop van Johannes.

'Maar Paulus zeide: Johannes doopte een doop van bekering en zeide tot het volk, dat zij moesten geloven in Hem, die na hem kwam, dat is in Jezus.

'En toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus.

'En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen. (...)'¹⁷

Als denegen die deze geestelijke gave bezitten het waardig zijn, kunnen ze meer inzicht, verrijking en leiding ontvangen bij alles wat ze zoen, zowel geestelijk als stoffelijk. De Heilige Geest getuigt tot ons van de waarheid en prent ons het bestaan van God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus zo volkomen in onze ziel, dat geen aardse macht of bevoegdheid ons die kennis kan ontnemen.¹⁸ Als de gave van de Heilige Geest niet hebben, is het net zoets als een lichaam hebben zonder afweersysteem.

Wij geloven dat iedereen de Geest van Christus krijgt.¹⁹ Dat is iets anders dan de gave van de Heilige Geest.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Er is een verschil tussen de Heilige Geest en de gave van de Heilige Geest.'²⁰ Velen buiten de kerk hebben openbaring ontvangen door de macht van de Heilige Geest, waardoor ze overtuigd zijn van de waarheid van het evangelie. Door die macht verkrijgen oprechte onderzoekers vóór hun doop een getuigenis van het Boek van Mormon en van de evangeliebeginselen. Maar de bediening van de Heilige Geest is beperkt als we de gave van de Heilige Geest niet hebben ontvangen.

Wie na zijn doop en bevestiging de gave van de Heilige Geest bezit, kan meer licht en getuigenis ontvangen. Dat komt doordat de gave van de Heilige Geest 'een permanent getuigenis en een hogere begiftiging

[is] dan de gewone manifestatie van de Heilige Geest.²¹ Het is een hogere begiftiging omdat de gave van de Heilige Geest kan werken als een 'reinigend instrument om iemand te zuiveren en hem van alle zonden te verlossen.'²²

Omdat de doop in water en geest belangrijk is voor ons volledig heil, behoren volgens de eeuwige aard van zaken al Gods kinderen die gelegenheid te krijgen, ook degenen die eeuwen geleden geleefd hebben. De leer van doop door levenden voor de doden in de tempel werd in de vroeg-christelijke kerk al begrepen en toegepast. Paulus heeft, in zijn grote discussie over de opstanding gezegd: 'Wat zullen anders zij doen, die zich voor de doden laten dopen? Indien er in het geheel geen doden opgewekt worden, waarom laten zij zich nog voor hen dopen?'²³ Zo iets belangrijks doen voor wie dat zelf niet kunnen, is werkelijk christelijk. Door zijn leven neer te leggen voor de verzoening van de zonden van de hele mensheid, heeft Jezus voor ons gedaan wat we zelf niet kunnen. De profeet Maleachi had het daarover toen hij sprak over de komst van de profeet Elia, die 'het hart van de vaders tot de kinderen [zou] terugvoeren, en

het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik [de Heer] niet kome en het land treffe met de ban.'²⁴ Dat wordt in belangrijke mate bereikt door het plaatsvervangend werk voor de doden.

Geen andere organisatie op aarde doet meer om Maleachi's belofte in vervulling te laten gaan dan de kerk. Met veel kosten en moeite heeft de kerk nu de grootste schat aan familieverslagen ter wereld onder haar hoede. De kerk heeft nu 660 miljoen namen op het FamilySearch²⁵ Internet vrijgegeven.²⁵ Die gegevens staan ter beschikking aan iedereen die ze wil bekijken.

Omdat ik zoveel jaren na mijn waterdoop heb geleefd, heb ik de geestelijke gaven van de Heilige Geest die we door de doop van de Geest gekregen hebben, op waarde leren schatten. Ik ben 72 jaar geleden bevestigd door iemand die daartoe het gezag bezat, Joseph A. F. Everett, een goede vriend van mijn ouders en een heel bewonderenswaardig man.

Ik bid nederig dat de Geest van de Heer u zal doordringen van het belang van de zaken waarover ik heb gesproken. Ik getuig dat we ons pas volledig kunnen bekeren als we

'[wandelen] in de nieuwigheid des levens'²⁶ en van binnen een nieuw mens zijn, gereinigd van onze vroegere zonden.²⁷ Dat kan alleen als we wederom uit water en geest geboren worden door de doop en de gave van de Heilige Geest ontvangen. Op die manier ontvangen we goddelijke vergeving waardoor we in ons hart kunnen weten dat onze zonden vergeven zijn.²⁸ Ik weet dat dit waar is en ik getuig daarvan. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

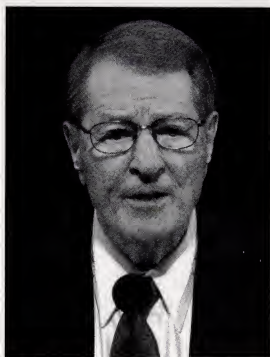
1. Bible Dictionary, "Baptism", blz. 618; zie ook Matteüs 3:16; Handelingen 8:37-39; Romeinen 6:1-6; Kolossenzen 2:12; LV 20:72-74; 128:12-13.
2. Matteüs 3:16.
3. Zie LV 20:37.
4. Geciteerd door Matthias Cowley, *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors* (1964), blz. 117.
5. Johannes 3:2-3.
6. Johannes 3:4-6.
7. '94 en herboren', *De Ster*, juni 1994, blz. 24.
8. 2 Nephi 31:17.
9. Zie Albert Peters, 'Wankelend, voetje voor voetje', *De Ster*, juni 1995, blz. 28.
10. Zie Alma 5:14.
11. Zie Alma 5:14.
12. Mosiah 27:26.
13. LV 20:37.
14. Bible Dictionary, blz. 618.
15. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, onder redactie van Joseph Fielding Smith (1976), blz. 314.
16. 2 Nephi 31:17; zie ook LV 19:31.
17. Handelingen 19:2-6.
18. Zie 2 Nephi 31:18.
19. Zie LV 93:2.
20. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, blz. 199.
21. *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, samenstelling James R. Clark, deel 6 (1965-1975), deel 5, blz. 4.
22. Bible Dictionary, 'Holy Ghost', blz. 704.
23. 1 Korintiërs 15:29.
24. Maleachi 4:6; zie ook LV 138:47; Geschiedenis van Joseph Smith 1:39.
25. Zie www.familysearch.org.
26. Romeinen 6:4.
27. Zie 2 Petrus 1:9.
28. Zie Mosiah 4:3.



‘Ploegen in hope’

Ouderling Neal A. Maxwell
van het Quorum der Twaalf Apostelen

‘Maken wij gebruik van de verzoening, dan verschaffen wij ons toegang tot de gaven van de Heilige Geest, die “met hoop en volmaakte liefde vervult” (Moro. 8:26).’



Toegegeven, broeders en zusters, de wereld is ‘in beroering’, maar het koninkrijk maakt vooruitgang als nooit tevoren! (Zie LV 88:91; 45:26.) Het onderscheidt zich steeds duidelijker door verkeerde trends in de wereld, waar traditionele normen die niet met de hamer van de herstelling zijn vastgezet, snel wegzakken. (Zie LV 105:31.)

De gevolgen zijn tegenstrijdige mengelingen zoals verveling en geweld. Sommigen bestaan alleen maar, ‘zonder hoop en zonder God in de wereld’ (Efeziërs 2:12; zie ook Alma 41:11). De trektocht van het hedendaags discipelschap voert door een vijandige wildernis met culturen die heel tegenstrijdig wél grenzen stellen en geen remmen hebben!

Ja, we hebben massacommunicatie en -entertainment als nooit tevoren, maar tevens zoveel eenzame menigten. Het samenzijn door

de techniek is geen vervanging van het gezin.

Maar hoezeer ik mij ook beklag over de resulterende, dreigende stormen, ze kunnen ook enig nut hebben. Daardoor kunnen wij in geestelijk opzicht verder getemd worden, want ‘wanneer de Here zijn volk niet met vele beproevingen kastijdt, [zullen] zij Hem niet indachtig willen zijn’ (Helaman 12:3). De Heer is sowieso altijd in stilte bezig om de individuele mensen van zijn volk te louteren, maar de gebeurtenissen zullen ook Gods hogere wegen en zijn koninkrijk verlichten. (Zie LV 136:31.)

Onze omstandigheden zijn echter moeilijk. Er zijn veel ouders die het niet meer zien zitten, en nog meer huwelijken die op barsten staan, en veel gezinnen met gestoorde onderlinge verhoudingen. Er zijn voortdurend vernietigende gevolgen van drugs, geweld en pornografie. Met recht, ‘wanhoop [komt] tengevolge van ongerechtigheid’. Daar de tegenstander ‘alle mensen even ellendig [wil] maken als hij zelf is’, is dat wat zijn plan van ellende inhoudt. (2 Nephi 2:27; zie ook vs. 18.)

De kloekmoedigen onder ons blijven ondanks dit alles toch voorwaarts gaan, omdat zij weten dat de Heer hen liefheeft, zelfs al weten zij ‘niet de betekenis van alle dingen’ (1 Ne. 11:17). U en ik zien hoe zij zich met succes door ernstige, onopvallende beproevingen heen slaan, en prijzen hen om, en verheugen ons in, hun toenemende kracht en goedheid. Maar de anderen onder ons schrikken terug voor het leergeld dat

gevraagd wordt voor het vormen van een dergelijk zuiver karakter, hopen dat wij zelf niet zullen wankelen als wij met dergelijke omstandigheden geconfronteerd worden!

Het mag dan voor sommige samenlevingen te laat zijn om orde op zaken te stellen, maar het is niet te laat om de personen en gezinnen te helpen die bij zichzelf orde op zaken willen stellen. Het is voor sommigen ook niet te laat om pionierende discipelen te worden in hun familie of omgeving, of voor mensen om plaatselijke vredestichters te worden in een wereld waaraan de vrede ontnomen is. (Zie LV 1:35.) Als weer anderen vinden dat er een tekort aan goede voorbeelden is, kunnen ze dat zelf worden.

Terwijl Jozua kon zeggen: ‘Maar ik en mijn huis (...)’, kunnen sommige mensen, die momenteel geen intact gezin hebben, toch nog zeggen: ‘Maar ik (...)’, en kunnen zij vervolgens zo leven dat zij in aanmerking komen voor al wat de Heer voor hen bereid heeft om hier en nu te doen. (Jozua 24:15.) Discipelen zijn dus ‘standvastig’ (LV 9:14), blijven ‘tot het einde getrouw’ (LV 6:13) en ‘vervolgen [hun] weg’ in een wereld vol problemen. (LV 122:9.)

Standvastig zijn en ons onderwerpen zijn echter geen passieve reacties, maar stellen ons daarentegen voldoende in staat om ons te melden voor grotere taken, onderwijzen — ootmoedig maar succesrijk — de blauwe plekken van vorige slagen dragend.

Wat betekenen die paar spottende vingers ook eigenlijk (zie 1 Ne. 8:33), als de getrouwen uiteindelijk te weten kunnen komen hoe het is om ‘door de armen van Jezus [te worden] omvangen?’ (Mormon 5:11.)

Wat betekenen die spottende woorden nu, als we later die heerlijke woorden horen: ‘Wél gedaan, gij goede en getrouwe slaaf’ (Matteüs 25:21).

Intussen spoort Paulus aan om te ‘ploegen in hope’ (1 Korintiërs 9:10).

Wat wij dus hard nodig hebben, is het langetermijnperspectief en de hoop van het evangelie. Als wij dan

nu *neergehaald* worden, kunnen we dat in het perspectief zien van *verheffing* door Gods plan van geluk later. (Alma 42:8, 16.)

Daar de Heer een volk wil dat 'in alle dingen [...] beproefd' wordt, waarin zullen we dan precies beproefd worden? (LV 136:31.) Hij zegt tegen ons: 'Ik beproef het geloof en het geduld van mijn volk'. (Zie Mosiah 23:21.) Laten wij, daar ons geloof in de timing van de Heer beproefd kan worden, leren niet alleen maar 'Uw wil geschiede' te zeggen, maar er geduldig aan toe te voegen: 'Uw timing geschiede.'

Hoop verheugt zich in het woord van Christus, 'in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften', die 'tot opbouw' geschreven zijn, en wordt geschraagd door 'al deze getuigenissen [te] hebben'. (Rom. 15:4; Jakob 4:6; zie ook 2 Nephi 31:20.) Geloof houdt in 'de zekerheid der dingen, die men hoopt' en 'het bewijs der dingen, die men niet ziet'. (Hebreeën 11:1; zie ook Ether 12:6.) Daarom, hoe bescheiden onze voren ook mogen zijn, we dienen te 'ploegen in hope' (1 Korintiërs 9:10) en uiteindelijk 'onverzwakte

hoop' te krijgen (2 Ne. 31:20; zie ook Alma 29:4).

Toch wachten te veel mensen met slechts een gedeeltelijke toewijding, net als Naäman, tot de Heer hun 'iets moeilijks' opdraagt, onderwijl zijn kleine opdrachten afslaand. (2 Koningen 5:13.) Toen Naäman verootmoedigd en terechtgewezen was, werd niet alleen zijn vlees als dat van een klein kind, maar ook zijn hart. (Zie 2 Kon. 5:14–15.) Als wij de Meester niet in het kleine dienen, vervreemden wij van Hem. (Mos. 5:13.)

Zij die 'ploegen in hope' begrijpen niet alleen de wet van de oogst, maar zien ook in waar het wat betreft de seizoenen allemaal om gaat. Toegegeven, zelfs zij die ware hoop hebben, krijgen hun onmiddellijke omstandigheden als een caleidoscoop door elkaar geschud, maar met 'een oog van geloof' zien zij toch nog de goddelijke bedoeling. (Alma 5:15.)

De ultieme hoop is uiteraard verbonden met Jezus en de grote verzoening met de bijbehorende gave van de opstanding van alle mensen en het aanbod van Gods 'grootste gave', het eeuwige leven. (Zie Moro. 7:40–41; Alma 27:28; LV 6:13; 14:7.)

In diverse schriftteksten wordt de essentie van die heerlijke, reddende verzoening beschreven, inclusief een adembenemende, autobiografische tekst waarin ons wordt toevertrouwd hoezeer Jezus 'wensde, dat Ik de bittere drinkbeker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen' (LV 19:18). Daar de 'eindeloze verzoening' eindeloos lijden vereiste, was er het gevaar van terugdeinzen! (2 Ne. 9:7; Alma 34:12.) De hele mensheid was afhankelijk van het karakter van Christus! Gelukkig deinsde Hij niet terug, maar 'voleindigde [zijn] voorbereidingen voor de kinderen der mensen' (LV 19:19).

Maar Christus' unieke onderworpenheid is altijd al een feit geweest. Hij heeft zich 'in alle dingen sedert den beginne aan de wil des Vaders onderworpen' (3 Nephi 11:11), daarvoor zijn Vader nauwlettend observerend: '(...) Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets

doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo' (Johannes 5:19).

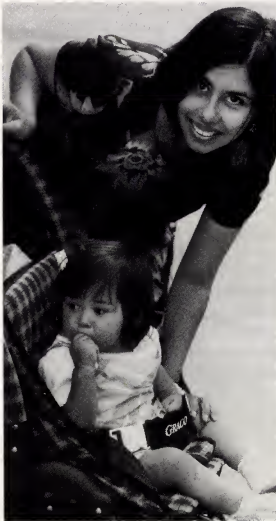
Dat vers doet grootse dingen vermoeden — zelfs nog voorbij de nabije toekomst.

Bij het kwellende verzoeningsproces liet Jezus zijn wil 'geheel in de wil des Vaders [opgaan]' (Mos. 15:7). Het is voor ons, als personen die zichzelf besturen, de meest hoogstaande keuze die we kunnen doen om te besluiten onze wil over te geven aan de allerhoogste Bestuurder. Het is de enige overgave die tevens een overwinning inhoudt! Het *afleggen* van de natuurlijke mens maakt het mogelijk om de gehele wapenrusting Gods *aan te doen* die aanvankelijk niet helemaal paste! (Ef. 6:11, 13.)

Zo gaf de verlossende Jezus 'zijn ziel over [...] in de dood'. (Mos. 14:12; ls. 53:12; zie LV 38:4.) 'Geven' wij onze ziel over in onze smeekbeden, dan maken wij onszelf in feite leeg, wat ruimte schept voor meer vreugde!

In een andere fundamentele schriftuurplaats wordt beschreven hoe Jezus de wijnpers heeft getreden van de 'grimmigheid des toorns van de almachtige God'. (LV 88:106; zie ook LV 76:107; 133:50.) Anderen kunnen en moeten bemoeiden, prijzen, bidden en troosten, maar het oppakken en dragen van ons eigen kruis blijft iets wat wij zelf moeten doen. Gezien de 'grimmigheid' die Christus voor ons heeft doorstaan, kunnen we geen discipelschap verwachten dat alleszins gemakkelijk is. Streven wij bijvoorbeeld naar het ontvangen van vergiffenis, dan moeten wij misschien een zwaar regime volgen als deel van onze bekering. En tussen twee haakjes: laten we niet, zoals sommigen doen, de gevolgen van vergissingen die we zelf maken, aanzien voor een kruis!

Jezus, die de verzoening tot stand heeft gebracht, deed iets unieks doordat Hij 'beneden alles nederdaalde, omdat Hij alles omvatte' (LV 88:6; zie ook 122:8). Hoe diep moet die afdaling in de afgrond van de wanhoop zijn geweest! Hij heeft het





gedaan om ons te redden en om het menselijk lijden te bevatten. Laten wij ons daarom niet afzetten tegen de leerervaringen waardoor wij ons eigen meegevoel verder kunnen ontwikkelen. (Zie Alma 7:11–12.) Een lui hart voldoet niet, en een haatdragend hart ook niet. Volledig toegang krijgen tot 'de gemeenschap aan zijn lijden' vereist de volledige bijdrage van het discipelschap. (Filippenzen 3:10; zie ook 1 Kor. 1:9.)

Bovendien heeft Jezus niet alleen onze zonden op zich genomen om er verzoening voor te brengen, maar tevens onze ziektes en smarten. (Zie Alma 7:11–12; zie ook Matt. 8:17.) Daardoor weet Hij persoonlijk alles wat wij doormaken en hoe Hij zijn volmaakte barmhartigheid moet verstreken — alsmede hoe Hij ons moet schragen. Zijn kwelling was des te verbazender omdat Hij de wijnpers 'alleen' getreden heeft (LV 133:50).

Daar de God des hemels weleens went (zie Mozes 7:28.), geeft dat te denken wat betreft de kwellingen van Jezus' eindeloze verzoening en de gevoelens van de Vader — voor zijn Zoon en voor ons. Er zijn geen openbaringen die ons daarover informatie geven, maar onze

bepaalde, emotionele extrapolaties overspoelen ons toch!

Als wij, net als de Heiland, niet 'terugdeinzen', dan moeten wij voldoen aan de hoge eisen van het discipelschap, inclusief alle eisen die de leerstellingen van de Meester aan ons stellen. Anders kunnen wij tot op zekere hoogte met Jezus wandelen, maar zullen wij op een zeker moment terugkeren en niet langer met Hem meegaan. (Zie Joh. 6:66.) Zowel stoppen als terugkeren is een vorm van terugdeinzen.

Hoe meer wij van Jezus weten, hoe meer wij Hem liefhebben. Hoe meer wij van Jezus weten, hoe meer wij Hem vertrouwen. Hoe meer wij van Jezus weten, hoe meer wij op Hem willen gaan lijken en bij Hem willen zijn door de soort mensen te worden die Hij wil dat wij zijn (zie 3 Nephi 27:27), en door 'gelukkig' te leven. (2 Nephi 5:27.)

Daarom kunnen wij, met de hulp van de Heilige Geest, Christus 'verheerlijken' door ons te bekeren en ons toegang te verschaffen tot de zegeningen van de verbazende verzoening die Hij ons heeft gegeven voor zo'n overweldigende prijs! (Zie Joh. 16:14.) Dus, broeders and

zusters, zijn wij, in het licht van waar Jezus voor is gestorven, bereid om te leven met de moeilijkheden die ons zijn toegewezen? (Zie Alma 29:4.) Beven is soms zowel toegestaan als begrijpelijk.

Er zijn veel concrete manieren waarop wij deze essentiële schriftteksten over Jezus en de verzoening op onszelf 'toepasselijk' kunnen maken, maar ze zijn alle te scharen onder de paraplu van dit concept: 'Neemt mijn juk op u en leert van Mij' (Matt. 11:29). In feite is er geen enkele andere manier om iets echt goed te leren! (Zie 1 Ne. 19:23.) De eindeloze verzoening is zo veelomvattend en universeel, maar is uiteindelijk ook zo uiterst persoonlijk! Gelukkig kunnen wij door de verzoening vergiffenis ontvangen, en — uiterst belangrijk — kunnen wij te weten komen dat wij vergeven zijn — die uiteindelijke, vreugdevolle vrijverklaring van dwaling.

Maken wij gebruik van de verzoening, dan verschaffen wij ons toegang tot de gaven van de Heilige Geest, die 'met hoop en volmaakte liefde vervult' (Moro. 8:26). Geen van ons kan zich veroorloven om het zonder die hoop en liefde te doen, die zo hard nodig zijn, in de trektochten door de woestijnen van onze omstandigheden!

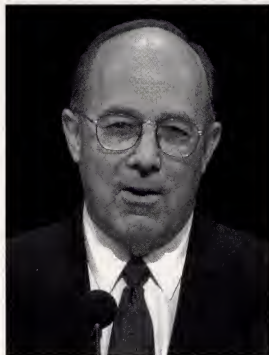
Wij moeten dus in het discipelschap dat ons is toegewezen de wereld overwinnen (1 Johannes 5:3–4); het werk volbrengen dat ons persoonlijk gegeven is; in staat zijn bittere drinkbekers te drinken zonder verbittert te raken; ervaren wat het inhoudt om onze ziel over te geven; onze wil steeds meer op laten gaan in de wil van de Vader; erkennen — hoe zwaar onze beproevende leerervaringen ook zijn — dat het echt waar is dat 'dit alles u ondervinding zal geven, en voor u welzijn zal wezen' (LV 122:7); volharden tot het einde en ploegen tot het einde van de voor — Hem intussen verheerlijkend en gebruik makend van de ongeëvenaarde gaven die Hij ons heeft gegeven, inclusief op zekere dag 'alles' wat Hij heeft (LV 84:38).

In de heilige naam van Jezus Christus. Amen! □

Een uitnodiging met een belofte

Bisschop Keith B. McMullin
Tweede raadgever in de Presiderende Bisschop

'Lid zijn van de kerk is niet genoeg. Ook gedachteloos lidmaatschap is niet genoeg.'



Voor wie hunkeren naar geestelijke waarheid, worden sommige zaken vanzelf duidelijk. Ik getuig daarvan. God is in zijn hemel. Wij, stervelingen, zijn zijn geestkinderen. Jezus is onze Verlosser. Joseph Smith was Gods profeet, en Gordon B. Hinckley is zijn profeet in deze tijd. Openbaringen worden ontvangen zoals in vroeger tijden. Gods koninkrijk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, is weer op aarde.

Satan is een realiteit en hij is ook op aarde. Hij richt met zijn legers verwoestingen aan onder de mensenkinderen. Hij spreekt geen waarheid, voelt geen liefde, stimuleert het goede niet, en veroorzaakt slechts narigheid en schade.

Daarom verhef ik vandaag een 'waarschuwend stem'.¹ Het is een

dringende, ernstige herinnering en een uitnodiging aan goede mensen overal ter wereld. Luister naar deze geopenbaarde woorden, ontvangen op 1 november 1831:

'Omdat Ik, de Here, wist, welk onheil er over de inwoners der aarde zou komen, riep Ik mijn dienstknecht Joseph Smith jr., en sprak tot hem van de hemel, en gaf hem geboden; (...)

'Want ik ben geen aannemer des persoons, en Ik wil, dat alle mensen zullen weten, dat de dag spoedig komt; de ure is nog niet, doch is nabij, wanneer vrede van de aarde zal worden weggenomen en de duivel macht zal hebben over zijn eigen gebied'.²

De Heer spreekt over het onheil dat over de inwoners van de aarde zal komen. Onheil doet zich in verschillende vormen voor. Van tijd tot tijd gebeuren er natuurrampen en worden we keihard geconfronteerd met hun vernietigende kracht.

Nog verwoestender is echter het onheil van de krachten van het kwaad waardoor we steeds omringd zijn. In overeenstemming met de profetie van 1831 is nu de vrede van de aarde weggenomen en heeft de duivel macht over zijn gebied. Door zijn bedrieglijke manieren biologeert hij de mensen. Wat eens als afschuwelijk beschouwd werd, wordt nu gezien als saai; wat eerst de nieuwsgierigheid wekt, boeit al snel en dan richt het verwoesting aan.

Dat onheil, dat kwaad, zal zich blijven verspreiden totdat 'de ganse

wereld (...) zucht (...) in de slavernij der zonde'.³

Vandaar deze 'waarschuwend stem':

- *Pas op voor wereldse begeerten.* Zij stimuleren de zintuigen, maar brengen de ziel in slavernij. Wie gevangen zitten in het web van wel lust, merken dat ze dat niet makkelijk verbreken.

- *Pas op voor wereldse rijkdom.* De beloften zijn verleidelijk, maar het geluk is een illusie. De apostel Paulus schreef: 'Want de wortel van alle kwaad is de geldzucht'.⁴

- *Pas op voor wereldse zelfverzekelijking.* De hoogtepunten zijn namaak; de dieptepunten maken u wanhopig. Liefde, vriendelijkheid, persoonlijke vervulling en een echt gevoel van eigenwaarde vindt u in de dienst van God en anderen, niet in de dienst van uzelf.

Te midden van deze gevaren bevindt zich een veilige haven. Aan de openbaring waaruit ik eerder citeerde, ontlenu we deze zekerheid:

'En de Here zal eveneens macht hebben over zijn heiligen; Hij zal in hun midden regeren en in gericht nederkomen op Idumea, of de wereld'.⁵

Als lid van de kerk bent u veilig. Leden van de huidige kerk van Jezus Christus staan bekend als heiligen der laatste dagen. Het dragen van die naam geeft aan dat men tot de kerk van de Heer behoort, maar die naam is ook een aansporing tot een betere levenswijze.

Dat werd mij een paar jaar geleden duidelijk toen ik, als jonge vader, tempelkleding moest kopen. Toen ik de winkel binnenkwam, werd mijn aandacht getrokken door een bordje op de toonbank waarop stond: 'Alleen voor heiligen der laatste dagen'. Die boodschap schokte mij. Ik voelde weerstand van binnen. *Waarom staat er Alleen voor heiligen der laatste dagen?*, vroeg ik me af. *Waarom staat er niet zoiets als 'Voor kerkleden die hun begiftiging hebben ontvangen?' Waarom moeten ze het zo nodig over een 'heilige der laatste dagen' hebben?*

In de loop der jaren is mijn impulsieve aard verzacht. Die worsteling

van toen is een gekoesterd, belangrijk moment geworden. Ik heb daarvoor geleerd dat lid zijn van de kerk niet genoeg is. Ook gedachteloos lidmaatschap is niet genoeg in deze tijd van cynisme en ongelof. De spiritualiteit en waakzaamheid van een heilige zijn noodzakelijk.

Een heilige te zijn houdt in goed, rein en oprecht te zijn. Voor zo iemand zijn deugden geen woorden, maar daden. Voor heiligen is het koninkrijk van God of de kerk geen bijzaak; het is eerder het middelpunt en het fundament van hun leven. Het gezin is 'een stukje hemel', niet slechts een hotel. Een gezin is meer dan een sociale of biologische eenheid. Het is de fundamentele eeuwige eenheid in Gods koninkrijk, daar wordt het evangelie van Jezus Christus verkondigd en nageleefd. Daarom proberen heiligen der laatste dagen een beetje beter, een beetje vriendelijker, een beetje edelmoediger te zijn in het dagelijks leven.

De Heer beschrijft hoe we die vooruitgang kunnen maken. Hij heeft gezegd:

'Zoekt daarom niet de dingen van deze wereld, maar tracht eerst het koninkrijk Gods op te bouwen en zijn gerechtigheid te vestigen.'

Door die koers aan te houden, worden de heiligen der laatste dagen voorzien van de middelen om de verraderlijke ondiepten van de wereld te vermijden. Door zo te leven, kunnen leden van de kerk het verbondsvolk van de Heer worden. Voor onze tijd hebben we daarvoor de volgende profetische richtlijn van president Hinckley. Ik citeer:

'Wij zijn een verbondsvolk. Ik heb gevoeld dat, als wij onze mensen aanmoedigen om drie of vier verbonden na te leven, alles verder in orde komt. (...)

'Het eerste verbond is dat van het avondmaal, waarbij we de naam van de Heiland op ons nemen en toezeggen dat we zijn geboden zullen onderhouden, met zijn belofte dat Hij ons zal zegenen met zijn Geest. (...)

'Ten tweede: het verbond van de tiende. (...) De belofte (...) is, dat Hij de verwoester zal bestraffen, de

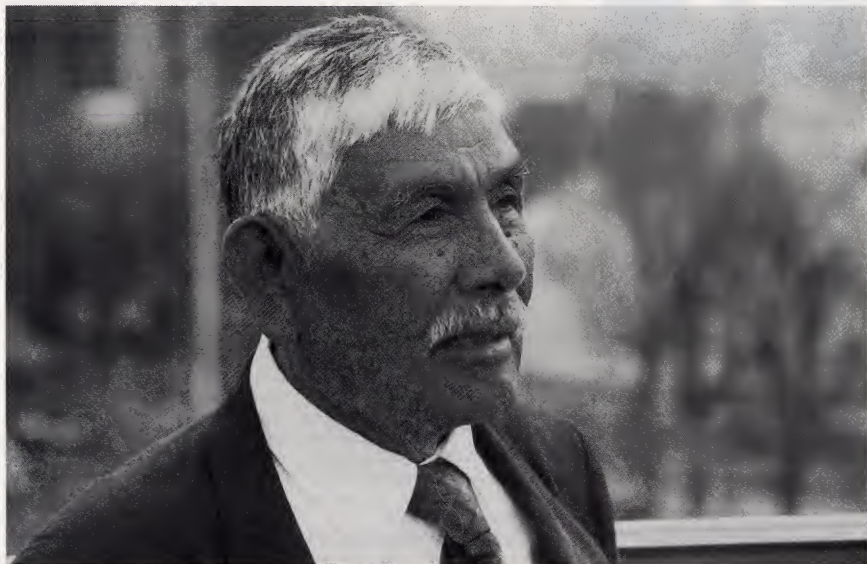
vensters van de hemel zal openen en zoveel zegeningen zal uitstorten dat er niet genoeg ruimte zal zijn om ze te ontvangen. (...)

'Ten derde: de tempelverbonden: Offerande, de bereidheid om voor dit werk van de Heer te offeren — en aan die wet verbonden is de kern van de verzoening. (...) Toewijding, die daarmee samenhangt, de bereidheid om zo nodig alles te geven om dit belangrijke werk voortgang te laten vinden. En een verbond van liefde en trouw aan elkaar in het huwelijk, trouw, kuisheid, zedelijkheid.

'Als onze mensen maar konden leren leven volgens die verbonden, zou alles vanzelf goed komen. Daarvan ben ik overtuigd.'

Wereldse begeerten verliezen hun aantrekkingskracht als het heilig avondmaal de juiste plaats krijgt in ons leven. Dat verbond maakt het de getrouwen mogelijk om zich 'onbevlekt van de wereld' te bewaren.'

Wereldse rijkdom vormt geen gevaar meer als we plichtsetrouw onze tiende aan de Heer betalen.



Een tiende aan Hem teruggeven van alles wat Hij geeft, maakt dat de gever God liefheeft boven alles. Wie gehoorzaamt, maakt kennis met de hogere wet van geven zonder daartoe opdracht te krijgen. Vasten en de vastengaven zijn geaccepteerd en de kracht ontstaat om de boeien van goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te verbreken, wie het minder heeft tot zegen te zijn, en de familiebanden aan te halen.¹⁰

Door het verbond van de tiende raakt iemand die getrouw is los van zijn liefde voor geld en de daarmee verbonden zaken.

Wereldse zelfverwezenlijking capiteert voor opoffering, toewijding en de andere, heilige tempelverbonden. Zoals de Verlosser van de wereld alles gegeven heeft om ons te redden, stellen deze verbonden ons in staat om alles te geven om de doeleinden van onze hemelse Vader voor zijn kinderen te verwezenlijken.

Vrees daarom niet. Dat wat door de wereld als zwak wordt beschouwd, overwint het kwaad dat zo machtig en sterk lijkt. Rechtschapen mannen spreken in de naam van God. Het geloof op de aarde groeit. De eeuwige verbonden komen tot rijpheid in het leven van heiligen der laatste dagen. De volheid van het evangelie van Christus wordt verkondigd door voorschrift en voorbeeld tot aan de einden der wereld. En het verbondsvolk van de Heer bereidt deze aarde voor op zijn wederkomst.¹¹

Dit is ons plicht. Moge de Heer ons erin sterken, bidden wij in de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

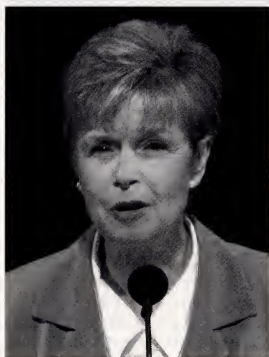
1. LV 1:4.
2. LV 1:17, 35.
3. LV 84:49.
4. 1 Timoteüs 6:10.
5. LV 1:36.
6. David O. McKay, Conference Report, april 1964, blz. 5.
7. BJS, Matteüs 6:38.
8. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 146–147; cursivering toegevoegd.
9. LV 59:9; zie ook vss. 10, 12–13.
10. Zie Jesaja 58:6–11.
11. Zie LV 1:19–23.

Opoffering — een eeuwige investering

Carol B. Thomas

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

‘Opoffering is een verbazingwekkend beginsel. Daardoor kunnen wij diepgaande liefde voor elkaar en onze Heiland, Jezus Christus, ontwikkelen.’



Testament, vanaf Adam, leefden de wet van offerande na. Opoffering is een onlosmakelijk deel van de celestiale wet, waardoor onze aandacht op het glorierijkste offer ooit gebracht, wordt gericht: onze Heiland, Jezus Christus.

President Gordon B. Hinckley heeft opoffering prachtig verwoord: ‘Zonder opoffering is er geen ware aanbidding van God. (...) ‘De Vader gaf zijn Zoon, en de Zoon gaf zijn leven’ — en we aanbidden God niet als we geen deel van onze middelen, (...) onze tijd, (...) kracht, (...) talenten, (...) geloof, (...) en getuigenis geven.’ (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], blz. 565.)

Als moeder vind ik het verhaal van Abraham die zijn zoon moest offeren een van de meest emotionele in het Oude Testament. Sara moet minimaal honderd jaar oud zijn geweest toen Isaak naar de berg werd meegenomen. Ik denk dat Abraham uit liefde voor haar niet heeft gezegd wat hij moest doen. Daarom moest hij die zware beproeving van zijn geloof alleen dragen.

President Lorenzo Snow heeft ooit gezegd: ‘Geen mens kan doen wat Abraham gedaan heeft (...) tenzij hij wordt geïnspireerd en de goddelijke aard heeft om die inspiratie te ontvangen.’ (*Teachings of Lorenzo Snow*, onder redactie van Clyde J. Williams [1984], blz. 116.)

Alle profeten uit het Oude

Broeders en zusters, de wet van offerande is een van de zaken die ons onderscheiden van de rest van de wereld. We zijn een verbondsvolk, gezegend met de mogelijkheden om te aanbidden en te geven; maar zijn we volledig bekeerd tot het beginsel van opoffering? Ik moet denken aan de rijke jongeling die instructies van de Heiland had gekregen en vroeg: ‘Waarin schiet ik nog te kort?’ (Zie Matteüs 19:20.) Jezus zei: ‘Indien zij volmaakt wilt zijn, ga heen, verkoop uw bezit (...) en kom hier, volg Mij’ (Matteüs 19:21).

Ik wil graag drie manieren bespreken waarop opoffering een hulpmiddel kan zijn om de Heiland te volgen: onderwijs aan onze kinderen, geven aan de armen en behoeftigen, en het doen van zendingswerk.



Conferentiebezoekers in de rij ten oosten van het Conferentiecentrum.

Ten eerste, hoe kunnen we onze kinderen opoffering leren?

Mijn grootvader, Isaac Jacob, was een groot voorbeeld voor mij. Hij had een schapenfokkerij en vier van zijn zoons zijn op zending geweest. Tijdens de depressie in de jaren dertig kreeg mijn moeder een zendingsoproep om naar Canada te gaan.

Grootvaders financiële situatie werd kritisch toen hij bij de bank moest komen en moest uitleggen waarom hij vijftig dollar per maand uitgifte voor de zending van mijn moeder. Hij had een lening en betaalde twaalf procent rente. De bankiers waren niet tevreden en zeiden dat mijn moeder maar naar huis moest komen.

De volgende dag antwoordde grootvader: 'Als mijn dochter naar huis komt, mogen jullie de schapen hebben. Dan zal ik ze hier persoonlijk afleveren.' Daar schrokken de bankiers van. Ze lieten grootvader al voor andere schapenfokkerijen zorgen die ze hadden verworven, en er was niemand anders om voor al die schapen te zorgen. Mijn moeder maakte haar zending af en door grootvaders voorbeeld leerden zijn hele familie hoe belangrijk opoffering is.

Als we ons gezin opoffering bijbrengen, moeten we hun ook leren dat ze zichzelf moeten weggeifieren. Er is een verhaal over generaal Robert E. Lee uit de burgeroorlog. Een

vrouw vroeg hem hoe ze haar kind moest opvoeden. Hij antwoordde: 'Uw kind moet zichzelf leren weggeifieren.' (Zie Joseph Packard, *Recollections of a Long Life* [1902], blz. 158.)

We mogen onze kinderen niet met materiële zaken overspoelen. We kunnen een kind vreugde ontlenen als we hem of haar te veel geven. Als er nooit iets te wensen overblijft, zal hij of zij nooit de vreugde van het ontvangen ervaren.

Moedigen we onze kinderen aan om offers aan tijd en middelen te brengen, zoals een eenzame buurman helpen of vriendschap sluiten met iemand die aandacht nodig heeft? Als zij zich op de behoeften van anderen concentreren, worden hun eigen behoeften minder belangrijk. Ware vreugde komt voort uit opoffering voor anderen.

Ten tweede kunnen we meer aan de armen en behoeftigen geven. Als ik met leden van de kerk praat, voel ik me blij verrast door de goedheid van getrouwe heiligen der laatste dagen. Een jongeman in Colombia, die door zijn grootmoeder was opgevoed, had verschillende schoenreparatiewinkels en was conciërge in zijn wijk. Toen hij op zending werd geroepen, had hij niet alleen voldoende geld voor zijn eigen zending gespaard, maar kon hij ook een bijdrage aan de zending van een ander leveren.

En hoe zit dat met ons voedsel, onze kleding en onze meubels? De

Heer gebiedt ons dat wij ons niet aan bezittingen moeten hechten. Op veel plaatsen zijn we gezegend met Deseret Industries [kringloopwinkels]. We kunnen onze kinderen leren om geregeld kleding uit hun kast te halen en die te doneren, zodat anderen ook moderne kleding kunnen dragen.

We krijgen veel zegeningen als we anderen in onze rijkdom laten delen. Koning Benjamin herinnert ons hieraan als hij zegt: 'Betreffende het van dag tot dag behouden van een vergeving van uw zonden, opdat gij schuldeloos voor God moogt wandelen, zou ik willen, dat gij van uw goederen aan de armen zoudt mededelen (...) zoals de hongerigen te voeden, de naakten te kleden, de zieken te bezoeken en hun hulp en steun te verlenen' (Mosiah 4:26). Wij kunnen allemaal op zoek gaan naar mogelijkheden om te geven — om af te staan.

Ten derde, zendingswerk vergt offers. Als onderdeel van ons werk om wijken en gemeenten in de hele kerk te bezoeken, zien we de grote behoefte aan zendelingehtparen. U kunt zich niet voorstellen wat een groot werk zij verrichten door de zendingen lief te hebben en de plaatselijke leden in de leer en cultuur van de kerk te onderrichten.

President Hinckley bezocht onlangs een ringconferentie in een welvarend gebied waaruit slechts vier zendelingehtparen op zending waren. Om meer echtparen te inspireren tot het vervullen van een zending beloofde hij dat hun kinderen en kleinkinderen hen niet eens zouden missen als ze weg waren. Door middel van e-mail kunnen dagelijks vriendelijke berichten worden verstuurd en ontvangen.

Uw jarenlange ervaring zal een zegen voor anderen zijn en u zult merken hoe geweldig andere mensen zijn. De zendingsgebieden over de hele wereld hebben u nodig! Bid om die avontuurlijke geest en dat verlangen om een zending te vervullen. Het is veel boeiender dan de caravan of de schommelstoel.

Jonge mensen, wij hopen dat jullie enthousiast zijn over zendingswerk.

Vorige week nog is de jongevrouwen van de kerk gevraagd om een andere jonge vrouw in de kerk te brengen. Wat zou het fijn zijn als de jongemannen zich dat ook voornamen.

Velen van jullie leveren opmerkelijke prestaties. Megan, een jongevrouw, bad maandenlang voor twee van haar vriendinnen die geen lid van de kerk waren. Eén van hen schreef zich in voor het seminarie en de andere was bereid om door de zendingen onderwezen te worden. Onlangs hebben beide jongevrouwen zich laten dopen. De kerk heeft jullie nodig. President Hinckley kan niet door de gangen van jullie school lopen en je vrienden onderwijzen, maar jullie wel en de Heer rekt op jullie. We zijn zo trots dat jullie zo moedig anderen vertellen over je liefde voor het evangelie.

Opoffering is een verbazingwekkend beginsel. Als we bereid zijn onze tijd, talenten en alles wat we bezitten, aan te wenden, wordt dat een van de diepzinnigste vormen van aanbidding. Daardoor kunnen wij diepgaande liefde voor elkaar en onze Heiland, Jezus Christus, ontwikkelen. Door het brengen van offers, kan ons hart een verandering ondergaan. Dan is de Geest dichterbij ons en zullen we minder naar wereldse zaken verlangen.

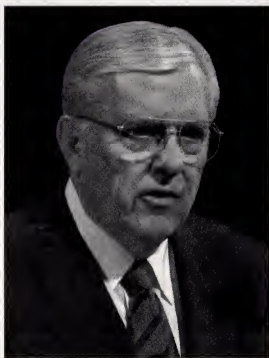
President Hinckley heeft een grote waarheid verkondigd toen hij zei: 'Het is geen offer om het evangelie van Jezus Christus na te leven. Het is nooit een offer als je meer terugkrijgt dan dat je geeft. Het is een investering, (...) de grootste investering. (...) De opbrengst is eeuwig en eindeloos.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, blz. 567-568.)

Het is fijn om te weten dat we die investering niet alleen hoeven te doen. Net als Abraham hebben wij een goddelijke vonk in ons waardoor we inspiratie kunnen ontvangen door de machten des hemels aan te wenden. Broeders en zusters, ik bid dat we door die dingen te doen het beginsel opoffering volledig toegegaan worden, en dat dit geweldige beginsel ons dichterbij onze Heiland zal brengen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

'Gij moet zijn woord ontvangen'

Ouderling M. Russell Ballard
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Broeders en zusters, het is geen kleinigheid om een profeet van God onder ons te hebben. De zegeningen die wij ontvangen als we naar het woord van God luisteren dat door hem tot ons komt, zijn wonderbaarlijk.'



Heeft u ooit als passagier in een auto ergens steeds maar rond gereden terwijl de chauffeur zei: 'Ik weet waar het is. Ik weet zeker dat ik het vind?' Uiteindelijk raakte hij gefrustreerd, stopte en vroeg iemand de weg. Zusters, ik zie aan uw gezicht dat u dat wel eens heeft meegemaakt! Het wordt veel gemakkelijker om de weg te vinden als we de instructies opvolgen van iemand die weet hoe we op onze bestemming moeten komen.

Velen van ons bevinden zich in een dergelijke situatie als ze zich een weg banen over het ingewikkelde weggennet van het leven. Wij leven in een moeilijke tijd en de culturele en sociologische herkenningspunten in de wereld van fatsoen, eerlijkheid, integriteit, ook in de politiek,

verschuiven voortdurend. Net als we denken te weten hoe we geluk en vrede kunnen vinden, biedt zich weer een nieuwe ideologie aan die ons langs een pad leidt dat onze verwarring vergroot en onze wanhoop versterkt. Op zulke momenten vragen we onszelf misschien af: 'Is er ergens een heldere, onbedorven, onbevooroordeelde stem waar ik altijd van op aan kan?' Is er een stem die ons altijd duidelijke instructies gaf zodat we de weg kunnen vinden in deze roerige wereld?' Het antwoord is ja. Die stem is de stem van de levende profeet en de apostelen.

Tijdens de organisatie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, deze maand 171 jaar geleden, gaf de Heer de leden van zijn kerk een openbaring door middel van zijn profeet, Joseph Smith jr. Doelend op de president van de kerk zei de Heiland tegen de leden: 'Daarom moet gij, mijn kerk, acht geven op al zijn woorden en geboden, die hij u zal geven, zoals hij ze ontvangt, en in alle heiligheid voor mij wandelen;

'Want gij moet zijn woord ontvangen in alle geduld en geloof, alsof het uit mijn eigen mond kwam' (LV 21:4-5).

Vervolgens deed de Heer hun die gehoorzaam zijn een luisterrijke belofte:

'Want indien gij deze dingen doet, zullen de poorten der hel u niet overweldigen; ja, de Here zal de machten der duisternis voor u verspreiden en

de hemelen voor uw welzijn en voor de heerlijkheid zijns naams doen schudden' (LV 21:6).

Anderhalf jaar later voegde de Heer de volgende strenge waarschuwing aan die veelbetekenende belofte toe: 'De arm des Heren zal worden geopenbaard; en de dag komt, dat zij, die niet naar de stem des Heren willen luisteren, noch naar de stem zijner dienstknechten, noch acht geven op de woorden der profeten en apostelen, van het volk zullen worden afgesneden' (LV 1:14).

'Hetgeen Ik, de Here, heb gesproken, dat heb Ik gesproken, en Ik verontschuldig mijzelf niet; en ofschoon de hemelen en de aarde zullen vergaan, zal mijn woord niet vergaan, doch zal ten volle worden vervuld, hetzij gesproken door mijn eigen stem, of door de stem mijner dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

Broeders en zusters, het is geen kleinigheid om een profeet van God onder ons te hebben. De zegeningen die wij ontvangen als we naar het woord van God luisteren dat door hem tot ons komt, zijn wonderbaarlijk. Tegelijkertijd maakt de kennis dat president Gordon B. Hinckley Gods profeet is, ons ook verantwoordelijk. Als we de raad van de Heer in de woorden van de president van de kerk horen, behoort onze reactie positief en prompt te zijn. De geschiedenis toont aan dat veiligheid, vrede, voorspoed en geluk ons deel zijn als wij profetische raad aannemen, zoals Nephi vanouds dat deed: 'Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen' (1 Nephi 3:7).

We kennen de geschiedenis van Naäman, die met melaatsheid was geslagen en uiteindelijk de profeet Elisa bereikte. Hij kreeg de instructie: 'Ga heen en baad u zevenmaal in de Jordaan, dan zal uw lichaam weer gezond worden en gij zult rein zijn' (2 Koningen 5:10).

Aanvankelijk was Naäman niet gewillig om Elisa's raad op te volgen. Hij kon hetgeen hem gevraagd was, niet begrijpen — zich zevenmaal in de Jordaan wassen. Met andere woorden: zijn trots en koppigheid weerhielden hem van het ontvangen

van de zegen van de Heer door zijn profeet. Gelukkig ging hij uiteindelijk toch naar de Jordaan, dompelde zich zelf er zeven keer in onder, 'naar het woord van de man Gods; en zijn lichaam werd weer gezond als het lichaam van een kleine jongen, en hij was rein' (2 Koningen 5:14).

Naäman moet zich wel heel nederig hebben gevoeld toen hij besefte hoe hij zichzelf, door zijn trots en onwil om naar de raad van de profeet te luisteren, bijna zo'n grote, reinigende zegen had onthouden. En stemt het ons niet nederig te bedenken hoe vaak ons grote, beloofde zegeningen ontgaan doordat we niet luisteren naar en gehoor geven aan de betrekkelijk simpele opdrachten die de profeet ons tegenwoordig geeft?

In het afgelopen jaar heeft president Hinckley bijvoorbeeld drie opmerkelijke toespraken gehouden over het versterken van het gezin en met name de jeugd en jong volwassenen in de kerk. Eerst heeft hij tijdens de ZHV-bijeenkomst van de algemene conferentie in oktober zeer direct tot de moeders gesproken aangaande dat onderwerp. Vervolgens sprak hij tijdens de priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie tot de vaders en priesterschapsleiders. Weet u dat nog, vaders? Hij zei: 'U bent een partnerschap met uw Vader in de hemel aangegaan om zijn zoons en dochters de ervaring van het sterfelijk leven te geven. Zij zijn kinderen van Hem, en zij zijn kinderen van u, vlees van uw vlees, voor wie Hij u verantwoordelijk zal houden.' ('Uw grootste opgave: moeder', *Liahona*, januari 2001, blz. 113.)

En ten slotte sprak president Hinckley in november jongstleden van dit spreekgestoelte tot alle jonge mensen in de kerk. Met diepgewoeld onderwijs dat ons lang zal heugen moedigde hij de jeugd van de kerk aan om zich ten doel te stellen om *dankbaar, verstandig, rein, trouw en nederig* te zijn en *met God te spreken*. Die zes doelen zijn een geweldige maatstaf voor alle heiligen der laatste dagen. Afgelopen week heeft hij die beginselen nog

eens herhaald in de bijeenkomst voor de jongevrouwen, en ik ben van mening dat ze net zo geschikt zijn voor moeders en vaders als voor de jeugd en de jonge volwassenen. Als ouders en volwassen leiders van de jeugd kunnen we niet van onze jonge mensen verwachten dat zij de woorden van de profeet ter harte zullen nemen, als wij ten opzichte van zijn raad aan onszelf een zelfvoldane houding tentoonspreiden.

Het is belangrijk om eraan te denken dat president Hinckley ten gunste van onze jonge mensen tot de Heer heeft gebeden. Hij zei: 'Ik wil jullie vertellen dat ik de Heer op mijn knieën heb gevraagd om mij te zegenen met de macht en het vermogen en de woorden om jullie tot in je hart te raken.' ('Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, blz. 30.)

Tijdens de priesterschapsbijeenkomst zei president Hinckley: 'Ik hoop dat [uw zoons en dochters] (...) met u, hun ouders, kunnen praten over wat hen bezwaart. Ik hoop dat u zult luisteren, dat u geduldig en begripvol zult zijn, dat u hen naar zich toe zult trekken en zult troosten en steunen in hun eenzaamheid. Bid om leiding. Bid om geduld. Bid om de kracht dat u genoeg lief kunt hebben, hoewel het heel moeilijk kan zijn. Bid om begrip en vriendelijkheid, en vooral om wijsheid en inspiratie.' ('Groot zal de vrede van uw kinderen zijn', *Liahona*, januari 2001, blz. 67.)

Hebben we zijn raad bestudeerd en vastgesteld wat we moeten vermijden of anders doen? Ik ken een meisje dat net voor de toespraak van de profeet een tweede piercing in haar oren had laten maken. Ze kwam na de haardvuurvond thuis, haalde het tweede stelletje ooringen uit haar oren en zei tegen haar ouders: 'Als president Hinckley zegt dat we maar een stel ooringen moeten dragen, dan kan ik daar mee leven.'

Ik weet niet of het dragen van twee paar ooringen eeuwige gevolgen voor deze jongevrouw heeft. Maar haar gewilligheid om het woord van de profeet te gehoorzamen heeft dat zeker. En als zij hem nu gehoorzaamt, in iets wat betrekkelijk

eenvoudig is, hoeveel gemakkelijker zal zij hem dan niet volgen als veel belangrijker kwesties aan de orde zijn.

Luisteren wij, broeders en zusters? Horen we het woord van de profeet aan ons als ouders, als jeugtleiders en als jeugd? Of laten we onszelf, net als Naäman door trots en koppigheid verblinden, zodat we de zegeningen die voortvloeien uit het volgen van de leringen van Gods profeet misschien niet ontvangen?

Ik doe u vandaag een belofte. Hij is eenvoudig maar waar. Als u luistert naar de levende profeet en de apostelen en gehoor geeft aan onze raad, zult u niet afdwalen.

Welnu mijn broeders en zusters en jonge mensen van de kerk, laat de gelegenheid niet aan u voorbijgaan

om als gezin samen te komen en de raad van president Hinckley te bespreken. Ouders, onderwijs elkaar en uw kinderen tijdens de gezinsavond en de gezinsraad. Leiders, zorg dat u deze beginselen kent en onderwijs ze in lessen en leidersvergaderingen, en bespreek in de wijk- en ringraad hoe u de leden, zowel jong als oud, hiermee tot zegen kunt zijn. Die toespraken van president Hinckley staan alle drie in de *Liahona*, plus boodschappen van zijn raadgevers aan de jeugd. De video *President Gordon B. Hinckley spreekt tot ouders en jongeren* is nu beschikbaar. Het is een fijn hulpmiddel voor de gezinsavond en voor gesprekken van de bisschop met de jeugd. Bisschoppen, u heeft deze video niet gekregen om hem in uw la te leggen, zorg ervoor dat de jongeren van

uw wijk hier nog eens naar luisteren, het begrijpen en besluiten te leven zoals de president van de kerk heeft aangegeven.

Nu wil ik me nog direct tot de jonge mensen van de kerk richten aangaande dit belangrijke onderwerp: het volgen van de profeet. Tijdens mijn reizen van de afgelopen maanden heb ik gemerkt dat velen van jullie zijn raad gretig opvolgen. Velen van jullie hebben besloten dat je jezelf beter zult verzorgen dan daarvoor. Velen van jullie doen beter je best om slechte taal te vermijden, verstandig vrienden te kiezen, pornografie en drugs uit de weg te gaan, geen slechte concerten en gevaarlijke feestjes bij te wonen, jezelf te respecteren en in alle opzichten zedelijk rein te blijven. Degenen die nog niet gehoorzaam zijn, waarschuw ik dat je

Voor aanvang van de priesterschapsbijeenkomst staan er priesterschapsdragers in de rij voor de zuidwestelijke ingang van het Conferentiecentrum.



de raad van de president van de kerk niet in de wind moet slaan. Hij heeft duidelijk tot jullie gesproken. Bestudeer zijn woorden en doe je best om ze te gehoorzamen. Ze zijn waar en komen van God. Als je je moet bekeren, moedigen wij je aan om in geloof voorwaarts te gaan en rein voor de Heer te worden. Jullie bereiden je nu allemaal voor om in de toekomst een leider of leidster in de kerk te worden. Het is daarom belangrijk dat je rein en getrouw aan de Heer bent.

Vergeet nooit het gevoel dat je had toen je president Hinckley voor je hoorde bidden. Voelde je hoe kostbaar je bent toen hij bad: 'Zegen uw dierbare zoons en dochters, dat hun levenswandel U zal behagen. Ieder is een kind van U met het vermogen om veel tot stand te brengen.' (Liahona, april 2001, blz. 41.)

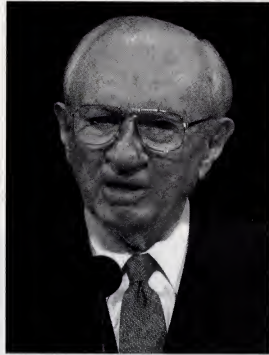
Geliefde broeders en zusters, schenk alstublieft aandacht aan wat de leiders van de kerk tijdens deze algemene conferentie naar voren hebben gebracht. Pas de leringen die goed voor u en uw gezin zijn, toe. Laten wij allemaal, wat onze gezinssituatie ook is, de leringen van de profeten en apostelen in ons gezin gebruiken om onze relatie met elkaar en met onze Vader in de hemel en de Heer Jezus Christus te versterken. Ik beloof u in de naam van de Heer dat, als u niet alleen met uw oren maar ook met uw hart luistert, de Heilige Geest de waarheid van de boodschappen van president Hinckley, zijn raadgevers, de apostelen en andere leiders van de kerk aan u bekend zal maken. Hij zal u ingeven wat u als individu en als gezin moet doen om onze raad op te volgen opdat uw getuigenis versterkt mag worden en u vrede en vreugde mag genieten.

Broeders en zusters, ik getuig tot u dat de volheid van het eeuwige evangelie van Jezus Christus door middel van de profeet Joseph Smith op aarde is hersteld. Tegenwoordig zijn wij in de gezegende omstandigheid dat we door een profeet van God worden geleid, president Gordon B. Hinckley. Mogen wij *luisteren* naar zijn leringen en die *vervolgens* in *praktijk* brengen dat is mijn nederige gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Het wonder van geloof

President Gordon B. Hinckley

'Geloof is de basis van het getuigenis. Geloof ligt ten grondslag aan trouw aan de kerk. Geloof staat voor opoffering, die bereidwillig gegeven wordt om het werk van de Heer voort te stuwen.'



Ik wil het koor bedanken voor die schitterende lofzang. En hoewel ik nu wat minder spreektijd heb, is die prachtige muziek mij dat meer dan waard. Dank u, broeder Ballard, dat u mijn toespraak nogmaals gehouden hebt.

Mijn geliefde broeders en zusters, mijn hart gaat uit naar u, waar u zich op deze sabbatochtend ook mag bevinden. Ik voel verwantschap met u allen die lid bent van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik houd van dit werk en verbaas mij over de kracht en omvang ervan, en de manier waarop het mensen over de hele wereld raakt. Ik spreek in de grootste ootmoed tot u. Ik heb de Heer gesmeekt om mij in mijn gedachten en woorden te leiden.

We zijn zojuist teruggekeerd van een lange reis van Salt Lake City naar Montevideo (Uruguay) om een tempel in te wijden, de 103^e tempel

die de kerk in bedrijf heeft. Het was een tijd van grote vreugde voor onze leden daar. Er waren duizenden mensen bijeen in dat prachtige, heilige gebouw, en in omliggende kerken.

Een van de sprekers, een vrouw, vertelde een verhaal zoals u dat al vaak gehoord hebt. Voor zover ik het mij kan herinneren, vertelde ze over de dag dat de zendingen bij haar aanklopten. Ze had niet het minste idee wat zij verkondigden. Maar ze liet ze binnen, en haar man en zij luisterden naar hun boodschap.

Het was voor hen een ongelooflijk verhaal. Ze vertelden haar over een jongen die in de staat New York woonde. Hij was veertien toen hij in het boek Jakobus las: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijf' (Jakobus 1:5).

Hij wilde wijsheid omdat verschillende geloofsrichtingen allemaal beweerden de waarheid te hebben, en dus besloot de jonge Joseph om het bos in te gaan en tot de Heer te bidden.

Dat deed hij, en hij kreeg in antwoord op zijn gebed een visioen. God, de eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, de herrenzen Heer, verschenen aan hem en spraken met hem.

Er volgden andere manifestaties. Een daarvan hield in dat hij uit een heuvel vlakbij zijn ouderlijk huis gouden platen haalde die hij door de gave en macht van God vertaalde.

Er verschenen hemelse boodschappers aan hem die priester-schapsleutels op hem bevestigden en het gezag om in naam van God te spreken.

Hoe kon iemand nou zo'n verhaal geloven? Het leek belachelijk. En toch geloofden die mensen het toen zij erin onderwezen werden. Er kwam geloof in hun hart om te aanvaarden wat hun geleerd was. Het was een wonder. Het was eene gave van God. Ze konden het niet geloven, en toch geloofden ze het.

Na hun doop nam hun kennis van de kerk toe. Ze hoorden meer over het tempelhuwelijk, over gezinnen die voor eeuwig door het gezag van het heilig priesterschap verenigd worden. Ze waren vastbesloten om die zegening te verkrijgen. Maar er was in de verre omtrek geen tempel. Ze schraapten en spaarden. Toen ze genoeg hadden, reisden ze helemaal

van Uruguay naar Utah met hun kinderen, waar ze zich als gezin in het eeuwig huwelijksverbond lieten verzegelen. Nu is zij assistente van de mater in de Montevideo-tempel in Uruguay. Haar man is raadgever in het tempelpresidium.

Het verbaast mij niet dat relatief weinigen van de mensen bij wie de zendelingen komen lid worden van de kerk. Er is geen geloof. Aan de andere kant verbaast het mij dat zoveel dat wél doen. Het is wonderbaarlijk dat duizenden mensen geraakt worden door het wonder van de Heilige Geest, dat zij geloven en aanvaarden en lid worden. Ze laten zich dopen. Hun leven wordt voor altijd ten goede veranderd. Er

vinden wonderen plaats. Er komt een geloofszaadje in hun hart. Dat groeit steeds meer naarmate zij meer leren. En zij aanvaarden het ene beginsel na het andere, tot zij alle heerlijke zegeningen hebben die er zijn voor hen die vol geloof leven als lid van deze kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Geloof bekeert. Geloof onderwijst.

Zo is het vanaf het begin geweest.

Ik verwonder mij over de kwaliteit van de mensen die het getuigenis van Joseph Smith aanvaard hebben en bij de kerk gekomen zijn. Onder hen waren mensen zoals Brigham Young, de gebroeders Pratt, Willard Richards, John Taylor, Wilford Woodruff, Lorenzo Snow, de echtgenotes van die mannen, en nog heel veel anderen. Het waren vermogende mensen. Velen van hen hadden een goede opleiding gehad. Zij werden door de Heer gezegend met het geloof om het verhaal dat zij hoorden te geloven. Toen zij de boodschap ontvingen, toen de gave van geloof hen raakte, lieten zij zich dopen. Die broeders gaven bereidwillig op wat zij hadden gedaan, en gaven, met de steun van hun gezin, gehoor aan de oproepen om overzee te gaan en te onderwijzen in hetgeen zij in geloof hadden aanvaard.

Ik las laatst weer wat Parley P. Pratt geschreven heeft over de eerste keer dat hij het Boek van Mormon las en lid werd van de kerk. Hij zegt:

'Ik deed het gretig open en las de titelpagina. Vervolgens las ik het getuigenis van verscheidene getuigen over de manier waarop het gevonden en vertaald was. Daarna begon ik aan de inhoud. Ik las de hele dag; eten was een last, want ik had geen behoefte aan voedsel; slapen was een last toen de avond viel, want ik las liever dan dat ik sliep.

'Terwijl ik las, was de Geest van de Heer op mij, en ik wist en begreep dat het boek waar was, zo duidelijk en overtuigend als een mens begrijpt en weet dat hij bestaat.' (*Autobiography of Parley P. Pratt*, onder redactie van Parley P. Pratt jr. [1938], blz. 37.)

De gave van geloof had zijn leven geraakt. Hij kon niet genoeg doen



om de Heer terug te betalen voor wat hij ontvangen had. Hij wijdde de rest van zijn leven aan zendingswerk. Hij overleed als martelaar voor dit grote werk en koninkrijk.

Er worden momenteel prachtige nieuwe tempels gebouwd in Nauvoo (Illinois) en Winter Quarters (Nebraska). Zij zullen staan als een getuigenis van het geloof en de getrouwheid van de duizenden heiligen der laatste dagen die Nauvoo opgebouwd en later verlaten hebben, om onder groot lijden te verhuizen naar wat nu de staat Iowa is, naar hun tijdelijke verblijf in Council Bluffs en in Winter Quarters, iets ten noorden van Omaha.

Het terrein van de Winter Quarters-tempel grenst aan de begraafplaats waar velen liggen die hun leven gaven voor de zaak die zij waardevoller achtten dan hun leven. Hun reis naar de vallei van het Grote Zoutmeer is een ongeëvenaard epos. Het lijden dat zij doorstonden, de opofferingen die zij zich getroosten, werden de prijs van wat zij geloofden.

In mijn kantoor heb ik een beeldje van mijn eigen pionier-grootvader die langs de route zijn vrouw begraaft, en haar broer die op diezelfde dag overleden was. Daarna pakte hij hun baby op en droeg haar naar deze vallei.

Geloof? Daar kan geen twijfel over bestaan. Als er twijfel rees, als er drama's voorvielen, was de stille stem van geloof in de stilte van de nacht net zo zeker en geruststellend

te horen als de Poolster een vaste plek aan de hemel boven hen had.

Het was die mysterieuze, wonderbaarlijke manifestatie van geloof die geruststelling gaf, die met zekerheid sprak, die kwam als gave van God voor dit grote werk en in de laatste dagen. Ontelbaar, letterlijk ontelbaar, zijn de verhalen hierover uit de pioniersperiode van de kerk. En dat is nog niet alles.

Zoals het toen was, is het nu ook. Die waardevolle, wonderbaarlijke gave van geloof, die gave van God, onze eeuwige Vader, is nog steeds de kracht van dit werk en de stille levendigheid van zijn boodschap. Aan dit alles ligt geloof ten grondslag. Geloof is de kern van dit alles. Of het nu om op zending gaan draait, naleven van het woord van wijsheid, tiende betalen, het is allemaal hetzelfde. Het is het geloof in ons dat blijkt uit alles wat wij doen.

Onze critici kunnen dat niet begrijpen. En omdat zij het niet begrijpen, vallen zij ons aan. Enig onderzoek, een sterk verlangen om het beginsel achter het resultaat te bevatten, zou groter begrip en grotere waardering tot gevolg kunnen hebben.

Op een persconferentie werd mij eens gevraagd hoe wij mannen zover krijgen dat zij hun beroep en thuis achterlaten en de kerk dienen.

Ik antwoordde dat wij het gewoon aan ze vragen, en dat wij weten wat hun antwoord zal zijn.

Wat een wonderbaarlijk iets is

dat, die krachtige overtuiging die ons vertelt dat de kerk waar is. Het is Gods heilige werk. Hij heerst over zijn hele koninkrijk en het leven van zijn zoons en dochters. Dat is de reden voor de groei van de kerk. De kracht van deze goede zaak, van dit koninkrijk, is niet te vinden in zijn materiële middelen, hoe indrukwekkend die ook mogen zijn. Die kracht is te vinden in het hart van de mensen. Daarom heeft het zo'n succes. Daarom is het sterk en groeit het. Daarom kan het deze geweldige resultaten boeken. Dat komt allemaal door de gave van geloof, waarmee de Almachtige zijn kinderen begiftigt die niet twifelen en niet vreezen, maar die voortwaarts gaan.

Ik woonde laatst op een avond een bijeenkomst bij in Aruba. Ik durf te stellen dat de meesten die nu luisteren niet weten waar Aruba ligt, of dat er überhaupt een plek bestaat die zo heet. Het is een eiland voor de kust van Venezuela. Het is een rijkste deel van het Koninkrijk der Nederlanden. Het is een onopvallende plek in deze grote wereld. Er waren ongeveer 180 mensen aanwezig. Op de voorste rij zaten acht zendingen: zes broeders en twee zusters. De rest van de aanwezigen waren zowel mannen als vrouwen, jongens en meisjes van verschillende rassen. Er werd wat Engels gesproken, veel Spaans, en nog wat dialecten. Toen ik naar de gezichten van die aanwezigen keek, dacht ik aan het geloof dat daar vertegenwoordigd was. Zij houden van deze kerk. Zij waarderen alles wat zij doet. Zij getuigen van het feit dat God, de eeuwige Vader, en zijn herrezen en geliefde Zoon, de Heer Jezus Christus, echt bestaan. Zij getuigen van de profeet Joseph Smith en het Boek van Mormon. Zij doen al het werk waartoe zij geroepen worden. Zij zijn mannen en vrouwen van geloof die het ware, levende evangelie van de Meester omarmd hebben, en in hun midden bevinden zich die acht zendingen. Ik ben ervan overtuigd dat het een eenzame positie is voor hen. Maar zij doen wat hun gevraagd is vanwege hun geloof. De twee jonge vrouwen zijn knap en



gelukkig. Toen ik naar ze keek, zei ik tegen mezelf: *Anderhalf jaar is erg lang voor een verblijf op deze afgelegen plek.* Maar zij klagen niet. Zij vertellen wat een geweldige ervaring ze daar hebben en wat een fijne mensen ze daar tegenkomen. Door al hun werk heen schijnt het geruststellende geloof dat het werk waar zij mee bezig zijn waar is, en dat zij met hun werk in dienst van God staan.

En dat geldt voor al onze zendelingen, waar zij ook werkzaam zijn, of het nu hier in Salt Lake City is, of in Mongolië. Zij gaan erop uit en werken met geloof in hun hart. Het is een uiterst krachtig fenomeen dat stilletjes fluistert: 'Deze goede zaak is waar, en je hebt de plicht om je ervoor in te zetten, ongeacht de prijs.'

Nogmaals, andere mensen kunnen dit niet begrijpen, dat duizenden intelligente en capabele jonge mannen en vrouwen hun sociale leven opgeven, school verlaten, en onzelfzuchtig daarheen gaan waarheen zij gestuurd worden om in het evangelie te onderwijzen. Zij gaan door de macht van het geloof, en zij onderwijzen met de macht van het geloof, hier en daar een zaadje van geloof zaaierend dat zal opgroeien tot bekeerlingen met kracht en capaciteiten.

Geloof is de basis van het getuigenis. Geloof ligt ten grondslag aan trouw aan de kerk. Geloof staat voor opoffering, die bereidwillig gegeven wordt om het werk van de Heer voort te stuwen.

De Heer heeft ons geboden om 'haar schild des geloofs' op ons te nemen 'waarmede gij alle vurige pijlen van de goddelozen zult kunnen uitblussen' (LV 27:17).

In de geest van geloof waarover ik gesproken heb, getuig ik dat dit het werk van de Heer is, dat dit zijn koninkrijk is dat in onze tijd op aarde hersteld is om de zoons en dochters van God in alle generaties tot zegen te zijn.

O Vader, help ons om getrouw te zijn aan U, en aan onze heerlijke Verlosser, om U in waarheid te dienen, om die dienst een uiting van onze liefde te maken, dat is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. □

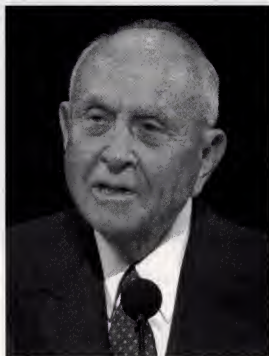
Zondagmiddagbijeenkoms

1 april 2001

Danken en dienen

Ouderling David B. Haight
van het Quorum der Iwaalf Apostelen

'Moge u een brandend gevoel in uw hart hebben. Moge u zich vandaag voelen zoals ik, dat dit werk waar is en dat het de bedoeling is dat wij mede het eeuwige plan van heil en verhoging uitvoeren.'



Denkt u zich eens in dat u in een wagen rijdt met al uw kleding bij u — terwijl u, neem ik aan, ook iets voor de paarden meeneemt, en wat proviand in kleine zakken of zo bij u hebt. Nette kleding, warme kleding — hadden ze niet. Slaapzakken — hadden ze niet. Olielampen of kookpitten — hadden ze niet. Ze zullen wel lucifers hebben gehad, en zullen droge alsem hebben moeten zoeken om een vuur aan te leggen waarop ze konden koken.

Denkt u zich dat eens in, laat dat eens door uw gedachten gaan, en denk dan aan de dankbaarheid die ik voel, en de zegeningen die zij mij gebracht hebben door te reizen naar een verafgelegen plek om daar in het huwelijk te treden. Ongemak? Dat was geen probleem, ze deden het gewoon. En denk eens aan wat er de afgelopen jaren met president Hinckley is gebeurd — aan alle inspiratie en leiding die hij heeft gekregen voor de bouw van tempels over de hele wereld. En denk eens aan wat de mensen enkele jaren geleden doormaakten.

Ik heb die zegeningen ontvangen door mijn ouders en hun ouders, en anderen, die invloed op mij hebben uitgeoefend — leerkrachten en andere goede mensen met wie ik om ben gegaan.

Toen ik ongeveer elf was, kwam er een man in ons dorpje om les te geven aan de academie van de kerk. Hij speelde een beetje viool en we hadden daar lang niemand gehad die

Mijn geliefde broeders en zusters, ik heb gebeden dat de zegeningen van de hemel bij mij mochten zijn op deze paar momenten dat ik hier vandaag het spreekgestoelte gebruik. Ik wil mijn dankbaarheid uiten voor mensen die invloed op mij hebben gehad.

Stelt u zich eens voor: het is 1 mei 1890. Een jonge man en een jongedame in een klein plattelandsdorpje op ongeveer vierhonderd kilometer afstand van de Logan-tempel besluiten te trouwen. Snelwegen — waren er niet. Mooie wegen — waren er niet. Paden tussen de alsemstruiken, en karrensporen — waren er wel.

Het zal ze waarschijnlijk zes of zeven dagen gekost hebben om de reis te volbrengen. In mei regent het in het zuiden van Idaho en in Utah.

viool kon spelen. Mijn moeder was er van onder de indruk en vond ergens een kleine viool, waarschijnlijk ergens op een rommelmarkt, en besloot dat ik viool moest leren spelen.

Hoewel ik nog nooit iemand in het openbaar viool had zien spelen, kwam hij mij thuis beginnerslessen op de viool geven. Tegen de tijd dat ik examen deed aan de middelbare school was ik al aardig gevorderd, en mij werd gevraagd om bij de diploma-uitreiking een violsolo te spelen.

Ik had goed geoeftend op een kort nummer dat volgens mij 'Träumerei' heette. Mijn zus, die vier jaar ouder was dan ik en destijds een van de populaire meisjes was op school, begeleidde mij op de piano. Bij de diploma-uitreiking hield Connie McMurray namens de leerlingen van de eindexamenklas een toespraak. Meisjes zijn op school slimmer dan jongens. Ze hield haar toespraak op het podium, waarop ook een kleine sokkel stond met een kan water en een glas voor het schoolbestuur. Het schoolbestuur bevond zich op het podium, plus nog enkele leerlingen die hun diploma uitgereikt zouden krijgen.

Tegen het einde van die beroemde toespraak van Connie McMurray merkten we dat het onderleggetje onder de waterkan op de sokkel enigszins naar de rand aan het bewegen was, en toen vielen de kan en het glas met water om! Connie McMurray viel zowat flauw.

Tijdens het tumult dat ontstond toen het water van het podium verwijderd werd en de stoelen weer goed gezet werden, kondigde men aan dat we nu een violsolo van David Haight zouden horen. Ik liep naar de kleine, oude piano, en mijn zus kwam uit het publiek. Ik pakte de kleine viool uit de houten kist terwijl mijn zus aan de piano ging zitten en een A gaf. Ik zei: 'Ga je gang, speel maar.'

Zij zei: 'David, je kunt beter even stemmen.'

Ik zei: 'Nee, nee, ik heb hem bij onze piano thuis al gestemd.' We hadden thuis een oude Kimball piano. Weet u, destijds — als je thuis een piano en boeken had, dat was alles wat je voor het gezin nodig



had. Ik had de snaren zorgvuldig gestemd door aan die ebbenhouten pennen te draaien, maar ik wist niet dat niet alle piano's hetzelfde waren. Dus toen mijn zus zei: 'Je kunt beter even stemmen', zei ik: 'Nee, nee, hij is al gestemd. Ik heb hem thuis al gestemd.'

Dus begon ze, en speelde de inleiding, waarop ik mijn eerste noot speelde. We zaten ongeveer twee noten uit elkaar.

Toen ze langzamer begon te spelen, zei ik: 'Blijf spelen', want ik kon me niet indenken dat iemand de tijd zou vernooien van een beroemd publiek als het mijne — van die honderd mensen in die kleine school aula. Ze zou het publiek in Carnegie Hall ook niet laten wachten op het stemmen van je viool! Dat zou een slechte indruk maken. Zoiets deed je in een achterkamer, zodat je klaar was om te spelen als de tijd eenmaal gekomen was.

Ze ging langzamer spelen. Ik zei: 'Blijf spelen.' We maakten het stuk

af, en ze zei daarna dagenlang niets tegen me.

Ik wil een erbetoon brengen aan dat plattelandsdorpje waar ik bij mijn ouders ben opgegroeid, waar ik ben opgevoed, en waar men aardig en goed voor mij was. Ik ben dankbaar voor de kennis die ik van mijn liebhende ouders gekregen heb.

Ik ben dankbaar dat mijn vrouw, Ruby, in mijn leven gekomen is, en ben dankbaar voor onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, en de mensen die nu deel uitmaken van mijn leven en het beïnvloeden. En ik hoop dat ik ook enige goede invloed op hun leven heb.

U herinnert zich bestlist Johannes de Doper die tot Johannes de geliefde en Andreas sprak toen hij de Heiland zag. En Johannes de Doper zei: 'Zie, het lam Gods!' (Johannes 1:36). En toen Jezus zich omkeerde naar die jonge mannen — Johannes de Doper, Johannes de geliefde en Andreas — zei Hij: 'Wat zoekt gij?'

En volgens het verslag zei een van hen tot Hem: 'Waar houdt Gij verblijf?' (Joh. 1:39.)

En de Heiland zei: 'Komt en gij zult het zien' (Joh. 1:40).

Zij volgden de Heiland, en volgens het korte verslag dat wij hebben, bleven zij tot het tiende uur bij Hem. Ze hebben dan wel samen de avond doorgebracht, maar het is niet bekend waar Hij verbleef, of wat voor accommodatie Hij had.

Johannes en Andreas waren enkele uren lang bij de Heiland. Denkt u zich eens in dat u bij Hem was, of bij Hem kon zitten en Hem in de ogen kon kijken, of Hem kon horen uitleggen wie Hij was en waarom Hij naar de aarde was gekomen, en dat u zijn stem kon horen terwijl Hij die jonge mannen dat uitlegde. Ze zullen Hem de hand hebben geschud. Ze zullen die bijzondere, geweldige persoonlijkheid hebben gevoeld terwijl ze naar Hem luisterden.

En na die ontmoeting, vertelt het verslag ons, ging Andreas op zoek naar zijn broer, Simon, omdat hij het aan iemand moest vertellen. En nu wij bijeen zijn in een grote conferentie als deze, en het evangelie bespreken, en de verantwoordelijkheid en de kans die wij hebben, denkt u zich eens in dat dit met een van ons gebeurd was, dat een van ons in de aanwezigheid van die goddelijke, bijzondere persoonlijkheid geweest was en naar Hem geluisterd had, en zijn hand geschud had, en Hem in de ogen gekeken had en Hem had horen zeggen wat Hij te zeggen had.

Toen Andreas zijn broer Simon gevonden had, zei hij tegen hem: 'Wij hebben gevonden de Messias' (Joh. 1:42). Hij zei waarschijnlijk: 'We zijn bij Hem geweest. We hebben zijn persoonlijkheid gevoeld. We weten dat wat Hij zegt, waar is.' Ja, Andreas moest het aan iemand vertellen.

Dat doen wij nu ook: vertellen wat wij weten en wat wij begrijpen. En ik ben dankbaar voor de wetenschap die ik heb dat God leeft, dat Hij onze Vader is, en voor de kennis die ik heb van onze hemelse Vader, van zijn Zoon, Jezus de Christus, onze Heiland, en Verlosser van de hele mensheid.

Nog maar enkele dagen geleden kreeg ik een brief van een man uit Edinburgh (Schotland). Zijn naam is George Stewart. Het zal hem verbazen dat ik dit vertel, maar hij wilde mij bedanken omdat ik (zo'n veertig jaar geleden) het zendingsgebied in Schotland presideerde toen hij vijftien was. Hij wilde me bedanken voor de zendelingen die bij hem thuis in Thornliebank, een wijk van Glasgow, kwamen. Samen met zijn moeder werd hij lid van de kerk.

Hij zegt dat hij, toen hij een getuigenis begon te krijgen van het Boek van Mormon, toen hij het begon te lezen, en erin bleef lezen, het niet kon neerleggen omdat hij wist dat het waar was. Hij bleef lezen en lezen, en ontwikkelde in zijn jonge jaren al een getuigenis van het evangelie. Hij vertelt dat hij vaak naar het zendingshuis ging, dat we aardig voor hem waren, en dat we tijd besteedden aan de jonge mensen die gezamenlijke activiteitenavonden begonnen te houden, wat wij in de gemeenten aan het opstarten waren.

Vervolgens vertelt hij van de zegeningen die hij als jonge man gekregen heeft, dat hij zijn geliefde in die kleine gemeente is tegengekomen — zijn vrouw — en dat zij getrouwd zijn en vier kinderen hebben gekregen: een zoon die een zending volbracht heeft in het zendingsgebied Washington D.C.; een zoon die een zending volbracht heeft in het zendingsgebied Leeds (Engeland); een dochter die in de tempel getrouwd is; en een dochter die momenteel wacht op de terugkeer van een zending. Hij spreekt zijn dankbaarheid uit voor alle zegeningen die hij gekregen heeft en die zijn zoons, die op zending zijn geweest, gekregen hebben, en die zijn dochters gekregen hebben.

In de afgelopen veertig jaar is hij vier keer in vier verschillende units bisschop geweest, en zijn vrouw is drie keer ZHV-presidente geweest. Momenteel is hij werkzaam als raadgever in het presidium van de ring Edinburgh. Hij schrijft: 'En ik ga binnenkort met pensioen. Ik heb gespaard, en we zijn van plan om samen op zending te gaan.'

En vervolgens zegt hij: 'Deze

verbazingwekkende kerk heeft in ons leven een patroon van wonderen gegeven.' Laat ik dat herhalen: 'Deze verbazingwekkende kerk heeft in ons leven een patroon van wonderen gegeven.'

En hij zegt dat het evangelie in zijn leven is gekomen, in dat van zijn vrouw, in dat van al zijn kinderen en dat van hun kinderen. De kleinkinderen zijn actief in de kerk, en zijn vrouw en hij willen nu graag de wereld ingaan als ze met pensioen zijn.

Als je denkt aan de majesteit en de uitwerking en de geestelijke leiding van dit werk in de wereld, en dat dit werk de mensen in de wereld moet bereiken, dan is het al opwindend om alleen maar te denken aan wat er nog in het verschiet ligt.

Er waren een broeder en zuster Andrus uit Walnut Creek (Californië) die al vier zendingen vervuld hadden en vervolgens naar Zimbabwe op zending werden geroepen om werkzaam te zijn in het district Bulawayo. Het was hun vijfde zending.

Terwijl zij vertelden over de geweldige dingen die ze daar hebben kunnen doen om mensen te heractiveren, vertelde zuster Andrus dat ze in de kapel een draagbaar elektronisch orgeltje hadden en dat zij begonnen was enkele jongens en meisjes in Bulawayo te laten zien hoe ze orgel moesten spelen. In een ander lokaal was er een klein piano-Keyboard, en ze gaf les in de ruimte met



het orgel, en een andere les in het lokaal met het keyboard. Ze leerde de kinderen na school orgel spelen. Ze vertelden dat ze als onderdeel van het heractiveringsproces ook een tempelvoorbereidingscursus waren begonnen. Voordat ze vertrokken, was het ze gelukt om in Bulawayo 28 mensen op de bus te zetten voor de lange reis naar Johannesburg — een afstand van ruim duizend kilometer, en een reis van twee dagen en een nacht. Ze zeiden: 'We hebben het gehad over onze situatie, nu wij achterin de zeventig zijn — deze twee oude mensen die door Afrika dolen en de fijnste tijd van hun leven hebben, de best mogelijke tijd.'

Denk aan dr. Alan Barker, een gepensioneerd arts van de Salt Lake Clinic, een prima cardioloog uit Salt Lake City, die samen met zijn vrouw een zendingsoep aanvaard heeft om naar de Filipijnen te gaan. Daar heeft hij fantastisch werk gedaan in het oplossen van ernstige gezondheidsproblemen. Het verkrijgen van de benodigde medische apparatuur en medicijnen was zeer problematisch en hij was er lang genoeg om bij te dragen tot het vinden van een oplossing voor het probleem. Dat zijn voorbeelden van de geweldige dienstbaarheid door oudere zendelingechtparen in verschillende delen van de wereld.

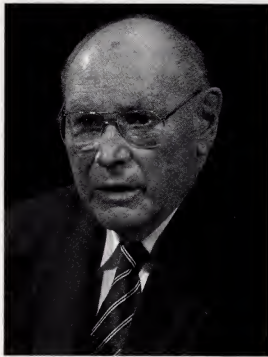
Ik betuig u mijn liefde en laat u mijn getuigenis dat God leeft, dat dit werk waar is. U kunt in de Bijbel het woord *penisioen* niet vinden. En waarschijnlijk ook niet in een bijbels woordenboek. Is het niet interessant om te bedenken wat er met ons huidige leven kan gebeuren en welke kansen voor ons in het verschiet liggen als we geloven en begrijpen dat we toegezegd en ons toegewijd hebben om de beginselen van het evangelie van Jezus Christus na te leven en om andere mensen tot zegen te zijn?

Moge u zo gezegend worden. Moge u een brandend gevoel in uw hart hebben. Moge u zich vandaag voelen zoals ik, dat dit werk waar is, en dat het de bedoeling is dat wij mede het eeuwige plan van heil en verhoging uitvoeren. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

De wet van vasten

Ouderling Joseph B. Wirthlin
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Vasten, gekoppeld aan machtig gebed, heeft kracht. Onze geest kan erdoor vervuld worden van de openbaringen van de Geest. Het kan ons kracht geven in momenten van verleiding.'



Geliefde broeders en zusters, ik denk dat wij het er alle maal over eens zijn dat ouderling David B. Haight een inspiratie voor de hele kerk en zoveel anderen is.

Tweeduizend jaar geleden liep er een man op het zand en de stenen van Galilea die door weinigen werd herkend: de Schepper van werelden, de Verlosser, de Zoon van God.

Een wetgeleerde kwam naar Hem toe en vroeg: 'Wat is het grootste gebod?'

Jezus antwoordde: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.'

'Dit is het grote en eerste gebod.'

'Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.'

'Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.'¹

Door de profeet Joseph Smith heeft de Heer zijn kerk opnieuw onder de mensen gevestigd. In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die in deze laatste dagen op aarde hersteld is, staan die twee geboden die de Heiland de grootste noemde, centraal: onze hemelse Vader en onze medemensen liefhebben. Onze Heiland heeft gezegd: 'Indien gij Mij liefhebt, zult gij Mij dienen en al mijn geboden onderhouden.'² We kunnen onze liefde onder andere tonen door de wet van vasten na te leven. Deze wet is gebaseerd op een elementair maar diepzinnig beginsel — een eenvoudige gewoonte — die, als we het met de juiste geest doen, ons dichter bij onze hemelse Vader zal brengen en ons geloof zal versterken, terwijl we tegelijkertijd anderen lasten kunnen verlichten.

In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen worden de leden aangespoord te vasten op elk moment dat hun geloof versterking nodig heeft, en om eenmaal per maand een dag te vasten. Op die dag eten en drinken we niet en slaan we twee opeenvolgende maaltijden over, communiceren we met onze hemelse Vader, en geven we een vastengave om de armen te helpen. Die offergave behoort ten minste gelijk te zijn aan de waarde van wat we gegeten zouden hebben. De eerste zondag van elke maand is aangewezen als vastenzondag. Op die dag worden de leden die er lichamelijk toe in staat zijn, geacht te vasten, te bidden, te getuigen van de waarachtigheid van

het evangelie en om een royale vastengave te betalen. 'De wet van vasten', heeft ouderling Milton R. Hunter gezegd, 'is misschien wel zo oud als de mensheid. (...) In vroeger tijden hebben de profeten, die ook leiders waren, de leden van de kerk herhaaldelijk geboden de wet van vasten en bidden na te leven.'³³

We zien in de Schriften dat vasten bijna altijd aan bidden is gekoppeld. Zonder gebed is vasten geen volledige vasten en krijgen we alleen maar honger. Als we meer van ons vasten willen maken [dan alleen maar niet eten], moeten we ons hart, onze geest en onze stem verheffen in gesprek met onze hemelse Vader. Vasten, gekoppeld aan machtig gebed, heeft kracht. Onze geest kan erdoor vervuld worden van de openbaringen van de Geest. Het kan ons kracht geven in momenten van verleiding.

Vasten en bidden kan een middel zijn om moed en vertrouwen te ontwikkelen. Het kan ons karakter versterken en onze zelfbeheersing en discipline vergroten. Als we vasten, hebben onze rechtschapen gebeden en smeekbeden vaak meer kracht. Ons getuigenis groeit. We worden geestelijk en emotioneel meer volwassen. We worden erdoor geheiligd. Elk keer als we vasten, krijgen we onze wereldse begeerten en hartstochten beter onder controle.

Vasten en bidden kan een steun zijn in ons gezin en in ons dagelijks werk. We kunnen onze roeping in de kerk erdoor grootmaken. President Ezra Taft Benson heeft gezegd: 'Als u zich de geest wilt eigen maken van uw nieuwe functie en roeping als quorumpresident, hogeraadslid, bisschop [of, zou ik eraan toe kunnen voegen, ZHV-presidente] — probeer dan eens een periode te vasten. Ik bedoel niet gewoon één maaltijd overslaan en bij de volgende maaltijd tweemaal zoveel eten. Ik bedoel echt vasten en in die periode ook bidden. Dat heeft meer effect om u de ware geest van uw functie en uw roeping te schenken en de Geest door u te laten werken dan iets anders dat mij bekend is.'³⁴

De profet Joseph Smith heeft



De trap bij de zuidelijke ingang van het Conferentiecentrum die leidt naar het balkon, de daktuinen en het plaza van het centrum.

gezegd: 'Geef alle heiligen het voorbeeld, en er zal nooit tekort aan voedsel zijn: Als de armen honger lijden, laat dan wie genoeg hebben een dag vasten, en wat ze anders gegeten zouden hebben aan de bisschop geven voor de armen, en iedereen zal lange tijd overvloed hebben. (...) En zolang alle heiligen dat beginsel met een blij hart en een opgewekt gezicht naleven, zullen ze altijd overvloed hebben.'³⁵

Profeten van het Boek van Mormon hebben de wet van vasten verkondigd. 'Ziet, het volk van

Nephi was buitengewoon verheugd, omdat de Here hen wederom uit de handen van hun vijanden had verlost; daarom dankten zij de Here, hun God; ja, en zij vasten en baden veel, en dienden God met zeer grote vreugde.'³⁶

De machtige combinatie van vasten en gebed wordt geïllustreerd door de vier zoons van Mosiah. Zij kregen te maken met immense conflicten, maar brachten wonderen tot stand doordat ze duizenden Lamaniëten kennis van de waarheid bijbrachten. Zij maakten het

geheim van hun succes bekend. Ze bestudeerden de Schriften en 'zij hadden veel gebeden en gevast'. Wat was het resultaat? '[Zij] hadden de geest der profetie en de geest der openbaring, en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en gezag van God.'⁷

Als we vasten, broeders en zusters, hebben we honger. En voor korte tijd verplaatsen we ons letterlijk in de situatie van de hongerigen en behoeftigen. Daardoor begrijpen we hun ontberingen beter. Als wij de bisschop een offergave geven om het lijden van anderen te verzachten, doen we niet alleen iets moois voor anderen, maar ook voor onszelf. Koning Benjamin heeft gezegd dat we, als we iets van onze goederen aan de armen geven, 'van dag tot dag (...) vergeving van [onze] zonden' behouden.⁸

Een andere profeet van het Boek van Mormon, Amulek, heeft uitgelegd dat onze gebeden vaak geen kracht hebben omdat we de armen de rug hebben toegekeerd.⁹

Als u denkt dat onze hemelse Vader niet naar u smeekbeden luistert, vraag u dan af of u luistert naar de hulpkretten van de armen, de zieken, de hongerigen en de noodlijdenden om u heen.

Sommigen zien de vreselijk nood in de wereld en denken: *Wat kan ik*

daar in hemelsnaam aan doen?

Ik zal u ronduit vertellen wat kunt doen. U kunt de wet van vasten naleven en een gulle vastengave geven.

Vastengaven worden slechts voor één doel gebruikt: om noodlijdenden tot zegen te zijn. Elke euro die we als vastengave aan de bisschop geven, wordt besteed aan hulp voor de armen. Als er meer wordt gegeven dan ter plekke nodig is, wordt het besteed om elders de noden te lenigen.

Als apostel van de Heer Jezus Christus heb ik over de wereld gereisd om van Hem te getuigen. Vandaag geef ik een ander getuigenis — een getuigenis van het leed en de nood van miljoenen kinderen van onze hemelse Vader. Veel te veel mensen — duizenden en duizenden gezinnen — verkeren elke dag in nood. Ze hebben honger. Ze vergaan van de kou. Ze zijn ziek. Ze hebben verdriet om hun kinderen. Ze weeklagen over de veiligheid van hun gezin. Die mensen zijn geen vreemdelingen en bijwoners, maar kinderen van onze hemelse Vader. Het zijn onze broeders en zusters. Zij zijn 'medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods'.¹⁰ Hun vurige gebeden stijgen op ten hemel in een pleidooi om respijt, verlossing uit hun lijden. Op dit moment, vandaag, bidden sommige leden van de

kerk om het wonder waardoor ze het lijden dat hen omringt de baas zouden kunnen worden.

Als wij, hoewel we de middelen ervoor hebben, geen mededogen met hen hebben en niet te hulp snellen, lopen we gevaar te horen bij degenen over wie de profeet Moroni sprak toen hij zei: 'Want ziet, gij houdt meer van uw geld en van uw bezittingen, van uw sierlijke kleding (...), dan van de arme en de behoeftige, en van de zieke en de lijdende.'¹¹

Ik herinner me nog zo goed hoe mijn vader, de bisschop van onze wijk, mijn rode karretje vulde met voedsel en kleding, en mij — als diaken in de kerk — toen opricht gaf het karretje te trekken en de behoeftigen van onze wijk te gaan bezoeken.

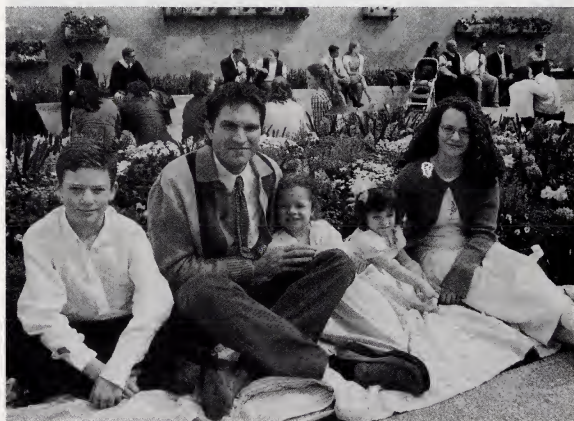
Vaak, als het vastengavenfonds uitgeput raakte, gebruikte mijn vader geld uit eigen zak om de behoeftigen in zijn kudde te voorzien van voedsel zodat ze geen honger zouden krijgen. Het was de tijd van de grote crisis, en veel gezinnen leden gebrek.

Ik herinner me nog dat we een bepaald gezin bezochten: een ziekelijke moeder, een werkloze en ontmoedigde vader, en vijf kinderen met bleke gezichtjes, allemaal terneergeslagen en hongerig. Ik herinner me de dankbare gezichten toen ik met mijn hoog opgeladen karretje bij hen aan de deur kwam. Ik herinner me het opgetogen gezicht van de kinderen. Ik herinner me de huilende moeder. En ik herinner me hoe de vader daar stond, met gebogen hoofd, niet in staat om iets te zeggen.

Dat, en nog veel meer, heeft in mij liefde voor de armen opgewekt, liefde voor mijn vader die een herder was voor zijn kudde, en liefde voor de trouwe en gulle leden van de kerk die zoveel offerden om het lijden van anderen te verzachten.

Broeders en zusters, in zekere zin kunt u ook een kar boordevol hoop brengen bij een behoeftig gezin. Hoe? Door een gulle vastengave te betalen.

Ouders, breng uw kinderen de vreugde van echt vasten bij. En hoe doet u dat? Hetzelfde als met elk





Deze waterval komt vanaf het dak van het Conferentiecentrum.

ander evangeliebeginsel — laat het zien door uw voorbeeld. Help ze dan de wet van vasten na te leven, stukje bij beetje. Ze kunnen vasten en ook een vastengave betalen, als ze daarvoor kiezen. Als wij onze kinderen leren vasten, kan het hun de kracht geven om op hun reis door het leven verleidingen te weerstaan.

Hoever vastengave behoren we te betalen? Broeders en zusters, aan de grootte van onze offergave om de armen tot zegen te zijn, kunnen we onze dankbaarheid jegens onze hemelse Vader afmeten. Zullen wij, die zo overvloedig gezegend zijn, degenen die onze hulp nodig hebben de rug toekeren? Aan een gulle vastengave kunnen we afmeten in hoeverre we bereid zijn ons toe te wijden aan de verlichting van het lijden van anderen.

Broeder Marion G. Romney, die bisschop was van onze wijk toen ik op zending werd geroepen, en die later lid werd van het Eerste Presidium, heeft uitdrukkelijk gezegd: 'Wees vrijgevig, opdat uzelf zult groeien. Geef niet alleen voor de armen, maar geef voor uw eigen welzijn. Geef genoeg zodat u uzelf kunt geven in Gods koninkrijk door uw middelen en uw tijd toe te wijden.'¹²

De diakenen van de kerk hebben de heilige taak om bij elk lid thuis de vastengaven voor de armen op te halen. President Thomas S. Monson heeft me eens verteld hoe hij, als jonge bisschop, merkte dat de jonge diakenen klaagden dat ze zo vroeg op moesten om vastengaven op te halen. In plaats van de jongemannen op hun taak te wijzen, nam deze wijze bisschop hen mee naar Welfare Square in Salt Lake City.

Daar ontmoetten de jongens een gehandicapte vrouw die een schakelbord bediende. Ze zagen een blinde man die blikken met een etiket beplakte, en een oude broeder die vakken vulde. Door wat ze daar zagen, vertelde president Monson, viel er een doordringende stilte bij de jongens toen ze het eindresultaat zagen van hun inspanningen om het geld in te zamelen waarmee de armen geholpen werden en werk verschaft werd aan wie anders werkloos zouden zijn.¹³

Als lid van de kerk hebben we de heilige taak om de armen te helpen en hun lasten te helpen verlichten. Naleving van de wet van vasten kan alle mensen in alle landen tot steun zijn. President Gordon B. Hinckley heeft gevraagd: 'Wat zou er gebeuren als het beginsel van een vastendag en vastengaven over de hele wereld nageleefd zou worden[?]' De hongerigen zouden gevoed worden, de naakten gekleed, de daklozen gehuisvest. (...) Er zou meer zorg en onbaatzuchtigheid groeien in de harten van de mensen overal ter wereld.¹⁴

Vasten in de juiste geest en zoals de Heer dat wil, zal ons geestelijk activeren, onze zelfbeheersing versterken, ons huis vullen met vrede, ons hart verlichten met vreugde, ons sterk maken tegen verleiding, ons voorbereiden op tijden van tegenspoed en de vensters van de hemel openen.

Luister welke rijke zegeningen geprofeteerd zijn voor wie de wet van vasten naleven: 'Als gij dan roept, zal de Here antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik; (...) en de Here zal u voortdurend leiden, u in dorre

streken verzadigen (...); dan zult gij zijn als een besproeide hof en als een bron, waarvan het water niet teleruist.¹⁵

Als wij de wet van vasten naleven, komen we niet alleen dichtert tot God door gebed, maar we vreden wie honger heeft en zorgen voor de arme. Elke keer als we dat doen, gehoorzamen we beide, grote geboden. Daaraan 'hangt de ganse wet en de profeten'.¹⁶

Ik weet dat Jezus de Christus leeft. Ik weet dat president Gordon B. Hinckley onze profeet, ziener en openbaarder is en ik getuig plechtig van die waarheid. Ik getuig ook dat Hij, die mededogen had met 'deze mijn minste broeders',¹⁷ met liefde en mededogen kijkt naar degenen die in deze tijd 'de zwakken [ondersteunen], de handen (...) die slap hangen [opheffen] en de zwakke knieën [sterken]'.¹⁸

Ik verhef mijn stem om met de grote apostelen die ons zijn voorgaan te getuigen en te beloven dat degenen die de wet van vasten naleven, zeker de rijke zegeningen zullen ontdekken die aan dat heilige beginsel gekoppeld zijn. Daarvan getuig ik plechtig. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

NOTEN

1. Matteüs 22:36-40.
2. LV 42:29.
3. *Will a Man Rob God?* (1952), blz. 207-208.
4. *Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), blz. 331-332.
5. *History of the Church*, deel 7, blz. 41.3.
6. Alma 45:1.
7. Alma 17:2-3.
8. Mosiah 4:26.
9. Alma 34:28.
10. Efeziërs 2:19.
11. Mormon 8:37.
12. 'The Blessings of the Fast', *Ensign*, juli 1982, blz. 4.
13. 'The Way of the Lord', *Ensign*, november 1977, blz. 8.
14. 'Hoe de kerk ervoor staat', *De Ster*, juli 1991, blz. 54.
15. Jesaja 58:9, 11.
16. Matteüs 22:40.
17. Matteüs 25:40.
18. LV 81:5.

Eén in liefde en getuigenis

Ouderling John K. Carmack
van de Zeventig

'De leden van de kerk zijn één in Christus, door hun liefde en getuigenis. In deze bedeling worden we door middel van Joseph Smith en het Boek van Mormon naar onze Heiland geleid.'



Zeventien jaar geleden gaf ik gehoor aan de opdracht van president Hinckley om tijdens de zondagmiddagbijeenkomst van de algemene conferentie namens de zes nieuwe zeventigsten over onze roeping te spreken. Terwijl ik op mijn beurt wachtte, stond ik tussen twee apostelen — de ouderlingen Marvin J. Ashton en Bruce R. McConkie. Ik voelde hun liefde en steun toen ik trillend op mijn benen keek naar de heiligen die in de Tabernakel aanwezig waren. En, tussen twee haakjes, was zijn inmiddels vier keer zo groot. Ouderling Ashton, die voelde wat er in mij omging, fluisterde: 'Ik weet dat het een indrukwekkend gezicht is, maar het zijn allemaal uw vrienden.' Toen ik daar de eerste keer stond te spreken, voelde ik de liefde van de

heiligen over me heen komen. Sindsdien hebben Shirley en ik war ter wereld we ook door onze opdrachten kwamen, diezelfde liefde gevoeld en geprobeerd die terug te geven.

De eenheid van de heiligen is uniek en machtig. Ik heb dat gezien en gevoeld op praktisch elk continent en op de eilanden van de zee. Die eenheid is een van de belangrijkste oorzaken van de vooruitgang van de kerk. Zonder die eenheid zouden we zwak zijn. Zoals Jezus heeft uitgelegd: 'Geen stad of huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden.' Er is veel verdeeldheid in de wereld, maar '[w]ij zijn niet versplinterd, allen zijn wij één.'² Onder ons heerst die eenheid, onder de geestelijke leiding van onze profeet. Onze welstand, sociale status of huidskleur doen er niet toe. Het feestmaal van het evangelie is zonder meer voor iedereen die in de heerlijkheden ervan wil delen. Jezus heeft tegen zijn discipelen gezegd: 'Velen zullen komen en zullen aanliggen met Abraham en Isaak en Jakob in het Koninkrijk der hemelen.'³ De kerk maakt stilletjes en langzamerhand vooruitgang, zoals een groot symfonieorkest toewerkt naar een climax, en tijdens die groei versterkt zij de gemeenten.

Wij zijn blij om die eenheid door liefde. We kunnen die niet kopen en niet afdwingen. Onze methode is 'overreden. (...) En zegenen met wijsheid, liefde en licht. (...) Maar de menselijke geest nooit dwingen.'⁴

Naar gelang we anders te werk gaan, hebben we minder recht op erkenning als discipelen van Christus. 'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.'⁵

Die liefde die tot eenheid leidt, is nauw verbonden met ons eigen getuigenis. Bijna alle leden zou kunnen en willen reageren als hun gevraagd werd in deze conferentie hun eigen getuigenis te geven. Wij zijn werkelijk één in liefde en getuigenis.

Mijn getuigenis is gebouwd op de vaste overtuiging dat het Boek van Mormon waar is en dat Jezus onze Heiland is. Dat geestelijke fundament is voor mij een middel geweest om de stormen van problemen en twijfel te doorstaan. Ik ben in mijn jeugd begonnen het Boek van Mormon te lezen, en daarmee ben ik doorgegaan, en elke keer als ik het bestudeerde, heb ik meer geleerd en heb ik de geest ervan ingedronken.

Voordat onze jongemannen wegens de oorlog in Korea in dienst werden geroepen, maakte ik deel uit van een grote groep zendingen die een vijfdaagse opleiding volgden in het zendingshuis van Salt Lake in State Street. Een van onze leerkrachten was Bryant S. Hinckley, een kerkleider van formaat en een inspirerende leerkracht. Hij vroeg de zendingen die daar bij elkaar waren of ze wilden vertellen waarom zij geloofden dat het Boek van Mormon waar was. Ik was onder de indruk van de verscheidenheid aan redenen die de zendingen ter sprake brachten. Ik zei toen dat ik, behalve door het getuigenis van de Heilige Geest, onder de indruk was geraakt van het grote aantal nieuwe namen voor mensen, plaatsen, dieren en zaken in het Boek van Mormon.

Nu vijftig jaar later ben ik nog steeds onder de indruk van die nieuwe namen. Toen onderzoekers bekend maakten dat ze in de zuidelijke woestijn van Arabië stenen hadden ontdekt met de naam *Nahom* erin gegraveerd, werd mijn aandacht getrokken. Die inscripties bleken te dateren van ongeveer 700 v. C. We lezen dat Ismaël begraven werd op een plaats die *Nahom* genoemd

werd. Nahom is een van de namen die indruk op me hebben gemaakt.

Er worden steeds meer bewijzen gevonden van de echtheid van het Boek van Mormon. Jack Welch heeft op zijn zending in Duitsland verzen in het boek Mosiah gevonden die duidelijk een chiasme of kruisstelling vormen. Die vondst vormt een bewijs dat het boek vroeger en niet in deze tijd geschreven is. Wetenschappers komen steeds tot nieuwe inzichten en tot publicaties over wat er in het boek staat en hoe het er staat. Een bekende hoogleraar in de letterkunde heeft kort geleden een boek gepubliceerd met het resultaat van zijn levenslange studie van het Boek van Mormon, waarin hij nauwkeurig de verbazingwekkende verscheidenheid aan literaire vormen beschrijft.⁶ Statistici hebben bewijzen gevonden dat het boek door meerdere auteurs geschreven is. Hoewel die bewijzen mijn getuigenis versterkt hebben, is het oorspronkelijke, krachtige getuigenis van de Heilige Geest onwrikbaar en onveranderd gebleven. Het heeft zich ook vele malen herhaald.

Ik vraag me ook af of wij de waarde en de kracht van de getuigenverklaringen die in elk exemplaar van het Boek van Mormon staan, wel voldoende naar waarde schatten. Oliver Cowdery, David Whitmer en Martin Harris hebben de platen en de engel gezien. En Joseph heeft de gouden platen ook nog getoond aan acht andere mannen die ze gezien en, om hun woord te gebruiken, 'betast' hebben.⁷ Die getuigen hebben hun getuigenis niet herroepen en hun gepubliceerde getuigenissen zijn ook anderszins nooit in twijfel getrokken. Die acht andere getuigen hebben in feite getuigd: 'Zeker, wij hebben die platen gezien en opgetild. Joseph had ze.' De getuigen zijn belangrijk voor me geweest. De Heer heeft tegen Joseph gezegd dat de verklaringen van die getuigen het bewijs zijn 'voor de wereld dat de heilige Schriften waar zijn, en dat God mensen inspireert en roept, zowel in deze tijd en generatie als in generaties vanouds.'⁸

Nu we ontdekt hebben dat het boek waar is, moeten we vervolgens vragen: 'Welke boodschap staat



erin?' Alma — en, tussen twee haakjes, professor Welch heeft gezegd dat er recent een oud gebruik van het woord *Alma* is ontdekt — Alma, heeft in een toespraak tot het volk van Gideon de nadruk gelegd op de belangrijkste boodschap van het boek. Hij zei: 'Er zullen vele dingen geschieden; en ziet, er is één ding, dat van meer belang is dan alle andere — want de tijd is niet veraf, dat de Verlosser zal komen en onder zijn volk leven.'⁹ Ja, natuurlijk, Alma — de komst van Jezus en zijn verzoening die Hij in Getsemane en aan het kruis heeft volbracht, zijn zeker belangrijker dan alle andere kennis die iemand zich kan verwerven. En het Boek van Mormon is 'Een getuige van Jezus Christus', zoals de ondertitel aangeeft.

Al voordat ik ooit in het Boek van Mormon had gelezen, had ik als kind een getuigenis van Jezus. Ik heb voor het eerst van Jezus gehoord toen mijn grootmoeder Carmack, een minder bekende kunstenaar, me wees op de schoonheid

van de zonsopgang in Arizona en vroeg: 'John Kay, wie heeft deze prachtige wereld gemaakt?' Ze beantwoordde die vraag zelf en legde uit: 'Jezus heeft deze wereld gemaakt. Dat heeft Hij gedaan.' Mijn grootmoeder had natuurlijk gelijk. Jezus, de Zoon van God, heeft onder leiding van de Vader de werelden geschapen.¹⁰ Grootouders moeten overigens hun invloed op het leven van hun kleinkinderen niet onderschatten.

De verzoening van Christus is de belangrijkste leerstelling, maar nog troostvoller en weldadiger is het hoe toegankelijk en individueel zijn genade en hulp voor mij persoonlijk zijn geweest. Deze vertrouwde woorden zijn een samenvatting van mijn gevoelens met betrekking tot dat belangrijke aspect van Jezus' invloed en bediening.

'In iedere toestand, 't zij ziek of gezond, als armoed' u zoekt, of geluk gij hier vondt,

te huis of op weg, of op land, zee of
meer,
naar uwe behoefte, zo geeft u de
Heer.''

Tijdens die chaotische momenten die we allemaal meemaken; als we gebukt gaan onder zorgen of wanhoop; als we niet begrepen en niet gewaardeerd worden; naar onze behoefte kan en wil de Heiland in tijd van nood zorgen voor bijstand en hulp. Door zijn hulp krijgen we vrede. Heeft Hij niet gezegd: 'In de wereld lijdt gij verdrukking' maar 'in Mij [hebt] gij vrede'?¹² O, hoe hard heb ik die vrede nodig gehad. En die is beschikbaar geweest in elke toestand, zoals mijn dagen en omstandigheden dat vereisten.

Tot slot: de leden van de kerk zijn één in Christus, door hun liefde en getuigenis. In deze bedeling worden we door middel van Joseph Smith en het Boek van Mormon naar onze Heiland geleid.¹³ Zo hebben we de zekerheid dat het verslag in het Nieuwe Testament over Jezus waar is. Jezus is onze Heer en Verlosser. Bij elke gelegenheid behoren we uit te roepen: 'Halleluja, Gij zijt groot!'

President Hinckley is zijn profeet op aarde. Dit is zijn kerk. Moge onze eenheid voor de wereld het bewijs vormen dat wij zijn discipelen zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

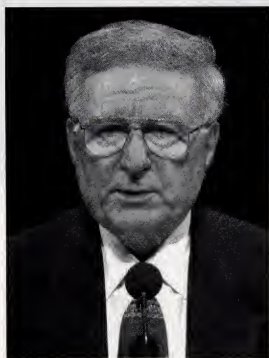
NOTEN

1. Matteüs 12:25.
2. 'Voorwaarts, christenstrijders', *lofzang* 165.
3. Matteüs 8:11.
4. 'Know This, That Every Soul Is Free', *Hymns*, 240.
5. Johannes 13:35.
6. Richard Dilworth Rust, *Feasting on the Word: The Literary Testimony of the Book of Mormon* (1997).
7. 'Het getuigenis der acht getuigen', *Het Boek van Mormon*.
8. LV 20:11.
9. Alma 7:7.
10. Zie Hebreëën 1:1-2.
11. 'O, vast als een rotssteen', *lofzang* 53.
12. Johannes 16:33.
13. LV 5:10.

Ons tempelbezoek tot een rijkere ervaring maken

Ouderling I. Lionel Kendrick
van de Zeventig

'Er is een verschil tussen even naar de tempel gaan en een rijke, geestelijke ervaring opdoen.'



echte zegeningen ontvangen we als we ons tempelbezoek tot een rijkere ervaring maken. Daarvoor moeten we eerbied hebben voor de tempel, en een geest van aanbidding.

GEEST VAN EERBIED

Iedereen die naar de tempel gaat, moet de raad van de Heer in gedachten houden. Hij heeft gezegd: 'Voor mijn heiligdom [zult gij] eerbied hebben' (Leviticus 19:30). Eerbied is een uiting van diep respect, eer en vereering voor de Heer. Het is eerbied voor zijn naam, zijn woorden, zijn verordeningen en verbonden, voor zijn dienstknechten, zijn kerkegebouwen en zijn tempels.

Het is een uiterlijk teken van een innerlijk gevoel dat we voor Hem hebben. We behoren altijd in gedachten te hebben dat we op zijn uitnodiging naar zijn heilig huis, de tempel van de Heer, komen. We behoren op zijn uitnodiging in te gaan door de gedragsnormen na te leven, voorbereid te zijn, en de tempel als prioriteit te stellen. In de tempel behoren we ons te gedragen alsof we ons in zijn heilige aanwezigheid bevinden.

Eerbiedig zijn is niet alleen maar stil zijn. We behoren ons daarbij bewust te zijn van wat er plaatsvindt. Het impliceert een goddelijk verlangen om te leren en ontvankelijk te zijn voor de influisteringen van de Geest. Het impliceert een streven naar meer licht en kennis.

Een van de grootste zegeningen waarin we ons in deze tijd verheugen, is de mogelijkheid om naar de tempel te gaan. Met een steeds toenemend aantal tempels staan de zegeningen steeds meer kerkleden ter beschikking.

Die zegeningen behoren we niet licht op te vatten. De Heiland heeft geboden: 'Ga niet lichtzinnig met heilige dingen om' (LV 6:12). De tempel en de gewijde verordeningen zijn inderdaad heilig, en we moeten er geestelijk gevoelig voor zijn. Het is een heilige zegening om in de tempel de Heer te aanbidden.

Er is een verschil tussen even naar de tempel gaan en een rijke, geestelijke ervaring opdoen. De



Een blik op het Conferentiecentrum vanaf North Temple Street.

Onerbiedigheid is niet slechts een uiting van gebrek aan respect voor de Godheid, maar het maakt het de Geest onmogelijk ons te leren wat we moeten weten.

In de tempel moeten we op eerbiedige toon spreken. Eerbied is geen onbelangrijke of alledaagse aangelegenheid. Het heeft eeuwige gevolgen en behoort te worden beschouwd als van goddelijke aard. Om eerbiedig te zijn in de tempel moeten we hem zien als een plaats van reinheid en van heiligheid.

Plaats van reinheid. De tempel is een plaats van reinheid. Het is van het allergrootste belang dat we de tempel rein en heilig houden. De Heiland heeft beloofd:

‘En voor zoverre mijn volk een huis voor Mij bouwt in de naam des Heren, en niets onreins erin toelaat, opdat het niet worde verontreinigd, zal mijn heerlijkheid er op rusten.

‘Ja, en mijn aanwezigheid zal daar zijn, want Ik zal het binnengaan’ (LV 97:15–16).

Wie de tempel betreden, behoren zowel hun hart als hun verstand voor te bereiden. Zij behoren bevestigend te kunnen antwoorden op de vragen die Alma stelde: ‘(...) Kunt gij te dien dage tot God opzien met

een rein hart en onbevleete handen? Ik zeg u, kunt gij omhoog blikken en het beeld van God in uw gelaat hebben gegrift?’ (Alma 5:19.)

Als wij eerbiedig zijn in de tempel, zorgen we dat hij rein en heilig blijft, vrij van afleidingen en zonder de Geest te grieven. We moeten eraan denken dat we niets zeggen of doen wat de Heer zou grieven.

President David O. McKay heeft gezegd: ‘Als u een kerkgebouw betreedt, komt u in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader; en die gedachte moet al voldoende zijn om u te motiveren u in uw hart, uw verstand en zelfs in uw kleding voor te bereiden, opdat u zich op gepaste wijze in zijn tegenwoordigheid bevindt.’ (*Improvement Era*, juli 1962, blz. 509.)

Eerbied impliceert denken, spreken, voelen en handelen alsof we ons in de tegenwoordigheid van de Heer bevinden.

Plaats van heiligheid. De tempel is een plaats van heiligheid. Het is de heiligste plaats op aarde en behoort te worden bejegend met de grootste mogelijke eerbied. Eerbied in de tempel is een uiting voor de Heer dat we de tempel als heilig beschouwen en dat we erkennen dat het werkelijk zijn heilig huis is.

GEEST VAN AANBIDDING

De tempel is een plaats van aanbidding. Eerbied is een hemelse vorm van aanbidding. Het is de vorm van aanbidding die we in het celestiale koninkrijk aantreffen. In het visioen van Joseph Smith van de graden van heerlijkheid, wordt die celestiale aanbidding als volgt beschreven:

‘En aldus zagen wij de heerlijkheid van de celestialen, (...) waar God, namelijk de Vader, voor eeuwig op zijn troon regeert;

‘Voor wiens troon alle dingen zich in ootmoedige eerbied buigen, en Hem voor eeuwig heerlijkheid geven’ (LV 76:92–93).

Door onze aanbidding in de tempel bereiden we ons voor op ons leven in de aanwezigheid van onze hemelse Vader en zijn Zoon. We behoren Hen te aanbidden in een geest van nederigheid en eerbied.

Werkelijk de Heer aanbidden in zijn heilig huis betekent dat we ons tempelbezoek tot een rijkere ervaring moeten maken. We kunnen een rijke, geestelijke ervaring in de tempel opdoen door het volgende te doen:

Ten eerste moeten we de wereld achter ons laten als we de tempel binnengaan.

Ten tweede moeten we proberen meer licht en kennis te verkrijgen.

De wereld achter ons laten. Als we de tempel binnengaan, moeten we de wereld achter ons laten. We behoren te voelen hoe het zou zijn als we in de heilige tegenwoordigheid van de Heer komen. We kunnen overdenken welke gedachten we in zijn aanwezigheid zouden koesteren en hoe we ons zouden uitdrukken. Als we ons daar een voorstelling van kunnen maken, kunnen we ons voorbereiden op zijn aanwezigheid en de wereld achter ons laten als we zijn tempel betreden.

1. Gedachten

Als we het terrein van de tempel betreden, moeten we onze wereldse gedachten achter ons laten en onze aandacht richten op onze heilige taken in het huis van de Heer.

Onze gedachten moeten geestelijk van aard zijn. We moeten bedenken dat de Heer zich bewust is van onze gedachten. Tegen Ezechiël heeft Hij gezegd: 'Wat in uw geest opkomt, is Mij bekend' (Ezechiël 11:5).

2. De manier waarop we ons uitdrukken

De Heiland heeft ons een belangrijke raad gegeven met betrekking tot de manier waarop we ons in de tempel uitdrukken. Hij heeft gezegd: 'Eindigt daarom met uw lichtzinnig gepraat, met alle gelach, (...) met al uw trots en lichtzinnigheid (...) (LV 88:121).

Zoals we onze wereldse gedachten achter ons laten als we het terrein van de tempel betreden, zo moeten we ook onze wereldse gesprekken achter ons laten. Het is niet gepast om zaken, vermaak of actuele gebeurtenissen in de tempel te bespreken.

Het is niet alleen belangrijk wat we in de tempel bespreken, maar ook hoe we spreken. We moeten overal in de tempel zachtjes en op gedempte toon praten. Dat zou onze tempelstem moeten zijn.

Er behoort stilte te heersen op plaatsen in de tempel waar heilige verordeningen worden verricht, behalve als er noodzakelijk iets over de verordeningen gezegd moet worden. Die plaatsen zijn heilig en we behoren er geen wereldse gesprekken te voeren.

De Heiland heeft ons een liefdevolle raad gegeven waardoor we ons tempelbezoek tot een rijkere ervaring maken en de wereld achter ons laten: 'En voorwaar zeg Ik u, dat gij de dingen dezer wereld terzijde moet leggen en die van een betere [wereld] moet zoeken' (LV 25:10).

Misschien kunnen we de berisping van de Heer aan het adres van David Whitmer in gedachten houden:

'Maar uw gedachten zijn meer bij de dingen der aarde dan bij de dingen van Mij, uw Maker, (...) en gij hebt geen acht geslagen op mijn Geest, (...)

'Daarom staat gij alleen om zelf bij Mij te vragen (...) (LV 30:2-3).

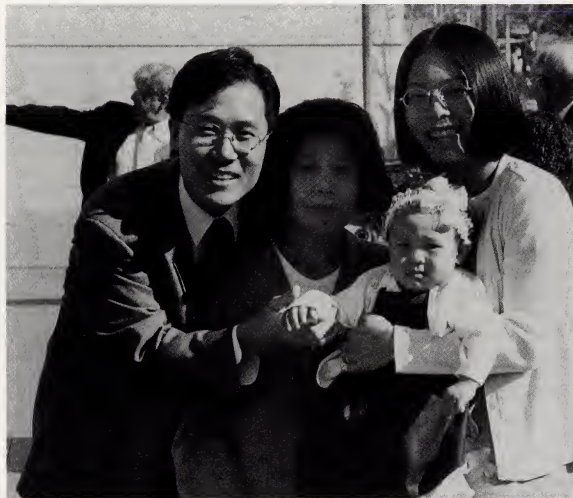
Meer licht en kennis verkrijgen. Meer licht en kennis verkrijgen is geen passief proces. Het houdt in dat we ons richten op de zaken van de Geest en proberen de geestelijke lessen te begrijpen. De Heiland heeft de raad gegeven: 'En indien uw oog alleen op mijn eer is gericht, zal uw ganse lichaam met licht worden vervuld, en er zal in u geen duisternis zijn; en hij, die met licht is vervuld, begrijpt alle dingen' (LV 88:67).

De Heilige Geest is de leraar in de tempel. Hij onderwijst in beginselen

van eeuwige betekenis. Tijdens die instructies zien we het verband tussen het aardse en het eeuwige. We moeten eraan denken dat de Geest alleen onderwijst wie ervoor openstaan. Als we de tempel binnengaan om meer licht en kennis te verkrijgen, kunnen we in de tempel iets nieuws leren en begrijpen. De Heiland heeft beloofd: 'Hetgeen van God is, is licht; hij, die (...) in God voortgaat, ontvangt meer licht; en dat licht neemt toe in helderheid tot de volle dag toe' (LV 50:24).

TOT SLOT

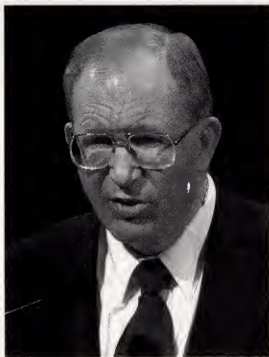
Mogen we ons bezoek aan de tempel tot een rijkere ervaring maken met een geest van eerbied, door het te beschouwen als een plaats van reinheid en heiligheid. Mogen we ons tempelbezoek tot een rijkere ervaring maken met een geest van aanbidding door de wereld achter ons te laten en te proberen meer licht en kennis te verkrijgen. Als we dat doen, zal de Heer ons zegenen en zullen we voorbereid worden om in zijn heilige aanwezigheid te verkeren. Daarvan getuig ik. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. □



Het koninkrijk opbouwen

Ouderling Bruce D. Porter
van de Zeventig

'De kerk van de Heer is vanaf het begin opgebouwd door gewone mensen die hun roeping in nederigheid en met toewijding grootmaakten.'



Bijna vijftig jaar geleden woonden we in Massachusetts. Ik studeerde daar. Ik had een heel zwaar studieschema en weinig vrije tijd. Op een zondag kwam de jeugdwerkpresidente in de kerk naar me toe en vroeg of ik gedurende twee weken voor een van de leerkrachten in het jeugdwerk kon invallen. Het jeugdwerk werd in die tijd op een middag door de week gehouden en ik wist dat het moeilijk voor me zou zijn om tijd te vinden om die klas les te geven. Toch stemde ik zonder aarzelen in.

Al gauw was het de dag van het jeugdwerk. Die middag zat ik in de universiteitsbibliotheek, verdiept in een boek over internationale politiek. Het onderwerp van studie was op de een of andere manier interessanter dan de naderende jeugdwerkes. Als

gevolg daarvan stelde ik het voorbereiden van mijn les uit tot een half uur voordat de les moest beginnen. Vervolgens liep ik van de bibliotheek naar de kerk die vlakbij het universiteitsterrein stond. Misschien had mijn tegenzin me vertraagd. Ik kwam in ieder geval een paar minuten te laat binnen. Terwijl ik op de deur van het jeugdwerklokaal afliep, begonnen de kinderen net aan het openingsliedje. Het was een lofzang die ik nog nooit eerder had gehoord en de woorden en melodie raakten me diep:

*Zoals 'k u liefheb, houd van
elkander.
Dit nieuw gebod luidt: houd van
elkander.
Zo weten allen: gij zijt mijn
discip'len,
indien gij houdt van elkander.
(‘Houd van elkander’, lofzang 199.)*

Ik stond gefixeerd in de deuropening. De Geest getuigde dat dit die dag de belangrijkste les was die in Cambridge (Massachusetts) werd gegeven.

Vlakbij, op de universiteit, zochten in tientallen lokalen en laboratoria toegewijde geleerden naar antwoorden op de problemen van de wereld. En hoewel dat misschien waardevolle bezigheden waren, had de universiteit geen afdoende antwoorden op de vraagstukken van een roerige wereld, en kon die ook niet hebben. Hier voor mijn neus was het antwoord van de Heer: zijn

koninkrijk werd in alle rust opgebouwd door onderwijs in het evangelie van Jezus Christus. Wat daar in die jeugdwerkklass plaats vond, was een onderdeelje van een geopenbaard plan voor het redden van een gevallen wereld.

In oktober 1831 heeft de Heer met betrekking tot de herstelling gezegd: ‘De sleutelen van het koninkrijk Gods zijn overgedragen aan de mens op aarde, en van dit tijdstip af zal het evangelie voortgaan naar de einden der aarde, zoals een steen, die zonder handen uit de berg is uitgehouwen, zal voortrollen, totdat deze de ganse aarde heeft vervuld’ (LV 65:2). De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is dat koninkrijk en het is haar bestemming om de hele aarde te vervullen. Dankzij de wonderbaarlijke wijsheid van de Almachtige zal de opbouw van Gods koninkrijk in de laatste dagen plaatsvinden door middelen die zo duidelijk en eenvoudig zijn als dat waarvan ik op die dag in het jeugdwerk getuige was.

Het is geweldig te horen dat er overal ter wereld tempels worden gebouwd en dat afgelegen landen hun deur openen voor het evangelie. De kerk van de Heer is gebouwd op een fundament van apostelen en profeten en zij krijgen nu in de hele wereld bekendheid door zendingelingen die zijn geroepen en aangesteld om zijn woord te verkondigen. Soms zijn we misschien geneigd om de opbouw van het koninkrijk te zien als iets dat plaatsvindt achter de horizon, ver van onze wijk of gemeente. In werkelijkheid groeit de kerk zowel door haar uiterlijke verbreiding als door innerlijke verfijning. ‘Want Zion moet in schoonheid en in heiligheid toenemen, haar grenzen moeten worden uitgebreid, haar ringen moeten worden versterkt (...)’ (LV 82:14). Wij hoeven niet ver van huis geroepen te worden of een vooraanstaande plaats in de kerk of de wereld te bekleden om het koninkrijk van de Heer op te bouwen. We bouwen het in ons hart naarmate we met de Geest van God leren omgaan. We bouwen het op in ons gezin door onze kinderen geloof bij



te brengen. En we bouwen het op in de organisatie van de kerk door onze roeping groot te maken en het evangelie aan onze burens en vrienden te verkondigen.

Terwijl onze zendingen in het veld werken dat rijp is voor de oogst, werken anderen in het veld thuis om het koninkrijk in hun wijk en gemeenschap te versterken. De kerk van de Heer is vanaf het begin opgebouwd door gewone mensen die hun roeping in nederigheid en met toewijding grootmaakten. Het doet er niet toe in welke taak we geroepen zijn; wat er toe doet is dat we 'met alle ijver' werkzaam zijn. (Zie LV 107:99.) Met de woorden van hedendaagse openbaring: 'Verflauwt daarom niet in goeddoen, want gij legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort' (LV 64:33).

President Joseph F. Smith heeft eens gezegd dat een groot ideaal niet in een enkele generatie bereikt kan worden. (Zie *Gospel Doctrine*, 5de

uitgave [1939], blz. 119.) In de heilige rust van het gezin worden meer dan ergens anders, generaties verenigd in de opbouw van het koninkrijk van God. Het grootbrengen van kinderen is een heilig werk. Het Eerste Presidium heeft een beroep op de ouders van de kerk gedaan om gezinsavond en gezinsgebed te houden, het evangelie thuis samen te bestuderen en leuke activiteiten met de kinderen te houden. Ouders die hun kinderen de eeuwige waarheden bijbrengen waarin zij zelf zijn onderwezen, geven op die wijze de fakkel door aan de volgende generatie en zo wordt het koninkrijk sterker.

Wij zijn wakers bij een baken waarvan het licht moet blijven blaken.
(Zie 'Of the Strength of the Hills', *Hymns*, 35.)

Toen ik nog bij mijn ouders woonde, leidde mijn vader tijdens het avondeten vaak een gesprek over het evangelie. Nu ik daarop

terugkijk, begrijp ik pas in hoeverre die gezinsuurtjes tot mijn eigen getuigenis hebben bijgedragen. Ik verheug mij in de profetie van Jesaja dat de tijd komt dat de Heer 'des daags een wolk [zal] scheppen en des nachts een schijnsel van vlamvend vuur' (Jesaja 4:5). Dan zal de Geest van God voortdurend in de gezinnen van zijn volk aanwezig zijn.

Het koninkrijk van de Heer omvat niet alleen de kerk en het gezin, maar ook het hart en de geest van zijn mensen. De Heiland heeft het tijdens zijn aardse bediening als volgt gezegd: 'Het koninkrijk Gods is bij u' (Lucas 17:21). Als we echt willen bijdragen tot het grote werk in deze laatste dagen, is ons oog alleen op de heerlijkheid van God gericht, onze geest verlicht door het 'getuigenis van Jezus' (Openbaringen 19:10), ons hart rein en toegewijd. Persoonlijk gebed, studie en overdenking zijn essentieel voor de opbouw van het koninkrijk in onze ziel. Op de rustige momenten van bespiegeling en gemeenschap met de Almachtige leren we Hem kennen en liefhebben als onze Vader.

Ik getuig dat het koninkrijk van God blijvend op de aarde is hersteld. Onder leiding van onze eeuwige Vader is Jezus Christus de Leidsman en Voleinder van dit werk, de hoeksteen van de kerk en de Heilige Israëls. Mogen wij het koninkrijk van God met de kracht en macht van de Heer op de aarde opbouwen zodat het voorbereid is om het koninkrijk des hemels bij zijn komst te ontvangen. Met de woorden van een militair zegelied dat ook als loflied van de herstelling dienst kan doen:

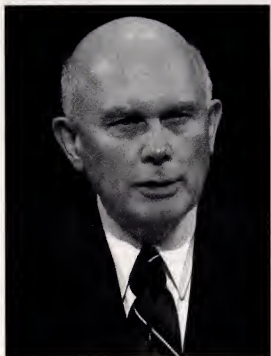
Hij blaast zijn bazuin en in één akkoord volgen wij Hem vol geloof door de enge poort.
O, reinig u en wees verheugd.
Steeds dapper gaan wij voort.
Gods overwinning gloort!
(Zie 'Battle Hymn of the Republic', *Hymns*, 60.)

In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Focus en prioriteiten

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Het verstandig gebruik van beschikbare informatie is veel waardevoller dan grote hoeveelheden informatie die niet gebruikt worden.'



Nu het eind van deze prachtige conferentie nadert, is het gepast om ons af te vragen wat we willen worden nu we naar de dienstknechten van de Heer hebben geluisterd.

Wij moeten verantwoording afleggen en zullen worden geoordeeld aan de hand van de manier waarop we zijn omgegaan met hetgeen we hebben ontvangen. Dit eeuwige beginsel is van toepassing op alles wat we ontvangen. In de gelijkenis van de talenten bespreekt de Heiland dit beginsel met betrekking tot het gebruik van bezittingen. (Zie Matteüs 25:14-30.) Het beginsel van verantwoording is ook van toepassing op de geestelijke hulpmiddelen in de leringen die we ontvangen en op de kostbare uren en dagen die ons in dit leven worden gegeven.

Ik wil graag bespreken in hoeverre dit beginsel van verantwoording van

toepassing is op ons gebruik van de toegenomen tijd en informatie.

Door de toegenomen levensverwachting en de moderne hulpmiddelen waarmee we tijd kunnen besparen, hebben velen van ons veel meer vrije tijd dan onze voorouders. Wij moeten verantwoording afleggen van de manier waarop we die tijd besteden. 'Gij zult uw tijd niet verbeuzelen' (LV 60:13) en 'houd op ledig te gaan' (LV 88:124) gebood de Heer de eerste leden en zendelingen. 'De tijd snelt als op vleugels' zingen we in een populaire lofzang. 'Hem houden kan men niet, hij komt en vliedt snel henen, brengt vreugde en verdriet. En zo w'er niet voor waken, verdwijnt dra onze kans; kortstondig is het leven, slechts vluchtig is zijn gans.' ('Besteed uw tijd steeds nuttig', lofzang 155.)

Het belang van de toegenomen vrije tijd wordt vele malen vergroot door de informatietechniek. Goed of slecht, door middelen als het Internet en de compact disc hebben we een grote hoeveelheid informatie en beelden tot onze beschikking. Naast gemaksvooedsel kunnen we nu ook gemakkelijk aan informatie en feiten komen. De invloed van deze middelen op sommigen van ons is een vervulling van de belofte van de profeet Daniël dat in de laatste dagen 'velen onderzoek [zullen] doen, en de kennis zal vermeederen' (Daniël 12:4).

Met steeds meer vrije tijd en steeds meer mogelijkheden om die te gebruiken, is het gepast om de fundamentele beginselen te bestuderen waardoor wij ons moeten laten leiden. Aardse omstandigheden veranderen, maar de eeuwige

wetten en beginselen waarop onze keuzen gebaseerd moeten zijn, veranderen nooit.

Een eenvoudig en grappig verhaalje bevat een waarschuwing. Ik vind dat verhaalje leuk omdat het gemakkelijk in verschillende talen en culturen te vertalen is.

Twee mannen begonnen samen een bedrijfje. Ze bouwden een kraampje langs een drukke weg en kochten een bus. Ze gingen naar een boer en kochten een lading meloenen voor een euro per stuk. Ze brachten de meloenen naar hun kraampje waar ze de meloenen voor een euro per stuk verkochten. Ze reden terug naar de boer en haalden nog een lading voor een euro per stuk. In het kraampje verkochten ze die ook weer voor een euro. Toen ze weer naar de boer reden, zei de een tegen de ander: 'We verdienen niet veel geld met ons bedrijfje.' De ander zei: 'Nee, helemaal niet. Misschien moeten we een grotere bestelbus kopen.'

Wij hebben ook geen grotere hoeveelheid informatie nodig. Net als de eigenaars van dat bedrijfje hebben we een goed beeld nodig van de manier waarop we onze middelen moeten waarderen en gebruiken.

Door de moderne technologie hebben de meesten van ons de beschikking over enorme bibliotheken en andere informatiebronnen. Sommigen zitten uren op het Internet te surfen, televisie te kijken of bekijken andere hoeveelheden informatie. Maar wat is het doel? Zij die dergelijke activiteiten ontplooiën zijn met de eigenaars van dat bedrijfje te vergelijken. Ze haasten zich heen en weer om meer te verzamelen. Maar ze missen de essentiële waarheid dat we er niets aan hebben als we de werkelijke waarde niet inzien van wat we nu al hebben.

Een dichter heeft deze illusie omschreven als een 'eindeloze cyclus' die 'kennis van woorden' voortbrengt en 'onwetendheid van het Woord', waardoor 'wijsheid verloren gaat in kennis' en 'kennis verloren gaat in informatie'. (T. S. Eliot, 'The Rock',

The Complete Poems and Plays [1962], blz. 96.)

Wij hebben duizenden malen meer informatie dan Thomas Jefferson of Abraham Lincoln hadden. Maar wie vindt dat hij of zij duizend maal meer ontwikkeld of dienstbaar is dan zij? De uitzonderlijke kwaliteit van wat deze twee mannen ons gegeven hebben — waaronder de onafhankelijkheidsverklaring en de toespraak bij Gettysburg — was niet te danken aan de enorme hoeveelheid informatie die zij ter beschikking hadden, want hun bibliotheken waren nogal klein volgens onze normen. Maar zij maakten wijs en geïnspireerd gebruik van een beperkte hoeveelheid informatie.

Het verstandig gebruik van beschikbare informatie is veel waardevoller dan grote hoeveelheden informatie die niet gebruikt worden. Dat moest ik als student rechten ook leren.

Meer dan 45 jaar geleden kwam ik in een bibliotheek met honderdduizenden wetboeken. (Tegenwoordig zou zo'n bibliotheek miljoenen aanvullende bladzijden informatie bevatten, op elektronische wijze beschikbaar.) Toen ik me op mijn proefschrift voorbereidde, bracht ik vele dagen in die bibliotheek door en raadpleegde ik honderden boeken. Ik kwam al snel achter de voor de hand liggende waarheid (die vele ervaren onderzoekers ook kennen) dat ik mijn taak nooit in de beschikbare tijd kon afkrijgen, tenzij ik mijn onderzoek vanaf het begin zou focussen en op tijd zou stoppen om mijn bevindingen te analyseren en mijn conclusies te rangschikken.

Door de overvloedige hoeveelheid informatie in de wonderbare hulpmiddelen die we tot onze beschikking hebben, moeten we ons gaan focussen, anders gaan we op de mensen in die bekende profetie over de laatste dagen lijken 'die zich te allen tijde laten leren, zonder ooit tot erkenstenis der waarheid te komen' (2 Timoteüs 3:7). We hebben ook tijd nodig voor rust en overdenking als we informatie tot kennis willen ontwikkelen en kennis tot wijsheid.

We moeten ervoor zorgen dat we schadelijke invloeden vermijden. Door de overvloed aan informatie en afbeeldingen die op het Internet beschikbaar zijn, moeten we ervoor zorgen dat we pornografie vermijden, een toenemend kwaad in onze samenleving. Onlangs stond er in *Deseret News* dat 'afbeeldingen die vroeger in de winkel verborgen lagen, nu met de klik van een muis te zien zijn.' ('Staying ahead of Pornography', 21–22 februari 2001, blz. A12.) Door het Internet is pornografie bijna moeiteloos toegankelijk en meestal in de privacy van iemands huis. Door het Internet worden ook de activiteiten vergemakkelijkt van volwassenen die erop uit zijn om anoniem kinderen te lokken. Ouders en jongeren: pas op!

Er zijn echter ook veel toepassingen op het gebied van het evangelie. Op de website van de kerk bijvoorbeeld zijn de algemene conferenties en tijdschriften van de kerk van de afgelopen dertig jaar te verkrijgen. Leerkrachten kunnen grote hoeveelheden informatie over verschillende onderwerpen downloaden. Als een uitreikblad op het onderwerp is gericht, kan het nuttig zijn. Maar grote hoeveelheden uitreikbladen kunnen onze pogingen ondermijnen om de evangeliebeginselen duidelijk en eenvoudig te behandelen. Grote hoeveelheden aanvullend materiaal kan verarmend werken in plaats van verrijkend, want de focus van de klasleden kan vervagen, waardoor ze misschien niet met een gebed in hun hart die beginselen gaan toepassen.

Nephi heeft gezegd: 'Verheugt u in Christus' woorden, want Christus' woorden zullen u alles zeggen, wat gij moet doen' (2 Nephi 32:3). Dat is een focus. Toen hij uit de Schriften onderwees, heeft Nephi ook gezegd: 'Ik maakte alle schriftuur op ons toepasselijk, opdat wij er nut en lering uit mochten trekken' (1 Nephi 19:23). Dat is persoonlijke toepassing.

Als verdere illustratie van het belang van een focus bij het gebruik en het onderwijs van de enorme informatie uit het verleden, kunt u

de waarde van het advies dat president Brigham Young honderdveertig jaar geleden aan een groep heiligen gaf, vergelijken met wat president Hinckley en andere dienstknachten van de Heer tijdens deze conferentie tot ons zeggen. Of vergelijk de waarde van andere feiten en adviezen uit het verleden met wat de ringpresident tijdens de laatste ringconferentie heeft gezegd, of wat onze bisschop afgelopen zondag heeft gezegd.

Maar belangrijker nog is wat de Geest ons gisteren of vanmorgen over onze persoonlijke behoeften heeft ingefluisterd. We moeten ervoor zorgen dat de overvloed aan informatie niet al onze tijd in beslag neemt, waardoor we niet meer naar die stille, zachte stem kunnen luisteren die is gegeven om ons in dit leven te leiden.

Ik hoop dat deze waarschuwingen niet uitgelegd zullen worden als vijandig ten opzichte van deze nieuwe technologie, waardoor we zoveel informatie tot onze beschikking hebben. Ik wil graag de woorden van president Brigham Young herhalen:

'Elke ontdekking in de wetenschappen en de kunsten die werkelijk waar en waardevol is voor de mens, is door rechtstreekse openbaring van God gegeven. (...) Wij moeten gebruik maken van al deze grote ontdekkingen (...) en onze kinderen de kans geven om nuttige kennis te vergaren, zodat zij voorbereid zullen zijn om doelmatig hun taken in het plan van God te vervullen.' (*Deseret News*, 22 oktober 1862, blz. 129.)

II

We moeten ook prioriteiten stellen. Door onze prioriteiten wordt vastgesteld waar we in het leven naar streven. Het meeste dat in deze conferentie is besproken heeft met prioriteiten te maken. Ik hoop dat wij die leringen zullen naleven.

Christus sprak over prioriteiten toen Hij zei: 'Streef niet naar wereldse zaken, maar bouw eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid op, en al het andere zal u

gegeven worden' (BJS, Matt 6:38). Eerst het koninkrijk van God opbouwen betekent dat God en zijn werk onze eerste prioriteit zijn. Het werk van God is de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen (zie Mozes 1:39), en alles wat daarmee te maken heeft op het gebied van geboorte, opvoeding, onderwijs en verzegeling van de kinderen van onze hemelse Vader. Al het andere is minder belangrijk. Denk eens over die realiteit na als we leringen en voorbeelden over prioriteiten overwegen. Iemand heeft gezegd: 'Als we het koninkrijk Gods niet op de eerste plaats zetten, zal het uiteindelijk niet uitmaken wat we ervoor in de plaats hebben gekozen.'

Wat betreft kennis is de kennis die we in de tempel ontvangen het belangrijkste. Die kennis wordt verkregen door duidelijk en symbolisch onderricht tijdens de begiftiging en door de influisteringen van de Geest die we ontvangen als we er oprecht naar streven om de beschikbare openbaringen in die heilige plaats in ontvangst te nemen.

Over bezittingen heeft Jezus gezegd: 'Want ook als iemand overvloed heeft, behoort zijn leven niet tot zijn bezit' (Lucas 12:15). Daarom behoren wij geen 'schatten op aarde [te verzamelen], waar mot en roest ze ontoonbaar maakt en waar dieven inbreken en stelen' (Matteüs 6:19). Met andere woorden, de schatten van ons hart — onze prioriteiten — mogen niet overeenkomen met wat in de Schriften 'rijkdom [en] (...) de ijdele dingen dezer wereld' (Alma 39:14) wordt genoemd. De 'ijdele dingen dezer wereld' omvatten alle verschillende combinaties van bezit, hoogmoed, beroemdheid en macht. In verband hiermee staat er in de Schriften: 'Gij kunt ze niet meenemen' (Alma 39:14). Wij behoren te streven naar de schatten die in de Schriften genoemd worden: 'Grote schatten aan kennis (...) ja, verborgen schatten' (LV 89:19).

Overal om ons heen zien we de goede voorbeelden van hen die naar blijvende schatten streven —

zij die 'honger en dorsten naar de gerechtigheid' (Matteüs 5:6) en het koninkrijk van God op de eerste plaats zetten. Tot de grootste voorbeelden behoren de mannen en vrouwen die hun wereldse streven terzijde zetten en van huis gaan om een zending voor de Heer te vervullen. Tienduizenden hiervan zijn jonge zendingen. Daarnaast spreek ik mijn waardering uit voor hen die op latere leeftijd op zending gaan, als zendingsleider of als zendingsechtpaar. Hun opmerkelijke werkzaamheden zijn het bewijs van hun prioriteiten, en hun indrukwekkende voorbeeld is een leidraad voor hun familieleden en alle andere mensen die hen kennen.

Onze prioriteiten komen het duidelijkst tot uitdrukking in de manier waarop we onze vrije tijd besteden. Iemand heeft gezegd: 'Drie dingen komen nooit meer terug — de afgeschoten pijl, het gesproken woord

en de gemiste kans.' We kunnen de tijd die wij iedere dag hebben niet hergebruiken of bewaren. We hebben maar één kans om een keuze te doen en dan is die kans voorbij.

Goede keuzen zijn vooral in het gezin belangrijk. Hoe besteedt een gezin bijvoorbeeld hun vrije tijd? Samen tijd doorbrengen is belangrijk, maar niet voldoende. Wij moeten prioriteiten stellen in de tijd die we in het gezin besteden. Vergelijk de tijd maar eens die gezamenlijk voor de televisie wordt doorgebracht met de belangrijke tijd die wij besteden aan praten met elkaar, onder vier ogen of als gezin.

Een ander voorbeeld: hoeveel tijd besteedt een gezin aan schriftstudie en evangelieonderwijs, in tegenstelling tot de tijd die gezinsleden besteden aan het kijken naar sport, praatprogramma's of soapseries? Ik vind dat velen van ons te veel tijd aan nutteloos vermaak besteden en

Een kleine fontein in het Conferentiecentrum trekt de aandacht van sommigen die de conferentie bijwonen.



te weinig tijd aan het brood des levens.

Wat betreft prioriteiten bij het nemen van belangrijke beslissingen (zoals opleiding, beroepskeuze, woonplaats, huwelijk of het krijgen van kinderen) moeten we onszelf afvragen wat de eeuwige gevolgen van onze beslissing zullen zijn. Sommige beslissingen die in dit leven aantrekkelijk lijken, kunnen onaanvaardbare risico's voor de eeuwigheid hebben. Bij dergelijke beslissingen moeten we geïnspireerde prioriteiten stellen en die toepassen op een manier waardoor wij en ons gezin eeuwige zegeningen zullen ontvangen.

En als we alles hebben gedaan wat in ons vermogen ligt, mogen we de wijze raad van koning Benjamin niet vergeten: 'En ziet toe, dat al deze dingen in wijsheid en orde geschieden; want het is niet nodig, dat een mens harder loopt dan zijn kracht hem toelaat' (Mosiah 4:27).

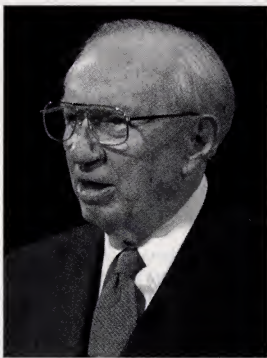
De ultieme prioriteiten van heiligen der laatste dagen zijn tweeledig. Ten eerste proberen we onze relatie met God, de eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, te begrijpen en ervoor te zorgen dat die relatie veilig gesteld wordt door de verlossende verordeningen te ontvangen en ons aan onze verbonden te houden. Ten tweede proberen we de relatie met onze familieleden te begrijpen en ervoor te zorgen dat deze relaties veilig gesteld worden, door de verordeningen in de tempel en door het naleven van de verbonden die wij op die heilige plaats sluiten. Als deze relaties zijn zeker gesteld op de manier die ik heb uitgelegd, zullen we eeuwige zegeningen ontvangen die op geen enkele andere wijze zijn te verkrijgen. Deze eeuwige zegeningen kunnen door geen enkele combinatie van wetenschap, succes, bezit, hoogmoed, beroemdheid of macht worden verkregen!

Ik getuig dat dit waar is. En ik getuig van God, de Vader, die de weg voor ons heeft bereid, en van de Heiland, Jezus Christus, die dit alles door zijn verzoening mogelijk heeft gemaakt. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Afscheid van korte duur

President Gordon B. Hinckley

'Deze conferenties worden gehouden (...) om ons getuigenis te versterken, ons kracht te geven tegen verleiding en zonde, onze blik te verruimen, en instructies te ontvangen.'



Broeders en zusters, we hebben weer een heerlijke conferentie meegemaakt. De toespraken waren inspirerend. De gebeden van hen die de toespraken hebben voorbereid en van ons die er naar hebben geluisterd, zijn beantwoord. We zijn allemaal opgebouwd. Voordat ik mijn afrondende woorden uitspreek, wil ik iets uitleggen. Er zijn mensen die zich afvragen waarom ik in hemelsnaam een wandelstok heb. Dat is het gesprek van de dag de laatste weken. Tja, ik weet dat Brigham Young een wandelstok had. John Taylor had een wandelstok, en Wilford Woodruff had er een, en president Grant maakte gebruik van een wandelstok toen hij op leeftijd kwam. Ik heb president McKay met een wandelstok zien lopen, zo ook president Spencer W. Kimball, en ik wilde die traditie voortzetten.

Alle gekheid op een stokje, de waarheid is dat ik last heb van

evenwichtsstoornissen. Ik sta onvast op mijn benen, en voor de dokters is het een raadsel. Maar ze zijn volop met me bezig, en ik hoop dat het over een dag of twee weer over is.

We zijn allemaal gesticht tijdens deze conferentie. We behoren allemaal meer moed en motivatie te hebben dan gisterochtend toen we hier aankwamen.

Ik verbaas me onophoudelijk over deze grote halfjaarlijkse bijeenkomsten. We hebben in de laatste twee dagen 26 sprekers beluisterd. Dat zijn er veel. Ieder van hen is een bepaalde hoeveelheid tijd toegemeten. Maar geen van hen is een onderwerp opgedragen. En toch zijn alle toespraken met elkaar in harmonie; ieder een draad in een tapijt met een imposant en mooi patroon. Ik denk dat bijna iedereen in dit wereldwijde publiek nu over een of meer van de toespraken kan zeggen: 'Dat was speciaal voor mij bedoeld. Dat had ik juist nodig.'

Dat is ook wel de reden waarom deze conferenties worden gehouden: om ons getuigenis te versterken, ons kracht te geven tegen verleiding en zonde, onze blik te verruimen, en instructies te ontvangen over de programma's van de kerk en ons eigen levenspatroon.

Natuurlijk houden veel kerken grote bijeenkomsten, maar ik ken er geen die vergelijkbaar zijn met deze conferenties die jaar na jaar iedere zes maanden worden gehouden. Het zijn waarlijk wereldconferenties.

Dit werk is levend en vitaal doordat het zich over de hele wereld in grote en kleine gemeenschappen verspreidt. De genialiteit van dit werk

zit hem in de zendelingen die in afgelegen plaatsen met vreemde namen lesgeven en in de bekeerlingen als gevolg van dat onderwijs. Op mijn vele reizen zijn dat de plaatsen die ik het liefst bezoek: de kleine, grotendeels onbekende, verstrooide gemeenten waar het grote pionierswerk voortgang vindt.

Broeders en zusters, laten we deze conferentie verlaten met een krachtiger voornemen om het evangelie na te leven, om meer geloof te tonen, een betere vader of moeder, zoon of dochter te zijn, elkaar onvoorwaardelijk trouw te zijn en onvoorwaardelijk trouw aan de kerk.

Dit is het heilige werk van God. Het is goddelijk van oorsprong en van leer. Jezus Christus staat aan het hoofd. Hij is onze onsterfelijke Heiland en Verlosser. Zijn openbaringen zijn de bron van onze leer, ons geloof, ons onderwijs, ja, zij vormen het onderliggende patroon van ons leven. Joseph Smith was een instrument in de hand van de Almachtige voor het tot stand brengen van deze herstelling. En dat fundamentele element, openbaring, is nog steeds in deze kerk aanwezig, net als in de tijd van Joseph.

Ons persoonlijke getuigenis van die waarheden vormt de basis van

ons geloof. Wij moeten dat getuigenis voeden. We moeten het opkweken. We moeten het nooit verlaten. We mogen het nooit terzijde leggen. Zonder dat getuigenis hebben we niets. Met dat getuigenis hebben we alles.

Mogen we, als we weer naar huis gaan, een toename van ons geloof in die eeuwige, onveranderlijke waarheden ervaren. Moge er vrede en liefde in ons gezin heersen, en een overvloed aan het goede van hemel en aarde. Dat bid ik nederig nu ik voor korte duur afscheid van u neem, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. □



Jouw celestiale gids

Sharon G. Larsen

Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

'Als je vaak bidt en net als Nephi probeert te weten te komen wat de Heer wil, zal de Heer je de weg wijzen.'



Je hebt in deze periode van je leven waarschijnlijk wel eens geprobeerd een opdracht uit te voeren die heel moeilijk leek en waarmee je geen ervaring had. En terwijl je probeerde die schijnbaar onmogelijke opdracht uit te voeren, zijn er misschien wel mensen, misschien zelfs wel vrienden geweest die probeerden je te ontmoedigen, van je stuk te brengen en te kleineren. Onze problemen zijn allemaal verschillend, maar de hulp komt uit dezelfde Bron. Laten we eens kijken wat Nephi heeft meegemaakt.

Hij groeide op in de woestijn. We weten niet of hij ooit een schip had gezien voordat de Heer hem vroeg een schip te bouwen — een schijnbaar onmogelijke opdracht! Maar Nephi geloofde dat de Heer hem zou helpen. Hij zei dat de Heer hem 'van tijd tot tijd' vertelde hoe hij het

moest bouwen (1 Nephi 18:1). Nephi vertelt dat hij niet bouwde zoals andere mensen bouwden. Hij deed het 'op de wijze' die de Heer hem aangaf (1 Nephi 18:2). Dan vertelt hij ons hoe dat in zijn werk ging. 'Ik (...) bad vaak tot de Here; daarom toonde de Here mij grote dingen' (1 Nephi 18:3).

Als je vaak bidt en net als Nephi probeert te weten te komen wat de Heer wil, zal de Heer je de weg wijzen. Maar je kunt erop rekenen dat je, als je je best doet om te gehoorzamen, veel tegenstand zult onder vinden van degenen die je willen ontmoedigen en weerhouden. Nephi's tegenstanders waren zijn eigen broers. Denk je eens in hoe moeilijk dat was!

Af en toe zullen jullie, jongevrouwen, denken dat je net zoiets als Nephi meemaakt. De Heer heeft jullie niet gevraagd een schip te bouwen, maar je leven op te bouwen. Je weet nog niet hoe je hele sterfelijke leven eruit zal zien. Maar je Vader in de hemel weet het en kan je stap voor stap leiden. Hij vraagt van jou dat je je leven opbouwt volgens zijn richtlijnen omdat Hij jou geschapen heeft en wil dat je eens bij Hem terugkeert. Net als bij Nephi zijn er misschien ook wel mensen in jouw omgeving die je ontmoedigen en tegenwerken om je van koers te laten veranderen, of om in ieder geval je vooruitgang te vertragen.

Maar jij hebt toegang tot hetzelfde communicatiesysteem als waar Nephi gebruik van maakte. Lang voordat er

e-mail en faxen, mobiele telefoons en satellietshotels, computers en Internet bestonden, beschikten we over deze communicatie met onze hemelse Vader. Het bestond al vóór elke andere vorm van informatie-uitwisseling. De kracht ervan is merkbaar in de hele kosmos.

Onze hemelse Vader heeft je de gave van de Heilige Geest gegeven zodat je die altijd ter beschikking hebt als je oprecht om zijn hulp vraagt. Net als Nephi kun je weten wat je moet doen om te bouwen volgens het plan van de Heer. Je zult een beroep willen doen op die macht om je te helpen door het aardse leven te navigeren totdat je veilig thuis bent.

Je hebt geen bijzondere uitrusting of ervaring, geen sociale status of geld nodig om je door de Heilige Geest te laten leiden. Luister de volgende keer dat je bij het avondmaal je doopverbond hernieuwt, maar deze belofte: als je je Heiland altijd gedenkt en zijn geboden onderhoudt, zul je zijn Geest altijd bij je hebben. (Zie LV 20:77-79.) Denk daaraan! Waarom zouden we, met zo'n prachtig geschenk, ons tegen die leiding verzetten?

Toen onze dochter oefende op de piano, stelde ik voor dat ze dat stuk nog vijf keer zou spelen om op haar les voorbereid te zijn.

Ze zei: 'Nee, mam. Vijf keer is te veel.'

Ik zei: 'Kies jij dan hoe vaak het nodig is.'

Zij zei: 'Nee, u mag kiezen — maar niet vijf!'

Doen we ook weleens zo als de Geest ons inluistert wat we moeten doen en als dat niet makkelijk of leuk is? We zeggen: 'Zeg het alstublieft nog eens. Ik wil wel gehoorzaam zijn, maar zeg iets wat gemakkelijker is — en leuker.' Het kan gevaarlijk zijn te proberen het onszelf naar de zin te maken.

Ik herinner me dat ik, toen ik ongeveer zo oud was als jullie, wilde dat de Geest iets anders tegen me zei. Ik ben in een Canadees dorp opgegroeid. Er zaten op de middelbare school tien kinderen in mijn eindexamenklas, dus hoorde ik bij de beste tien van mijn klas! Op een

avond gingen mijn zus Shirley en ik naar hetzelfde feestje bij een vriendin thuis. Mijn ouders hadden gezegd dat we direct na het feest thuis moesten komen. Shirley was een jaar jonger dan ik en ging met haar eigen vriendinnen mee, en ik met de mijne. Na het feest ging Shirley direct naar huis, wat voor mijn ouders een duidelijk teken was dat het feest afgelopen was. Ik was niet zo verstandig. Met mijn vriendinnen maakten we een tochtje langs de opwindende plaatsen in het dorp — de graansilo's en het kerkhof!

Toen het later werd, kreeg ik sterk het gevoel dat ik thuishoorde te zijn. Maar hoe kon ik de eerste zijn die zei: 'Ik moet naar huis'? Dus zei ik het niet. Ik bleef lachen met mijn vriendinnen en doen alsof ik het naar mijn zin had. Het gevoel dat ik naar huis moest, werd steeds sterker. Ten slotte zei ik lacherig tegen mijn vriendinnen: 'Als jullie in de verte een blauwe auto zien, is dat mijn vader die me zoekt.' Ik had het nog niet gezegd of daar zagen we midden op de weg echt een blauwe auto met mijn vader ernaast (er was niet veel verkeer) die zwaaide dat we moesten stoppen.

Mijn vader liep om de auto heen, opende het portier en zei rustig: 'Sharon, je kunt maar beter met me

naar huis gaan.' Ik had wel onder de vloermatjes van de auto willen kruipen om er nooit meer onderuit te komen! Hoe kon mijn vader zo wreed en ongevoelig zijn, en waarom had mijn zus niet buiten gewacht zodat mijn ouders niet wisten dat het feest afgelopen was? Kort geleden heb ik hierover met mijn zus gesproken en zij zei: 'Ik heb buiten gewacht tot ik bijna doodgevoren was.' Destijds wist ik zeker dat iedereen er schuldig aan was dat ik in het bijzijn van mijn vriendinnen zo vernederd werd!

Nu ik er anders tegenaan kijk, zie ik duidelijk wat er echt gebeurde. Ik was diverse keren gewaarschuwd — niet door een legioen engelen en zelfs niet door één engel, maar door een stille, zachte stem. Eigenlijk was het alleen maar een gevoel. Dat was zo subtiel, zo onopvallend, dat ik het gemakkelijk kon negeren en net kon doen of het er niet was — en mijn vriendinnen waren er wel!

Ik had niet gedaan wat er van me verwacht werd. Ik had ervoor gekozen om bij mijn vriendinnen in de smaak te vallen, in plaats van bij mijn ouders en de Heer. Maar zelfs toen ik opzettelijk koos om niet te gehoorzamen, bleef de Geest me aanwijzingen geven. Je kunt niet iets verkeerd

doen en je daar goed bij voelen. Als je net doet of de Geest je niets influistert, is het alsof je bij een proefwerk het verkeerde antwoord opschrijft terwijl je het goede antwoord weet.

Het kan voorkomen dat de Geest het moeilijk vindt je te helpen omdat je in je gebeden misschien niet om zijn hulp vraagt, of misschien omdat je niet luistert, of omdat de boodschap niet door kan komen door de harde muziek of de radio of de video.

Kirstin heeft gezegd: 'Uit eigen ervaring weet ik dat, als [we] naar de Geest willen luisteren, ons leven niet zo ingewikkeld en vol verleidingen zal zijn.' (Brief in het archief van de jongevrouwenorganisatie.) Laman en Lemuël hadden zo vaak geweigerd om te luisteren dat ze gevoelloos waren geworden voor die heilige influisteringen. (Zie 1 Nephi 17:45.)

Je kunt je afvragen: 'Hoe weet ik of het de Heilige Geest is die me iets zegt, en niet mijn emoties of omstandigheden?' Denk aan een moment waarop je wist dat je de Geest van de Heer voelde. Misschien was het tijdens een getuigenisbijeenkomst of het kamp, of toen je met je familieleden bij elkaar was, of toen je in de Schriften las, of bad. Misschien voel je die warmte in je hart wel tijdens deze bijeenkomst als je naar de muziek luistert of onze profeet hoort spreken. Dat is dan de Heilige Geest die tot je getuigt. Onthou, onthou hoe de Geest aanvoelt. Gebruik die ervaring om de Geest keer op keer te herkennen.

De Heilige Geest zal je op verschillende manieren en op verschillende momenten onderwijzen. Dat moest Nephi leren. Zorg dat je weet hoe de Heer met je communiceert. Amanda heeft verteld: 'Op een dag zat ik tijdens het seminarie te luisteren naar de toespraak over het heilsplan die ik al een miljoen keer gehoord had, maar plotseling viel het kwartje. Ik kon bij wijze van spreken alles voor me zien en hoe het in elkaar zat. Ik kon de Heilige Geest echt bij me voelen en ik wist dat alles in het evangelie waar was.' (Brief.)

Soms krijg je van een aanwijzing alleen maar een ongemakkelijk



gevoel. Een jongevrouw vertelde: 'Ik kreeg een raar gevoel in mijn maag en iets zei me dat ik "nee" moest zeggen en weglopen.'

Carolani had het eens heel moeilijk. Ze vertelde: 'Ik vroeg me af: "Wat wil mijn hemelse Vader?" Ik kreeg het gevoel dat ik mijn patriarchale zegen moest lezen, en dat deed ik. Toen huilde ik tranen van blijdschap omdat ik wist dat iemand van me hield en dat ik iets waard was.' (Brief)

Jongevrouwen, jullie zijn dierbaar en jullie zijn alles waard, zoveel, dat jullie Heiland zijn leven voor je heeft gegeven. Een bewijs van die liefde heb ik gezien in een kleine gemeente in British Columbia (Canada). De gemeenteconferentie werd in een klein huis gehouden, en de jongevrouwen kwamen bij elkaar in de kelder. De poster van het thema hing aan de muur. Op een tafeltje met een kleedje stonden bloemen en er omheen stonden vier stoelen. Aanwezig waren de jongevrouwenpresidentie van de gemeente, de jongevrouwenpresidentie van de ring, iemand van het algemeen jongevrouwenbestuur, en één jongevrouw, die Hawley heette. De invloed en macht van de Heilige Geest waren ook aanwezig. Op dat moment heb ik een les geleerd — dat de Heer net zo bezorgd is om één kostbare jongevrouw als om duizenden van jullie.

Bovenaan de prioriteitenlijst van onze hemelse Vader staan zijn kinderen. Als iets belangrijk is voor jou, is het belangrijk voor Hem. Alles wat jou bezighoudt, houdt Hem bezig. Welke vraag je ook hebt, de Heer weet het antwoord. Hoe verdrietig je je ook voelt, Hij weet hoe je je voelt en Hij zal de pijn verzachten. Hij weet hoe het is om je helemaal alleen te voelen. Hij zal je troosten.

Zoals onze hemelse Vader wist dat ik opgroeiende in een stadje dat zo klein was dat het op bijna geen enkele kaart voorkwam, zo kent Hij jou. Zoals Hij een jongevrouw in een afgelegen gemeente in British Columbia kent, zo kent hij jou ook — waar je ook bent. Die waarheid ben ik te weten gekomen, en ik geef jullie dat getuigenis. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

Ons talent voor spiritualiteit ontwikkelen

Carol B. Thomas

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

'Spiritualiteit is leren hoe je naar de Geest moet luisteren en dan daardoor je leven laten besturen.'



Millennial Messiah [1982], blz. 234.) Spiritualiteit is leren hoe je naar de Geest moet luisteren en dan daardoor je leven laten besturen.

Hoe leren we om naar de Geest te luisteren? Allereerst moeten we begrijpen wat de Geest is. Ten tweede zullen we kijken naar jongevrouwen die de Geest hebben leren herkennen. Als leden van de kerk hebben we twee geestelijke gaven gekregen: het licht van Christus dat iedereen bij zijn geboorte krijgt, en de bijzondere gave van de Heilige Geest die we na onze doop krijgen. Daardoor kunnen we 'leven door de macht van de Heilige Geest. Dat is de macht van openbaring, en (...) getuigenis.' (Bruce R. McConkie, *Doctrines of the Restoration*, [1989], blz. 93.) Als we eenmaal weten wat de Geest is, hoe herkennen we die dan als we Hem voelen? Dat is het moeilijkste.

Ik herinner me dat ik, toen ik veertien was, voor het allereerst besepte wat de Geest was. Ik ging graag naar de kerk, vooral naar de avondmaalsdienst. Ik voelde me altijd zo warm en vredig. Dat was de Geest. Ik weet niet zeker of ik wel wist hoe belangrijk dat was. Ik wist gewoon dat ik er een goed gevoel van kreeg. Toen ik volwassen was, heb ik geleerd dat Hij ons niet alleen een goed gevoel geeft, maar dat Hij ook onderwijst, getuigt en ons reinigt van zonden. Hij kan ons waarschuwen voor

Wie van jullie heeft ooit een nieuw talent willen ontwikkelen? Heb je wel eens pianoles genomen of op damesvoetbal gezeten? Vanavond wil ik tot jullie spreken over een talent ontwikkelen — niet zomaar een talent, maar een heel bijzonder talent waaraan je, wil ik wedden, nog nooit zelfs maar gedacht hebt. Ik wil tot jullie spreken over het ontwikkelen van je talent voor spiritualiteit.

Wist je dat spiritualiteit een talent is? Ouderling Bruce R. McConkie heeft als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen eens gezegd: 'Ver boven alle talenten, (...) staat de belangrijkste van alle gaven — het talent voor spiritualiteit.' (The

gevaar en ons iets in herinnering brengen.

Sommige jongevrouwen hebben er moeite mee om de Geest te herkennen. Een meisje schreef:

'Ik heb eigenlijk geen ervaring met de Heilige Geest, en dat is vooral mijn eigen schuld omdat ik niet leef zoals het behoort. Maar ik doe nu beter mijn best, en hopelijk krijg ik binnenkort de kans om de [troostende invloed van de] Heilige Geest te voelen.' (Brief in archief jongevrouwenorganisatie.)

Die gevoelens zijn normaal. Deze jongevrouw weet het misschien niet, maar de Heilige Geest geeft haar een verlangen om zijn invloed te voelen. De Geest geeft ons niet altijd warme, knusse gevoelens. Meestal komt inspiratie in de vorm van een stille, zachte stem.

Ik denk aan wat de Heiland bij zijn bezoek aan de nieuwe wereld tegen de getrouwe Nephieten zei: 'Ik bemerk, dat gij zwak zijt, dat gij niet al mijn woorden kunt begrijpen. (...) Gaat (...) naar uw woonplaatsen, (...) overdenk wat Ik u heb gezegd, en bidt de Vader (...) dat gij het moogt begrijpen' (3 Nephi 17:2-3.)

De woorden van de Heiland zijn voor ons opgeschreven. Het geeft niet als we zwak zijn, zolang we maar niet zwak blijven, zolang we er maar iets aan doen. Katie is een jongevrouw die dat gedaan heeft. Laat me haar verhaal vertellen.

'Mijn hele leven heb ik goed willen zijn, maar ik kwam op het punt waarop ik me afvroeg: "Hoe kun je echt weten of de kerk waar is?" Ik nam Moroni's uitdaging aan en ik heb vijf maanden lang elke dag gebeden en in de Schriften gelezen. Op een avond zat ik in tranen op mijn bed en gaf ik het bijna op. Ik besloot te bidden. Ik zei: "Hemelse Vader, help me alstublieft dat ik alleen maar weet dat U er bent. Ik heb met betrekking tot de kerk gedaan wat U gevraagd heeft en ik weet het echt niet." Onmiddellijk kreeg ik een gevoel alsof iemand zijn armen om me heen sloeg. Ik hoorde geen luide stem en ik zag geen engel, maar ik voelde dat onze hemelse Vader tegen me zei: "Lieve Katie, je weet het

allang." Het was alsof een liefdevolle vader zijn kindje troostte.' (Brief in bezit van het kantoor van de jongevrouwen.)

Getuigen van de waarheid is een van de belangrijkste functies van de Heilige Geest. De Geest getuigde tot Katie dat het evangelie waar is. Katie had haar deel gedaan. Zoals de Heiland gezegd had, ging zij naar huis, bestudeerde zijn woorden en bad — vijf maanden lang. Katie ontwikkelt haar talent voor spiritualiteit. Zij kan die gave gebruiken om haar leven te besturen.

Het is de bedoeling dat we anderen in onze talenten laten delen. Als je piano leert spelen, kun je anderen met je muziek tot zegen zijn. Als je je talent voor spiritualiteit ontwikkelt, kun je die gave gebruiken om je huisgenoten tot zegen te zijn. Wist je dat je een beetje verantwoordelijk bent voor het geluk in jullie gezin? Het is niet alleen de taak van je vader of moeder om te zorgen dat jullie gelukkig zijn. Jij kunt daar ook je steentje aan bijdragen. Luister naar wat Brooke deed toen ze anderen liet delen in haar talent voor spiritualiteit.

'Mijn zusje van acht was bang dat er vreemden het huis zouden binnenkomen. Op een avond kwam ze mijn kamer binnen en ik probeerde haar uit te leggen dat ze niemand hoorde lopen. Ik dacht eraan dat mijn seminarieleerkracht ons aanspoorde om altijd te proberen de Geest van onze hemelse Vader bij ons te hebben. Ik bad dus stiltesjes om hulp zou krijgen om niet gefrustreerd te raken. Onmiddellijk schoot me een vers te binnen. Ik sloeg de Schriften open en liet haar dat vers voorlezen. Toen gaf ik haar mijn getuigenis van de Heilige Geest en ik vertelde wat ze moest doen als ze rustig naar beneden wilde gaan, hoe ze moest bidden en dat de Heilige Geest zou komen. Ze gaf me een knuffel en een kus, en ging naar bed. Toen dacht ik aan mijn zusje van tien in het bed boven mij. Ze vertelde dat ze nooit had geweten dat je, als je zoiets wilde, kon bidden en dat de Geest je dan vrede zou geven. Ik wist dat de Heilige Geest me inspireerde om dat te zeggen.' (Brief.)

Er zijn heel veel manieren waarop je je gezin tot zegen kunt zijn. Brooke deed drie belangrijke dingen: ze gaf haar getuigenis, ze bad voor





haar zus, en ze was een voorbeeld voor haar andere zus in het bed boven haar. Dat versterkte ook haar eigen spiritualiteit.

De Heiland vraagt of we ons getuigenis willen geven. Hij heeft gezegd: 'Gaat heen in de gehele wereld, predikt het evangelie tot ieder schepsel' (LV 68:8).

Velen onder jullie vinden het fijn om op het kamp je getuigenis te geven. Nou, je hoeft niet op het kamp te wachten. Je kunt vaak op een eenvoudige manier thuis je getuigenis geven.

Toen mijn kleinkinderen bij mij op bezoek waren en we een foto van president Hinckley zagen, zei ik: 'Ik hou van president Hinckley. Ik ben zo dankbaar dat we in deze tijd een levende profeet op aarde hebben.' Dat nam niet meer dan tien seconden in beslag, maar ik had mijn kleinkinderen iets geleerd en gezorgd dat we de Geest voelden.

We geven elke dag ons getuigenis door ons voorbeeld. Vorige maand, toen ik deze toespraak schreef, kwam mijn dochter Jill thuis, maakte opgewekt het eten klaar en deed de afwas. De lieflijke geest die zij in haar hart meedraagt, is een zegen voor ons gezin. Ik weet dat ze

van Jezus houdt door de manier waarop ze haar liefde voor mij toont. Gebed is een andere manier waarop we onze liefde voor Jezus laten zien. President Hinckley heeft gezegd: 'Laat de leden van elk gezin in deze kern gezamenlijk bidden.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], blz. 216.) 'Uw dagelijkse gesprekken met Hem zullen vrede in uw hart teweegbrengen en een vreugde in uw leven die uit geen enkele andere bron kan ontspringen.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, blz. 216.)

Jij kunt je gezinsleden craan herinneren dat ze moeten bidden. Gebed is als een paraplu in de regenbui van het leven. Toen ik het als moeder van zeven kinderen druk had, was ik zo dankbaar als een van mijn kinderen zei: 'We zijn het gezinsgebed vergeten.' Soms baden we staand bij de achterdeur als de kinderen snel naar school moesten. Het heeft de spiritualiteit in ons gezin altijd versterkt.

En je kunt voor jullie gezin bidden. Als er twist is, bid dan voor een geest van vrede. Ongeacht wat er aan de hand is, zal onze hemelse Vader je zegenen met vrede in je hart. Gebed is een wonder; de spiritualiteit bij jullie thuis kan erdoor ontwikkeld worden.

Kort geleden heeft onze profeet, president Hinckley, gebeden voor de jeugd van de kerk. Dat was een onvergetelijke ervaring.

Kun je je voorstellen hoe mooi het zou zijn als we wisten dat Jezus voor ons bidt? Toen Hij bij de Nephieten was, 'knielde Hij (...) ter aarde neder; en (...) bad tot de Vader. (...) En niemand kan zich de vreugde indenken, die onze ziel vervulde, toen we Hem voor ons tot de Vader hoorden bidden' (3 Nephi 17:15, 17).

Kun jij je voorstellen hoe de Nephitische kinderen zich voelden? Tijdens zijn bediening onder hen 'maakt [Hij] hun tongen los, en zij spraken grote en wonderbare dingen (...), groter zelfs dan Hij aan het volk had geopenbaard' (3 Nephi 26:14).

Met de macht van de Geest kun jij thuis ook grote en wonderbare dingen zeggen.

Die kinderen 'zagen (...) engelen als in vuur uit de hemel nederdalen; en zij kwamen neder en omringden die kleinen, (...) en de engelen dienden hen' (3 Nephi 17:24).

Misschien zie jij nooit engelen uit de hemel nederdalen, maar ik kan je wel beloven dat, als jij thuis je getuigenis geeft en bidt, onzichtbare engelen jou zullen dienen. Als jij anderen laat delen in jouw talent voor spiritualiteit, zul je warmte en de macht van de Geest voelen die jouw leven bestuurt.

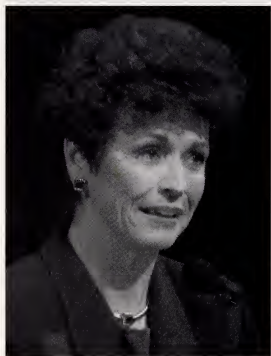
De profeten hebben gelijk. Jullie, jongevrouwen '['vormen] (...) de belangrijkste generatie die deze kerk ooit gekend heeft.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, blz. 718.) Jullie kunnen een sterke invloed in jullie gezin zijn. Het is een waar beginsel dat de Heer werkt door middel van gezinnen.

Nu je weet hoe de Geest werkt, en hoe jullie, jongevrouwen, die Geest kunnen gebruiken om jullie gezin tot zegen te zijn, is het ons gebed dat jullie je talent voor spiritualiteit zullen ontwikkelen. Onze hemelse Vader wil die belangrijke macht heel graag schenken. Moge de Geest jullie zegenen in het ontwikkelen van spiritualiteit. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. □

Een Trooster, een Gids, een Getuige

Margaret D. Nadauld
Algemeen jongevrouwenpresidente

'Door de gave en de macht van de Heilige Geest kun je geleid worden op je reis door het leven.'



Ken je het lied dat begint met: 'Ik lees graag dat mooie verhaal, woord voor woord, van het leven van Jezus op aard. Ik had ook zo graag bij die kind'ren gehoord, toen in liefde om Jezus geschaard.'? ('Ik lees graag dat mooie verhaal', *Kinderliedjes*, blz. 35.) Stel je voor hoe het geweest zou zijn als Jezus zijn handen op je hoofd had gelegd en je had gezegend zoals Hij volgens de Schriften deed toen Hij op aarde was.

Denk je eens in dat je echt dicht bij de Heiland kon zijn. Stel je voor dat je net als zij door Hem bemind, genezen, gezegend en geleid wordt. Toen Hij op aarde was, hielden de leden van zijn kerk van Hem, vrouwen van Hem en volgden Hem. Je kunt je voorstellen hoe verdrietig ze waren bij het vooruitzicht dat Hij

hen ging verlaten, maar Hij beloofde: 'Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, (...) de Trooster, de Heilige Geest' (Johannes 14:16, 26). Hij gaf hun een onschatbare gave, de Trooster, die hun metgezel zou zijn als Hij weg was.

De Heer houdt ook van jullie, net als van de discipelen vanouds. Hij houdt meer van jullie dan je ooit zult weten. Hij wil dat je succes zult hebben in je zending in dit leven. Je hoeft de ervaringen van dit leven niet alléén te ondervinden, en je bent ook niet hierheen gestuurd om te falen.

Daarom heb je een heilige gave gekregen toen je gedoopt en bevestigd werd, toen er handen op je hoofd werden gelegd en tegen je gezegd werd: 'Ontvang de Heilige Geest'. Het is bijna alsof je Vader in de hemel je een geschenk gaf om je officiële komst in zijn koninkrijk op aarde te vieren. De Heilige Geest kan altijd bij je zijn en je naar Hem terug leiden, maar om profijt te hebben van die heilige gave moet je die echt ontvangen; en dan moet je hem gebruiken. Wat zou het jammer zijn als je zo'n kostbaar geschenk kreeg en het dan ongebruikt terzijde legde. Ik wil tot jullie spreken over drie dingen die de Heilige Geest kan doen. Hij kan troosten, leiden en getuigen.

Laten we ons allereerst richten op de macht van de Heilige Geest om te troosten. Toen ik nog een klein meisje was, werd ik ernstig ziek. Elke

dag werd ik zieker. Niets wat de dokter voorschreef, hielp. In die tijd raasde de gevreesde polio bijna als een epidemie door het land. Velen stierven eraan, en degenen die niet stierven, hielden er een handicap aan over. In die tijd was polio voor iedereen de grootste angst.

Op een avond werd mijn toestand ernstiger, en mijn vader en grootvader zalfden me met gewijde olie en door de macht van het heilig, Melchizedeks priesterschap, dat zij droegen. Ze riepen God aan om genezing, hulp, leiding en troost. Daarna brachten mijn ouders me naar een dokter in een andere stad, die ons onmiddellijk doorstuurde naar Salt Lake City — twee en een half uur rijden — met de aansporing om er haast achter te zetten. Ik hoorde de dokter fluisteren dat hij zeker wist dat het polio was.

Toen we eindelijk in het ziekenhuis in Salt Lake City kwamen, stond er al medisch personeel op ons te wachten. Ze graaiden me uit de armen van mijn ouders en droegen me snel weg. Zonder een groet of enige uitleg werden we gescheiden. Ik was helemaal alleen, en ik dacht dat ik dood ging.

Na de pijnlijke onderzoeken, waaronder een ruggenmergpunctie, brachten ze me naar een 'isoleerkamer' waar ik helemaal alleen zou zijn, in de hoop dat ik niemand anders zou infecteren, want ik had wel degelijk polio.

Ik herinner me hoe ontzettend bang ik was. Het was donker en ik was zo ziek en zo alleen. Maar mijn ouders hadden me geleerd te bidden. Ik knielde neer naast het bed dat op een ledikantje leek en ik vroeg onze hemelse Vader of Hij me wilde zegenen. Ik herinner me dat ik huilde. Onze hemelse Vader hoorde mijn gebed, al was ik nog maar een kind. Echt waar. Onze hemelse Vader stuurde zijn vertroostende macht die me in stille liefde omhulde. Ik voelde de macht van de Heilige Geest en ik was niet alleen.

Ik wil jullie nog iets vertellen. Ik ken een waardevolle jongevrouw die wegens groot verdriet behoefte heeft aan troost. Ze maakt zich zorgen

over de toestand in hun gezin en over de onenigheid tussen haar ouders. Het maakt haar en haar broers en zussen verdrietig en bezorgd. Zij is de oudste en vraagt zich af wat ze kan doen aan dat ernstige probleem in hun gezin. Misschien bevind jij je wel in zo'n zelfde situatie. Hoewel er geen gemakkelijke oplossing is en er geen formule bestaat die werkt voor iedereen met verdriet of zorgen, is er Eén die zich om jullie situatie bekommert en weet wat je moet doen. Dat is onze Vader in de hemel. Hij bekomert zich net zoveel om jou als wanneer Hij hier bij je zou zijn en oog in oog met je kon spreken. Hij weet wat er in het hart van dit meisje omgaat en Hij weet ook wat er in jouw hart omgaat. Om je te helpen is de vrede gegeven die de Heilige Geest met zich meebrengt. Jezus heeft gezegd: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27). Jongevrouwen, bid om troost en dat geschenk zal je toekomen.

Mijn tweede punt is: de Heilige Geest heeft de macht om te leiden.

Een meisje van vijftien vond dat ze op zoek moest naar nieuwe vriendinnen. Heb jij dat ooit zo ondervonden? Zij schrijft: 'Ik weet niet of u ooit van vriendenkring heeft moeten veranderen, maar het was eerlijk gezegd het moeilijkste wat ik ooit heb moeten doen.' Ze besloot haar probleem in de handen van de Heer te leggen, en ze vroeg ook haar ouders om raad. Ze zegt dat ze het na een aantal maanden 'gewoon wilde opgeven'. Op een middag stond ze wat met haar seminarieleerkracht te praten en vertrouwde hem haar probleem toe. "Toen zei hij: 'Ik weet echt niet waarom ik je dit vraag, maar ken je deze meisjes toevallig?'" Ik knikte. Toen zei hij: "Heb je ooit overwogen vriendschap met hen te sluiten?" Ik zei dat ik vast geen aansluiting zou vinden. Toen vroeg hij me of hij met een van de meisjes mocht praten. Ik besloot dat ik dat goed zou vinden als hij beloofde dat hij me niet in verlegenheid zou brengen.

'De volgende dag kreeg ik een telefoontje van een van die meisjes. Nu moet u weten dat dit meisje in de studentenraad zat, en ik haat het

om de term te gebruiken, maar ze was "razend populair". Ze vroeg of ik die avond meeding naar een basketbalwedstrijd. Die avond was een van de leukste, vredigste avonden van mijn leven. De volgende dag stelde ze me voor aan twee andere meisjes. We werden onmiddellijk allemaal vriendinnen. Door die gebeurtenis ben ik veranderd.'

'Ze besluit met: 'Ik weet niet hoe het met u is, maar ik heb veel liever dat de Heer, die van alles het resultaat weet, mijn leven richting geeft dan ikzelf die de dingen alleen maar per moment zie. Hij is vlakbij ons, Hij leedst ons door het leven, ook als we ons zo alleen voelen.' (Brief in archief jongevrouwenorganisatie.)

De Heer belooft ons: 'Op zachtmoedigheid en nederigheid des harten volgt de komst van de Heilige Geest, welke Trooster met hoop en volmaakte liefde vervult, welke liefde verblijft door ijverig te bidden' (Moroni 8:26).

Je hemelse Vader zal je het goede pad helpen vinden als je Hem om leiding vraagt. Maar denk eraan dat je na het bidden moet opstaan en iets positiefs moet gaan doen; ga de

Vele jongevrouwen, met hun leidsters en moeders, verzamelen zich bij het Conferentiecentrum voor de algemene bijeenkomst van de jongevrouwen.



goede kant op! Hij zal mensen op je weg sturen die je zullen helpen, maar je moet jouw deel ook doen. Door de gave en de macht van de Heilige Geest kun je geleid worden op je reis door het leven.

Punt drie: de Heilige Geest is ook getuige. De Heilige Geest kan zorgen dat je echt van binnen de belangrijkste waarheid begrijpt die ooit bekend is gemaakt, dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is, dat door Hem iedereen die ooit geleefd heeft op een goede dag weer levend zal zijn. En door Hem kunnen we ons bekeren van wat we verkeerd hebben gedaan en doorgaan op het pad dat ons terugvoert naar onze hemelse Vader. Dat is de verzoening. De Heilige Geest zal tot ons hart van die waarheid getuigen als wij die willen weten, en Hij getuigt tot anderen als wij hun ons getuigenis van die waarheid geven.

Ouderling Jeffrey R. Holland zegt dat anderen, als wij hun ons getuigenis geven, niet alleen ons getuigenis van Christus horen, naar dat ze ook de nagalm van andere, vroegere getuigenissen horen, inclusief hun eigen getuigenis van Hem, want zij bevonden zich tussen de heldhaftigen die in het voorsterfelijk leven Christus verkozen boven Satan. Ouderling Holland zegt dat het hun bekend zal voorkomen als zij anderen horen getuigen van Christus' zending; dat veroorzaakt een nagalm van de waarheid die zij zelf al kennen. Bovendien doe je, als je getuigt van Christus' zending, een beroep op de macht van God, de Vader, en de Heilige Geest. (Zie 'Missionary Work and the Atonement', *Ensign*, maart 2001, blz. 11–12.) In Moroni, hoofdstuk tien vers vijf, wordt ons beloofd: 'Door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten.' Lieve jonge zusters, werk aan een getuigenis van Christus' zending. Je zult die krijgen door de macht van de Heilige Geest. Geef daarna je getuigenis en doe dat vaak.

De Heilige Geest troost, leidt en getuigt. Wat een opmerkelijk en heilig lid van de Godheid. En jullie hebben recht op zijn invloed en inspiratie! Wat worden jullie geze-



gend en bemind! Omdat aan jullie zoveel gegeven is, moeten jullie zelf ook geven. En daarom, met dit in ons achterhoofd, willen we jullie vanavond een bijzonder verzoek doen. Het is eigenlijk een uitnodiging, en we hopen dat jullie die zullen aanvaarden en ernaar zullen handelen. Zijn jullie er klaar voor? Dit is de uitnodiging:

Willen jullie je hand uitsteken naar andere jongevrouwen zodat die het komende jaar weer actief worden in de kerk? Ieder van jullie kent vast wel een meisje dat minderactief, pas gedoopt of nog geen lid is. Wij vragen je om je hand uit te steken naar een andere jongevrouw en haar over het evangelie van Jezus Christus te vertellen, zodat zij zich ook kan verheugen in de heerlijke, hemelse zegeningen waarover we het vanavond gehad hebben.

Denk je eens in hoeveel levens gezegend zouden worden, hoeveel jongevrouwen getroost en geleid kunnen worden en een sterker getuigenis kunnen krijgen. Dit jaar zijn er meer dan een half miljoen jongevrouwen in de kerk. Bedenk dat, als ieder van jullie op deze uitnodiging ingaat en er maar één terugbrengt, er volgend jaar tweemaal zoveel actieve jongevrouwen

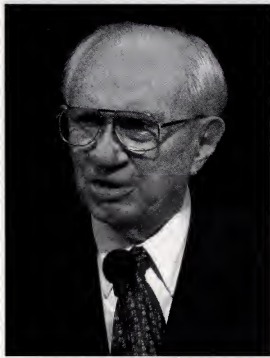
zullen zijn! Laat je door de Heilige Geest leiden. Je ouders en je leiders zullen je ook helpen, zodat je weet wat je moet doen en hoe je het moet doen. Wij horen graag over je ervaringen en je succes. In mijn boodschap voor jullie heb ik geen verhaal gebruikt om het derde punt van deze toespraak, getuige zijn, toe te lichten, omdat jullie dat verhaal zullen schrijven als jullie op onze uitnodiging ingaan. Ik hoop dat jullie er vanavond mee beginnen.

Ik ben begonnen met een lied dat ons herinnert aan de tijd dat de Heiland op aarde onder de mensen leefde. Ik sluit nu af met de woorden van een lofzang die ons eraan herinnert dat onze Verlosser, de Heer Jezus Christus, wel uit ons gezichtsveld verdwenen is, maar dat Hij nog steeds leeft om ons te zegenen met zijn liefde: 'Hij leeft, en troost mijn droef gemoed, Hij leeft, en stelt mijn tranenvloed. Hij leeft, en al mijn vreeze vliedt, Hij leeft, mijn liefst en innig Lied.' ('Ik weet dat mijn Verlosser leeft', *lofzang* 92). Ik getuig dat Hij dat doet door de gave en de macht van de Heilige Geest. Ik bid dat wij die heilige gave van God zullen ontvangen en gebruiken. In de heilige naam van onze dierbare Heiland, Jezus Christus. Amen. □

Hoe word ik de vrouw van mijn dromen?

President Gordon B. Hinckley

Jullie zijn dochters van de Almachtige. Jullie mogelijkheden zijn onbeperkt. Jullie toekomst ziet er schitterend uit, als je het roer in handen houdt.'



Bedankt voor die prachtige lof zang. Bedankt voor jullie gebeden; bedankt voor jullie geloof; bedankt voor wat jullie zijn. Jongevrouwen van de kerk, heel hartelijk bedankt. En u ook bedankt, zuster Nadauld, zuster Thomas, zuster Larsen, voor de fijne toespraken die u zojuist gehouden heeft. Wat zijn jullie een prachtige aanblik in deze zaal. Nog honderdduizenden anderen over de hele wereld zijn samengekomen. Zij zullen ons in meer dan twintig talen beluisteren. Onze toespraken zullen in hun eigen taal worden vertaald.

Het is een overweldigende taak om tot jullie te spreken. Tegelijkertijd is het een fantastische gelegenheid. Ik bid om de leiding van de Geest, over wie wij vanavond zoveel gehoord hebben.

Hoewel jullie verschillende nationaliteiten hebben, behoren jullie tot één groot gezin. Jullie zijn dochters van God. Jullie zijn lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. In je jeugd spreken jullie over de toekomst, en die is vol beloften. Jullie spreken over hoop, geloof en succes. Jullie spreken over goedheid, liefde en vrede. Jullie spreken over een betere wereld dan we ooit gekend hebben.

Jullie zijn goddelijke schepsels; jullie zijn dochters van de Almachtige. Jullie mogelijkheden zijn onbeperkt. Jullie toekomst ziet er schitterend uit, als je het roer in handen houdt. Laat je leven niet vruchteloos en zonder waarde aan je voorbijglijden.

Iemand gaf me een paar dagen geleden een jaarboek van mijn middelbare school. Het lijkt erop dat ik de boeken toegestuurd krijg die mensen niet meer willen hebben. Een uur lang heb ik het doorgebladerd en gekeken naar de foto's van mijn vrienden van 73 jaar geleden, mijn klas van 1928.

De meesten die in dat jaarboek staan, zijn inmiddels overleden. Sommigen lijken een bijna doelloos leven te hebben geleid. Sommigen hebben veel succes gehad.

Ik keek naar de gezichten van de jongens die mijn vrienden en kameraden waren. Eens waren zij jeugdig, levendig en vol energie. Nu zijn de overgeblevenen gerimpeld en traag van gang. Hun leven heeft nog steeds betekenis, maar ze zijn niet meer zo vitaal. Ik keek in dat oude

jaarboek naar het gezicht van de meisjes die ik kende. Velen zijn gestorven en de overigen leiden een teruggetrokken leven. Maar nog steeds zijn ze mooi en boeiend.

Mijn gedachten gaan terug naar die jongemannen en jongevrouwen uit mijn jeugd, naar de periode waarin jullie je nu bevinden. De meesten van ons zijn gelukkig. We hebben van het leven genoten. Ik denk dat we ambitieus waren. De donkere en vreselijke crisis die de aarde geteisterd heeft, zou pas een jaar daarna ontstaan. Het jaar 1928 was een periode van hooggespannen verwachtingen en prachtige dromen.

Op stille momenten droomden we allemaal. De jongens droomden van bergen die ze zouden beklimmen en van een toekomstige carrière. De meisjes droomden ervan het soort vrouw te worden zoals de meesten in hun moeder zagen.

Terwijl ik daarover nadacht, besloot ik mijn toespraak van vanavond te noemen: 'Hoe word ik de vrouw van mijn dromen?'

Een paar maanden geleden heb ik jullie en de jongemannen van de kerk toegesproken. Ik heb toen zes zaken genoemd die jullie zouden moeten nastreven. Denk je dat we die samen kunnen opnoemen? Laten we het proberen. Wees dankbaar, wees verstandig, wees rein, wees trouw, wees nederig, spreek met God.

Ik twijfel er absoluut niet aan of die gedragspatronen zullen leiden tot succes, geluk en vrede. Ik beveel ze jullie opnieuw aan, met een belofte dat, als je je daaraan houdt, je leven veel goeds zal opleveren. Ik geloof dat jullie succesvol zullen zijn. Ik weet zeker dat jullie, als jullie ouder worden, met dankbaarheid zullen terugkijken op de levenswijze die je gekozen hebt.

Vanavond wil ik in mijn toespraak tot jullie, jongevrouwen, een paar van diezelfde zaken bespreken, in andere bewoordingen. Het is een herhaling waard, en ik beveel ze je opnieuw aan.

In het jaarboek waarover ik het had, staat een foto van een jongevrouw. Ze was intelligent, bruisend en mooi. Ze was populair. Haar leven

kon je in één woord samenvatten — plezier. Ze ging uit met jongens, danste veel en studeerde wat, net genoeg om haar eindexamen te halen. Ze trouwde met een jongen als zijzelf. Alcohol ging een overheersende rol spelen. Ze kon er niet van afblijven. Ze was eraan verslaafd. Haar lichaam verzwakte door de schadelijke gevolgen ervan. Verdrietig genoeg gleed haar leven zonder meer voorbij.

Er staat in dat jaarboek een foto van een ander meisje. Ze was niet uitgesproken knap. Maar ze zag er goed uit, haar ogen twinkelden en ze had een glimlach op haar gezicht. Ze wist waarom ze op school zat. Ze zat daar om te leren. Zij droomde van het soort vrouw dat ze wilde worden en richtte haar leven daarop.

Ze kon ook plezier maken, maar ze wist wanneer ze ermee moest ophouden om weer aan andere zaken te denken.

In die tijd zat er een jongen op school. Hij kwam uit een dorp. Hij had weinig geld. Hij bracht zijn lunch mee in een zakje van bruin papier. Je kon een beetje zien dat het een boerenjongen was. Hij was niet uitgesproken knap of aantrekkelijk. Het was een goede student. Hij had zich een doel gesteld. Hij mikte hoog, en soms leek het bijna onhaalbaar.

Die twee werden verliefd op elkaar. Men zei: 'Wat ziet hij in haar?' Of: 'Wat ziet zij in hem?' Zij zagen allebei iets moois wat niemand anders zag.

Toen ze hun studie aan de universiteit afgerond hadden, trouwden ze. Ze spaarden en werkten. Geld was een probleem. Hij studeerde door. Zij bleef een tijdje werken, en toen kwamen er kinderen. Zij gaf haar aandacht aan hen.

Een paar jaar geleden zat ik in een vliegtuig vanuit het oosten [van de VS] op weg naar huis. Het was laat. Ik liep in het halfdonker door het gangpad. Ik zag een vrouw slapen met haar hoofd op de schouder van haar man. Ze werd wakker toen ik dichterbij kwam. Onmiddellijk herkende ik in haar het meisje dat ik zo lang geleden op de middelbare school had gekend. Ik herkende ook

de jongen die ik had gekend. Ze waren nu op leeftijd. Tijdens ons gesprek vertelde ze dat hun kinderen nu volwassen waren en dat zij grootouders waren. Ze vertelde trots dat ze terug kwamen vanuit het oosten waar hij een voordracht had gehouden. Tijdens een groot congres was hij daar geëerd door collega's uit het hele land.

Ik hoorde dat ze actief waren geweest in de kerk en alles gedaan hadden wat van hen gevraagd was. In ieder opzicht waren ze succesvol. Ze hadden de doelen bereikt die ze zich gesteld hadden. Ze werden

geëerd en gerespecteerd en hadden een belangrijk aandeel geleverd in de gemeenschap waarvan ze deel uitmaakten. Zij was het soort vrouw geworden waarvan ze gedroomd had. En meer dan dat.

Toen ik naar mijn plaats in het vliegtuig terugliep, dacht ik aan die twee meisjes over wie ik jullie vanavond verteld heb. Het leven van de één kon je in één woord samenvatten: plezier. Het was doelloos geweest, instabiel, zonder een bijdrage aan de gemeenschap, zonder ambitie. Het was geëindigd in narigheid, pijn en een vroegtijdige dood.





Een jongevrouw in gedachten. Achter haar is de waterval ten zuiden van het Conferentiecentrum door een raam te zien.

Het leven van de ander was moeilijk geweest. Ze hadden moeten beknibbelen en sparen. Ze hadden moeten werken en ploeteren om vol te houden. Het betekende voor hen: eenvoudig voedsel, eenvoudige kleding en een zeer bescheiden appartementje in de jaren dat haar man probeerde aan werk te komen. Maar uit die schijnbaar onvruchtbare bodem was een plant, waren zelfs twee planten naast elkaar ontsproten die prachtig tot bloei kwamen en vrucht droegen.

Die prachtige bloei was tot stand gekomen door hulp aan hun naasten, belangeloosheid ten opzichte van elkaar, liefde, respect en gelof in elkaar, geluk doordat ze voorzagen in de behoeften van anderen in de diverse activiteiten die ze nastreefden.

Toen ik nadacht over dat gesprek met die twee, nam ik me voor dat ik beter mijn best zou gaan doen, wat meer toegewijd zou zijn, mijn doelen wat hoger zou stellen, wat meer van mijn vrouw zou gaan houden, haar zou helpen, koesteren en voor haar zou zorgen.

En daarom, mijn lieve, jonge vriendinnen wil ik vanavond zo ernstig, zo oprecht, zo graag iets tegen

jullie zeggen waardoor je het soort vrouw kunt worden waarvan je droomt.

Om te beginnen moet er reinheid zijn, want onkuisheid zal je schade berokkenen en een litteken achterlaten dat nooit helemaal verdwijnt. Je moet een doel hebben. We zijn hier om iets tot stand te brengen, om de samenleving tot zegen te zijn met onze talenten en onze kennis. Natuurlijk kun je plezier hebben. Maar je moet inzien dat het leven ernstig is, dat de risico's groot zijn, maar dat je die te boven kunt komen als je jezelf in de hand houdt en vraagt om de onuitputtelijke kracht van de Heer.

Ik wil je eerst geruststellen dat niet alles verkeken is als je een fout hebt gemaakt, als je meegesleept bent in onzedelijk gedrag. De herinnering aan die fout zal waarschijnlijk blijven hangen, maar de daad kan je vergeven worden, en je kunt het verleden te boven komen door een leven te leiden dat, als je je bekeerd hebt, voor de Heer volledig aanvaardbaar is. Hij heeft beloofd dat Hij je zonden zal vergeven en ze niet meer zal gedenken. (Zie LV 58:42.)

Hij heeft gezorgd voor behulpzame ouders en kerkleiders die je

kunnen helpen als je moeilijkheden hebt. Je kunt alle kwaad waarbij je betrokken bent geweest, achter je laten. Je kunt verder gaan met nieuwe hoop en een veel betere manier van leven.

Maar er zullen littekens blijven. De beste manier, de enige manier is dat je elke verlokking van het kwade vermijdt. President George Albert Smith zei altijd: 'Blijf aan de kant van de Heer'. (*Sharing the Gospel with Others*, samengesteld door Preston Nibley [1948], blz. 42.) Binnenin je heb je driften, krachtig en ontzettend overtuigend, die je er soms toe brengen je te laten gaan en een beetje te experimenteren. Dat moet je niet doen. Dat kan niet. Jullie zijn dochters van God met enorme mogelijkheden. Hij koestert grote verwachtingen ten aanzien van jou, en anderen doen dat ook. Je kunt geen minuut toegeven. Je kunt niet toegeven aan een impuls. Je moet gedisciplineerd, sterk en onverzettelijk zijn. Ga verleiding uit de weg, zoals Jozef de verleidingen van Potifars vrouw uit de weg ging.

In deze hele wereld is er niets zo mooi als deugd. Die hoeft je niet op te poetsen. Deugd is kostbaar en mooi. Ze is onbetaalbaar. Je kunt ze niet kopen of verkopen. Ze is het resultaat van zelfbeheersing.

Jullie, jongevrouwen, denken veel aan de jongens. Je kunt het gezellig met hen hebben, maar overschrijd nooit de grens van de deugd. Welke jongeman ook van je vraagt, je aannemend, of eist dat je je bezondigt aan enige vorm van seksueel gedrag, is jouw gezelschap niet waard. Sluit hem buiten je leven voordat het jouwe en het zijne te gronde worden gericht. Als je je zo kunt beheersen, zul je je leven lang dankbaar zijn. De meesten van jullie zullen trouwen, en jullie huwelijk zal veel gelukkiger zijn omdat je je daarvoor beheerst hebt. Je zult waardig zijn om het huis van de Heer te betreden. Er is geen gelijkwaardige vervanging voor die schitterende zegening. De Heer heeft een fantastische opdracht gegeven. Hij heeft gezegd: 'Laat deugd uw gedachten zonder ophouden versieren' (LV 121:45). Dat is een gebod

dat we ijverig en met zelfbeheersing moeten naleven. En eraan vast zit de belofte van prachtige zegeningen. Tegen degenen die een deugdzzaam leven leiden, heeft Hij gezegd: 'Dan zal uw vertrouwen in het nabij-zijn van God sterk worden. (...)

'De Heilige Geest — over wie we vanavond hebben gesproken — zal voortdurend uw metgezel zijn, en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid; en uw heerschappij zal een eeuwig heerschappij zijn, en zonder dwangmiddelen zal deze u voor eeuwig toevoelen' (LV 121:45-46).

Bestaat er een belangrijker of mooiere belofte?

Zoek een doel in je leven. Kies wat je graag wilt doen en volg een opleiding om dat te bereiken. Voor de meesten is het heel moeilijk om een beroep te kiezen. Jullie hopen dat je zult trouwen en dat overal voor gezorgd zal worden. In deze tijd heeft een meisje een opleiding nodig. Ze moet in haar levensonderhoud kunnen voorzien als ze in een situatie terecht komt waarin dat noodzakelijk wordt.

Kijk goed wat je mogelijkheden zijn. Vraag de Heer ernstig om leiding. Volg dan vastbesloten de koers die je hebt uitgezet.

Het hele scala van menselijke mogelijkheden staat de vrouw nu ter beschikking. Er is niets onmogelijk als je het zinnen erop zet. De droom van het soort vrouw dat je wilt worden, kun je aanvullen met het plaatje van iemand die de samenleving van dienst kan zijn en een zinvolle bijdrage kan leveren aan de wereld waarvan ze deel zal uitmaken.

Een tijdje geleden was ik een paar uur in het ziekenhuis. Ik maakte kennis met mijn zeer opgewekte en kundige verpleegster. Zij is het soort vrouw waarvan jullie zouden kunnen dromen. Toen zij jong was, besloot ze dat ze verpleegster wilde worden. Ze volgde de opleiding die nodig was voor de hoogste functie op dat gebied. Ze werkte hard en werd heel deskundig. Ze wilde op zending en ging ook. Ze trouwde. Ze heeft drie kinderen. Nu werkt ze zo veel of zo weinig als ze

wil. Er is zoveel behoefte aan mensen met haar bekwaamheden, dat ze bijna alles kan doen wat ze leuk vindt. Ze heeft een functie in de kerk. Ze heeft een goed huwelijk. Ze heeft een goed leven. Zij is het soort vrouw waarvan jullie misschien dromen als je naar de toekomst kijkt.

Jullie hebben, mijn jonge vrienden, eindeloze mogelijkheden. Jullie kunnen in elk opzicht uitmuntend zijn. Jullie kunnen tot de besten behoren. Je hoeft niet onbeduidend te zijn. Respecteer jezelf. Heb geen zelfmedelijden. Blijf niet staan bij onaardige dingen die anderen misschien tegen je zeggen. Besteed er vooral geen aandacht aan als een jongen iets vernederends tegen je zegt. Hij is niet beter dan jij. In feite heeft hij zichzelf al gekleineerd door zijn daden. Ontwikkel en verfijn de talenten die de Heer je gegeven heeft. Ga voort in het leven met een twinkeling in je ogen en een glimlach op je gezicht, maar met een belangrijk en sterk doel in je hart. Hou van het leven en let op de kansen die het je biedt, en blijf eeuwig en altijd trouw aan de kerk.

Vergeet nooit dat je op aarde bent gekomen als kind van de goddelijke Vader, met iets van die goddelijkheid in je natuur. De Heer heeft je hier niet naartoe gestuurd om te mislukken. Hij heeft je het leven niet gegeven om het te verspillen. Hij heeft je de gave van het aardse leven gegeven opdat je er ervaring mee zou opdoen — positieve, mooie, zinvolle ervaringen, die uitmonden in het eeuwige leven. Hij heeft je deze heerlijke kerk gegeven, zijn kerk, om je de weg te wijzen, om je de kans te geven om te groeien en ervaringen op te doen, om je te onderwijzen, te leiden, te bemoedigen, om je te zegenen met een eeuwig huwelijk, om een verbond op je te verzegelen tussen jou en Hem waardoor je zijn uitverkoren dochter wordt, naar wie Hij met liefde kan kijken, met een verlangen om te helpen. Moge God jullie rijkelijk en overvloedig zegenen, lieve, jonge vriendinnen, zijn geweldige dochters.

Natuurlijk zullen zich onderweg wat problemen voordoen. Er zullen moeilijkheden zijn die je de baas

moet worden. Maar die zullen niet eeuwig duren. Hij zal je niet in de steek laten.

*Als op 's levens zee de stormwind
om u loeit,*

*Als gij tevergeefs uw arme hart
vermoeit,*

*Tel dan al uw zegeningen, één voor
één,*

*En gij zert verwonderd: God liet
nooit alleen!*

*Dus in alle moeiten, zorgen zonder
tal,*

*Wees toch nooit ontmoedigd, God is
overal.*

*Dank Hem voor zijn zegen, eng'len
staan u bij,*

*Schenken kracht en troost u, blijven
aan uw zij.*

(‘Tel uw zegeningen’, lofzang 163.)

Bekijk het positief. Weet dat Hij over je waakt, dat Hij je gebeden hoort en zal beantwoorden, dat Hij van je houdt en dat ook zal laten blijken. Laat je door de Heilige Geest leiden bij alles wat je doet, zodat je de soort vrouw wordt waarvan je droomt. Je kunt het. Je zult vrienden en dierbaren hebben die je helpen. En God zal je zegenen op je levenspad. Dat, meisjes, is mijn belofte en mijn gebed voor jullie. In de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. □



Zij hebben ook tot ons gesproken

Verslag van de 171ste aprilconferentie van 31 maart-1 april 2001 voor de kinderen van de kerk

President Gordon B. Hinckley: Laten wij goede mensen zijn. Laten wij vriendelijke mensen zijn. Laten wij goede burens zijn. Laten wij zijn wat leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen behoren te zijn.

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium: Een vriend vindt het belangrijker om mensen te helpen dan erkenning te krijgen. Een vriend bekommert zich om anderen. Een vriend heeft lief. Een vriend luistert. En een vriend steekt de helpende hand uit.

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium: Onze eerste geboorte vindt plaats als we op aarde geboren worden. Onze tweede geboorte begint als we ons in water laten dopen door iemand die het priesterschap van God draagt en

wordt voltooid als we bevestigd worden en 'dan komt vergeving [van onze] zonden door vuur en door de Heilige Geest' (2 Nephi 31:17.)

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen: We maken allemaal fouten. Soms schaden we onszelf en anderen op een manier die we zelf niet meer kunnen herstellen. We breken soms iets dat we zelf niet meer kunnen repareren. (...) Dan kan de genezende macht van de verzoeking ons helpen.

De Heer heeft gezegd: 'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet zouden lijden, indien zij zich wilden bekeren' (LV 19:16).

Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen: Hoe meer wij van Jezus weten, hoe

meer wij Hem liefhebben. Hoe meer wij van Jezus weten, hoe meer wij Hem vertrouwen. Hoe meer wij van Jezus weten, hoe meer wij op Hem willen gaan lijken.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen: Ik doe u vandaag een belofte. Hij is eenvoudig maar waar. Als u luistert naar de levende profeet en de apostelen en gehoor geeft aan onze raad, zult u niet afdwalen.

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen: Vasten, gekoppeld aan machtig gebed, heeft kracht. Onze geest kan erdoor vervuld worden van de openbaringen van de Geest. Het kan ons kracht geven in momenten van verleiding.

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen: Er bestaat absoluut geen krachtiger zedingsboodschap aan deze wereld dan het voorbeeld van een liefdevol en gelukkig lid van de kerk.

Ouderling John H. Groberg van de Zeventig: Als we nederig zijn, schone en zuivere handen, hart en verstand hebben, is alles mogelijk wat rechtenschappen is. Een oud oosters gezegde luidt: 'Als iemand een rein leven leidt, kan niets hem verwoesten.'

Ouderling L. Lionel Kendrick van de Zeventig: Eerbiedig zijn is niet alleen maar stil zijn. We behoren ons daarbij bewust te zijn van wat er plaatsvindt. Het impliceert een goddelijk verlangen om te leren en ontvanke-lijk te zijn voor de influisteringen van de Geest. Het impliceert een streven naar meer licht en kennis.

Sydney S. Reynolds, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium: God heeft werkelijk een doorgang in de Rode Zee gemaakt en ons het Boek van Mormon gegeven. Hij kan ons genezen van onze zonden, en Hij kan en zal ons, zijn kinderen, in ons dagelijks leven zegenen. Ik weet dat Hij leeft, van ons houdt en ook vandaag een God van wonderen is. □



Algemene presidiums van de hulporganisaties

ZONDAGSSCHOOL



Ouderling Neil L. Andersen
Eerste roodgever



Ouderling Martin K. Jensen
President



Ouderling John H. Groberg
Tweede roodgever

JONGEMANNEN



Ouderling F. Melvin Hammond
Eerste roodgever



Ouderling Robert K. Dellenbach
President



Ouderling John M. Madsen
Tweede roodgever

ZUSTERSHULPVERENIGING



Zuster Virginia U. Jensen
Eerste roodgeefster



Zuster Mary Ellen W. Smoot
President



Zuster Sheri L. Dew
Tweede roodgeefster

JONGEVROUWEN



Zuster Carol B. Thomas
Eerste roodgeefster



Zuster Margaret D. Nodould
President



Zuster Sharon G. Larsen
Tweede roodgeefster

JEUGDWERK



Zuster Sydney S. Reynolds
Eerste roodgeefster



Zuster Caleen K. Menlove
President



Zuster Gayle M. Clegg
Tweede roodgeefster

Leringen voor onze tijd 2001

Leringen voor onze tijd' vormt het Lesmateriaal op de vierde zondag van de maand voor zowel de Melchizedekse priesterschap als de ZHV. Hiervoor kiest het Eerste Presidium ieder jaar tien onderwerpen met bronnenmateriaal uit. Hier volgen de onderwerpen met bronnenmateriaal voor het jaar 2001. Het ring- of districtpresidium kiest nog twee onderwerpen.

De leerkracht kiest een of hoogstens twee bronnen uit die het beste passen bij de behoeften van de leden van de groep of het quorum. De leid(st)ers en leerkrachten wordt aangeraden discussies op gang te brengen, niet een preek of een presentatie te geven. Ze moeten manieren bedenken om de leden van de groep of het quorum te stimuleren de beginselen die in de discussie behandeld worden, in hun leven toe te passen. Wenken voor de voorbereiding en het leiden van de discussies in het quorum of de groep staan in Onderwijzen — geen grotere roeping en Leidraad onderwijs.

1. De rol van de Schriften in de bekering van ons eigen gezin

Deuteronomium 11:18–19;
2 Timoteüs 3:14–17; 2 Nephi
25:21–23; Mosiah 1:3–7.

Boyd K. Packer, 'Leer de kinderen',
Liahona, mei 2000, blz. 14.

Henry B. Eyring, 'Het vermogen
om de leer uiteen te zetten', *De Ster*,
juli 1999, blz. 85.

Dallin H. Oaks, 'De geest voeden',
Liahona, augustus 2001.

'Het evangelie leren in ons gezin',
les 2 in *De HLD-vrouw A*.

2. Het belang van de Schriften in het leven van onze voorvaders

Deuteronomium 31:10–13;
Johannes 5:39; 1 Nephi 3:1–4, 19–20;
Mosiah 1:2–7.

James E. Faust, 'Over zaad en
aarde', *Liahona*, januari 2000, blz. 54.

Leringen voor onze tijd 2002

De lijst met onderwerpen en bronnenmateriaal voor 'Leringen voor onze tijd 2002' zal in veel talen in juli 2001 op de website van de kerk (www.lds.org) verschijnen.



L. Tom Perry, 'Met alle ijver onderwijzen in het woord Gods', *De Ster*, juli 1999, blz. 6.

'De Schriften', hoofdstuk 10 in *Evangeliebeginselen*, blz. 52.

3. Volg de broeders

Matteüs 7:15–23; LV 21:1–6; 43:1–7; 124:45–46.

M. Russel Ballard, 'Pas op voor valse profeten en leraren', *Liahona*, januari 2000, blz. 73.

David B. Haight, 'De profheet steunen', *De Ster*, januari 1999, blz. 41.

'De algemene autoriteiten volgen', les 13 in *De HLD-vrouw B*.

4. Ons toevluchtsoord voor de storm

Jesaja 41:10; Alma 36:3, 27; LV 58:2–4; 121:1–8; 122.

James E. Faust, 'Hoop, een anker van de ziel', *Liahona*, januari 2000, blz. 70.

Joseph B. Wirthlin, 'Op zoek naar een veilige haven', *Liahona*, juli 2000, blz. 71.

Robert D. Hales, 'Zie, wij prijzen hen gelukkig die volhard hebben', *De Ster*, juli 1998, blz. 83.

'Beproevingen, tegenspoed en lijden', les 15 in *De HLD-vrouw B*.

5. Ontvankelijk zijn voor de leiding van de Heilige Geest

Johannes 14:16–17, 26; 2 Neph 32:2–5; Moroni 10:5–7; LV 8:2–3.

Boyd K. Packer, 'Tongen als van vuur die zich verdeelden', *Liahona*, juli 2000, blz. 7.

Jeffrey R. Holland, 'Geef dan uw vrijmoedigheid niet prijs', *Liahona*, juni 2000, blz. 34.

Richard G. Scott, 'Hij leeft', *Liahona*, januari 2000, blz. 105.

'De gave van de Heilige Geest', les 30 in *Plichten en zegeningen van het priesterschap A*.

6. Ware discipelen verspreiden het evangelie

Matteüs 5:16; LV 4; 18:14–16; 88:81.

Gordon B. Hinckley, 'Zoek de lammeren, hoed de schapen', *De Ster*, juli 1999, blz. 118.

M. Russel Ballard, 'Hoe staat het met ons?', *Liahona*, juli 2000, blz. 37.

Henry B. Eyring, 'Een stem tot waarschuwing', *De Ster*, januari 1999, blz. 37.

'Zendingswerk', hoofdstuk 33 in *Evangeliebeginselen*, blz. 211.

7. De jeugd sterken

1 Timotetis 4:12; Alma 37:35; 38:2; 41:10; Geloofsartikelen 1:13.

Gordon B. Hinckley, 'hardvuuravond 12 november 2000, te verschijnen in *Liahona*, april 2001.

Gordon B. Hinckley, 'Uw grootste opgave: moeder', *Liahona*, januari 2001, blz. 113.

Gordon B. Hinckley, "'Groot zal de vrede van uw kinderen zijn'", *Liahona*, januari 2001, blz. 61.

Voor de kracht van de jeugd, pamflet (34285 120).

'Zedelijke reinheid', les 34 in *Plichten en zegeningen van het*

priesterschap A. 'Rein denken', les 9 in *De HLD-vrouw B*.

8. Rein worden voor de Heer

Jesaja 1:1; Mosiah 4:10–12; LV 19:16–20; 58:42–43.

Thomas S. Monson, 'Uw eeuwige vaart', *Liahona*, juli 2000, blz. 56.

Henry B. Eyring, 'Stel niet uit', *Liahona*, januari 2000, blz. 38.

Boyd K. Packer, 'Gereinigd', *De Ster*, juli 1997, blz. 9.

'Bekering', hoofdstuk 19 in *Evangeliebeginselen*, blz. 122–128.

9. De heiligheid van het vrouwzijn

Spreuken 31:10–31; Efeziërs 5:25–28, 31; Jakob 2:28–35.

James E. Faust, 'Wat het inhoudt een dochter van God te zijn', *Liahona*, januari 2000, blz. 120.

Richard G. Scott, 'De heiligheid van het vrouwzijn', *Liahona*, juli 2000, blz. 43.

Russel M. Nelson, 'Onze heilige taak om de vrouw te eren', *De Ster*, juli 1999, blz. 45.

'De vrouw die heilige der laatste dagen is', les 14 in *De HLD-vrouw A*.

10. Dankbaarheid

Psalm 100; Lucas 17:11–19; Mosiah 2:19–22; LV 78:19.

Gordon B. Hinckley, 'De Heer zij dank voor zijn zegeningen', *De Ster*, juli 1999, blz. 104.

Thomas S. Monson, 'Een dankbare houding', *Liahona*, mei 2000, blz. 2.

'Dankbaarheid ontwikkelen', les 35 in *De HLD-vrouw B*. □

Hulpbronnen

Voor gebruik in 2001, *Aäronische priesterschap 2*, les 26-50

De volgende hulpbronnen kunnen gebruikt worden ter aanvulling van *Aäronische priesterschap 2*. Deze hulpbronnen vervangen niet het lesboek, maar zijn ter aanvulling en verrijking van de lessen.

Les 26: Goede gedachten

Gordon B. Hinckley, 'De profheet aan het woord', *De Ster*, augustus 1999, blz. 14.

Boyd K. Packer, 'De geest van openbaring', *Liahona*, januari 2000, blz. 26.

Richard G. Scott, 'Serieuze vragen, serieuze antwoorden', *De Ster*, september 1997, blz. 28.

Noot: Het diaklankbeeld *Goede muziek, goede gedachten* uit deze les is niet meer verkrijgbaar.

Les 27: De gezondheidswet van de Heer

Boyd K. Packer, 'Persoonlijke openbaring: de gave, de toets en de belofte', *De Ster*, juni 1997, blz. 8.

L. Tom Perry, "'Lopen en niet moede worden'", *De Ster*, januari 1997, blz. 35.

Zoltán Soltra, 'Wat is de zwaarste last?' *De Ster*, april 1999, blz. 29.

Les 28: De sabbat

Earl C. Tingey, 'De sabbat heiligen', *De Ster*, februari 1999, blz. 48.

H. David Burton, 'Een tijd met veel kansen', *De Ster*, januari 1999, blz. 9.

D. Kelly Ogden, 'Gedenk de sabbatdag', *De Ster*, mei 1998, blz. 16.

Les 29: Het doel van het leven

Joseph B. Wirthlin, 'De tijd om ons voor te bereiden', *De Ster*, juli 1998, blz. 15.

Keith B. McMullin, 'Welkom thuis', *De Ster*, juli 1999, blz. 93.

Duane B. Gerrard, 'Het heilsplan: een vlucht-schema voor het leven', *De Ster*, januari 1998, blz. 79.

'Besteed uw tijd steeds nuttig', *lofzang* 155.

Les 30: Naastenliefde

James E. Faust, 'Een voorbeeld van liefde', *De Ster*, december 1999, blz. 2.

Stephen A. West, 'Met kleine middelen', *De Ster*, juli 1999, blz. 32.

'Bekleed met de mantel der naastenliefde', *De Ster*, november 1999, blz. 25.

'Houd van elkander', *lofzang* 199.

Les 31: Vergevensgezindheid

Aurora Rojas de Alvarez, 'Door vergevensgezindheid zijn we één geworden', *De Ster*, oktober 1999, blz. 44.

Patricia H. Morrell, 'Vergeef me, alsjeblieft', *De Ster*, september 1998, blz. 7.

Roderick J. Linton, 'Een hart vol vergeving', *De Ster*, juni 1998, blz. 28.

Les 32: De gaven van de Geest ontwikkelen

Huisbezoekboodschappen, *De Ster*, 1997 (behalve de januari- en julister).

Les 33: Zoek wetenschap

Gordon B. Hinckley, 'Inspirerende raad', *De Ster*, juni 1999, blz. 2.

Gordon B. Hinckley, 'Een gesprek met alleenstaanden', *De Ster*, november 1997, blz. 16.

Darrin Lythgoe, 'De beloningen van leren', *De Ster*, november 1999, blz. 48.

Les 34: De macht van het voorbeeld

Henry B. Eyring, 'Een stem tot waarschuwing', *De Ster*, januari 1999, blz. 37.

Richard M. Romney, 'In volle vlucht', *De Ster*, oktober 1999, blz. 10.

Lisa M. Grover, 'Met de benen wa-gen', *De Ster*, maart 1998, blz. 34.

'Elk die ons leven hier verrijkt', *lofzang* 191.

Les 35: De wet gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden

M. Russell Ballard, 'Sta voor waarheid en deugd', *De Ster*, januari 1998, blz. 39.

L. Tom Perry, 'De jeugd met een edel geboorterecht', *De Ster*, januari 1999, blz. 86.

Mauro Properzi, 'Ben ik er klaar voor?' *De Ster*, augustus 1997, blz. 32.

Les 36: Geef dank in alles

James E. Faust, 'Een dankbaar hart', *De Kinderster*, november 1998, blz. 5.

Gordon T. Watts, 'Dankbaarheid', *De Ster*, januari 1999, blz. 99.

'Met een dankbaar hart', *De Ster*, augustus 1999, blz. 25.

'Voor de schepping, goed en mooi', *lofzang* 60.

Les 37: De positie van de vrouw begrijpen

Gordon B. Hinckley, 'De profheet aan het woord', *De Ster*, maart 1997, blz. 16.

Jeffrey R. Holland, 'Omdat zij moeder is', *De Ster*, juli 1997, blz. 34.

Virginia U. Jensen, 'Verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven', *Liahona*, januari 2000, blz. 114.

'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, oktober 1998, blz. 24.

Les 38: Een rechtschapen leven leiden in een onrechtvaardige wereld

M. Russell Ballard, 'Pas op voor valse profeten en leraren', *Liahona*, januari 2000, blz. 73.

'Hoe kan ik me tegen de negatieve invloeden in het leven verweren?' *De Ster*, november 1998, blz. 38.

Jack H. Goasland, 'Geef gehoor aan de oproep', *De Ster*, augustus 1997, blz. 10.



Les 39: Morele moed

Gordon B. Hinckley, 'Inspirerende raad', *De Ster*, november 1998, blz. 2.

James E. Faust, 'Eerlijkheid: een moreel kompas', *De Ster*, januari 1997, blz. 42.

Vaughn J. Featherstone, 'Eén schakel houdt stand', *Liahona*, januari 2000, blz. 15.

Les 40: Verleidingen vermijden en overwinnen

Gordon B. Hinckley, 'De herders van de kudde', *De Ster*, juli 1999, blz. 60.

Boyd K. Packer, 'De geest van openbaring', *Liahona*, januari 2000, blz. 26.

Richard G. Scott, 'Serieuze vragen, serieuze antwoorden', *De Ster*, september 1997, blz. 28.

Les 41: Het avondmaal: tot zijn gedachtenis

Dallin H. Oaks, 'De Aäronische priesterschap en het avondmaal', *De Ster*, januari 1999, blz. 43.

'Hoe kan ik weten of ik van het avondmaal mag nemen?', *De Ster*, april 1999, blz. 22.

'Hem altijd indachtig zijn', *De Ster*, mei 1999, blz. 39.

'k Sta spraak'loos', *lofzang* 129.

Les 42: Gehoorzaam de algemene autoriteiten

Boyd K. Packer, 'De bisschop en zijn raadgevers' *De Ster*, juli 1999, blz. 71.

Henry B. Eyring, 'Veiligheid door raad op te volgen', *De Ster*, juli 1997, blz. 23.

Virginia U. Jensen, 'Komt, hoort naar eens profeten stem', *De Ster*, januari 1999, blz. 13.

'Komt, hoort naar eens profeten-stem', *lofzang* 21.

Les 43: De geestelijke voorbereiding op een zending

Dallin H. Oaks, 'Evangelieonderwijs', *Liahona*, januari 2000, blz. 94.

F. Onyebueze Nmeribe, 'Ze hadden het zich al voorgenoemen', *De Ster*, september 1999, blz. 10.

Brian Lewis, 'Van jeugdwerk tot zendingswerk', *De Ster*, februari 1999, blz. 46.

'Uitgekozen Hem altijd te dienen', *lofzang* 167.

Les 44: Zich nu voorbereiden op een tempelhuwelijk

Gordon B. Hinckley, 'Het meisje met wie je eens zult trouwen, waardig zijn', *De Ster*, juli 1998, blz. 56.

Richard G. Scott, 'De zegeningen van de tempel ontvangen', *De Ster*, juli 1999, blz. 29.

'Het celestiale huwelijk', *De Ster*, oktober 1998, blz. 25.

Les 45: Doelmatig huisonderwijs

Thomas S. Monson, 'Huisonderwijs — een goddelijke vorm van dienstbetoon', *De Ster*, november 1997, blz. 47.

Russell M. Nelson, 'Herders, lammeren en huisonderwijzers', *De Ster*, april 1999, blz. 42.

Kellene Ricks Adams, 'Een betere huisonderwijzer of huisbezoekster worden', *De Ster*, september 1998, blz. 42.

Les 46: De verderfelijke invloeden van de media vermijden

M. Russell Ballard, 'Als een onuitblusbare vlam', *De Ster*, juli 1999, blz. 101.

Harold Oaks, 'Waakzaamheid tegen geweld', *De Ster*, mei 1998, blz. 24.

Lisa M. Grover, 'Fijn afstemmen', *De Ster*, mei 1997, blz. 32.



Les 47: Fatsoenlijke taal

Gordon B. Hinckley, 'Het meisje met wie je eens zult trouwen, waardig zijn', *De Ster*, juli 1998, blz. 56.

Robert S. Wood, 'De taal der engelen', *Liahona*, januari 2000, blz. 101.

'Hoe kan ik voorkomen dat er vloeken in mijn gedachten voorkomen?' *De Ster*, februari 1997, blz. 25.

Les 48: Zich houden aan goede normen

James E. Faust, 'Pioniers van de toekomst — wees niet bevreesd, geloof alleen', *De Ster*, november 1997, blz. 44.

M. Russell Ballard, 'Sta voor waarheid en deugd', *De Ster*, november 1997, blz. 39.

James E. Paramore, 'Het hart en een gewillige geest', *De Ster*, juli 1998, blz. 47.

'Trouw aan het geloof', *lofzang* 170

Les 49: Eerlijkheid en integriteit

Sheldon F. Child, 'Ons woord houden', *De Ster*, mei 1997, blz. 28.

Robert J. Matthews, 'Gij zult geen valse getuigenis spreken', *De Ster*, november 1998, blz. 14.

Richard D. Draper, 'Gij zult niet stelen', *De Ster*, oktober 1998, blz. 26.
'O zeg, wat is waarheid', *lofzang* 177.

Les 50: Mindervaliden waarderen en bemoeiden

Elizabeth Quackenbush, 'Ik was haar antwoord', *De Ster*, juni 1999, blz. 36.

Bart L. Anderson, 'Onverwachte doop', *De Ster*, oktober 1997, blz. 6.

Lorjelyn Celis, 'De les van de blinde', *De Ster*, oktober 1997, blz. 38. □

Hulpbronnen

Voor gebruik in 2001, Jongevrouwen 2, les 25–49

De volgende hulpbronnen kunnen gebruikt worden ter aanvulling van *Jongevrouwen 2*. Deze hulpbronnen vervangen niet het lesboek, maar zijn ter aanvulling en verrijking van de lessen.

Les 25: De wet van offerande

James E. Faust, 'De vensters van de hemel openen', *De Ster*, januari 1999, blz. 67.

Robert L. Backman, 'Geloof bij elkevoetstap', *De Ster*, februari 1997, blz. 14.

Marvin K. Gardner, 'Eén uit een stad en twee uit een geslacht', *De Ster*, april 1999, blz. 36.

'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt', *lofzang* 179.

Les 26: Het avondmaal

Henry B. Eyring, 'Opdat wij één mogen zijn', *De Ster*, juli 1998, blz. 74.

'Hoe kan ik weten of ik van het avondmaal mag nemen?' *De Ster*, april 1999, blz. 22.

Melissa Ransom, 'Sprakeloos', *De Ster*, april 1999, blz. 8.

Les 27: Je getuigenis versterken door gehoorzaamheid

James E. Faust, 'De prijs van disciplineschap', *De Ster*, april 1999, blz. 2.

Kenneth Johnson, 'Zal hij van deze leer weten', *De Ster*, juni 1999, blz. 11.

'Vreugde in het volgen van de Heer', *De Ster*, oktober 1999, blz. 44.
'Christus is mijn Heer', *lofzang* 90.

Les 28: Keuzevrijheid

Richard G. Scott, 'De kracht van rechtschapenheid', *De Ster*, januari 1999, blz. 79.

Joseph B. Wirthlin, 'Jij moet kiezen', *De Ster*, november 1998, blz. 46.

Sharon G. Larsen, 'Keuzevrijheid: een zegen en een last', *Liahona*, januari 2000, blz. 12.
'Kies toch goed', *lofzang* 162.

Les 29: Verhoging

James E. Faust, 'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart', *De Ster*, juli 1998, blz. 19.

Richard G. Scott, 'Jezus Christus, onze Verlosser', *De Ster*, juli 1997, blz. 57.

Richard J. Maynes, 'Een celestiale richting in je tienerjaren', *De Ster*, januari 1998, blz. 31.

'O mijn Vader', *lofzang* 190.

Les 30: Je getuigenis versterken door dienstbetoon

Robert J. Whetten, 'Trouwe volgelingen', *De Ster*, juli 1999, blz. 34.

H. David Burton, 'Ga heen, doe gij evenzo', *De Ster*, juli 1997, blz. 75.

Jeanie McAllister, 'De liefde vergaat nimmermeer', *De Ster*, februari 1999, blz. 26.

Les 31: De wetten van het land

M. Russell Ballard, 'Sta voor waarheid en deugd', *De Ster*, januari 1998, blz. 39.

L. Tom Perry, 'De jeugd met een edel geboorterecht', *De Ster*, januari 1999, blz. 86.

Mauro Properzi, 'Ben ik er klaar voor?' *De Ster*, augustus 1997, blz. 32.

Les 32: Het belang van het leven

Russell M. Nelson, 'Wij zijn kinderen van God', *De Ster*, januari 1999, blz. 101.

Arthur R. Bassett, "'Gij zult niet doodslaan'", *De Ster*, september 1998, blz. 18.

Patricia P. Pinegar, 'Zorg voor kindertzielen', *De Ster*, juli 1997, blz. 12.

'Ik ben een kind van God', *lofzang* 195.

Les 33: Het heilige vermogen tot voortplanting

'Wat profeten zeggen over kuisheid en trouw', *De Ster*, oktober 1999, blz. 26.

Jeffrey R. Holland, 'Reinheid', *De Ster*, januari 1999, blz. 89.

Richard G. Scott, 'Serieuze vragen, serieuze antwoorden', *De Ster*, september 1997, blz. 28.

Les 34: Blijf trouw aan de normen van de Heer

Gordon B. Hinckley, 'Inspirerende raad', *De Ster*, november 1998, blz. 2.

L. Aldin Porter, 'Doch wij sloegen geen acht op her', *De Ster*, april 1999, blz. 30.

Shannon D. Jensen, 'Als getuige van God staan', *De Ster*, augustus 1999, blz. 8.

Les 35: Verstandige keuzen

Richard G. Scott, 'De kracht van rechtschapenheid', *De Ster*, januari 1999, blz. 79.

Joseph B. Wirthlin, 'De tijd om ons voor te bereiden', *De Ster*, juli 1998, blz. 15.

Neil L. Andersen, 'Profeten en geestelijke molsprinkhanen', *Liahona*, januari 2000, blz. 18.

Les 36: Eerlijkheid

James E. Faust, 'Eerlijkheid — een moreel kompas', *De Ster*, januari 1997, blz. 39.

Sheldon F. Child, 'Ons woord houden', *De Ster*, juli 1997, blz. 28.

Robert J. Matthews, 'Gij zult geen valse getuigenis spreken', *De Ster*, januari 1998, blz. 14.

Les 37: Rein blijven door rechtschape ten leven

Jeffrey R. Holland, 'Reinheid', *De Ster*, januari 1999, blz. 89.

Vanessa Moodie, 'De zegen van kuishheid', *De Ster*, mei 1999, blz. 26.

Terrance D. Olson, 'Waarheden over zedelijke reinheid', *De Ster*, oktober 1999, blz. 30.

Les 38: Lichamelijke gezondheid

Russell M. Nelson, 'Wij zijn kinderen van God', *De Ster*, januari 1999, blz. 101.

L. Tom Perry, 'Lopen en niet moede worden', *De Ster*, januari 1997, blz. 35.

Zoltán Soltra, 'Wat is de zwaarste last?' *De Ster*, april 1999, blz. 29.

Les 39: Ziekten voorkomen

Lauradene Lindsey, 'Zelfredzaamheid', *De Ster*, oktober 1997, blz. 22.

Les 40: Zichzelf meester zijn

Boyd K. Packer, 'De geest van openbaring', *Liahona*, januari 2000, blz. 26.

Richard J. Maynes, 'Een celestiale richting in je tienerjaren', *De Ster*, januari 1998, blz. 31.

'Zelfbeheersing', *De Ster*, juni 1999, blz. 25.

'O, wees need'rig', *lofzang* 83.

Les 41: Optimisme

James E. Faust, 'Hoop, een anker van de ziel', *Liahona*, januari 2000, blz. 70.

Joe J. Christensen, 'Een reden tot glimlachen', *De Ster*, september 1998, blz. 28.

Shane R. Barker, 'Heb je vandaag je dag niet?' *De Ster*, oktober 1999, blz. 43.

'Zie, uw pad wordt schoon en licht', *lofzang* 157.

Les 42: Dank en waardering

Thomas S. Monson, 'Denken aan danken', *De Ster*, januari 1999, blz. 20.

James E. Faust, 'Een dankbaar hart', *De Kinderster*, november 1998, blz. 5.

'Met een dankbaar hart', *De Ster*, augustus 1999, blz. 25.

'Voor de schepping, goed en mooi', *lofzang* 60.

Les 43: Vrije tijd verstandig gebruiken

Gordon B. Hinckley, 'De verplichtingen van het leven', *De Ster*, mei 1999, blz. 2.

Joseph B. Wirthlin, 'De tijd om ons voor te bereiden', *De Ster*, juli 1998, blz. 15.

'Is er iets verkeerd aan het kijken naar *soaps* op de tv?' *De Ster*, februari 1996, blz. 25.

Les 44: Talenten ontwikkelen

Marissa D. Thompson en Janna Nielsen, 'Je talenten ontdekken en ontwikkelen', *De Ster*, mei 1999, blz. 40.

Anne Billings, 'Lopen — maar niet moe worden', *De Ster*, september 1999, blz. 20.

Marcelino Fernández Rebellos Suárez, 'Een gebed tot Hem', *De Ster*, maart 1998, blz. 28.

Les 45: Kunst waarderen

Jeanne P. Lawler, 'Net niet het Tabernakelkoor', *De Ster*, december 1998, blz. 36.

Beth Dayley, "'Met het oog alleen op de ere Gods gericht'", *De Ster*, augustus 1997, blz. 48.

Tamara Leatham Bailey en Christie Giles, 'De kracht van muziek', *De Ster*, maart 1996, blz. 40.

Les 46: Financiële verantwoordelijkheid

Ronald E. Poelman, 'Tiende: een voorrecht', *De Ster*, mei 1998, blz. 86.

'De wet van tiende naleven', *De Ster*, december 1998, blz. 25.

Theodorus G. Baalman, 'De belofte van de Heer toetsen', *De Ster*, december 1998, blz. 26.

Les 47: Een verheffend milieu

Jack H. Goasland, 'Geef gehoor aan de oproep', *De Ster*, augustus 1997, blz. 10.

Anya Bateman, "'Fantastisch (...)' behalve dat ene gedeelte"', *De Ster*, juni 1999, blz. 22.

'Hoe kan ik mijn thuis gelukkiger en geestelijker maken?' *De Ster*, augustus 1998, blz. 26.

Les 48: Contactvaardigheid bij het leiding geven

Brad Wilcox, 'Ervoor zorgen dat de jeugd zich thuis voelt', *De Ster*, juni 1999, blz. 42.

Marissa D. Thompson, 'Wees een vriend(in)', *De Ster*, maart 1999, blz. 48.

Janet Thomas, 'Doelgericht plezier', *De Ster*, februari 1999, blz. 18.

Les 49: Gehandicapten waarderen en aanmoedigen

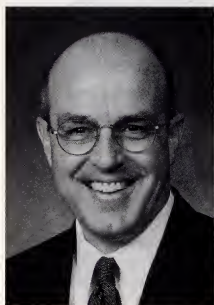
Joe J. Christensen, 'De Heiland rekent op je', *De Ster*, januari 1997, blz. 37.

Linda A. Peterson, 'Mijn held', *De Ster*, december 1999, blz. 34.

Elizabeth Quackenbush, 'Ik was haar antwoord', *De Ster*, juni 1999, blz. 36. □



Nieuwe algemene autoriteiten



**Ouderling
L. Whitney Clayton**
van de Zeventig

Toen ouderling L. Whitney Clayton, een nieuw lid van het Eerste Quorum der Zeventig, aan de University of Utah studeerde en erover nadacht om op zending te gaan, was het voorbeeld van de teruggekeerde zendingen en de universiteit een belangrijke factor. 'Het was niet zozeer wat ze zeiden, hoewel sommigen nuttige dingen hebben gezegd', herinnert hij zich. 'Het was voornamelijk de manier waarop zij zich gedroegen. Ze waren anders dan alle andere jongemannen die ik kende. En het was duidelijk dat hun zending daar de oorzaak van was.'

Hij werd in 1970 op zending geroepen naar het zendingsgebied Andes (Peru), en daar heeft hij de basis gelegd voor zijn andere werkzaamheden in de kerk. Zijn

getuigenis werd bijzonder gesterkt door een bezoek van ouderling Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen aan het zendingsgebied. 'Toen ouderling Packer in Lima (Peru) zijn getuigenis gaf', zegt ouderling Clayton, 'wist ik dat hij wist dat het evangelie waar is.'

Ouderling Clayton is op 24 februari 1950 in Salt Lake City geboren als zoon van L. Whitney jr. en Elizabeth T. Clayton. Hij groeide op in Whittier (Californië), studeerde economie aan de University of Utah en vervolgens rechten aan de University of the Pacific in Californië. Nadat hij voor verschillende advocatenkantoren had gewerkt, begon hij in mei 1981 met een partner zijn eigen kantoor in Newport Beach.

Op 3 augustus 1973 trouwde hij in de Salt Lake-tempel met Kathy Ann Kipp. Zij hebben zeven kinderen.

Ouderling Clayton is werkzaam geweest als president van de ring-zending, groepsleider hogepriesters, gemeentepresident, bisschop, hogeraadslid, raadgever van de zendingspresident, regionaal vertegenwoordiger en als een van de gebiedszeventigen.

Ouderling Clayton, die dankbaar is voor de kans om in deze nieuwe roeping werkzaam te zijn, zegt: 'Mijn getuigenis is het middelpunt van mijn leven. Het is een bijzondere motivatie om het goede te doen, om dienstbaar te zijn, om mensen overal en op iedere wijze tot zegen te zijn en te helpen.' □



**Ouderling
Christoffel
Golden jr.**

van de Zeventig

Ik heb altijd een diep gevoel van liefde voor de Heiland gehad. Als kind heb ik bijna dagelijks in de Bijbel gelezen en gebeden', zegt ouderling Christoffel Golden jr. 'Toen ik twintig was, kwamen de zendingen bij ons aan de deur. Dat zal ik nooit vergeten. We kregen allemaal een getuigenis en lieten ons dopen.'

Ouderling Golden is op 1 juni 1952 in Johannesburg (Zuid-Afrika) geboren als zoon van Christoffel en Maria Oosthuizen Golden. Als jongeman was hij in 1971 negen maanden in militaire dienst. Van 1977 tot 1979 was hij op zending in het zendingsgebied Johannesburg (Zuid-Afrika). Hij studeerde aan de universiteit van Zuid-Afrika en studeerde in 1986 af als politicoloog en in 1990 behaalde hij zijn doctorsgraad in internationale politiek.

Na zijn zending ontmoette hij zijn toekomstige vrouw, Diane Norma Hulbert, die als optometriste was afgestudeerd. Hij studeerde toen zij op zending in Johannesburg was. Ze trouwden op 12 december 1981 en hebben nu vier kinderen in de leeftijd van elf tot zeventien.

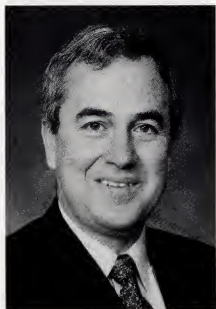
'Wij hebben ons leven vanaf het begin op de Heiland gericht', zegt hij. 'Er is geen twijfel dat wij ons verheugen in onze steun aan de Heer, de profeet en de twaalf apostelen.'

Als succesvol zakenman is ouderling Golden in de bankwereld en in de farmaceutische industrie werkzaam geweest. Hij kreeg de kans om promotie te maken en naar Parijs te verhuizen, maar hij koos ervoor om in Zuid-Afrika te blijven. Later heeft hij een eigen marketingbedrijf opgezet.

In juni 1996 is hij door de kerkelijke onderwijsinstellingen aangegenomen als instituutdirecteur. 'Veel jonge mensen hier hebben geen ouders die lid van de kerk zijn', zegt ouderling Golden, die zowel Engels als Afrikaans spreekt. 'Door middel van het seminarie en instituut kunnen we in een evangeliecultuur onderwijzen.'

Ouderling Golden, die jongemannenpresident, zendingsleider, bisschop en ringpresident is geweest, was zes jaar een van de gebiedszeventigen voordat hij als lid van het Eerste Quorum der Zeventig werd geroepen.

'Ik heb Jezus Christus al van kinds af aan lief', zegt hij. 'Dit is een nieuwe kans om Hem te dienen.' □



Ouderling Walter F. González

van de Zeventig

Het Boek van Mormon is het grote hulpmiddel in mijn bekeering geweest. Het is mijn lievelingsboek', zegt ouderling Walter F. González.

Hij is op 18 november 1952 geboren en is in Montevideo (Uruguay)

opgegroeid. Op twaalfjarige leeftijd zat hij in de bus Engels te leren toen twee zendelingen hem zagen en vroegen: 'Spreek jij Engels?'

Tijdens dit eerste contact kreeg hij een exemplaar van het Boek van Mormon. Zes jaar later, toen hij het begon te lezen, zegt hij, 'wist ik al na een aantal bladzijden in 1 Nephi te hebben gelezen dat het waar was.' Zijn ouders, Fermin en Victoria González, hadden hem christelijke normen bijgebracht waardoor hij het herstelde evangelie kon herkennen en aanvaarden.

Hij studeerde rechten aan de Universidad de la República in Uruguay, economie aan de Universidad de la Fraternidad in Argentinië, behaalde een technisch diploma aan Instituto CEMLAD en studeerde later via schriftelijk onderwijs af aan de Indiana University in Bloomington.

Een jaar na zijn doop ontmoette hij zijn vrouw, Zulma, tijdens een regionale jeugdeconferentie. Zij trouwden op 28 februari 1975 in Montevideo en zijn in 1979 in de Washington-tempel aan elkaar verzegeld. Ze hebben drie zoons en een dochter.

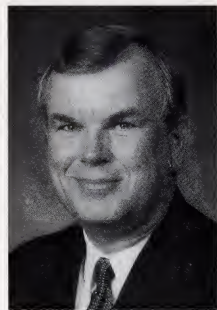
Hij zegt: 'Ik geef graag les. Ik houd van de omgang met leerlingen. Zij houden me jong.' Ouderling González werkte sinds 1975 voor de kerkelijke onderwijsinstellingen van de kerk. Tijdens zijn carrière als leerkracht en bestuurder heeft hij met zijn gezin in Ecuador en Colombia gewoond.

Sinds zijn doop heeft de Heer hem naar eigen zeggen met veel mogelijkheden en taken gezegend. Zijn eerste roeping dertig jaar geleden was jongemannenpresident. Maar hij is ook werkzaam geweest als lid van de bisschop, ringpresident, zendingspresident in Ecuador, regionaal vertegenwoordiger en als pr-bestuurder. Hij was werkzaam als een van de gebiedszeventigen toen hij als lid van het Eerste Quorum der Zeventig werd geroepen.

'Ik ben een voorstander van een evenwichtig leven', zegt ouderling González. 'We moeten de tijd nemen voor onze relatie met de Heer en

met onze vrouw en kinderen.' En wat de overige andere activiteiten betreft, voegt hij er glimlachend aan toe, 'is het ook belangrijk om te sporten. Ik houd vooral van voetbal.'

Ouderling González spooft de leden voortdurend aan om 'de profeten na te volgen. Zij zullen ons tot Christus leiden. De beste verzekeringspolis voor ons geestelijk welzijn is gehoorzaamheid aan de profeet.' □



Ouderling Steven E. Snow

van de Zeventig

Steven E. Snow en zijn vrouw, Phyllis Squire Snow, wisten dat ze een drukke zomer zouden krijgen. Ze wisten alleen nog niet hoe druk.

Het echtpaar viert in juni hun dertigjarig huwelijk, maar daar hadden ze nog weinig aandacht aan besteed omdat in mei, juli en augustus drie van hun vier kinderen gaan trouwen.

En ze kregen het ineens nog drukker toen broeder Snow in de algemene conferentie als lid van het Eerste Quorum der Zeventig werd voorgesteld. 'Een roeping komt niet altijd gelegen.' Ouderling Snow zegt: 'Maar een roeping is wel altijd een voorrecht. Ik kijk ernaar uit om voltdijs in dienst van de Heer te zijn. Iedere ochtend wakker worden met het vooruitzicht om goed werk te verrichten is een heerlijk gevoel.'



Deze leden verzamelen zich bij een van de ingangen van het Conferentiecentrum op plazaniveau.

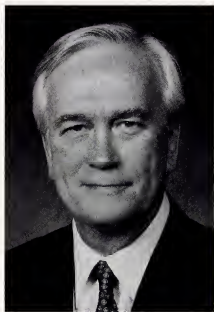
Hij is op 23 november 1949 geboren als zoon van Greg E. Snow en Vida Jean Goates Snow. Ouderling Snow is het grootste deel van zijn leven anderen van dienst geweest. Hij is hogeraadslid geweest, bisschop, ringpresident, president van het zendingsgebied San Fernando (Californië) en een van de gebiedszeventigen in het gebied Utah-Zuid. Als jongeman is hij in Duitsland op zending geweest, waar hij volgens eigen zeggen een sterk getuigenis van het evangelie heeft ontvangen.

Door zijn dienstbaarheid heeft ouderling Snow veel liefde voor zijn medemens ontwikkeld. 'Nu we ons op onze nieuwe taak voorbereiden, kijk ik ernaar uit om nieuwe mensen te ontmoeten, vooral mensen met verschillende achtergronden. Ik vind veel vreugde en geluk door mijn interesse in andere mensen.'

Zijn liefde voor andere mensen ontwikkelde zich toen hij in St. George (Utah) opgroeide. 'Mijn grootouders hadden een meubelzaak', zegt hij, 'en als de klanten binnenkwamen, zag ik hoe mijn grootvader met ze omging. Hij had daar zoveel plezier in dat mijn grootmoeder hem er altijd aan moest herinneren dat hij op zijn werk was.'

Ouderling en zuster Snow zijn in de St. George-tempel getrouwd en hebben hun kinderen in het nabijge-

legen Washington (Utah) grootgebracht. Hij is de oudste vennoot in het advocatenkantoor Snow Nuffer en is in Washington als hulpofficier van justitie werkzaam geweest. Hij heeft aan de Utah State University accountancy gestudeerd en is als jurist afgestudeerd aan de Brigham Young University. □



Ouderling Keith K. Hilbig

van de Zeventig

Ik ben een sterk voorstander van de uitspraak van president J. Reuben Clark: "In de dienst van de Heer, maakt het niet uit waar

men werkzaam is, maar hoe", zegt ouderling Keith K. Hilbig, die onlangs als lid van het Tweede Quorum der Zeventig is geroepen. 'Dat geldt voor iedere roeping in de kerk.'

De gevoelens van ouderling Hilbig ten opzichte van dienstbaarheid in de kerk begonnen zich in zijn kinderjaren te ontwikkelen. Hij is op 13 maart 1942 in Milwaukee (Wisconsin) geboren als zoon van Karl en Mildred Hilbig. Het voorbeeld van zijn ouders en andere leden van de kerk was een belangrijke factor in zijn geestelijke ontwikkeling. Door hen in de kerk te zien werken, werd zijn houding ten opzichte van de kerk en geestelijke zaken gevormd.

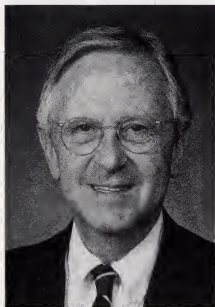
Ouderling Hilbig is in Duitsland op zending geweest, heeft vervolgens aan Princeton University gestudeerd en is als jurist afgestudeerd aan Duke University. Na als advocaat werkzaam te zijn geweest, heeft hij zijn eigen advocatenkantoor opgezet. In april 1998 is hij gaan werken als international juridisch adviseur van de kerk. In die hoedanigheid is hij in de gebieden Europa-West en -Midden werkzaam geweest.

Op 1 juni 1967 is hij met Susan Rae Logie in de Salt Lake-tempel getrouwd. Zij hebben zes kinderen en acht kleinkinderen. Over de invloed van zijn vrouw zegt ouderling Hilbig: 'Zij is een bijzonder voorbeeld voor mij in studie en toepassing van het evangelie. Ik let op haar en leer daardoor veel.'

Voordat hij als lid van het Tweede Quorum der Zeventig werd geroepen, was hij sinds 1995 een van de gebiedszeventigen. Hij is ook werkzaam geweest als zondagsschoolleerkracht, jongemanpresident, quorumpresident en president van het zendingsgebied Zürich.

'Ik heb een getuigenis van de goddelijke zending van de Heiland en ik krijg steeds meer ontzag voor de herstelling en voor het werk dat tegenwoordig door middel van de Geest tot stand wordt gebracht', zegt ouderling Hilbig. 'Het is heerlijk

om terug te kijken op alles wat tot stand is gebracht, en vooruit te kijken naar alles wat er nog zal gebeuren. Dit is een bijzondere tijd om te leven en een bijdrage te leveren.' □



Ouderling Robert F. Orton

van de Zeventig

Ik kan me niet herinneren dat ik ooit aan het bestaan van God heb getwijfeld', zegt ouderling Robert F. Orton uit Salt Lake City. Dat getuigenis is in de loop der jaren door schriftstudie versterkt — vaak 's nachts, als hij niet kan slapen. 'Als ik wakker word, ga ik de Schriften bestuderen, in plaats van naar het plafond te staren', zegt hij. Hij heeft het gevoel dat zijn intense persoonlijke schriftstudie nuttig zal zijn in zijn nieuwe roeping als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

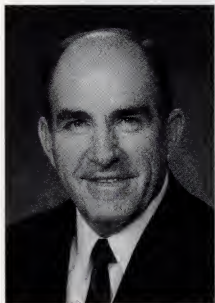
Ouderling Orton is op 24 augustus 1936 geboren als zoon van H. Frank en Gwen Riggs Orton, en groeide op in Panguitch (Utah). Zijn ouders waren in de tempel getrouwd, maar zijn vader was niet lang daarna minder-actief geworden. Pas toen de jonge Robert twaalf was, besloot zijn vader om weer actief te worden. 'Dat gebeurde na jarenlang hopen, bidden en smeken', zegt ouderling Orton. 'Hij is altijd een goede vader geweest, maar toen kwam er een rustige, vredige sfeer thuis door de

geestelijke relatie tussen mijn vader en de andere gezinsleden.'

Zijn grootmoeder, Mildred Riggs, die na de dood van haar man bij hen inwoonde, was ook een bijzondere invloed in zijn leven. Zij was een voorbeeld van zelfdiscipline en rechtschapenheid. Ze las dagelijks in de Schriften en ging op zending toen ze bijna zeventig was. 'Toen het voor mij tijd was om op zending te gaan, dacht ik aan mijn grootmoeder en aan het voorbeeld dat zij voor mij was', zegt ouderling Orton. 'Uiteindelijk zei ik tegen mezelf: Als oma Riggs het kan, kan ik het ook en moet ik het doen. Ouderling Orton ging op zending naar Frankrijk, een ervaring waardoor zijn liefde voor het herstelde evangelie groeide.

Ouderling Orton heeft aan de Brigham Young University gestudeerd en is als jurist afgestudeerd aan de University of Utah. Op 13 juni 1963 trouwde hij met Joy Dahlgren in de Salt Lake-tempel. Zij hebben zes kinderen en negen kleinkinderen.

Ouderling Orton is werkzaam geweest als bisschop, raadgever in een ringpresidium en als zendingspresident. □



Ouderling Wayne S. Peterson

van de Zeventig

Door een kornet had Wayne S. Peterson een van zijn eerste geestelijke ervaringen. Als opgroei-

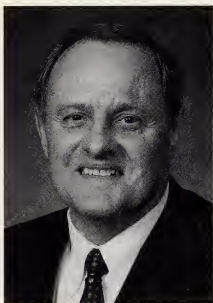
ende tiener in Roy (Utah) leerde hij het instrument bespelen. Hij was lid van het Ogden Utah Boy's Chorus and Trumpet Choir, een groep die was uitgenodigd om tijdens het internationale congres van Kiwanis in Atlantic City op te treden. Als onderdeel van de reis naar het oosten van het land bezochten de jongens het heilige bos en de heuvel Cumorah, in de buurt van Palmyra (New York).

'Dat was een van de belangrijkste gebeurtenissen in mijn leven', herinnert ouderling Peterson zich. 'De Geest die ik daar voelde en alles wat daar had plaatsgevonden, maakte veel indruk op mij.'

Dat getuigenis heeft ouderling Peterson zijn hele leven behouden. Hij is in Australië op zending geweest, is twee keer bisschop geweest, twee keer hogeraadslid, ringpresident, president van het zendingsgebied Oakland (Californië) en regionaal vertegenwoordiger. Hij was sinds 1995 werkzaam als een van de gebiedszeventigen in het gebied Utah-Noord toen hij als lid van het Tweede Quorum der Zeventig werd geroepen.

Ouderling Peterson is op 6 oktober 1939 geboren als zoon van Rulon en Naomi Skeen Peterson. Hij en zijn vrouw, Joan Jensen Peterson, waarmee hij al 39 jaar getrouwd is, hebben zes kinderen opgevoed — een bijzondere ervaring. Een jaar na hun huwelijk in de Logan-tempel werd hun eerste kind, Linda, met een open rug geboren. Door die ervaring werd het echtpaar snel volwassen. Hun geloof nam toe toen ze merkten dat hun gebeden beantwoord werden en er kleine wonderen in het leven van hun dochter plaatsvonden. Linda is op zending geweest, heeft les gegeven aan het opleidingsinstituut voor zendingen, heeft aan de Brigham Young University gestudeerd, is in de tempel getrouwd en heeft twee kinderen.

Ouderling Peterson is afgestudeerd aan de Utah State University, waar hij president van de studentenraad was. Hij is projectontwikkelaar in Salt Lake City geweest. □



Ouderling R. Conrad Schultz

van de Zeventig

Ouderling R. Conrad Schultz speelde al van jongs af aan graag basketbal. Daarom was iedereen verbaasd — ook hijzelf — dat hij op de middelbare school het basketbalteam verliet. 'Toen wist ik nog niet precies waarom ik het team verliet', zegt hij. 'Maar nu is me dat volkomen duidelijk.'

De dag nadat hij het team had verlaten, vroeg een vriend of hij wilde meespelen met het basketbalteam van hun wijk. Hoewel hij geen lid van de kerk was, stemde de jonge Conrad daarin toe. Mede door hem mocht het team deelnemen aan de eindronde van het basketbaltoernooi van de kerk in Salt Lake City. Ze waren een van de beste teams in het toernooi en daarom mochten ze aan het banket deelnemen waar president Joseph Fielding Smith, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, de gastspreker was.

'Toen ik na het toernooi thuis kwam, wilde ik meer over de kerk weten', zegt ouderling Schultz. 'Dus kreeg ik les van de zendingelingen.' Na vasten en gebed ontving hij een sterk getuigenis dat Joseph Smith een profeet was en dat het Boek van Mormon het woord van God is. Enige tijd later, in 1956, liet hij zich dopen. Twee jaar later, in juni 1958, ging hij op zending in de staten aan de Golf van Mexico.

Ouderling Schultz is op 11 maart 1938 in North Bend (Oregon) geboren als zoon van Ralph Conrad Schultz en Dorothy Bushong Schultz. Hij heeft het grootste deel van zijn leven in de staat Oregon gewoond. Hij is als jurist afgestudeerd aan de University of Oregon en is zijn hele carrière als jurist werkzaam geweest. In juni 1961 is hij met Carolyn Lake in de Salt Lake-tempel getrouwd. Zij hebben vijf kinderen en acht kleinkinderen. Hij en zijn gezin houden van kamperen, vissen en sportwedstrijden bezoeken. 'Ik kan niet onder woorden brengen hoe belangrijk het gezin is', zegt hij. 'Dat is iets bijzonders in ons leven.'

Voordat hij als lid van het Tweede Quorum der Zeventig werd geroepen, is ouderling Schultz werkzaam geweest als bisschop, ringpresident en president van het zendingsgebied Denver-Zuid (Colorado). 'Zendingswerk ligt mij na aan het hart', zegt hij. 'Ik vind het zo belangrijk omdat het zo'n grote zegen in mijn leven is geweest.' □



Ouderling Robert R. Steuer

van de Zeventig

Ouderling Robert R. Steuer herinnert zich dat de leden 'zo aardig en zorgzaam waren' toen hij op negenjarig leeftijd lid van de kerk werd. Door het voorbeeld van vriendjes uit de buurt ging hij mee naar het jeugdwerk en kwam hij

met het evangelie in aanraking. Al op jonge leeftijd leerde hij hoe belangrijk het is om vriendschap te sluiten en aardig voor anderen te zijn.

Op veertienjarige leeftijd leerde Robert opnieuw door het voorbeeld van een ander hoe belangrijk het is om 'ware liefde en zorg voor een ander te hebben'. Hij herinnert zich dat zijn huisonderwijscollega, een man van in de tachtig, een groot voorbeeld voor hem was. 'Zijn definitie van huisonderwijs was de veranda en het huis van een weduwe te schilderen', zegt ouderling Steuer.

Hij is op 6 december 1943 in Milwaukee (Wisconsin) geboren als zoon van Hulda Hanel en Fritz Steuer. De jonge Robert bracht zijn jeugd door in Salt Lake City (Utah) en in Las Vegas (Nevada). Hij studeerde medicijnen aan de University of Minnesota. Na zijn opleiding is hij als arts werkzaam geweest. Later is hij onderzoek gaan verrichten en is hij diagnosticus geworden. Hij is oprichter en directeur van een diagnostisch bedrijf.

Door zijn ervaringen op medisch gebied vindt ouderling Steuer dat 'de Geest niet alleen op geestelijk gebied inspireert, maar ook in wereldlijke zaken.' Hij heeft de hand van de Heer in zijn medisch onderzoek herkend.

Ouderling Steuer en zijn vrouw, Margaret Black, uit Ogden (Utah), zijn op 21 juni 1971 in de Logan-tempel getrouwd. Ze wonen in Pleasant View (Utah) en hebben vijf kinderen en vijf kleinkinderen. Zijn vrouw en kinderen zijn 'een bijzondere kracht in mijn leven', zegt hij.

Hij is werkzaam geweest als bisschop, president van de ringzending en president van het zendingsgebied São Paulo-Noord (Brazilië).

Ouderling Steuer zegt dat hij door ervaring heeft geleerd dat er veel momenten in ons leven zijn dat we 'inspiratie ontvangen'. Als nieuw lid van het Tweede Quorum der Zeventig moedigt hij de leden aan om 'die inspirerende momenten

thuis te koesteren en over de behoeften van de andere gezinsleden na te denken.' □



Ouderling H. Ross Workman

van de Zeventig

Op negentienjarige leeftijd was H. Ross Workman verloofd en had hij geen plannen om op zending te gaan. Op een zondagochtend kwam zijn ringpresident naar hem toe en zei: 'Ik ben geïnspireerd om je op zending te roepen. Wil je die roeping aanvaarden?' Verrast, maar geraakt door de invloed van de Heilige Geest zei hij: 'Ja.' Toen hij dat tegen zijn verloofde zei, het meisje waar hij al jaren mee omging en met wie hij zich na de middelbare school had verloofd, begon ze te huilen. Maar ze zei dat ze hem zou steunen en de bruiloft werd uitgesteld.

De toezeggingen die toen gedaan werden, waren een keerpunt in zijn leven. Hij is op 31 december 1940 in Salt Lake City geboren als zoon van Harley en Lucille Ramsey Workman. Na zijn zending in de zuidelijke staten trouwde hij in de Logan-tempel met Katherine Evelyn Meyers, zijn vriendin sinds de middelbare school. Zij hebben vier kinderen en zeven kleinkinderen. Hij heeft scheikunde en rechten gestudeerd aan de University of Utah en heeft meer dan 28 jaar als jurist op het gebied van octrooien gewerkt. In de kerk heeft hij jarenlang met de jeugd

gewerkt, is hij werkzaam geweest in verschillende bisschappen en is hij hogeraadslid en bisschop geweest. Hij was president van het zendingsgebied Honolulu (Hawaii) toen hij als lid van het Tweede Quorum der Zeventig werd geroepen.

Ouderling Workman vindt dat hij de meeste leidingvaardigheid heeft ontwikkeld toen hij in de bisschop van een studentenwijk werkzaam was: 'Daar kreeg ik een duidelijk beeld van dit werk.' Hij kijkt terug op zijn roeping als bisschop als een van de grootste ervaringen in zijn leven. Een van de successen die hij

als zendingspresident mocht meemaken was de opmerkelijke toename van geloof onder de zendelingen en de vestiging van de kerk op het eiland Kiritimatī (Kiribati), waar de gemeente tot ruim 110 leden uitgroeide.

'Ik weet dat God door middel van de Heilige Geest tot de mens spreekt', getuigt ouderling Workman. 'De Heer heeft mij mijn hele leven gesteund. Ik heb geleerd dat Jezus Christus leeft en dat Hij mijn Verlosser is. Ik ben Hem bijzonder dankbaar. Hij is de levende Christus.' □

Deze conferentiebezoekers steken North Temple Street tussen het Conferentiecentrum en Temple Square over.





Al Rounds, Gezicht op State Street

Deze weidse blik over het oude Salt Lake City is in feite een panorama van de geschiedenis. Rechts de kruising van South Temple en State Street zoals die er eind jaren vijftig van de negentiende eeuw uitzag, met de eerste Eagle Gate over State Street. Het Beehive House op de hoek, in de jaren vijftig van de negentiende eeuw door president Brigham Young gebouwd, zoals het er in de jaren negentig van die eeuw uitzag met het belendende Lion House. De Salt Lake-tempel, een blok naar het westen, is in 1893 ingewijd.



*De algemene conferentie
in beeld: kerkleiders, het
Tabernakelkoor, en de aanwezigen
die staand een lofzang zingen
(voor); het Conferentiecentrum
(boven), 's ochtends vroeg vóór
een bijeenkomst, gezien vanaf het
plein voor de Salt Lake-tempel.*

VERSLAG VAN DE 171STE
ALGEMENE APRILCONFERENTIE
31 MAART-1 APRIL 2001

